

ရင်မြတ်နိုး

ထုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

၏
ကလောင်

BURMESE
CLASSIC

သင်မြတ်နိုး

ကိုကို လူဆိုး

ပ နှစ် : ၂၀၀၈ ဝိန်း ၀၀၀ ၀၀၀ ၀၀၀ ၀၀၀

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ထုတ်ဝေသူ ● ဦးကျော်ဆန်း (မြ-၀၉၃၂)
ရဲအောင်စာပေ၊ အမှတ် (၂)၊
ချွန်း(၁)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းနှင့်အပုံးပုံနှိပ်သူ ● ဦးကျော်ရင်(ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ် ၁၇၉၊ ၃၁ လမ်း၊ ၁၁ ရပ်ကွက်၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်ခြင်း ● ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ။

အုပ်စု ● ၅၀၀ အုပ်

တန်ဖိုး ● ၁၀၀ ကျပ်

ဖြန့်ချိရေး ● ဖိုးလပြည့်စာပေ
အမှတ် (၂၂၃)၊ (၃)လွှာ၊ ၃၁ လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - 095163764; 095162031

(၁)

သွန်းရွှေရည်ရဲ့ခြေလှမ်းလေးတွေက သွက်လက်ဖြတ်လတ်
ဤဖြင့် သူမတက်ရောက်နေသည့် ပညာရေးဒါနသင်တန်းဆီသို့
လျှောက်နေသည်။

နောက်ကျနေပြီ ဒေါ်လေးကြောင့်ပဲ... ဘာမှန်းမသိဘူး၊
ရည်ကိုဒေါ်လေးသူငယ်ချင်း၏သားနှင့်မိတ်ဆက်ပေးနေသည်။

‘ဒါက ညို့ တူမလေး သွန်းရွှေရည်ပါ။ ခင်မင်တဲ့သူတွေက
ဘာ့ ရည် လို့ပဲခေါ်တယ်။ သူလေးက ဒေါ်လေးသူငယ်ချင်းရဲ့သား
အဖွားကျော်တဲ့ ...’

ထက်ကမ္ဘာကျော်ဆိုတဲ့ကောင်ရဲ့မျက်နှာပြောင်စပ်စပ်ကို ရည်
အမြင်ကတ်မိသည်။ ဒေါ်လေးညှိက လွန်တယ်၊ ငယ်သူငယ်ချင်းရဲ့သား
ဆို ဘာဖြစ်လို့များခေါ်လာပြီး ကိုယ့်တူမအပျိုလေးနဲ့ လာမိတ်ဆက်ပေး
နေရတယ်လို့။ တကူးတက။ ရည်ကိုအထင်သေးမှာပေါ့။

သင်မြတ်နိုး
ကိုကိုလူဆိုး/ သင်မြတ်နိုး ။- ရန်ကုန် ။
ရဲအောင်စာပေ၊ ၂၀၁၁။
(၂၅၆) စာ၊ ၁၂ စင်တီမီတာ x ၁၇.၇ စင်တီမီတာ
(၁) ကိုကိုလူဆိုး

ကမ္ဘာ့ မျက်လုံးတွေကလည်း ရယ်ကျဲကျဲနဲ့ ဒေါ်လေးရဲ့ အထာကိုသိနေမှာပဲလေ။ သင်တန်းတောင် နောက်ကျနေပြီ ထက်ကမ္ဘာ ကဘာကောင်ပဲဖြစ်ဖြစ် ရည်ကအထင်ကြီးမယ်ထင်လား... ဝေးသေး တယ်။

သင်တန်းက စနေပြီဖြစ်သည်။

‘မင်းတို့တွေ အခမဲ့ဆိုပြီးအထင်မသေးကြနဲ့နော်၊ ကြီးစား ကြပါ။ ဒီသင်တန်းတွေကနေ ထူးချွန်တဲ့၊ ကြီးပွားချမ်းသာသွားတဲ့သူ တွေ တပုံကြီးပဲ’

ရည့် ကိုကြည့်ပြီးပြောနေတာ။ ဒေါ်လေးကြောင့်...ကမ္ဘာဆိုတဲ့ လူကရော နောက်ကျမှရောက်လာတယ်။ အလေးအနက်မထားတာပဲ သူမလုံးဝမကျေနပ်ပါ။

ထက်ကမ္ဘာရဲ့အကြည့်တွေက ပေါ့ပျက်ပျက်၊ ရည့်ကို စိတ် မဝင်စားသလိုလို ဒေါသဖြစ်လိုက်တာ ဒေါ်လေးရဲ့။

သင်တန်းပြီးတော့ ဆရာက သင်တန်းကိုနောက်မကျဖို့ခေါ်ပြီး သတိပေးသည်။

‘နောက်ကျမယ်ဆိုရင် မင်းသင်တန်းထဲကိုမဝင်သင့်ဘူး မိန်းကလေး၊ အခမဲ့ဆိုတာနဲ့ အလေးအနက်မထားတာတော့ မကောင်း ဘူး’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ၊ ရည်တောင်းပန်ပါတယ် နောက်ထပ်ဒီလို နောက်မကျစေရပါဘူး’

‘မင်းတို့အတွက် ပြောတာနော်’

‘ဟုတ်ကဲ့... သိပါတယ်’

ဆရာက စည်းကမ်းကြီးသူလိုနာမည်ကြီးသလို သင်ကြား နေလည်း စေတနာပါလွန်းသည်။

ရည်တော့မျက်နှာပူတယ်။ ဆရာ သင်္ခံကစည်းစနစ်ရှိပြီး အသိပညာမျက်နှာသာမပေးပေ။ ဆရာအကြည့်တွေကို ရည်အကြောက် နဲ့ပဲ။ အရမ်းကြောက်ရတယ်။

ရည်အိမ်ပြန်လာသည်။ အိမ်ရောက်ရောက်ချင်း လွယ်အိတ်ကို ခြုံလိုက်သဖြင့် ဒေါ်လေးညှို့ မျက်လုံးပြူးသွားပြီး သူမအနားရောက် ဘာသည်။

‘ဒေါ်လေးကြောင့် သိလား’

‘ဟဲ့... ဘာလဲ ဒေါ်လေးကဘာများလုပ်မိလို့လဲကွယ်’

‘ဟို လူလေ ဒေါ်လေးခေါ်လာတဲ့လူကြောင့် ရည်သင်တန်း နောက်ကျသွားရတယ်’

‘ထက်ကမ္ဘာကို ဘာထင်လို့လဲ ရည်၊ သူ့မိဘတွေကချမ်းသာ အယ်ဟဲ့... တစ်ဦးတည်းသောသား’

www.burmeseclassic.com

‘သူကအရည်အချင်းရှိလို့လား... ဒေါ်လေးကိုပြောထားပြီ သားနော်၊ အရည်အချင်းရှိမှ ကိုယ်ပိုင်အစွမ်းအစရှိမှ...’

‘သူမိဘတွေက ချမ်းသာနေပြီပဲ၊ ဘာအစွမ်းအစလိုမထဲ သူ့အဖေရဲ့ လုပ်ငန်းတွေမှာဝင်လုပ်ရုံပဲ’

‘ဒေါ်လေးလူကစပ်ဖြဲဖြဲမကြိုက်ပါဘူး၊ ရည်က တည်ကြည် ခန့်ညားတဲ့ယောက်ျား၊ ပညာတတ်စည်းစနစ်ကြီးကြီးမှ’

သူမပြောရင်း ဆရာသင်္ခါကျော်အား သတိရမိသည်။ သူမစိတ် ကူးယဉ်အိမ်မက်ထဲက သတို့သားလောင်းက ဆရာသင်္ခါနဲ့ တံစိတ် ထဲ တည်းပဲ။

ဆရာက ဂျပန်စကားသင်ပေးတာပါ။ ဆရာကအရမ်းတော့ တယ်၊ ဂျပန်ကနေ ပညာသင်ပြီးပြန်လာတာတဲ့၊ မိဘတွေကတော့ မရှိကြတော့ဘူးတဲ့၊ ကိုယ့်ဝှူးကိုယ်ချွန်ဆင်းဆင်းရဲရဲဘဝကနေ ခက်ခဲ ခဲခဲနဲ့ဘဝကို ရုန်းကန်ရင်းကြိုးစားခဲ့ရတာတဲ့။

ဆရာသင်္ခါက သူမတို့ထက်ငါးနှစ်လောက်တော့ ကြီးတယ်၊ အရမ်းနုဖတ်ချောမောနေတာပဲ။ စည်းကမ်းတော့ ကြီးတယ်၊ အမလေး... စာကိုရုစိုက်ရင် မညှာမတာ ပြောပစ်တာပါ။ ဆရာက သူမစိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာထဲက သတို့သားလေး ဖြစ်နေသည်။

‘ရည်...ဟဲ့၊ ရည်...’

‘ရည်...ဟဲ့’
‘ဟင်’

‘ဘာတွေစဉ်းစားပြီးပြုံးနေတာလဲ၊ ဒီလောက်ခေါ်နေတာ တောင် မကြားဘူး၊ ဟဲ့... ရည် သမီးစဉ်းစားနေတာ ကမ္ဘာ့အကြောင်း လား...’

‘မဟုတ်ပါဘူး၊ ကမ္ဘာလား... ဝေးပါသေးတယ်၊ မျက်နှာ ပြောင်စပ်စပ်နဲ့ယောက်ျားကို ရည်အမုန်းဆုံးပဲ’

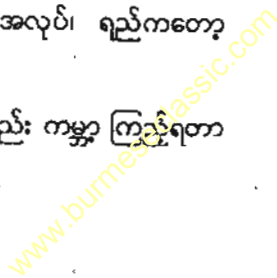
‘ညည်းနော်... ဒေါ်လေးစီစဉ်တာ လက်ခံရမယ်၊ ဘာပဲဖြစ် ဖြစ် သူဌေးသားကိုပဲ လက်ထပ်ရမယ်။ ညည်း ရည်းစားမထားရ ဘူးနော်’

‘မထားပါဘူး၊ ထားရင်လည်း ရည်စံထားတဲ့သူပဲရွေးမယ်’
‘ဘာစံလဲ’

‘စောစောကပြောထားပြီးပြီလေ၊ မိဘချမ်းသာတာဘာမှ အထင်ကြီးစရာမရှိပါဘူး’

ရည်က ကြေးများပြီး ခေါင်းမာတတ်တာ ဒေါ်လေးသိသည်။ တူမအတွက်ယောက်ျားရှာနေတာ ဒေါ်လေးအလုပ်၊ ရည်ကတော့ လက်ခံချင်မှ လက်ခံမှာ။

သူမိဘချမ်းသာတာ ဘာလုပ်ရမှာလည်း ကမ္ဘာ့ ကြည့်ရတာ

ကိုကိုလူဆို

အခုအခါ အရည်အချင်းမရှိနိုင်ပါဘူး။ နင့်ကိုတော့ လုံးဝပဲ ထက်ကမ္ဘာ
ထေလို့ ထက်ကြောငှာပဲဖြစ်ဖြစ်။

သူ့အတွေးတွေ ကိုစိုးမိုးနေတာကဆရာသင်္ခဲပဲ ရည်ကိုတော့
ဆရာက စိတ်ဝင်စားမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ မနက်ကပဲ သူ့မကိုခေါ်ဆု
သေးသည်။

‘အခမဲ့ပညာဒါနမှာတက်တဲ့သူတွေက ပိုပြီးကြီးစားရမယ်
မင်း သတိထားပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

ဆရာကသူ့မကိုခပ်တည်တည်ကြီးကြည့်သည်။ အင်းလေ...
ဆရာက ရည်လောက်ကိုတယ်မှာလာပြီး အရေးအရာလုပ်မှာလဲ။ ဆရာ
ခင်တာက မမလွန်းခင်ခင်ပါပဲ။

ပညာရေးဒါနသင်တန်းက ဂျပန်စကားပြောဆရာမပဲ ရုပ်ရည်
က အရမ်းကြီးမချောပေမဲ့ ကြည့်လို့ကောင်းတယ်။ ပညာလည်း
တတ်တယ်လေ၊ ဆရာနဲ့တတွဲတွဲ မမလွန်းမှာ ကားလည်း ရှိတယ်၊
ဆရာအထင်ကြီးလောက်တယ်လေ။

ရည်မှာက ဒေါ်လေးညို ရဲ့ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်မှုနှင့် ကြီး
ပြင်းလာခဲ့ရသည်။

‘ရည်’

သင်မြတ်နိုး

‘ရှင်’

‘ဒေါ်လေးကို မှန်မှန်ပြောစမ်း ရည်မှာချစ်သူရှိနေပြီလား’
‘မရှိပါဘူး’

‘ရည်လေးကိုကြည့်ရတာတမျိုးပဲ၊ တစ်တခုအတွက် ရီဝေ
ကြေကွဲနေပြီး၊ အတွေးတွေလွန်နေတယ်’

‘မဟုတ်ပါဘူး...သင်တန်းမှာလေ့ကျင့်ရလို့ အဆုခံလိုက်
ရတာ ရှက်လို့သေတော့မယ်၊ ဒေါ်လေးကြောင့် ကမ္ဘာဆိုတဲ့လူ နောက်
ကျလို့လေ’

‘ဆရာကတပည့်ကို ဆုချင်ဆုမယ်၊ ပြောချင်ပြောမယ်၊
စိုက်ချင်စိုက်မယ်၊ ဘာဖြစ်လဲ’

‘ရည်ကအရွယ်ကြီး ကြီးနေပြီဒေါ်လေးရဲ့၊ နောက်ကျတော့
လူတွေကဝိုင်းကြည့်ကြတယ်၊ ဆရာသင်္ခဲကစည်းကမ်းအရမ်းကြီးတာ’

‘ဆရာသင်္ခဲ’

‘အင်း...ဆရာနာမည်က သင်္ခဲကျော်တဲ့ ဂျပန်ကနေပညာသင်
ပြီးပြန်လာတာ၊ အရမ်းခန့်တယ်၊ စည်းစနစ်ကြီးတယ်’

‘ရည်’

‘ရှင်’

‘ညည်း... ညည်း’

ဘာလဲဒေါ်လေးရ အလန်တကြားနဲ့

ဒီ ဆရာ ဒီဆရာသင်္ခံကို ညည်း... စိတ်ကူးယဉ်နေတာလား...

ဘာဖြစ်လို့လဲ

ညည်းရဲ့စံနမူနာပြုရမယ့်ယောက်ျားက ညည်းဆရာ သင်္ခံဟုတ်လား၊ သူနဲ့တစ်ထပ်တည်းဖြစ်နေပါလား

အင်းလေ... အဲ

ဟဲ့... ရည်... ဒီဆရာနဲ့ ညည်း

ဟာ... ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး။ ဆရာက ရည်လိုကောင်မလေးမျိုးကို စိတ်ဝင်စားပါ့မလား၊ သူ့မှာချစ်သူရှိပါတယ်

ဒါဆို... ညည်းက ကြိုတ်ပြီးကြိုက်နေတာလား

ဟာ... မဟုတ်ပါဘူး။ ဒေါ်လေးကလည်း ဆရာက မိန်းကလေးတွေအတွက် စံပြုထားသင့်တဲ့ယောက်ျားမျိုးပါ။ ရည်ကို ကြိုက်ဖို့နေနေသာသာ မနက်ကသင်တန်းနောက်ကျလို့လေ မျက်နှာတင်းတင်းကြီးနဲ့ခေါ်ဆူတယ်

ဒါကြောင့် ညည်းလေးဆတ်ဆတ်ခါဒေါသဖြစ်နေတာကိုး၊ ဒီဆရာကိုကျေးဇူးတင်တယ်။ သွန်းရွှေရည်ငပျင်းမ၊ ဘုဆတ်ဆတ်မလေးကို ဆုံးမနိုင်လို့လေ

အဟင်း... ဟင်း ဟင်း

ရည်ကလည်း ရည်ပဲလေ၊ ဟုတ်တယ် အမှန်တကယ်ရည်က နည်းနည်းလေးမှ လူမှုရေးသိတတ်တာမဟုတ်ဘူး။ မကျေနပ်ရင် မကျေနပ်သလို ဘုတောပစ်တတ်သည်။

ရည်လေး

ရှင်... လို့

ညည်းလေးလိမ္မာပါတော့အေ

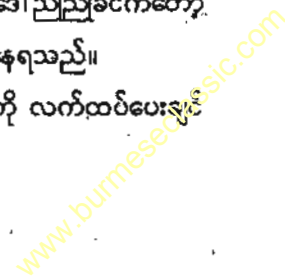
ဟင်... ဒေါ်လေးကလဲနော် ရည်ကိုလိမ္မာပါတော့လို့ပြောနေရအောင် ရည်လေးက ဘာတွေမိုက်မဲနေလို့လဲ

ဒေါ်ညိုညိုခင်တစ်ယောက် တူမသွန်းရွှေရည်ရဲ့မေးခွန်းကို ပြန်တုံ့ပြန်ဖို့တော့ခက်သည်။

သူမပြောသလိုပဲ ရည်လေးမိုက်မဲတာ ဘာတစ်ခုမှမလုပ်ခဲ့ဘူးကြီးစားသည်။ ရိုတာလေးနှင့်လှအောင်ဝတ်ဆင် တတ်ပြီး မြီးမြဲဇွဲတာသူ ဖြစ်နေ၏။ ခက်တာက ဘုဆတ်ဆတ်၊ ဂျစ်ကန်ကန်နှင့် ဘုမူရေး နားမလည်တာပါ။

အဓိက ကမ္ဘာကို အထင်မကြီးတာပဲ၊ ဒေါ်ညိုညိုခင်ကတော့ တူမလေးအိမ်ထောက်ဘက်အထိ စဉ်းစားပေးနေရသည်။

ညိုတူမလေးနဲ့ မ သားထက်ကမ္ဘာကို လက်ထပ်ပေးချင်

တယ် ညိုရယ် သားက နည်းနည်းဆိုးတယ် အလိုလိုက်ထားလို့လေ။ ဒါပေမဲ့ သွန်းရွှေရည်လေးဘဝရှေ့ရေးအတွက် မ တာဝန်ယူတယ်။ သားကမ္ဘာ အိမ်ထောင်နဲ့ စိတ်တွေတည်ငြိမ်စေချင်လို့။

‘ညိုတူမကလည်း ဆတ်ဆတ်ကြနော် ဘုဆတ်ဆတ်နဲ့ပညာ တော့ကြီးစားဝေမယ့် ရည်းစားတွေဘာတွေမထားဘူးဘူး။ ရည်လေးက မချစ်ဘဲနဲ့လည်း ချမ်းသာတာတစ်ခုတည်းကြည့်ပြီး လက်ထပ်မှာ မဟုတ်ဘူး မရယ်’

‘လူငယ်ချင်း ရင်းနှီးအောင် တွေ့ပေးလိုက်ပါ ညိုရယ်။ ရည်လေးက အရမ်းချောတာပဲ။ သားကြော့မှာပါ’

‘အင်းလေ... ညိုကလည်း မ လက်ထပ်တုမလေးရည့်ကို အပ်ထားချင်ပါတယ်’

‘တွေ့ပေးလိုက်လေ’

မ ကလည်း ရည်လေးကိုချစ်သည်။ ယောက္ခမဆိုးဆိုးနဲ့တွေ့မှာစိတ်ပူပြီး သူငယ်ချင်းကိုယောက္ခမတော်စေရန် ညိုကြီးပမ်းနေရစ်။ ရည်လေးက အရေးထစ်ထားရတဲ့ယောက္ခားတစ်ယောက်က ရှိနေသေးသည်။

‘ဒေါ်လေးနော် ရည်ကတော့ကိုယ်ချစ်တဲ့ယောက္ခားကိုပဲ လက်ထပ်မှာ၊ ပြီးတော့ အရည်အချင်းရှိတဲ့ယောက္ခားပဲရွေးမှာ’

‘ရည်လေးကို လိမ္မာပါတော့လို့ပြောတာပေါ့၊ ဒေါ်လေးညို သူငယ်ချင်းက ရည်ကိုချစ်တယ်၊ ရွေးမတော်ချင်တယ်တဲ့။ ဓာတ်သိက ကောင်းတယ် ညည်းလေးကဘုဘောက်လေ၊ ဒေါ်လေးညိုကိုပဲလုပ်လို့ ရမယ်’

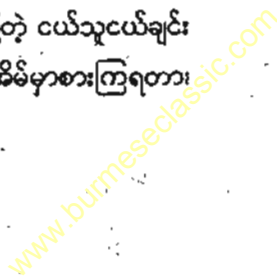
‘အဲဒီကျတော့လည်း ရည်လေးအပိုးကျိုးကျိုးနေပြန်မှာပေါ့လေ’

‘အမလေး... ရင်ကျိုးပါပြီ၊ တော်တော်လိမ္မာတဲ့တူမလေးပဲ ယောက္ခမနဲ့ကျမှ လိမ္မာပြမယ်တဲ့လား...’

ရည်ဟားတိုက်ရယ်ပစ်လိုက်တော့ ဒေါ်လေးညိုက ဒီအမျိုးမျိုး တို ယောက္ခမက သည်းခံမှာမဟုတ်ဘူးနော်တဲ့။

ဆရာသင်္ခံမှာက မိဘတွေ မရှိတော့ဘူး တကယ်လို့များ ရည်လေးစိတ်ကူးယဉ်အိမ်မက်လေး အကောင်အထည်ပေါ်ခဲ့ရင် ခင်ဆိုင်စရာယောက္ခမရှိမှာ မဟုတ်ဘူး... အဟိ... ဒေါ်လေးကို ပြောပြလိုက်ချင်သည်။

‘ရည်လေးအခုတလော အရမ်းတက်ကြွပြီးမျက်နှာကလည်း ခြေရွှင်နေတာပဲ ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ဒါပေမယ့်အဲ ကမ္ဘာနဲ့တော့အခင်မင် ဖျောက်နေပါ။ မ တို့ကဒေါ်လေးနဲ့ညီအစ်မလိုနေကြတဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်း တွေပါ။ အရင်ကဒေါ်လေးနဲ့ညည်းအမေ မ တို့အိမ်မှာစားကြရတာ၊ ဆမ်းစရိတ်ကအစ မ အမေကပေးရတာ’

‘အဲဒီကျေးဇူးကတခြားပါ ရည်လေးချမ်းသာလာရင် ပြန် ပေးဆပ်မယ်’

‘ဟဲ့’

‘အိမ်ထောင်ရေးကနှလုံးသားနဲ့ပဲသက်ဆိုင်တာ၊ ကျေးဇူးက ကျေးဇူးပဲ၊ အဲဒီအယူအဆကို ရည်လေးလုံးဝဆန့်ကျင်တာနော်’

‘ဟဲ့’

ဒေါ်လေးညိုဘာမှမပြောနိုင်ခင် သူမအခန်းလေးထဲဝင်ပြီး တံခါးကိုအသေပိတ်ထားပစ်လိုက်သည်။

(၂)

သွန်းရွှေရည်က မဆိုးဘူး။ မာနခပ်ကြီးကြီးကောင်မလေးပဲ။ ကမ္ဘာ ရယ်ပစ်ချင်သည်။ မျက်နှာကစုပုပ်ပုပ်လူကို စိတ်မဝင်စား သလိုလို၊ ကမ္ဘာကိုဘာကောင်များမှတ်နေလဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒီကောင်မ လေးကိုတော့ ကမ္ဘာ တွေ့တွေ့ချင်းစိတ်ဝင်စားသည်။

အရမ်းလန်းတယ်။ မျက်တောင်လေးတွေက ကော့ကော့ညွတ် ညွတ်... မထင်မှတ်ထားတဲ့ ကောင်မလေးက ဆွဲဆောင်မှုအပြည့်။

ကမ္ဘာက မိန်းကလေးတွေနဲ့ ပတ်သက်လာရင် မစိမ်း၊ အရင် ငါ့စားဆယ်ယောက်လောက်နဲ့တွဲဖူးသည်။ တစ်ခုတော့ရှိသည်။

ကမ္ဘာကိုပဲ ဖြတ်သွားကြတာ။

အလုပ်မှ မလုပ်တာ။ မိဘကချမ်းသာတယ်လေ။ ကမ္ဘာက မိမိတွေ အားလုံးရမှာ။ သူ့အရက်သောက်တာကိုပဲ ဖြတ်ခိုင်းကြ၏။

သူ့အရက်ကို ကောင်မလေးတွေထက်ပိုချစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

'သား...'

'မေမေ'

'ဘယ်လိုလဲ သွန်းရွှေရည်လေးက'

'လန်းတယ်'

'မင်းစိတ်ဝင်စားလား'

'အင်း'

'သားရယ်... အိမ်ထောင်တစ်ခုတည်ဆောက်တယ်ဆိုတာ ပေါ့ပျက်ပျက်တွေးလို့တော့ မဖြစ်ဘူးနော်၊ ရည်လေးကို တကယ်ချစ်ရဲ့လား'

ဒေါ်ခင်မမကတော့ သားအတွက်စိတ်ပူတယ် အလိုလိုထဲထားလို့ ဆယ်တန်းအောင်ထားပြီး ဘွဲ့လေးပင်မရ၊ သူ့အဖေလုပ်ငန်းကိုလည်းစိတ်မဝင်စား စိတ်ညစ်နေရသည်။

'သွန်းရွှေရည် ကလည်းမာနခပ်ကြီးကြီးပဲမေမေ၊ သားရယ်တယ်၊ သား ကိုဘယ်လိုကောင်မလေးမျိုးမှ စိတ်မဝင်စားသလို လုပ်ကြံကြဘူး...ဟား...ဟား...ဟား...ဟား...သွန်းရွှေရည်က စိတ်မဝင်စားသလိုပဲ'

'မေမေ ပြောချင်တာက သားကို ဒီတစ်ခါတော့ အဖေ့မကြံဖို့'

'အတည်ပါ'

'မင်း ပြောနေတာကပေါ့နေတယ်၊ ဟိုကောင်မလေးက ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို စံထားတဲ့အချက်တွေ ရှိတယ်တဲ့ ညှို့ ပြောတာ'

'ဘာတွေလဲ'

'မသိဘူး... သူချစ်မှလက်ခံမှာတဲ့'

'ကမ္ဘာနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ပြောပြီးပြီလား'

'ရည်အည်းပါးပါးပဲပြောတာ သွန်းရွှေရည်လေးဆန္ဒနဲ့ပဲ စီစဉ်လို့ရမှာတဲ့'

'အဲဒီကောင်မလေးကိုတော့ လက်ထပ်မယ်မေမေ စီစဉ်ပေးတော့'

'ဟုတ်ရဲ့လား သားရယ်၊ လူကြီးတွေမျက်နှာပျက်အောင်တော့မလုပ်နဲ့ မင်းချစ်လို့ရရဲ့လား'

'ရတယ်'

'သားရယ်... မင်းစကားတွေက စိတ်လေးလိုက်တာ၊ ပြီးတော့လေ သား အရတ်သောက်တာကို ဖြတ်ပါ'

'မေမေကလည်း သားကိုအဲဒီလိုမျိုးချုပ်ကိုင်လို့တော့ မရဘူး၊ ဒီကောင်မလေးက ဘာကောင်မလေးမို့လို့လဲ'

သူ့အမြင်အကတ်ဆုံးက သူ့ကိုဆရာကြီးလာလုပ်တာပဲ။ သူ့အရက်သောက်ချင်သောက်မယ်။ သွားချင်သွားမယ် မချုပ်ချယ်နဲ့ မိန်းမယူပြီးကြောက်ရတာမျိုး လုံးဝလက်မခံဘူး။ တခြားရည်းစားတွေ သူ့ကိုထားခဲ့တာလည်း ဒါကြောင့်ပဲ သူက လွတ်လပ်မှုကိုနှစ်သက်သည်။

‘သားဖေဖေကလည်း သားကိုသူ့လုပ်ငန်းတွေလွှဲချင်နေတယ်။ သားစိတ်ဝင်တစားလေ့လာပါတော့လား၊ သွန်းရွှေရည်လေး အားကိုးအားထား ပြုရတဲ့ယောက်ျားလေ’

‘ဟား...ဟား...ဟား’

‘ဟဲ့... သား’

‘ဒီကောင်မလေး အကြောင်းပြောတိုင်း သားရယ်ချင်တယ်။ မျက်နှာစုပုပ်ပုပ်နဲ့’

ဒေါ်ခင်မမ ကတော့ ရင်လေးတယ်။ သား ကပေပေတောတော ပညာရေးလည်းတစ်ဝက်တစ်ပျက်၊ အလုပ်မှာလည်း စိတ်မဝင်စားဘူး စိတ်ညစ်ရတယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။

သားအကျင့်တွေကိုပြုပြင်ပေး မယ့်သူမိန်းကလေး သွန်းရွှေရည်က သားကိုပြုပြင်ပေးနိုင်ပါ့မလား။ အဲဒီလိုမိန်းကလေးမျိုးနဲ့ တွေ့ချင်တာပါ။ မိမိကိုယ်တိုင်က သားကို ချစ်လွန်းပြီး လေသံကလေးဖြင့်မငြော့နဲ့။ သားမျက်နှာညိုသွားမှာပင် စိုးရိမ်နေ၏။

သားကိုအရိပ်လိုတကြည့်ကြည့်နဲ့ လိုအပ်တာတွေဖြည့်စွမ်းပေးချင်သည်။

‘ဒီညနေ မေမေ ရည်လေးတို့အိမ်သွားမယ်၊ စားစရာတွေသွားဖို့မယ်လေ’

‘ကောင်းတယ်၊ သားလည်းလိုက်မယ် မေမေ’

‘လိုက်ခဲ့လေ မေမေသားလေးနဲ့ရင်းနှီးအောင်အကြောင်းရှာပြီး သွားရမှာ၊ လောလောဆယ်တော့ ညှိတို့က နှမ်းပါးနေတယ်’

‘သားကတော့ သွန်းရွှေရည်ကို တွေ့ချင်တယ်၊ မဆိုးပါဘူး သား စိတ်ဝင်စားပါတယ်’

စိတ်ဝင်စားရုံလေးပဲလား သားရယ်။ မင်းကြည့်ရတာပေါ့ပျက် ချစ်နဲ့ မေမေစိတ်ပူတယ်။ သားဖေဖေက သားကိုပစ်ထားရင် ပိုပြီး အထွေထွေရောက်လိမ့်မယ်တဲ့။

ဆက်ပြီးအလိုလိုက်ထားလို့ မဖြစ်ဘူးတဲ့။ ဒေါ်ခင်မမက အားဘက်ကနေ အကာအကွယ်ပေးနေခဲ့သည်။

‘ညနေကျရင် အရက်မသောက်ထားနဲ့နော်၊ ကောင်မလေး စိတ်ပျက်သွားမယ်’

‘စိတ်ချမေမေ သွန်းရွှေရည်ကို သား လက်ထပ်မှာနော်၊ အပိုင်အိမ်ပိုင်ရမယ်၊ ဘယ်နည်းပဲ သုံးရသုံးရလေ’

‘သားနှစ်သက်တာ ရင်ထဲကနေတကယ်ပဲနှစ်သက်တာလား၊
ကောင်မလေးက မာနပြလိုက်လို့ ရွံ့ပြီးအရယူချင်တာလား’

‘နှစ်ခုလုံးပဲ’

‘သား... ကမ္ဘာ’

သွန်းရွှေရည်ကိုတော့ ကမ္ဘာချစ်သွားတယ်၊ အရယူမယ်ကမ္ဘာ
နှလုံးသားထဲ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ရောက်လာဖို့ဆိုတာလွယ်မှ
မလွယ်တာ။

ရည်းစားတွေအများကြီးထားပြီး တစ်ယောက်မှ ရင်ထဲမှာ
မကျန်ရစ်၊ အရက်လောက်မနှစ်သက်မိ။ မင်းကတော့ နည်းနည်းလေး
နှင့်တယ် အချစ်လားပဲတွေ့ချင်တယ်ကွာ၊ မင်းလက်ကိုဆွဲပြီး တစ်ကမ္ဘာ
လုံးလျှောက်သွားချင်တယ် အရမ်းလှပတဲ့ ရည်လေး။

ညနေကျတော့ သူသေသေသပ်သပ်နှင့်အလန်းပြင်ပြီး မေမေ
နောက်လိုက်လာခဲ့သည်။

‘သားရယ်... မေမေသားလေးကလေ ဒီလိုဝတ်စားပြင်လိုက်
တော့ မင်းသားရှုံးတယ်၊ လူချောလေးပါ’

‘သားဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ ကောင်မလေးတစ်ယောက်
အတွက် ကိုယ့်လွတ်လပ်ခွင့်ကိုထိန်းချုပ်တာ ပထမဆုံးပဲ မေမေ’
မင်းကိုရအောင်တော့ ကမ္ဘာကြီးစားမယ် သွန်းရွှေရည် ကမ္ဘာ

နှလုံးသားထဲမှာနည်းနည်းရှိနေလို့ပါ။ အရမ်းကြီးတော့မဟုတ်ဘူးနော်၊
ထိုယုံရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်တွေကို လာချုပ်ချယ်ပြင်ဆင်ခိုင်းလို့တော့မရဘူး။

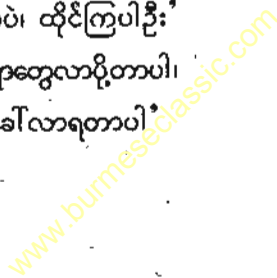
သွန်းရွှေရည်တို့အိမ်ရောက်တော့ သင်တန်းက ဂျပန်စကား
ပြောကို အသံကျယ်ကျယ်နှင့် တစ်ယောက်တည်းပြောနေသံက စတင်
အကြီးလိုက်သည်။

‘တွေ့လား သား... ရည်လေးက အရမ်းကြီးစားတာ’
‘အင်း’

ကိုယ်က မင်းရဲ့အရည်အချင်းတွေကို နှစ်သက်တာတော့
မဟုတ်ဘူး၊ လှလို့။

အသားဖြူဝင်းဝင်းအိမ်စက်စက် နုဖတ်ဖတ်လေး စွဲမက်စရာ
တောင်တယ်။ မင်းရဲ့ မျက်ဝန်းတင်းတင်းလေးကိုလည်း နှစ်သက်
တယ်။ မင်းနှုတ်ခမ်းလေးကိုလည်း ချစ်တယ်။ မင်းဆီမှာကိုယ် နှစ်သက်
အရာတွေက အများကြီးပဲ၊ ကိုယ်က အလှအပကို အရမ်းကြိုက်တာ။
သူတို့အိမ်ထဲဝင်ထိုင်တော့ ဒေါ်လေးညှိက ပျာယာခတ်အောင်
အကြီးနဲ့နဲ့သည်။

‘မ လာတယ်... သားလည်းပါလာတာပဲ၊ ထိုင်ကြပါဦး’
‘ဟုတ်တယ်ညှိရေ မင်းတို့အတွက်စားစရာတွေလာဖို့တာပါ။
နည်း လက်ဆောင်ရတာလေ သားကိုအဖော်ခေါ်လာရတာပါ’

သွန်းရွှေရည် ရဲ့စာကျက်သံတိတ်သွားသည်။ ဒေါ်လေးညိုက ဝင်ခေါ်ခဲ့ပေမယ့် ရုတ်တရက်ထွက်မလာပေ။

ဘယ်လိုလဲရည်လေး ကိုယ့်ကို စိတ်မဝင်စားတာလား... ပြောစမ်းပါကွာ ဒီမာနလေးကို ချစ်တယ်။ အကြာကြီးနေမှ ထွက်လာ သည်။

‘သမီးလေးက သင်တန်းစာတွေကျက်နေတာလား’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘အန်တီမက စားစရာတွေလာပို့တာပါ သားကိုခေါ်လာရ တယ်လေ။ ကားမောင်းဖို့ပါ သမီးအန်ကယ်က အရမ်းအလုပ်များတယ်။ မကြာခင် လုပ်ငန်းတွေ သားကိုလွှဲအပ်ပေးတော့မယ်’

ပုံစံကိုကြည့် အမြင်ကတ်တယ်။ ရည်ကတော့အထင်မကြီးစေ ဘူး။ ဝတ်ထားတာကတော့ မင်းသားရုံးတယ်။ မျက်စိနောက်ပါတယ်။

ဆရာသင်္ခန်းတော့ လုံးဝဆန့်ကျင်ဘက်ယောက်ျားဆိုတာ ကိုယ်ပိုင်အစွမ်းအစတွေ၊ အရည်အချင်းတွေရှိရမယ်။ ကမ္ဘာက မိဘခံ ချမ်းသာတာပါ။ ရည်ကတော့ မျက်နှာတည်တည်လေးနေသည်။

‘ရည်လေးရော ဘာလုပ်ဖို့ရည်ရွယ်ထားလဲ’

‘ရည်ကတော့ ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာဝင်လုပ်ဖို့စိတ်ကူးထားတယ်။ ဂျပန်နဲ့ဖက်စပ်ကုမ္ပဏီတစ်ခုပါ’

‘အန်တီတို့ကုမ္ပဏီမှာလည်းဝင်ပြီးအလုပ်လုပ်လို့ ရပါတယ်၊ ဝင်မလား’

‘ပညာစုံမှဝင်ဖို့စိတ်ကူးထားပါတယ်။ သင်တန်းတွေပြီးအောင် တက်ဦးမယ်’

‘တူမလေးရည် ကလိမ္မာတယ် မ ရဲ့အခမဲ့သင်တန်းတွေတက် ပြီး ကြိုးစားနေတာပါ။ အရမ်းကြိုးစားတယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် အန်တီမ ကကြိုးစားတဲ့သူတွေ ဆိုရင်အရမ်း တူညီထောက်ပံ့ချင်ပါတယ် သမီးရယ်၊ လိုအပ်တာပြောပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ လိုအပ်တာတော့ဘာမှမရှိပါဘူး အန်တီမ ရည်က လေ ကိုယ့်ဟာ ကိုယ်ကြိုးစားတာပဲ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေပြီးတက်ကြွ တယ်လေ’

‘အန်တီကိုတော့အားမနားနဲ့နော် ကလေး’

‘ဟုတ်ကဲ့’

သူမထွက်သွားချင်နေသည် စိတ်တွေအိုက်လိုက်တာ၊အန်တီမ အအတင်းကြီးလိုက်လျော့နေသည်။ ရည်က ကျေးဇူးတင်မခံချင်ဘူး။ သူ့ သားကိုလည်းယူမှာမှ ‘မဟုတ်တာ။

ရည်စံထားတဲ့အရည်အချင်းတွေမရှိတဲ့ ယောက်ျားကိုတော့ ချစ်စရာမစဉ်းစားဘူး။ သူမစိတ်ညစ်နေသလို ကမ္ဘာကလည်း အပြင်ထွက် ဖို့ခေါ်နေသည်။

‘ရည် အပြင်ခဏလောက်ထွက်ရအောင်၊ လူကြီးတွေစကား ပြောကြပါစေ။ ကိုယ့်နဲ့ ရည်က ကားနဲ့အပြင်ထွက်မယ်’

‘ဟင့်အင်း... မနက်ဖြန် ရည် စာမေးပွဲရှိတယ်’

‘လာပါ ရည်လည်းစိတ်အပန်းဖြေအောင်ပါ။ သွားကြရအောင် လူကြီးတွေကြားထဲမှာကိုယ်တို့ကဘာလုပ်နေမှလဲသွားကြရအောင် ရည်’

‘ဟုတ်သားပဲ ရည်လေး လိုက်သွားလိုက်ပါကွယ်၊ မောင် ကမ္ဘာ ပျင်းနေမှာပေါ့’

ဒေါ်လေးကလည်းသွားဖို့ ပြောနေတော့ ရည် ငြင်းဆန်၍မဖြစ် တော့ပေ ထပြီးလိုက်ခဲ့ရသည်။ ကားပေါ်ရောက်တော့ သူမငိုပစ် ချင်နေ၏။ သူ့ကားကိုမစီးချင်ပါဘူး မုန်းလို့။ ကမ္ဘာက ကားကိုမောင်း ထွက်လာသည်။

‘ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ ကမ္ဘာ’

‘ကမ္ဘာလုံးကြီးရဲ့အပြင်ဘက်’

‘ဘာ’

‘လကမ္ဘာကိုပါ’

‘အကောင်းပြောနေတာနော်’

‘ကိုယ်ကလည်း အကောင်းပြောနေတာပဲလေ၊ အေးမြပြီး ငြိမ်းချမ်းတဲ့ကမ္ဘာလေးဆို ရည်ကိုခေါ်သွားချင်တယ်’

‘စိတ်ပျက်လိုက်တာ’

သူမ နှုတ်ခမ်းလေးစုပြီး ဆောင့်ဆောင့်အောင်အောင်လေး ပြောတော့ ကမ္ဘာ ရယ်ပစ်ချင်သည်။ မင်းက သေသေချာချာကြည့် တော့မှ အရမ်း...ကို စွဲမက်စရာကောင်းပြီး ချစ်စရာကောင်းတယ်၊ စွဲသွားပြီကွာ ရင်ထဲမှာခံစားရတယ်။

ကောင်မလေးတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး တစ်ကြိမ်တစ်ခါတောင် ရင်မခန့်ခဲ့ဘူးတာအမှန်ပါ သွန်းရွှေရည် ချစ်တယ်ကွာ။ ကမ္ဘာ ရင်ထဲ အထိငြိသွားသည်။

‘ဘာကြည့်နေတာလဲ ကားကို သေသေချာချာမောင်းစမ်းပါ၊ တော်ကြာ တိုက်မိလို့သေလိမ့်မယ်’

‘ရည်လေး’

‘ဘာလဲ’

‘ကိုယ်လေ တကယ်ပဲမင်းကို ကမ္ဘာအပြင်ဘက်ကို ခေါ်သွား ချင်တယ်’

‘အရူးပဲ’

‘မင်းနဲ့တွေ့တော့ ကိုယ်ရူးချင်တယ်’

‘ရင်နော်’

‘ဟား... ဟား... ဟား’

ကိုကိုလူဆိုး

၂

ဘာရယ်တာလဲ လှောင်တာလား...

နုနုလို့

ဘာ

I Love You

နင်... နင်

သူမဒေါသတကြီးနှင့် ဆွေဆွေခုန်နေသလောက် ကမ္ဘာက
တော့သဘောကျစွာ ကောင်မလေးအားကြည့်ပြီး ရယ်ပစ်သည်။

□

(၃)

အိမ်ပြန်ကားနီးတွင် ကမ္ဘာက ရည့်အားထပ်ပြောသည် နင်ကို
ငါရည်းစားစကားပြောတာနော်လို့။

သူမကဒေါသတကြီး ခါးခါးသီးသီးပင်ငြင်းဆန်နေသည်။
ဘယ်လိုကောင်မလေးမျိုးလဲ ကမ္ဘာလိုတစ်ဦးတည်းသောသား ငထော
တိုငြင်းမည့်ကောင်မလေး မတွေ့သေးပေ။ ရည့်မျက်နှာလေးကမာမာ
ထန်ထန်မနှစ်သက်တဲ့ မျက်ဝန်းလေး အရမ်းတော့လှသည်။

ပြန်မယ်

အဖြေပေးပါ

ဘာဆိုင်လို့လဲ ရှင်နောက်နောက် ပြောင်ပြောင် လာမပြောနဲ့
နော် ဒါကစားစရာမဟုတ်ဘူး။ နင်ကစားခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးတွေလို
လာမဆက်ဆံပါနဲ့။

‘အတည်ပါ’

‘ဘာအတည်လဲ’

‘ချစ်တယ်’

‘နင်’

‘ကိုယ့်ကိုပြန်ချစ်မယ် မဟုတ်လားဟင်’

‘သွန်းရွှေရည် စံထားတဲ့ယောက်ျားက နင့်ပုံစံ လုံးဝမဟုတ်ဘူး

ကမ္ဘာ’

‘အဲဒီလိုလာပြုပြင်ရင်တော့ နင်ပဲစိတ်မောရမယ် ရည်’

‘ဘာပြောတယ်’

‘ဒေါသသိပ်ပြီးမကြီးပါနဲ့ ရည်လေးရာ၊ မင်းက မလွဲမသွေ

ကိုယ့်စနိုးဖြစ်မှာပါ’

‘နင်...နင်’

သူမ ဒေါသကြီးလက်ကိုမြှောက်လိုက်သဖြင့် သူဖမ်းယူ ဆုပ်ကိုင်ထားရာ သူမရုန်းသည်။

‘ရည်လေး ငြင်းလေ၊ကိုယ်ကတော့မလွဲမသွေလက်ထပ်မှာပဲ

မင်းငြင်းမနေပါနဲ့နော်’

‘နင်... နင် အရမ်းစော်ကားလွန်းတယ် ကမ္ဘာ၊ ငါ့ကိုအထင်

သေးတာပဲ’

‘ချစ်တာပါ အမှန်အတိုင်းဝန်ခံမယ်ကွာ၊ မင်းနဲ့မှချစ်တတ်လာ တာ’

‘အုပ်တွေ... ကမ္ဘာနော် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အလွယ် ရနေတဲ့လူဖြစ်နေလို့အထင်လာမသေးပါနဲ့၊ ရည်က နင်တွေ့ကြုံဖူးတဲ့ မိန်းကလေးတွေနဲ့ မတူဘူးနော်’

‘မတူလို့ချစ်တာ’

‘နင်’

‘ကိုယ်က အလွယ်တကူရတာကို အထင်မကြီးဘူး’

မပြောတော့ပါဘူး။ ကမ္ဘာဆိုတဲ့ကောင် လူရှုပ်ပဲသူမဘာပဲ ပြော နားမထောင်ဘဲ သူပြောချင်တာပြောနေသည်။ ဒေါသဖြစ်လိုက်ရ တာ။

ရည်သဘောကျတာက ဆရာသင်္ခဲလို တည်ကြည်ခန့်ညားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်၊ သူနဲ့တခြားစီပဲ။

ကမ္ဘာကိုအထင်သေးသည်။

‘ရည်ပြန်ချင်တယ်ဆိုရင်လည်း ကိုယ်ပြန်ပို့ပေးပါ့မယ်ကွာ၊

ဒီလောက်အထိမျက်နှာကြီးစုပုပ်ပြီး ဒေါသကြီးမနေပါနဲ့’

‘ကမ္ဘာ’

‘ပြော’

‘ရည်ကိုပေါ့ပျက်ပျက်အလေးအနက်မထားတဲ့ပုံစံမျိုးနဲ့ လာပြီး
ဆောက်ဆံပါနဲ့နော်’

‘ဒါကိုယ်အလေးအနက်ဆက်ဆံနေတာလေ ရည်...အဟွန်း’

တခြားမိန်းကလေးတွေကိုသူဘယ်လိုဆက်ဆံနေလဲ၊ ကမ္ဘာ
နဲ့နဲ့လေးမှထောင့်မကျိုးဘူး။ သူက လူချောသူဌေးသား ခေတ်စီတဲ့
ဒီမိုင်းတွေဝတ်ဆင်ထားပေမဲ့ ဆရာသင်္ခန်းတော့ယှဉ်လို့မရအောင် ဖြစ်နေ
သည်။

‘ရည် ကဘယ်လိုပဲကြည့်ကြည့်ချောတယ်၊ ချစ်စရာကောင်း
တယ်၊ စွဲမက်စရာပဲ’

‘အမလေး စိတ်ညစ်လိုက်တာအိမ်မြန်မြန် ပြန်ရောက်ချင်
ပါပြီ’

ရည်က မကြည်မလင်အလိုမကျသလို မျက်နှာလေးတင်း
နေ၏။ သူစိတ်ထိခိုက်သွားရသည်။ သွန်းရွှေရည်က ကမ္ဘာကိုလွှမ်းမိုး
နေပြီဆိုတာသိလာရ၏။ သူ့နှလုံးသားတွေထဲအထိ ရည်လေးတိုးဝင်
နေသည်။

‘ရည် လောကကြီးကတစ်မျိုးပဲနော်’

‘နင်ပဲတစ်မျိုးဖြစ်နေတာပါ’

‘ဟုတ်မယ်ထင်တာပဲ၊ ကိုယ် ပထမဆုံးအကြိမ် မိန်းကလေး

တစ်ယောက်ရဲ့ တင်းမာခက်ထန်မှုနဲ့ ငြင်းဆန်မှုကို ခံယူရတာပဲ။
ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ဒေါသဖြစ်မနေဘူးကွာ၊ အရမ်းခံစားနေရတယ်’

‘အပိုတွေ နင့်အကျင့်စရိုက်တွေကို ငါမသိပဲနေမလား။ မှင်
ဆာသေနဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝကိုပျက်ဆီးနင်းချေလာပြီး
နည်းရုံးသိမ်းသွင်းနေတာပဲ’

‘ဘာ’

‘နင့်ကို ငါမချစ်ဘူး’

ရည် အားမနာပါဘူး ပြတ်ပြတ်သားသားပဲ ပြောပစ်လိုက်
သည်။ သူမရဲ့စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာလေးထဲကခင်ပွန်းလောင်းက နင်လုံးဝ
အတုဘူး ထက်ကမ္ဘာ။

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ သူမဘယ်သူ့ကိုမှ အားမနာတော့ပဲ
နန်းလေးထဲဝင်လာသည်။

‘ဟဲ့... ရည် ဘာဖြစ်လာကြတာလဲ လာဦးလေ’

ဒေါ်ညိုညို စိတ်ပူပြီးမေးတော့ ရည်လေးက တုံ့ပြန်မဖြေ
နန်းထဲဝင်သွားသည်။

ဒီကောင်မလေးက အားနာတတ်တာမဟုတ်။

ကြည့်လေ မကိုနှုတ်ပင်မဆက်၊ ရိုင်းတယ်။ မိမဆုံးမ ဖမဆုံးမ
နေသည်။

‘ကမ္ဘာ သား ဘာဖြစ်လာကြတာလဲ၊ ရန်ဖြစ်လာကြတာလား ကွယ်’

‘ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး၊ ကမ္ဘာ စလို့ပါ’

‘အမလေးကွယ် ဒီကောင်မလေးက စနောက်တာလေးနဲ့ စိတ်ဆိုးစရာလား၊ ကြည့်စမ်းအခန်းထဲ ဝင်သွားတယ်’

‘သားက အစအနောက်သန်တယ် ညှိရယ်၊ ထားလိုက်ပါ... ငယ်သေးတာပဲ၊ မကိုအားမနာပါနဲ့၊ လူငယ်တွေအထာကိုနပ်ပါတယ်’

မိသွန်းရွှေရည် ဒေါသဖြစ်လိုက်တာနော်၊ ကြည့်စမ်း မမို့လို့ ပေါ့၊ ဒီကောင်မလေးပုံစံနဲ့ ဘယ်လိုယောက္ခမက သည်းခံမှာလဲ၊ ဒေါ်ညိုညိုက တူမအတွက်ရွေးချယ်ပေးနေရတာပါ။

အကြောသိတယ်။ အားမနာတတ်တဲ့မိန်းကလေးတစ်ယောက် အတွက် စိတ်သဘောပြည့်ဝတဲ့ယောက္ခမတွေရဖို့လည်းအခဲကပဲ။ မဆို ဘာမှပြောစရာမလိုဘူး။ ဒေါ်ညိုညို ပျာယာခတ်နေသည်။

‘ဒီကောင်မလေးက အလိုလိုက်ထားလို့ပါ၊ သားကမ္ဘာရယ် သည်းခံပေးပါ’

‘ရပါတယ် အန်တီညို၊ ရည်က စလို့ကောင်းတယ် ချစ်စရာ လည်းကောင်းပါတယ်။ အန်တီညိုကို တောင်းဆိုပါရစေ၊ ကမ္ဘာ ရည်နဲ့လက်ထပ်ချင်ပါတယ်’

‘အမလေး... ကမ္ဘာရယ် အန်တီညိုက သားလက်မခံမှာပဲ နီးရိန်မိတာပါ။ ရည်က ဂျွတ်ဆတ်ဆတ်ကောင်မလေးပဲ အားနာလိုက် ဘာကွယ်’

‘ကမ္ဘာတို့လက်ထပ်ပွဲကိုပဲ အမြန်ဆုံးစီစဉ်ပေးပါ’
‘အန်တီညိုနဲ့ မတို့စီစဉ်ပါ့မယ်၊ ခဏလေးတော့စောင့်ပါဦး။

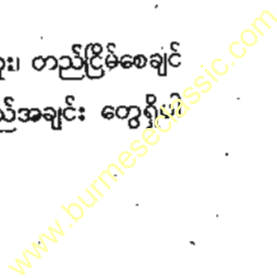
ကွယ်’
‘ပထမဆုံးတော့ နေစပ်ထားချင်တယ်၊ ရည်ကိုစိတ်မချလို့ပါ’

ရည် မနှစ်သက်တဲ့အပြုအမူတွေကို ကမ္ဘာ ပြုပြင်ပါ့မယ်ဆိုတဲ့ အားကိုမပြောချင် အကျင့်ပါတယ်။ ရည်ကိုတော့ သူ့အရယူမှာပါ။ သူ့က မာနခဲလေးတွေကိုပဲချစ်တယ်၊ အထင်ကြီးတယ်။

နေစပ်ပွဲအတွက် မေမေက အန်တီညိုအား ပိုက်ဆံသိန်းနှစ်ရာ နဲ့ ဖိန်တစ်ဆင့်စာပေးအပ်သည်။

‘လက်မခံပါရစေနဲ့ဦး မရယ်၊ တူမလေးရဲ့ဆန္ဒကအလွယ် အကူလက်ခံမှာမဟုတ်သေးဘူးလေ၊ ဖြည်းဖြည်းပေါ့ မဖြစ်ဖြစ်အောင် တော့ ညှိစီစဉ်ပါ့မယ်။ တူမလေးကိုအကြောင်းသိတဲ့ မ လက်ထပ်ပဲ အင်ထားချင်ပါတယ်’

‘ညိုရယ် မ လည်းလေသားကိုစိတ်မချဘူး၊ တည်ငြိမ်စေချင် တဲ့။ ရည်လေး ကနေတတ်သလိုနေပေမဲ့ အရည်အချင်း တွေရှိပါ

တယ်။ ညှိလက်ခံထားပါ ဒါအတွက်စိတ်မပူပါနဲ့ မတို့ကအကြောင်း သိကြတဲ့ငယ်သူငယ်ချင်းတွေပဲဟာ'

မေမေအတင်းပေးမှ အန်တီညှိက လက်ခံသည်။ အပြန်မှာ သူက အခန်းလေးထဲမှာငြိမ်ကုတ်နေတဲ့ ရည့်ထံဝင်တွေ့၏။ ခပ်တည်တည်နှင့် မျက်ဝန်းမာမာရွန်းလက်လက်တွေကို သူနှစ်သက်သည်။

- 'ရည်'
- 'ဘာလဲ'
- 'ပြန်တော့မလို့'
- 'ပြန်'

'မေမေ့ကိုတော့ ထွက်နှုတ်ဆက်ပါ။ လူမှုရေးအရလေ တော်ကြာ ယောက္ခလောင်းကြီးက သူ့သားနဲ့ လက်ထပ်ပြီးမှ အငြိမ့်အတေးနဲ့ နှိပ်စက်နေမယ်'

သူမဘာမှမပြောတော့ နှင့်လိုအရူးကောင်နဲ့တုန့်ပြန်ပြောနေလို့ လည်းအပိုပဲလေ။ ပြောချင်တာပြော နှင့်အမေကိုဘယ်တော့မှယောက္ခ တော်ဖို့စိတ်မကူးဘူး။

နှင့်လိုအသုံးမကျတဲ့သားကို ဘယ်သူက လက်ထပ်မှာထဲ ကမ္ဘာအရူး။ သူမငြိမ်သက်နေသည်။

'ထလေ'

'မထဘူး'

'ကမ္ဘာက အတင်းလက်ဆွဲခေါ်မှာနော်၊ မလုပ်ဘူးမထင်နဲ့၊ ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ်၊ ကိုယ့်အမေက အပြစ်မရှိတဲ့ သူလေ' သူက လက်ဆွဲမယ်တက်ကဲလုပ်နေ၍ မလွဲသာမရှောင်သာ တော့လို့ ရည်အပြင်ထွက်လာသည်။

'အန်တီမ ပြန်တော့မလားဟင် ၊ သူ့ကြောင့်ပါရည်ကိုအရမ်း ချောက်နေတယ်'

'အေးပါကွယ် အန်တီမ တောင်းပန်ပါတယ် ရည်လေးရယ် သားက နောက်တတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သားက သမီးကိုတော့ခင်မင် ခါတယ်'

ကမ္ဘာကစပ်ဖြူဖြူ ဘာအလေးအနက်လဲ၊ သူမကိုရည်းစား စကားပြောတာပဲကြည့်လေ အပေါ်စားဆန်လိုက်တာ၊ လွယ်လွယ်ပြော ခံသည်။

အဲဒီလိုအကျင့်စရိုက်ရှိနေတဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ် ဆတ်ကကြောက်စရာကောင်းသည်ဟု သတ်မှတ်ထား၏။ ကမ္ဘာက အနိုင်ကျင့်တတ်သည်။

- 'သွားပြီ ရည်'
- 'သမီးလေးသွားပြီနော်'

‘ထုတ်’

သူတို့ကားပျောက်သွားမှ ရည် စိတ်အေးသက်သာသွားရုံ
သထပ်ပြင်းမောကြီးကို ဟူးခနဲမှတ်ထုတ်ပစ်လိုက်တော့ ဒေါ်လေးညိုက
ဗျတ်စောင်းလှမ်းထိုးသည်။

‘ရည် တွေလား’

‘ဟင်... ဘာတွေလဲ’

‘ညည်းအတွက် စိန်တစ်ဆင့်စာနဲ့စေ့စပ်ပွဲမှာသုံးဖို့ငွေတွေ’

‘ဟင်... ဒေါ်လေးကိုဘယ်သူက လက်ခံတယ်ပြောသေး
လို့လဲ၊ ဒီကောင်က စပ်ဖြူပေါ့ပျက်ပျက်နဲ့ အခုပဲတွေ့တာ ရည်းစား
စကားပြောတယ်’

‘ကောင်းတာပေါ့ ရည်၊ ဘာဖြစ်လဲ... ကမ္ဘာ နှစ်သက်တဲ့
မိန်းကလေးက အရမ်းပြည့်စုံသွားမှာ’

‘ဒေါ်လေးညိုရာ တူမဘဝကိုကောင်းစားစေချင်တာလား
နှစ်မွန်းစေချင် တာလား ပြောပါဦး’

‘ဟဲ့... ကောင်းစားစေချင်တာလေ ညည်းလေးအချို့နဲ့ ဘယ်
ယောက္ခမက သင့်မြတ်မှာလဲ’

‘ယောက္ခမတွေမရှိတော့တဲ့ ယောက်ျားကိုပဲ ရည်က ယူမှာ’

‘ဘာ’

‘ရည် အိမ်ထောင်ပြုတာတွေ ဘာတွေမစဉ်းစားသေးဘူးနော်၊
ဆူစပ်တာတွေ ဘာတွေမလုပ်ပါနဲ့ဦး၊ စိန်လည်းမမက်ဘူး၊ ငွေတွေ
သည်း ပြန်ပေးလိုက်ပါ’

‘မပေးဘူး ညည်းကိုစဉ်းစားချိန်တစ်လပေးမယ်။ ညည်းလေး
ဆန္ဒအတိုင်း အိမ်ထောင်ရေးကိုတော့ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး’

‘ရည်မှသူ့ကို မနှစ်သက်တာ’

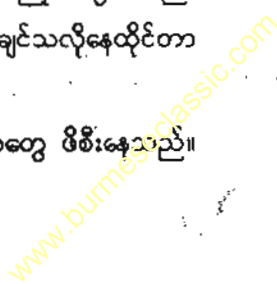
‘နှစ်သက်... မနှစ်သက်တာတွေ မပြောစမ်းနဲ့ ရည် မက
ညည်းအတွက် အသင့်တော်ဆုံးယောက္ခမပဲ ကမ္ဘာနဲ့ လက်ထပ်ရမယ်’

‘ကမ္ဘာက လူရှုပ်လူပွေ ဒေါ်လေးညိုရဲ့ ပုံစံကိုကြည့်လေ
ရည်က စံထားတဲ့သူပဲ’

‘ဘာစုံမှမထားနဲ့ ကမ္ဘာနဲ့ပဲလက်ထပ်ပါ၊ ဒီတစ်ခါတော့
ဒေါ်လေးညို ဆန္ဒကိုဖြည့်စွမ်းပေးပါကွယ် နော်...တူမလေး’

ဒေါ်လေးညိုကိုလည်း ရည် သနားသည်။ တူမအတွက်
လက်ထပ်တော့မည့်ချစ်သူကိုပင် စွန့်လွှတ်လိုက်ပြီး စောင့်ရှောက်နေခဲ့
၏။ အပျိုကြီးဘဝနှင့်အရိုးထုတ်တော့မည့် ဒေါ်လေးညို အတွက်လည်း
တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှမဖြည့်စွမ်းပေးခဲ့မိ၊ ရည်က နေချင်သလိုနေထိုင်တာ
ပါ။

ဒေါ်လေးညို မျက်နှာမှာ စိတ်သောကတွေ ဖိစီးနေသည်။

ရည် စိတ်ညစ်တယ်၊ ဒေါ်လေးညို အတင်းအကျပ်စေ့စပ်ရင်လည်း
ရည် ငြင်းပယ်လို့ ရမှာမဟုတ် သေချင်တာပဲ။

ရည်မှာ ချစ်သူလည်းမရှိ ဒေါ်လေးညိုကတော့ ညည်းမှာ
ချစ်သူရှိရင်ပြတဲ့ ရည်မှမပြနိုင်တာပဲ။ တူမလေ ဘဝအတွက် စိတ်အေး
ရမယ်ဆိုရင် တူမလော့ဆန္ဒအတိုင်း လိုက်လျောပေးမယ်တဲ့။ သူမမှာ
ပြစ်ရာက မရှိ။

ဆရာသင်္ခံကိုပဲ သတိရနေသည်။

(၄)

သူမသင်တန်းကိုစောစီးစွာသွားဖို့ ညကနှိုးစက်ပေးထား၏။
အချိန်ယူပြင်ဆင်နေသည်။ ဒေါ်လေးညိုက အချိန်တွေပေးထားခဲ့တာပဲ
သူမစိတ်ကူးယဉ်လို့ရသေးတယ်။ သူမနှင့်သင့်တော်မည့် ယောက်ျား
တွေ့ရင်တဲ့။

သူမစိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာလေးထဲမှာတော့ ဆရာသင်္ခံက
ခင်းသားပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဆရာမှာက မမလွန်းခင်ခင် ရှိနေတယ်။ ရည်နဲ့
သုံးဆန်းကျင်ဘက် ယှဉ်လို့တောင်မရဘူး။ ဆရာအထင်ကြီးပါ့မလား။
အတ္တကိုပင် ကိုယ်ချင်းစာချင်လာသည်။

‘ရည်’

‘ဟင်’

‘ရော... ဒီစိန်လက်စွပ်လေးဝတ်သွား၊ တူမလေး ဘဝမှာ အမြဲတမ်း ဆင်းဆင်းရဲရဲ စုတ်စုတ်နုတ်နုတ်နဲ့ နေထိုင်လာရတာ စိန်လော့ကတ်သီးလေးလည်း ဝတ်သွား’

‘ဟင့်အင်း’

‘ဝတ်သွားပါ’

‘မဝတ်ချင်ပါဘူး ဒေါ်လေးညှိရာ၊ ရည်ကသဘာဝအတိုင်းပဲ နေချင်တာ’

‘ဝတ်သွားစမ်းပါ၊ ဒေါ်လေး တူမလေးက အရမ်းလှတယ်၊ ဒေါ်လေးက တာဝန်မကျေလို့ပါ’

ဒေါ်လေးညှိကိုလည်း မဆန့်ကျင်လိုပေ၊ သူမက ဒေါ်လေးကို ကျေးဇူးမမေ့နိုင် စိတ်ထိခိုက်မှာ စိုးရိမ်၍ အလိုက်အထိုက်နေသည်။

‘ပေးလေ’

‘ဝတ်သွားနော်၊ ဒေါ်လေး ကိုယ်တိုင်ဝတ်ပေးမယ်၊ တူမလေး လက်လေးက ဖောင်းအိနေတာပဲ လှလိုက်တာ’

မမလွန်း လက်လေးမှာလည်း စိန်လက်စွပ်လှလှလေး ဝတ်ထားသည်။

ရည် အားကျနေရတာပါ။ မမလွန်းက ပညာလည်းတတ်တယ်၊ ချမ်းသာတယ်၊ ရည် စိတ်အားငယ်မိသည်။

‘ရည်လေး’

‘ဟင်’

‘ဒေါ်လေးက တူမလေးကိုဘယ်အရာမှ အနိုင်ကျင့်ပြီး ကိုယ့်ဆန္ဒအတိုင်းအလုပ်ပါဘူးကွယ်။ တူမလေးမှာစံထားလောက်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက် ရှိနေမယ်ဆိုရင်ဒေါ်လာပြပါ။ ဒေါ်လေး လက်ခံပါတယ်။ တစ်လအချိန်ပေးမယ် တကယ်လို့တစ်လအတွင်းမှာ မှ မရွေးချယ်နိုင်ရင် ဒေါ်လေး ဆန္ဒအတိုင်းပဲလက်ခံပေးပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ... ဒေါ်လေးညှိ၊ ရည်လေး သိပါတယ်ကျေးဇူး မတန်းတတ်ပါဘူးနော်’

‘သွား... သွား’

ရည် အပြေးအလွှားနှင့်ဘတ်စ်ကားဂိတ်ကိုထွက်လာတော့ ဒေါ်လေးညှိက အငှားကားနဲ့သွားလေတဲ့။ မထူးတော့၍ ရည် အငှားထားနှင့်သွားသည်။

သူမအရမ်းစောနေ၏။ အခန်းထဲအပြေးအလွှား ဝင်သွားသည်။

‘ဟေ့’

‘အမလေး’

‘မင်းဘယ်လိုဖြစ်လာရတာလဲ၊ သင်တန်းချိန်က အဘကြီး

လိုသေးတာပဲ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ပျာလောင်ခတ်နေတာ မဖြစ်
သင့်ဘူး’

‘ရှင်’

ဆရာသင်္ခံ အခန်းထဲမှာရှိနေတာ ရည်မမြင်ပေ။ အတန်းခိုက်
ကွက်တိစာသင်ခန်းထဲ ဝင်လာတတ်သည်။ ဒီနေ့မှအစောကြီးရောက်
နေ၏။

ရည်နဲ့တော့ အမြဲတမ်းပြဿနာပဲ။ ရည်က စောစော
ကြီးရောက်ပြီး ဆရာ အထင်ကြီးအောင် စာတွေကျက်မလို့ဟာ ဆရာ
မျက်ဝန်းတွေက မာတင်းတင်း သူမက ကမ္ဘာ ကိုအမြင်ကတ်ပြီးကြည့်
တဲ့အကြည့်မျိုး။

ရည် ဝင်လည်နေပြီလား။ ဆရာသင်္ခံနှင့်တွေ့လျှင်အရာရာနှင့်
အကြောင်းကြောင်းဖြစ်နေသည်။

‘မင်းနာမည်ဘယ်သူလဲ’

‘သွန်းရွှေရည်ပါ’

‘မင်းက စောပြန်တော့လည်း ဝီရိယတော်တော်လေးရှိတာပဲ
နောက်ကျတော့လည်း အရမ်းနောက်ကျလွန်းနေတယ်။ အချိန်ကိုတန်းပြီး
မထားတတ်ဘူး ထင်တယ်’

‘ဟို... ဆရာ ရည်လေအစောကြီးစာကျက်နေမလို့ပါ။ မနေ

စာနောက်ကျတာက ဧည့်သည်တစ်ယောက် ရောက်လာတာ နောက်ကျ
နေလို့ပါ။ ဟိုလေ... မတွေ့ရင်မဖြစ်တဲ့ဧည့်သည်ဖြစ်နေလို့ စောင့်နေ
တယ်။ ဒေါ်လေးကလဲ စောင့်ခိုင်းနေလို့’

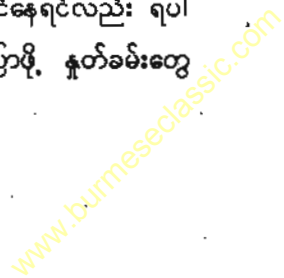
‘မင်း ဆင်ခြေပေးတာပဲ။ ဒါဆိုလည်း သင်တန်းကိုမလာနဲ့
ဆွခွင့်ယူပေါ့။ မင်းနောက်ကျမှဝင်လာတော့ ဆရာစာသင်ရတာလည်း
အာရုံပျက်တယ်။ တခြားသူတွေကိုလည်း နှောင့်ယှက်သလိုဖြစ်နေ
တယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

ဘယ်လိုမှ ပြောလို့မရပါလား။ ဆရာသင်္ခံနှင့်တရားတန်း
အားပြောချင်ပေမယ့် သူက ရည်အား တပည့်ငွေချွတ်မလေးတစ်ယောက်
အဖြစ်သာ ဖြစ်နေပုံပင် ရည်က သူမလက်လေးမှာဝတ်ထားတဲ့ စိန်
ဆက်စွပ်လေးကို မသိမသာပြသမိသည်။

ဆရာသင်္ခံ အထင်ကြီးစေဖို့ပါ ဆရာကမကြည့် မင်းစာကျက်
လို့လား... ရတယ် ကိုယ် အနှောင့်အယှက်မပေးတော့ဘူး ကျက်
ဆွဆိုပြီးထွက်သွားသည်။

ရင်ထဲမှာ ဟာတာတာကြီး ဆရာ ထိုင်နေရင်လည်း ရပါ
တယ်။ ရည် စိတ်ထဲက ပဲကျက်ပါ့မယ်လို့ပြောဖို့ နှုတ်ခမ်းတွေ
ပျက်ရှားမရ စေကပ်နေသည်။

“ဒီဆရာ ကြီးကျယ်နေတာပါ။ အလကား သူတပည့်ငွေခွဲတေ တွေဆိုပြီး အထင်သေးတာ။ အပြစ်မြင်နေတာ လူကိုမတူမတန်သလိုပဲ။ ဟွန်း... အမြင်ကတ်တယ်”

“ဒုန်း”

“အမေ”

သူမ ထိုင်နေတဲ့ခုံကိုထုလိုက်၍ အလန်တကြားဖြစ်သွားပြီး မောကြည့်လိုက်တော့ ဆရာသခံ ရပ်နေသည်။ ဘုရားရေ... ဘယ်လို ဖြစ်ရတာလဲ ဆရာထွက်သွားပြီထင်၍ သူမနှုတ်ကနေ မကျေမနပ်အသံ ထွက်ပြောလိုက်မိတာ ဆရာသခံ ဘယ်လိုလုပ်ပြီးပြန်ရောက်နေရတာလဲ သူမကို စူးစူးဝါးဝါးကြည့်သည်။

“မင်း... ဘယ်လို မိန်းကလေးမျိုးလဲ ရှေ့ပြော နောက်ကြည့် ဆိုတဲ့စကားကို ကြားဖူးလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ကြားဖူးပါတယ်”

“မင်းအတင်း ပြောတာနောက်ကြည့်ပြီးမှ ပြောသင့်တယ်”

“တောင်းပန်ပါတယ် ဆရာ၊ ရည်မှားပါတယ်”

“မင်းကိုပြောထားရမယ်။ ငါကစည်းစနစ်ကြီးတဲ့ဆရာ၊ အခဲ အလကားဆရာလို့တော့မထင်နဲ့၊ ငါလည်း ဆင်းရဲသားဘဝက လာ တာပဲ မင်းကို အထင်မသေးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ မင်းသိထားဖို့က စေတနာ

ထွ၊ ငါ့ကိုလည်း မင်းက အခဲသင်ပေးတဲ့ ဆရာဆိုပြီး အထင်သေး နေတာမဟုတ်လား”

“မဟုတ်ပါဘူး ဆရာ၊ ရည် မှားသွားပါတယ်။ တောင်းပန်ပါ တယ်။ အနူးအညွတ်တောင်းပန်တာပါ”

“ငါက မင်းကို စေတနာနဲ့သတိပေးစရာရှိလို့ ပြန်လာတာပါ သွန်းရွှေရည်၊ မင်းတစ်ယောက်တည်း အစောကြီးမနေသင့်ဘူး အချိန်နဲ့ ဘာသင့်တယ်လို့”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ဆရာသခံ ထွက်သွားသည်။ သေချင်တာပဲ ရည်နှင့်ဆရာက အမြဲတမ်းပဋိပက္ခတွေဖြစ်နေတယ်။ ရည် မှားတာပါ ဆရာကိုအတင်း ပြောသင့်ဘူး ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲကွာ။

ဆရာသခံနဲ့ အဆင်ကိုမပြေဘူး သူမစာကျက်ချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေ အင်းခဲ့သွားသည်။

သင်တန်းသားတွေ ရောက်လာကြ၏။ သင်တန်းချိန်

အစီအကျမှာတော့ ဆရာသခံ ဝင်လာသည်။

“မင်္ဂလာပါ ဆရာ”

“မင်္ဂလာပါ”

ဆရာသခံအသံက အေးပြီးသြဇာပြည့်သည် နားထောင်လို့

အရမ်းကောင်းတာပဲ။ အင်း... ကမ္ဘာလည်းအသံတော့ကောင်းပါတယ်၊ လူလဲချောတယ်။ ရည်အမြင်ကတိမိတာက ပေါ့ပျက်ပျက်နေထိုင်တာ ဒီကောင်အရက်သောက်ကယ်တဲ့၊ အန်တီမက သူ့သားကို ရည် လက်ထဲအတင်းထိုးအပ်နေသည်။

ဒီနေ့တော့ ရည် တော်တော်လေးလန်းနေ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်က သင်တန်းသားတွေကောင် ရည်ကို ကွက်ကြည့်ကွက်ကြည့်။ သူမက တော့စိတ်လေးနေသည်။

‘သွန်းရွှေရည်’
‘ရှင်’
‘ထပါဦး’

ဘုရားရေ... ကြောက်လိုက်တာ ဆရာ အထာကို ရည်သိသည်။ စာကိုစိတ်မဝင်စားတဲ့တပည့်တွေကို တမင်နှိပ်ကွပ်ပစ်တတ်၏။ တပည့်တွေကောင်းကျိုးအတွက်တဲ့ သင်တန်းစကတည်းကပြောပြထားသည်။

‘မင်းက အရမ်းဝီရိယရှိတယ်ထင်တယ်၊ သင်တန်းကိုအစောကြီးကတည်းက လာပြီးစာကြည့်နေတာလေ။ အဲဒီတော့ စောစောထ ဆရာပြောသွားတဲ့အဓိပ္ပာယ်ကိုပြောပြကွာ’

‘ရှင်’

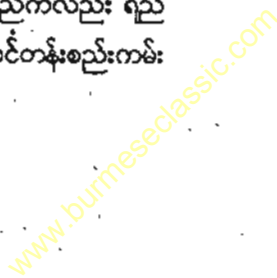
‘ဆရာ စောစောကပြောသွားတာလေ လွယ်ပါတယ်၊ က... ပြောပြပါဦး’

ရည် ဘာမှမသိလိုက်ပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဆရာသန်အကြောင်းနဲ့ ကမ္ဘာ အကြောင်းတွေ၊ အဲဒီစိတ်တွေက ဆရာသန်ရဲ့ သင်ကြားနေမှုကို အာရုံမစိုက်နိုင်ဖြစ်သွားသည်။

‘ဘယ်လို... သွန်းရွှေရည်’
‘ရည်တောင်းပန်ပါတယ်ဆရာ အာရုံလွင့်သွားပါတယ်’
‘အဲဒါ ဆရာမကြိုက်ဆုံးပဲ၊ မင်းစောစောလာတာ ဘာကြောင့် ခဲ မရိုးသားတာပဲ။ အခမဲ့ဆိုပြီး မင်းက အထင်သေးတာလား... ပြောလေ’

‘မဟုတ်ပါဘူး ဆရာ တောင်းပန်ပါတယ်’
‘ဆရာက သင်တန်းချိန်မှာ စိတ်လေလွင့်တာကိုခွင့်မလွှတ်ဘူးပဲ။ အဲဒီတော့ မင်း မတ်တတ်ရပ်နေပါ သွန်းရွှေရည် မင်းတို့လို သင်တန်းသူတွေမလာတာ သင်တန်းအတွက် ပိုပြီးအကျိုးရှိမယ် ထင်သေး’

ရည် မတ်တပ်ရပ်နေရာကနေ လဲပြိုကျသွားချင်လောက်အထိမျှက်နှာပူထူသွားသည်။ ရက်စက်လိုက်တာ ရည်ကလည်း ရည်အရာသန်က အစောကြီးထဲကပြောထားပြီးသား သင်တန်းစည်းကမ်းချက် ဆင်ခြင်နေနိုင်မှ တက်ရောက်ရန် ဖြစ်သည်။

သူ့တပည့်တွေကိုခပ်မာမာပြောပစ်ပေမဲ့ တကယ်တမ်းကတော့သူ့စိတ်တွေမကောင်းပေ။ မိန်းကလေးဖြစ်နေ၍လည်းအာဖျာမိသည်။ မျက်ဝန်းတွေထဲမှာမျက်ရည်တွေကအပြည့် သူမထွက်သွားတာကသင်တန်းကနေအပြီးအပိုင်ထွက်သွားသည့်သဘောပဲ။ သန့်ထူးထူးခြားခြားနာကျင်ကြေကွဲနေသည်။

‘သန့်’

‘ဟင်’

‘ဒီနေ့ အရမ်းပိုင်တွေနေတာပဲ။ သင်တန်းမှာ ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ပြဿနာတက်လာတယ်ဆို’

‘အင်း... သွန်းရွှေရည်တဲ့။ ကိုယ်မှားသွားတယ်ထင်တယ်’

‘အမလေး ဘာမှားရမှာလဲ သန့်က စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်ရင် သင်တန်းကနေထွက်သွားရမယ် ခွင့်မလွှတ်ဘူးလို့စည်းကမ်း ထုတ်ထားတာပဲ’

သန့် ပြောမထွက် စည်းကမ်းသမားက ဘာဖြစ်လို့လို့ စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်တဲ့ မိန်းကလေးအတွက် စိတ်သောကတွေခံစားနေရတာလဲ သွန်းရွှေရည်ဆိုတဲ့ကောင်မလေးက ဘယ်လိုကောင်မလေးလဲ စိတ်အာရုံများလွန်းတဲ့ကောင်မလေးတစ်ယောက်ဖြစ်နိုင်သည်။

‘သန့်’

‘ဟင်’

‘စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာလား’

‘ကိုယ်က မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အရှက်ခွဲလိုက်သလို ဖြစ်နေတယ်။ မလုပ်သင့်ဘူး ထင်လို့ပါ’

‘စည်းကမ်းပဲ သန့်ရယ် ဘာဖြစ်နေရတာလဲ။ လာ... ညစာ ဘူးစားမယ်’

‘အေးကွာ... ဒီကောင်မလေးအကြောင်း မတွေ့တာပဲ အောင်းတယ်။ တော်သေးတာပေါ့ကွာ လွန်း ရှိနေလို့။ ကိုယ့်ဘဝအတွက် လွန်းက လိုအပ်တယ်’

‘ဟွန်း’

‘လွန်း’

‘ပြောလေ’

‘ကိုယ်နဲ့ လွန်း ညစာစားပြီးရင် ဘုရားကို သွားကြရအောင်’

‘သွားလေ... ဘာလဲ သန့်က ဟိုကောင်မလေးအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ပြီး ဆုတောင်းပေးမလို့လား’

‘ဟာ... မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ်က ဘုရားကို မရောက်တာကြောင့်ပါ’

‘လွန်း ကတော့ သန့်ပဲ ဘယ်သွားချင်လဲ... ဘာလုပ်ချင်လဲ ပြောပါ သန့်အန္တက လွန်းဆန္ဒပါပဲနော်’

တကယ်တော့ သင်္ခါ စိတ်ထဲမှာ လွန်းကိုလက်ထပ်ကြရအောင်
လိုပြောမလိုဟာ ဘယ်လိုဖြစ်မှန်းသေးမပြောချင်တော့။
ဒါကလေးကိုလွန်းက သူ့ရှေးချမ်းသင်္ခါတို့ မိန်းကလေးပါပဲ ပြောလိုက်ပြန်
ထားပေမဲ့ ဟိုကောင်မလေးကြောင့်လား မပြောချင်တော့။ လွန်းတွေ့ရင်
ကို သူ့မေ့မိစ်လိုမရနိုင်မဖြစ်နေသည်။

‘သင်္ခါ’

လက်ထပ်ပြီး ဟိုင် ဟိုင် ဟိုင် ဟိုင် ဟိုင် ဟိုင် ဟိုင် ဟိုင်
ရုတ်လက်ထပ်မူမယ့် မိန်းကလေးမျိုးက ဘယ်လိုအောင်
အချင်းတွေ ရှိနေရမလဲဟင်

‘သိချင်လို့လား’

‘အင်း’

သူပြောရာက လွန်းခင်ခင်မှာရှိနေပြီးသားပါဟာ ပြောရမည်ဖြစ်
သည်။ သင်္ခါ နှုတ်ကမပြောဖြစ် လွန်းခင်ခင် ဘာတွေသိချင်၍ မေး
တာလည်းသူသိ၏။ ဒါပေမဲ့ သင်္ခါ ရယ်နေသည်။

‘သင်္ခါ ပြောလေ’

ကိုယ့် ရင်ထဲမှာပဲသိမ်းထားတယ် လွန်း ကိုယ့်ကိုအကောင်
မနေစမ်းပါနဲ့ ဘာသတိမှတ်ချက်မှ မရှိပါဘူးကွာ သွားကြမယ်
သင်္ခါ ဘာဖြစ်နေတာလဲ တစ်မျိုးပဲ လွန်း စိတ်ထဲမှာသွားသလို

သင်္ခါ စိတ်တွေ ဟိုကောင်မလေးဘက် သိမ်းလိုက်သွားပြီလား။ သင်္ခါ
စိတ်မကောင်းဖြစ်နေပုံပင် သွန်းရွှေရည်ဆိုတဲ့အကောင်မလေးက ချော
သည်။

လွန်းထင်တာက သင်္ခါက စည်းစနစ်ကြီးပြီး တော်ရုံတန်ရုံ
မိန်းကလေးတစ်ယောက်အပေါ် အထင်ကြီးမှာ မဟုတ်ဟာ ထင်မိနေ၏။
ဒါပေမဲ့ တစ်မျိုးပဲ သွန်းရွှေရည် ထင်တန်းကနေထွက်သွားတာ သင်္ခါ
ခံစားနေသည်။

‘ကိုယ် ခင်မင်တာ’ ရင်းနှီးတာက လွန်းပဲရှိတာပါ။
လွန်းက သင်္ခါတို့မှ လက်ထပ်ပါရစေ ဆိုတဲ့စကားကိုကြားလို
သည်တွဲလာတာနှစ်တွေဘယ်လောက်ကြာနေပြီလဲလို့ သင်္ခါ လက်ထပ်
မယ့် မိန်းကလေးက ဘယ်လိုစံတွေရှိနေတာလဲ။

သွန်းရွှေရည်လို ကောင်မလေးမျိုးတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။
သင်္ခါ အမှန်းသုံးက စည်းကမ်းမဲ့တာပဲ။
ညစာစားကြသည်။ ပြီးတော့ လွန်းကားလေးနှင့်ရွှေတိဂုံဘုရား

သွားကြ၏။ သင်္ခါမိန့်ဖြစ်တဲ့ သောကြာထောင့်အရောက်တွင် မထင်
မတတ် သွန်းရွှေရည်က စောင်းတန်းမှာထိုင်နေတာ တွေ့စိုက်ရသည်။
‘ကိုယ် သောကြာထောင့်မှာ ထိုင်ဦးမယ်’ မင်း ဗုဒ္ဓမားထောင့်

ထိုရွာမှာတော့တိလားလား သွားလေ ယင်းလေးနားစာစာလည်း ပြည့်စုံပြီး

သွန်းရွှေရည်ဆိုတဲ့ကောင်မလေးကို သစ်တွေပုံမရပေ။ ဒါပေမဲ့
တွေ့မှာပဲ။ ဒီကောင်မလေး ဘာလုပ်နေတာလဲ တိုင်ကိုမှီပြီးစိတ်ပျက်
လက်ပျက်ထိုင်နေသည်။

‘ဟင့်အင်း... ဒီထောင့်မှာပဲ သစ်နဲ့အတူတူရှိခိုးမယ်လေ’

‘သွားပါ လွန်း ကိုယ်က တစ်ယောက်တည်း ထိုင်ချင်တယ်
ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ဒီနေ့မနက်အမှားတစ်ခုကျူးလွန်ထားတယ်လို့ ထင်နေ
တယ်။ စိတ်မလုံဘူး။ စိတ်အေးချမ်းမှုခဏယူချင်တယ်။ လွန်းကိုအားမှာ
လို့ပါ လွန်းလည်းဗုဒ္ဓဟူးနံနက်မှာ ပုတီးစိပ်နေကျပဲဟာ သွားပါ’

သစ်ဘာသဘောနဲ့အတင်းအကျပ်သွားခိုင်းနေတာလဲ။ သွန်း
ရွှေရည်ကိုတော့ မြင်ပုံမရပေ။ လွန်းမသွားရင်လည်း သဝန်ကြောင်ရာ
ရောက်မည် လွန်းက မာနရှိသည်။

ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို အောက်ကျခံပြီး အချစ်ထို
တောင်းခံနေချင် သွန်းရွှေရည်လိုမိန်းကလေးနှင့် ပြိုင်ဘက်အဖြစ်မခံနိုင်
ထွက်လာခဲ့သည်။

‘လွန်း အေးအေးဆေးဆေးပုတီးစိတ်နော် ကိုယ်လာခဲ့မယ်’

‘အင်း’

သူ အေးအေးဆေးဆေးပဲ သောကြာထောင့်မှာထိုင်၍ ဘုရား
ရှိခိုးသည်။ ညကအေးချမ်းတယ် သူ့စိတ်တွေနာကျင်ထိခိုက်ပြီးအမှား

အတွက်စိတ်ကမလုံပေ စည်းကမ်းအရာမှာမှမည်ကြီးသူက စည်းကမ်း
ဖောက်ဖျက်တဲ့မိန်းကလေးအတွက်ထူးခြားစွာ ခံစားနေရသည်။

သွန်းရွှေရည် မင်းသင်တန်းက ထွက်သွားတဲ့သဘောပဲ။ ငါ
ကြောင့်မင်းဘဝ အထစ်အငေါ့တွေနဲ့ ပညာရေးထိခိုက်မလား။ သူတွေ
နေမိသည် သွားပြီးခေါ်ရင် ကောင်းမလားပဲ။

ဘုရားရှိခိုးပြီးသည်နှင့် သစ် ဧရပ်ပေါင်ထိုင်လိုက်၏။ တွေ
လိုက်ရတဲ့မြင်ကွင်းကြောင့် သူ အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားရသည်။

တိုင်ကိုမှီပြီးထိုင်နေတဲ့ သွန်းရွှေရည် ဒီအချိန်အထိ ဘာဖြစ်
လို့များအိမ်မပြန်သေးတာလဲ။ သူထိုင်မိတဲ့တိုင် ဖြစ်နေသည်။

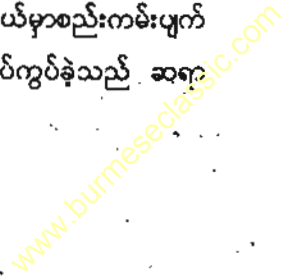
‘သွန်းရွှေရည်’

‘ဟင်... ဆရာ’

‘မင်း ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ ဘယ်အချိန်ရှိနေပြီလဲ မိန်းကလေး
အစ်ယောက် အပြင်မှာရှိနေသင့်တဲ့ အချိန်လားကွ’
သင်တန်းပြင်ပမှာပါ ဆရာလာလုပ်နေတာတော့ ရည်မခံနိုင်ပါ

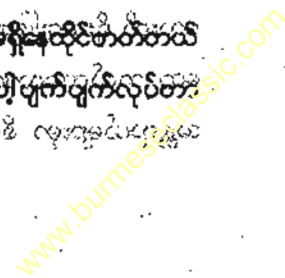
သူမေးတဲ့မေးခွန်းတွေကိုမဖြေနိုင်ပါဘူး။

ရည်ရှက်လို့သေတော့မယ်။ လူပုံအလယ်မှာစည်းကမ်းပျက်
တဲ့ သင်တန်းသူအဖြစ် ရက်ရက်စက်စက် နှိပ်ကွပ်ခဲ့သည် ဆရာ
ဘာရားဘူး။

သို့မဟုတ်လုပ်သည်။ ငါ့အဖေကလည်း အဖေအဖေ နေထိုင်ခဲ့ရင်း
 ထိုင်ပါဦး မင်းကိုတောင်းပန်လေ့ရှိပါတယ်။ ငါ့အဖေကလည်း
 ရှိသလိုပဲ ရှိသလိုပဲ ငါ့အဖေကလည်း ရှိသလိုပဲ ရှိသလိုပဲ
 သင်တန်းမှာ ငါ့အဖေကလည်း ထင်တယ်။ မင်းကို ဒီအတိုင်း
 အထိမပြောသင့်ဘူးလေ။ မင်းကမိန်းကလေးပဲ အဖေကလည်း
 ရှိပါတယ်။ ဆရာသစ် ပြဿနာမရှိပါဘူး။ ဆရာကဆို
 ကျွန်မအနေနဲ့ သင်တန်းဆိုမတက်တော့ပါဘူး။ စည်းကမ်းပျက်တဲ့
 မိန်းကလေးအဖြစ် ကျွန်မ စိတ်တွေအခြေတမ်းချောက်ချားနေတော့မှာပါ။
 ငါ့အဖေကလည်း ပန်ပါတယ်။ ငါလည်း အမှားတစ်ခုကို ကျွန်မ
 လိုက်မိတယ်လို့ ထင်တယ်။ မင်းပြန်တက်ပါ။ ငါ့သင်တန်းသားတွေ
 ရှေ့မှာတောင်းပန်ပါမယ်။
 ငါ့အဖေကလည်း နေပါစေတော့ ဆရာ ကျွန်မအတွက်မပူပါနဲ့။ ကျွန်မ ပြန်
 တော့မယ် ကျွန်မလည်း တွေးမိတိုင်း အရမ်းရှက်နေလို့ အိမ်တောင်
 မပြန်ချင်ပါဘူး။ ခဏပါ ကျွန်မ အဝတ်စုံသတ်တာမှာ စည်းကမ်းပျက်
 တဲ့အဖြစ်မျိုးနဲ့ သင်တန်းက အထုတ်ခံရတာ အရမ်းအတုရှင်နေပါတယ်။
 ကျွန်မကလည်း ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ်။ သွန်းရွှေရည်။ မင်းသင်တန်း
 ပြန်အကူမပြုဘူး။ လူပုဂံအလယ်မှာ ကိုယ်တောင်းပန်ပါမယ်။
 ဆရာဂုဏ်သိက္ခာအတွက်မတောင်းပန်ပါနဲ့။ ဆရာ ဆရာ

စည်းကမ်းကြီးတဲ့ဆရာ အပြစ်မှာမည်တစ်လုံးနဲ့တော့ပါ။ မေ့ပစ်လိုက်
 ဝါတော့ ဆရာမမှားပါဘူးလေ ရည်က စည်းကမ်းမဲ့ခဲ့တာပါ။
 ဆရာသစ် မျက်လုံးတွေက နောင်တတွေနဲ့ အတူတူ ကြေကွဲနေ
 ပြီးပဲ ဆရာသစ်နှင့်တွေ့ဆုံမိရမယ့်လို့မောင်မီး ရည်ရွက်လို့ပါမပြောနိုင်
 တော့ဘူး။
 ဆရာရက်စက်သည်ဟုတော့ ထင်သည်။ ဘာမဟုတ်တဲ့
 အပြစ်လေးနှင့်စည်းကမ်းပျက်ကျောင်းသူအဖြစ်သင်တန်းသားတွေရှေ့
 မှာနိပ်ကွပ်ခဲ့၏။
 ရည် အိမ်ပြန်ချင်သေး၍ ဘုရားပေါ်မှာထိုင်နေတာ ကြာပါပြီ
 ဆရာသစ်လည်း သောကြာ သွန်းရွှေရည်နှင့်နေချင်းတူနေသည်။
 သူ့အဖေကလည်း သင်တန်းကလေးမှာ အဖေကလေးပဲ ပြန်ခဲ့တော့မိလေ
 'ဟင်'
 မလွန်းခင်ခင်ပဲ ဆရာသစ်နဲ့နှစ်ယောက်အတူတူ လာကြတာ
 ဖြစ်မည်။ ရည်နတ်ဆက်လိုက်သည်။
 ရည်ကိုခွင့်ပြုပါဦး မမေ့ ပြန်တော့မယ်။
 မင်းလေး သင်တန်းမှာ စည်းကမ်းမရှိနေထိုင်တတ်တယ်
 ဆိုသစ်ကပြောတယ်။ အခုဆိုပြီး မင်းက ပေါ့ပျက်ပျက်လုပ်တာ
 မင်းမှာ အပြစ်ရှိတယ်။

‘ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်မ သိပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်မ သင်တန်းက ထွက်လိုက်တာပဲ’

‘ကိုယ့်အပြစ် ကိုယ်သိရင် ပြီးတာပါပဲလေ၊ နောက်ဆင်ခြင် ပေါ့အေ အခုလည်း ညည်းမပြန်သေးဘူးလား။ ညည်းအိမ်ကရလား စိတ်ပျက်လိုက်တာအေ။ လာပြန်ကြမယ် သင်’

သွန်းရွှေရည် ဆရာတို့ကားနဲ့ပြန်လိုက်ခဲ့ပါလားလို့ပြောချင်နေ ပေမဲ့ လွန်းက တမျိုးထင်မှာစိုးရိမ်တာရော ပြဿနာထပ်ဖြစ်မှာလည်း မလိုလား၍ လွန်း နောက်လိုက်ခဲ့ရသည်။

‘သင် ဘာကောင်မလေးမှန်မသိဘူး။ ဒီအချိန်အထိ မပြန်ဘူး အရင်ကနဲ့မတူအောင် လန်းလာတယ်နော်။ စိန်တွေက အစစ်တွေ အဖိုးတန်တွေပဲ ဘယ်လိုတွေကပေးကမ်းထောက်ပံ့ထားတာလဲ မသိဘူး’

‘တော်ပါတော့ လွန်း၊ သူ့ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စတွေပဲ မပြောတာအကောင်းဆုံးပဲ’

လွန်း ပြောနေတာတွေကို သင်မနှစ်သက်ပေ။ ဒီကောင်းလေးကို ရိုးသားဖြူစင်သူအဖြစ်ပဲ သူ့စိတ်ကထင်နေခဲ့သည်။ မင်းအိမ်တွေ ဘယ်ကရလာတာလဲ။ ပြီးတော့ မင်းတစ်ယောက်တည်းဖြစ်ရုံ အန္တရာယ်များမှာ စိတ်ပူနေသည်။

‘ဒီလိုကောင်မလေးမျိုးတွေက ပညာကိုတတ်ချင်လို့မဟုတ်ဘူး သင် လူလုံးပြတာလေ’

‘တော်ပါတော့ လွန်းရာ ကိုယ်ဒီမှာပဲနေခဲ့မယ် ကိုယ့်စိတ်ဆွေ တစ်ယောက်အိမ် ဝင်စရာရှိသေးတယ်လေ’

‘သင် မပြန်သေးဘူးလား’

‘မပြန်သေးဘူး’

‘ပြီးရောလေ သင်ဆန္ဒအတိုင်းပါပဲနော်’

လွန်း ကားပေါ်ကနေ ဆင်းလိုက်မှ သင် စိတ်တွေလွတ်လပ် ချပါးသွားသည်။ ဘုရားပေါ်ကနေ သွန်းရွှေရည် ဆင်းသွားပြီလားဟု ဆွေးပြီးအငှားကားနှင့်ပြန်သွားကြည့်တော့ မတွေ့ရပေ။ ပြန်သွားပြီ ဆင်တယ် သင် စိတ်တွေပူပင်နေသည်။

ရည်လေးရယ် ဘယ်တွေသွားနေတာလဲ ဒေါ်လေးညို ဘယ်
 လောက်စိတ်ပူနေရလဲ၊ စောစောက မောင်ကမ္ဘာ ရောက်လာတာသမီး
 ကိုစိတ်ပူပြီး ကားနဲ့ သွားရှာတာပဲ။ ဒေါ်လေးညိုက ပြောလေ့ရှိတဲ့
 ချစ်စရာကားတဲ့ ဘယ်ကိုသွားရှာတာလဲ၊ သူကခဏခဏလာနေ
 တာလဲ စိတ်ညစ်တယ်၊ အမိပျိုယ်မရှိတာ

(၆) သူ့လေးအနေနဲ့ပဲ။ သိပ်ပဲ။
 'ရည်လေးရယ်'

'သမီးသွားနေကျနေရာလေးတွေပါ သမီးက လက်ဝတ်လက်
 စားတွေနဲ့လေ၊ ဒေါ်လေး ဘယ်လောက်အထိစိတ်ပူနေရလဲ ရင်တွေမီး
 တောက်တော့မယ်'

တစ်နေ့က အဆင်မပြေတဲ့ ရည် သေချင်နေသည်။ မမလွန်း
 စကားတွေက ရည် ကိုအကြီးအကျယ်စော်ကားပစ်တာပဲ။ ဒေါ်လေးညို
 ဇွတ်အတင်းကြီး စိန်လက်စွပ်ကြီးဝတ်ပေးလိုက်လို့ အထင်သေးတာပဲ။
 သူမ ဒေါသတကြီးချွတ်ပစ်လိုက်သည်။

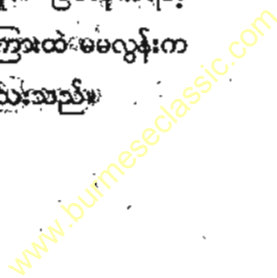
ရည်လေးရယ် ဒေါ်လေး လက်စွပ်ကြောင့် ရည်လေးရယ်လုံးက
 ကောင်းဘူး ပြဿနာတွေပဲဖြစ်နေတယ်' 'သေချင်တာပဲ။
 'ဟဲ့ ဘာလုပ်တာလဲ' 'အခုကားအခုကားပဲ'
 'ရည်လေးရယ် စိတ်ပူရင်တရက်ကြီး စိန်လက်စွပ် ဝတ်လာတော့
 ဆတ်ဝန်းကျင်က ဘယ်လိုထင်မလဲ၊ မတန်မရာဝတ်မိတော့ ဆွဲကမိမိ
 ဇွတ်စရာကောင်းလိုက်တာ'

'ရည်လေးကို ဘယ်သူက ဘာပြောလို့လဲ အရေးစိုက်စရာ
 လိုတာပဲ။ သမီးရယ် ဘာဖြစ်လဲ ကိုယ့်ယာကိုယ်ပေးတာ'

'တော့ပါပြီ စိတ်ကူညီကူညီဖွယ် မဝတ်တော့ဘူး' ဟုဆို

'မောင်ကမ္ဘာ ပြန်လာလိမ့်မယ် သမီးလေး ဖော်ဖော်ရွေရွေ
 အဆင်မပြေပါနော် ဒေါ်လေး အချိန်တွေမှပဲထားတာပဲ၊ စိန်လက်စွပ်
 ချည်းမဝတ်ချင်ရင် ချွတ်ထားပါ' လေးလေးလေးလေး ပြောလေ့ရှိ
 ကမ္ဘာ ပြန်လာဦးမယ်တဲ့ ရည် နည်းနည်းတော့ကိုယ်ချင်းစာမိ
 နည်း။ ကမ္ဘာနေရာမှာ သူမ လည်းခံစားနေရတာပဲ။ အရာသင်္ခန်း
 တွေနဲ့နဲ့ တွဲနေတာပါ။ ညသက်ဘုရားတောင်တက်နေ၏။

ဒီလိုမှန်းသိရင် ဘုရားပေါ်မှာနေပါဘူး။ မြင်လိုက်ရတဲ့
 နည်းက ရည် ရင်ကို ဆို့တက်သွားသည်။ ဒီကြားထဲ မမလွန်းက
 အထင်သေးစကားတွေနဲ့ ချိုးချိုးပုံပဲပြောတတ်လေသည်။

‘ရည်လေး ညစာမစားရသေးဘူး မဟုတ်လား။ မောင်ကမ္ဘာ ပြန်လာမှစားကြမယ်’

‘ဒီလူက ဘာလာလုပ်ဦးမှာလဲ ပင်ပန်းနေပြီ’

‘ဟဲ့... နေပါဦး ညည်းကလဲ မောင်ကမ္ဘာက ညည်းကို အရမ်းဂရုစိုက်တာ’

‘ဒေါ်လေးညို’

‘ဘာလဲပြော’

‘ကမ္ဘာက အရက်လည်းသောက်တယ်၊ ရှုပ်လည်းရှုပ်တယ်၊ ကိုယ်နဲ့လက်ထပ်မယ့်ယောက်ျားအကျင့်ကို သိသိကြီးနဲ့လက်ထပ် မလား’

‘မိဘက အလိုလိုက်လို့ နည်းနည်းလေးဆိုးနေတာပါ သမီးရယ် မကလေး သမီးလေးက ပြုပြင်ပေးစေချင်တယ်တဲ့’

‘ဟွန်း... ရမလား သူ့လိုလူမျိုးကရည်လောက်ကိုအလေး အနက်ထားမလား’

‘မောင်ကမ္ဘာ အခု အရက်သောက် မလာပါဘူးကွယ်၊ သမီး လေးအတွက် အရမ်းစိတ်ပူနေတယ်’

‘အလကားပါ’

လောကကြီးကစောက်ထိုးပဲနော်၊ ရည် ဖြစ်ချင်တာမဖြစ်ရဘူး

ရည် စံထားတာက ဆရာသင်္ခါလိုယောက်ျားမျိုးပါ။ ရည် ကိုနှိပ်ကွပ် ဘာတပည့်တွေအတွက်ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ရည်သိပါတယ်။ ဆရာသင်္ခါ အလုပ်အလယ်မှာတောင်းပန်မယ်တဲ့။

ကမ္ဘာနဲ့တော့လက်ထပ်လို့ မဖြစ်သေးပါဘူး၊ ကမ္ဘာအကျင့် နှုတ်တွေကို လုံးဝမနှစ်သက်တာ ဒေါ်လေးညိုကတော့ အလိုက် အတိုက်ဆက်ဆံတဲ့။ ရည် စိတ်ညစ်နေသည်။

‘ဟိုမှာ ရည်လေး မောင်ကမ္ဘာပြန်လာနေပြီ။ ညည်းနော် ညည်းညိုကို ဒေါ်လေးညိုပြောထားပြီးပြီ’

ကမ္ဘာ ပြန်ရောက်လာသည် စားစရာတွေဝယ်လာ၏။ ရည် အိမ်ထဲမှာ ဆရာသင်္ခါပဲရှိနေသည်။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ကမ္ဘာကိုတော့ အိမ်ချင်းစာပါတယ် မလွဲသာတော့၍ ကမ္ဘာနှင့်အတူတူထမင်း စားရ သူမကို ကမ္ဘာက တယုတယကျေးသည်။

‘မင်း ဘယ်သွားနေတာလဲရည် ကိုယ်အရမ်းစိတ်ပူနေတာ’

‘အလုပ်ကိစ္စပါ’

‘မင်းအလုပ်လုပ်စရာမှမလိုတာ’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘ကိုယ့်ကြောင့်လေ’

‘ဟွန်း’

ဒေါ်လေးညို ကသမီးတို့စကားပြောကြည့်ပြီးအနားထဲဝင်သွားသည်။ ရည် စိတ်ညစ်တယ် စိတ်ကိုမပါဘူး။ တစ်နေ့ကုန်စိတ်ရှုပ်ထွေးစရာတွေနဲ့ပဲတွေ့နေသဖြင့် တစ်ယောက်တည်းပဲနေချင်သည်။

‘ရှော’
‘ဘာလဲ’
‘ဖုန်းလေ’

သူကဟမ်းဖုန်းအနီရဲ့လေးကိုလှမ်းပေးတော့ သူမသေပစ်ရင်လောက်အောင် စိတ်ညစ်ရသည်။

‘မယူဘူး’
‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘ဒီလို မချုပ်ကိုင်ပါနဲ့ ကမ္ဘာ ဘာလဲ ချမ်းသာတယ်ဆိုပြီး အပေါ်စီးကနေ ပြောဆိုဆက်ဆံနေတာလား’

‘မဟုတ်ပါဘူး ကိုယ်မိန်းကလေးတွေကိုအလေးအနက်မထားတတ်တာ မင်းသိပါတယ်’

‘တော်ပါပြီ’

‘မင်းကိုဆက်သွယ်လို့ရအောင်ပါ ရည် မိန်းကလေးတွေက တစ်မျိုးပဲကွာလိုက်လွန်းတော့လည်း ပဲက အရမ်းပေးသွားပြီ’

‘ဘာပြောတယ် ကမ္ဘာ ငါက ဘာပဲပေးရမှာလဲ ဒေါ်လေးညိုကြောင့် နင့်ကိုအလိုက်အထိုက်ဆက်ဆံနေတာ သိလား’

သူမကလက်မခံချင် တော်ကြာပတ်ဝန်းကျင်ကဘာပြောမလဲ အထဲကြောက်ဆုံးက ဆရာသစ် အထင်သေးမှာပါ။ ဆရာကသင်တန်းတက်ပါတဲ့ လူပုံအလယ်မှာ သူတောင်းပန်ပါ့မယ်တဲ့၊ ဆရာ မှားပါမယ် တဲ့။ ဘယ်လောက်ကျေနပ်စရာကောင်းလဲ။

ဒါပေမဲ့ မမလွန်းနဲ့ တွဲနေတာက စိတ်ဓာတ်ကျမိသည်။ အထဲကမ္ဘာက တစ်မျိုး သူမ အနားယူချင်သည်။

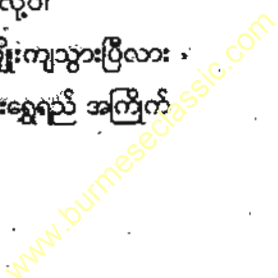
‘မင်းကိုလူတွေက တစ်မျိုးထင်မှာကြောက်နေရင်လည်း အိမ်နဲ့ တွဲလေ ကိုယ်ကလူပျိုလူလွတ် မင်းကိုတောင်လူတွေကအားကျမှာ လူကြီးတွေကသူငယ်ချင်းတွေ ငယ်ငယ်လေးထဲကနေစပ်ထားတာလို့ပြောပေါ့’

‘သွားစမ်းပါ’
‘ရည်’

‘မယူဘူး မလိုအပ်လို့၊ ပြီးတော့ ရည်က သဘာဝအတိုင်းပဲ နေတာကြိုက်တယ်’

‘ဒေါ်လေးညိုအတွက်မင်းကြည့်သင့်တယ်။ ကိုယ် ပိုးကြေးကြေးပေးတာမဟုတ်ပါဘူး မင်းမှာရှိထားသင့်လို့ပါ’

ကမ္ဘာကတော့ သွန်းရွှေရည်နဲ့တွေ့မှ အချိုးကျသွားပြီလား ဆိုတော့ အချစ်ဆိုတာကိုခံစားတတ်လာသည်။ သွန်းရွှေရည် အကြိုက်

ကိုဖြည့်စွမ်းပေးချင်နေပြီ။ သူ အလုပ်မှာဝင်ပြီး လေ့လာမယ်ဆိုတော့
မေမေ အရမ်းဝမ်းသာနေသည်။

‘လက်ခံပါ ရည် မင်းငြင်းနေလည်းကိုယ်အတင်းအကြပ်ပေး
မှာနော်’

ရည် လက်ကိုသူဆတ်ခနဲ ဆွဲယူလိုက်သဖြင့် သူမက ဒေါသ
တကြီးပြန်ရုန်းပစ်ပေမဲ့ ကမ္ဘာ့ မလွတ် မင်းကို ကမ္ဘာပဲပိုင်ဆိုင်စေရမယ်
ကိုယ် ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ လက်လွတ်မခံနိုင်ဘူး။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်ကိုယ်
အရယူမှာပဲ။

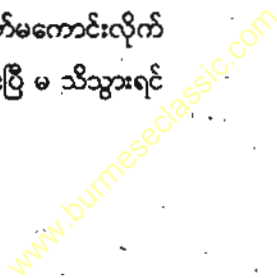
နောက်ဆုံးမင်းလက်မခံရင် ကားတင်ပြေးမှာနော် သူနိုက်
ကြည့်နေမိသည်။

- ‘ကမ္ဘာ ဘာလုပ်တာလဲ လွတ်’
- ‘မလွတ်ဘူးကွာ’
- ‘ဖုန်းကိုလက်ခံဖို့ဆက်ငြင်းနေရင် ကိုယ်ဖက်နမ်းပစ်မှာနော်’
- ‘ဘာ... နင်... နင် ပိုင်စိုးပိုင်နင်းနဲ့ ဒါမျိုးရမလား’
- ‘မင်းက ကိုယ့်ဖုန်းလောင်းပဲဟာ’
- ‘ဘယ်သူက လက်ထပ်မယ်လို့ ပြောသေးလို့လဲ’
- ‘မရဘူး’
- ‘ကမ္ဘာ နော်’

- ‘မင်းက ငါပိုင်ဆိုင်ရမယ့် ဖိန်းကလေးပဲ’
- ‘နင်ပိုင်စိုးပိုင်နင်းလုပ်တတ်လို့ ငါမှန်းတယ်’
- ‘ဘာပြောတယ်’
- ‘မှန်းတယ်လို့ပြောတာလေ’
- ‘ငါကတော့ နင့်ကိုအရမ်းချစ်တယ်’
- ‘အို’
- ‘အချစ်အတွက်သင်္ကေတပါ’
- ‘ဖြန်း’
- ‘ဟင်’

‘ဒီမှာ နင်စော်ကားတိုင်းရမယ်ထင်မနေနဲ့ နင့်ဆီက ဘာမှမလို
ဘူး။ ငါစံထားတဲ့ယောက်ျားထဲမှာနင်မပါဘူး ထက်ကမ္ဘာ့ သိလား’
သူ့ကိုတွန်းပယ်ပစ်ပြီး ရည် အခန်းထဲဝင်လာခဲ့သည်။
လေးညှိ ကတောင်းပန်နေသံကြားရ၏။ ရည် မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ
အံ့ညံ့တွေပြည့်လှုံ့နေသည်။

‘အန်တီညှိတောင်းပန်ပါတယ် ကမ္ဘာရယ်၊ ဒီကောင်မလေးက
အရမ်းမောက်မာလွန်းပါတယ်။ အန်တီညှိ စိတ်မကောင်းလိုက်
ကြည့်စမ်း... ကမ္ဘာပါးမှာလက်ဝါးရာထင်သွားပြီ မ သိသွားရင်
တောင်းဖြစ်တော့မှာပဲ’

‘ရပါတယ် အန်တီညို မေမေ မတွေ့စေရပါဘူး’

‘ရည့်မှာအပြစ်မရှိပါဘူး၊ ကမ္ဘာ့ အပြစ်ပါ။ စိတ်မကောင်းလည်း ဖြစ်မနေပါနဲ့’

ရည် မင်းတော်တော်လက်သံပြောင်တာပဲ၊ ပိုချစ်သွားပြီကွာကိုယ့်နှလုံးသားထဲမှာ ဒဏ်ရာရသွားတယ်။

ဒါပေမဲ့ မင်းကိုနမ်းခွင့်ရလိုက်တယ်။ ရိုက်လေ ခဲဘယ်လောက်ရိုက်မလဲ။

မင်းကိုမရ ရအောင် ယူမယ်၊ ကမ္ဘာ့ ပါးကိုရိုက်ရတဲ့ ခဲသတ္တိကို ရုတ်ပြုတ်အနေနဲ့ပါ။ အန်တီညိုကတော့ တောင်းပန်သည်

‘ကမ္ဘာ့ ပြန်တော့မယ်၊ ဒီဖုန်းလေး ရည့် ကိုပေးပေးပါ’

‘မင်း ပြန်ယူသွားပါလား... ကမ္ဘာ့ရယ်၊ ဒီကောင်မလေး

အရမ်းမာနကြီးတယ်။ လက်ခံမှာမဟုတ်ဘူး’

‘ပေးလိုက်ပါ ကမ္ဘာ့ ဖုန်းဆက်မှာလို့လည်း ပြောလိုက်တာ

‘အေးပါကွယ်’

‘သွားပြီနော်’

‘မင်းအမေသိသွားရင်’

‘မသိစေရပါဘူး အန်တီညို စိတ်မပူပါနဲ့နော်’

‘အေးပါကွယ်’

ကမ္ဘာ့ ပျက်လာခဲ့သည်။ ဒီညတော့အိမ်ပြန်လို့မဖြစ်ဘူး။

မေမေ တွေသွားမှာ စိုးရိမ်၏။ မေမေက သူ့ကို နည်းနည်းလေး နှစ်မရသူ တည်းခိုခန်းတစ်ခုမှာပဲ ဝင်အိပ်ပစ်လိုက်သည်။

‘ရည်... ဟား...ဟား...ဟား... မင်းက တကယ့်ကို အမှတ်တရဖြစ်စေတာပဲ၊ အရမ်းချစ်သွားပြီကွာ’

ကမ္ဘာ့ လိမ္မာတော့မည်ဟုစိတ်ကိုဆုံးဖြတ်ထားသည်။ ဖေဖေ ဘုတ်ငန်းမှာလည်းဝင်လုပ်ဖို့ကြံစည်ထား၏။

အရက်လည်း မသောက်တော့ဘူး။ သွန်းရွှေရည် အထင်ကြီး ချည်းအလှစ်တွေကို လုပ်ပြဖို့ ရည်ရွယ်ချက်တွေပျက်ပြားသွားသည်။

မိန်းကလေးတွေအပေါ် ဒီလောက်အထိတော့အောက်ကျခံပြီး နှစ်နေစရာမလိုဘူးထင်တယ်။ သွန်းရွှေရည် မင်းကိုတော့ငါ အရမ်း

ချစ်သွားတယ်၊ ရအောင်ယူပြမယ်။ ငါက အလွယ်တကူမရတဲ့ပစ္စည်း ဘာမှ အရယူပစ်ချင်တာ။

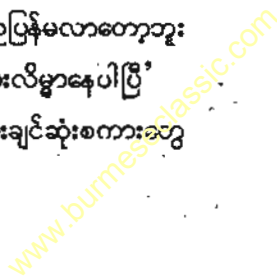
မေမေ့ဆီက ဖုန်းလာသည်။

‘သား... မင်းဘယ်မှာလဲ၊ ရည်လေးနဲ့အဆင်ပြေလား’

‘အင်း... ပြေပါတယ်မေမေ၊ သား ဒီညပြန်မလာတော့ဘူး

ဘုငယ်ချင်းတွေနဲ့ တွေ့နေလို့ စိတ်မပူပါနဲ့၊ သားလိမ္မာနေပါပြီ’

‘အမလေး... သားရယ် မေမေ အကြားချင်ဆုံးစကားခွာ

ပါ။ ဝမ်းသာလိုက်တာ ရည်လေးကြောင့်ပဲ မေမေ့ရွေးမလောင်းလေး
မေမေ့ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ-

‘မေမေ’

‘ပြောလေ သား’

‘ရည်လေးနဲ့ လက်ထပ်ချင်တယ်၊ သား အရမ်းချစ်သွား
စိစဉ်ပေးပါတော့’

‘အေးပါကွယ် မေမေရအောင်စိစဉ်ပေးပါမယ်၊ စိတ်ချ
မေမေ့သားလေး ဆန္ဒပြည့်ဂစေရပါမယ်’

သူ့နှုတ်ခမ်းတွေက တွန့်ကျေးဇွာပြုံးသွားသည်။ မင်းကို
ချစ်တယ် သွန်းရွှေရည် ဒါကြောင့်ပါ သူ့အရက်ကိုသောက်ပစ်သည်

(၇)

‘ညည်းအရမ်းလွန်တယ် ရည်၊ ငါ့မျက်နှာကိုတောင်မထောက်
ထားဘူး။ ကမ္ဘာကိုများ ပါးရိုက်ရက်တယ်။ ညည်းက လုံးဝလက်မခံ
နိုင်ဘူးဆိုတဲ့သဘောလား’

ဒေါ်ညိုညိုမျက်ဝန်းတွေထဲ မျက်ရည်တွေပြည့်လာသည်။
‘ကိုအားနာလိုပါ။ ကမ္ဘာလေးကို မ ဘယ်လောက်အထိချစ်မြတ်
နိုးတယ်ဆိုတာ မိမိအသိဆုံးပင် တူမလေးကိုဒေါသဖြစ်မိသည်။’

‘ညည်းအတွက် ငါ့ဘဝကိုဘယ်လောက်အထိပေးဆပ်ခဲ့ရလဲ
သွန်းရွှေရည်၊ ညည်းဘက်ကဘာတွေများပေးဆပ်ရဘူးလဲ’

‘ကမ္ဘာကို ရည် မကြိုက်ဘူး၊ ပိုက်ဆံချမ်းသာတယ်ဆိုပြီး
နိဗ္ဗိတိယကံစီးနင်း ပြုမူနေတာပါ။ အနိုင်ကျင့်တယ်’

‘ညည်းကိုငါကတိပေးထားပြီးပြီပဲ ညည်း မှာချစ်တဲ့သူရှိရင်
ဒေါ်လာပြလိုလေ၊ ငါကညည်းအတွက်အမြဲတမ်း ပူပင်နေရတာပါရည်’

တူမလေးကိုမိမိဆန္ဒအရတော့ ကမ္ဘာလေးနဲ့ပဲလက်ထပ်စေလို သည်။ မ ကပြောတယ် သူ့သားလိမ္မာလာပါပြီတဲ့ ရည်လေးကြောင့် တဲ့စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေလည်း စိတ်ဝင်စားလာပြီတဲ့၊ ရည် ဘက်က ခါးခါးသီးသီးငြင်းဆန်နေသည်။

‘ကမ္ဘာလေးက မိဘတွေအလိုလိုက်ထားလို့ နည်းနည်း တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်နေတာပါအေ၊ ဒါပေမဲ့ ညည်းနဲ့တော့ပြုပြင်နေ ပါပြီ’

‘သူကအရမ်းကိုပြောင်စပ်စပ်နဲ့အရာရာပေါ့ပျက်ပျက်လုပ် တတ်တာ ရည်မှမကြိုက်တာ ကျေးဇူးရှိတာနဲ့ပဲ ရည်က ယောက်ျား တစ်ယောက်ကိုယူရမှာလား’

‘တကယ်ပါပဲအေ ကမ္ဘာ မို့လို့ပေါ့၊ တစ်နေ့ညည်းဝင်္ဂုလည် မယ် ကျေးဇူးရှင်အဒေါ်တစ်ယောက်လုံးရဲ့ မျက်နှာကိုတောင်မထောက် သူး’

‘သူကဘာဖြစ်လို့ ရည်ပါးကို...’

‘ဘာ’

ရည် ဆက်မပြောချင်တော့ပေ။ စဉ်းစားမိတိုင်း ကမ္ဘာထို သတ်ပစ်ချင်လောက်အောင် ဒေါသထွက်ရသည်။

ဒေါ်လေးညိုကြောင့် တူမကိုကောင်းစားစေချင်၍ စီစဉ်နေတာ

လည်း သိပါတယ်။ဒါပေမဲ့ကမ္ဘာ ကိုမှမချစ်နိုင်တာ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။

ဒေါ်လေးညို မျက်ရည်ကျတော့လည်း ရည် စိတ်မကောင်း အောင်ဖြစ်သွားရသည်။

‘ကမ္ဘာက နုနေလို့လား... သူတောင်းစားလား... ညည်းက အဖြစ်သည်းနေရအောင်။ ညည်းပါးရိုက်သင့်လား မ သိသွားရင်’
‘သိသိလေ’

‘ကောင်းပြီ ရည် ငါမပြောတော့ဘူး ညည်းသဘောပဲ၊ ကမ္ဘာ နဲ့လက်ထပ်ဖို့တိစ္ဆ ငါဆက်မလုပ်တော့ဘူး။ ငါရိပ်သာမှာပဲသွားနေ တော့မယ်’

‘အဲဒီလို မလုပ်နဲ့လေ ဒေါ်လေးညို ကိုယ့်တူမလေးအပေါ် ရက်စက်တော့မလို့လား’

‘ညည်း ကရက်စက်တာလေ ငါနဲ့ ပတ်သက်နေတဲ့ သူတွေ အပေါ် ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်း ညည်းက ဆက်ဆံနေတယ်။ တော်ပါပြီ သွန်းရွှေရည် ရယ် ညည်း သဘောဆန္ဒအတိုင်းပဲနေပါတော့ ညည်း ဆုံးဖြတ်ပါ ကျုပ်က မ တို့နဲ့အခင်မင်ပျက်ရခဲအတူတူ ရိပ်သာမှာပဲသွား နေတော့မယ်’

ဒေါ်ညိုညို တမင်တူမရှေ့မှာ စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်ချင်ယောဉ် မတင်ပြတာပါ။ မိမိဘဝမှာဒီတူမလေးကိုအချစ်ဆုံးပဲ၊ ကမ္ဘာ ကလည်း

ကမ္ဘာပဲ ဆိုးသည်။ မိမိဆန္ဒက ရည်လေး ပြုပြင်ပေးစေချင်တာပါ။
ဒီကောင်မလေးကိုက ခါးခါးသီးသီးငြင်းဆန်နေသည်။

ဒါကြောင့်လည်း ဒေါသဖြစ်ပြရတာ မိမိကတုမလေးကို
ကမ္ဘာနှင့်ပဲသဘောတူတယ်။ မ ကဘယ်လောက်ချစ်မလဲ ယောက္ခမ
ကောင်းကောင်းရဖို့ကလဲ အရေးကြီးသည်။

‘မ နဲ့တောင်ကျုပ်ရင်မဆိုင်ရဲတော့ဘူးအေ၊ အားနာဇာယ်
ကမ္ဘာလေးကို ရွှေပေါ်မြတင်မွေးထားတာအေ’

မိမိဒေါသတကြီးဆူပွက်ပြီးပြန်ထွက်မယ်လုပ်တော့ ကမ္ဘာပေး
ထားတဲ့လက်ကိုင်ဖုန်းလေးကထမြည်လာသည်။

‘ဟဲ့... ဒီမှာမြည်နေပြီ ငါလည်းမလုပ်တတ်ဘူး၊ ရော
ညည်းမပြောချင်လည်း အပြတ်ငြင်းလိုက်၊ ငါမနက်ဖြန်ကုရင်ပစ္စည်းတွေ
သွားပေးမယ်’

ဖုန်းကြီးတိုးပေးပြီး ဒေါ်လေးညိုထွက်သွားသည်။ ရည် မပြော
၍မဖြစ်တော့ ဒေါ်လေးညိုကိုလည်းသနား၏ ရည်ကိုချစ်တာလည်း
အနစ်နာခံတာလည်းသိသည်။

မထူးတော့ပါဘူး ပြောတော့မယ်။ ကမ္ဘာ နင့်ကိုလည်း
ကိုယ်ချင်းစာပါတယ်။ ရည်က ကမ္ဘာထက်ပိုပြီးမျက်နှာငယ်ရပါတယ်။
အထင်သေးခံနေရတာပါ။ သူမဖုန်းပြောသည်။

‘ကမ္ဘာ ပြော’

‘ရည် မင်းအသံနည်းနည်းလျှော့လိုမရဘူးလား’

‘ပြောပါ ကမ္ဘာ ရှင့်ကြောင့် ရည်နဲ့ဒေါ်လေးညို ရန်များနေ
ချင်တယ်’

‘ကိုယ်လည်းစိတ်ညစ်ပြီး ဖြတ်ထားတဲ့အရက်ကို ပြန်သောက်
ချတယ် ရည်’

ကမ္ဘာ အသံကအရမ်းကိုမူးနေတဲ့ပုံ အာလေးလျှာလေးကြီး၊
ဒုက္ခပါပဲ ကမ္ဘာ တစ်ခုခုဖြစ်ရင်တောင် ရည်ကြောင့်ဖြစ်နေဦးမယ်။
ဒါကြောင့်လည်း ကမ္ဘာကိုအထင်မကြီးတာပါ။ သူမစိတ်ညစ်သည်။

‘အခုဘယ်မှာလဲ ကမ္ဘာ ပြဿနာမရှာနဲ့နော် ပြောထားပြီးပြီ
ညိုကိုဒုက္ခရောက်အောင်လာမလုပ်နဲ့’

‘ရည် ကိုအရမ်းချစ်တယ်၊ ယုံလားကောင်မလေးတစ်ယောက်
သွမ်းမိုးတာခံရတာ မင်းကပထမပဲ’

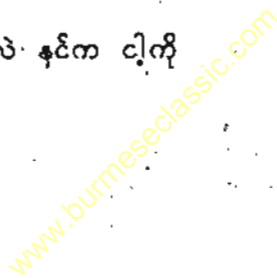
‘နင်ဘယ်မှာလဲ ကမ္ဘာ’

‘Hotel မှာ’

‘ဘယ် Hotel မှာလဲဟဲ့’

‘ရည် လာမလို့လား’

‘မလာပါဘူး... ဘာဖြစ်လို့လာရမှာလဲ နင်က ငါ့ကို
အထင်တော်တော်သေးပါလား’

‘မသေးပါဘူး ရည် ချစ်တယ်... အရမ်းချစ်တယ် ကိုယ့် နှလုံးသားထဲမှာ စူးနစ်နေအောင်ချစ်တာပါ’

‘တော်ပြီ’

‘ကိုယ်နဲ့ဖုန်းပြောပေးတဲ့အတွက် ကိုယ် ကျေနပ်တယ်။ အန်တီညို အတင်းအကြပ်ပြောခိုင်းလို့မဟုတ်လား သွန်းရွှေရည်’

‘ဟုတ်တယ် ငါက အရက်သမားကို အရမ်းဖုန်းတယ်’

‘ဟား... ဟား... ဟား...’

‘ဘာရယ်တာလဲ နင့်အသက်ဘယ်လောက်ရှိသေးလို့ အရက် သမားကြီးဖြစ်နေတာလဲကမ္ဘာ’

‘အရက်သမားကြီးတော့ မဟုတ်ပါဘူးကွာ ကိုယ်က အကောင်းစားအရက်တွေသောက်တာပါ။ သိန်းဂထန်းရှိတာပါ’

‘ဘာ... ဟွန်း... အထင်ကြီးမယ်ထင်နေလို့လား။ ဘယ် လောက်ဈေးကြီးတာပဲသောက်သောက်အရက်သမားက အရက် သမားပဲ’

‘ကိုယ် အခုအရမ်းအထီးကျန်နေတယ်။ မေမေ့ရှေ့ မသွားဘဲ လို့ပါ မင်းကို အပြစ်တင်တာမျိုး လုံးဝလက်မခံနိုင်ဘူး။ ကိုယ်ချစ်တဲ့ မိန်းကလေးကို အတာအကွယ်ပေးတာပါ... ဝေါ့... ခော့’

‘ကမ္ဘာ’

‘ဝေါ့... ဝေါ့’

‘ဟဲ့... ကမ္ဘာ နင်အရမ်း သောက်ထားတာလား နင်ဘယ် မှာလဲ’

‘မင်းလာမလို့လား... ဝေါ့... ဝေါ့ စိတ်မပူပါနဲ့ ရည်ရယ် ဘိုယ် သေသွားလည်း မင်း အတွက်လမ်းကြောင်း ရှင်းသွားတာပေါ့ အဟုတ်ဘူးလား’

‘နင် ဘယ်ဟိုတယ်မှာလဲ ပြော ငါလာမယ်’

‘မင်း အပိုတွေ ပြောနေတာပါ။ မေမေ့ဆီအကြောင်းကြားမှာ အဟုတ်လား၊ မသိချင်ပါနဲ့တော့’

‘ပြောပါ ကမ္ဘာရယ် ဒဲ့ကွဲပါပဲ နင်တစ်ခုခုဖြစ်သွားရင် ငါ အင်းပေါ်ပဲကျမှာ အခုတောင် ဒေါ်လေးညို ကတူမအဖြစ်ကနေ နှုတ်ချွတ်နေပြီ’

‘ကိုယ့်ကြောင့်လား’

‘ကျေးဇူးပြုပြီး အရက်တွေ ဆက်မသောက်ပါနဲ့တော့ အင်းပေါ်ပါတယ်ဟယ်။ နင် ဘယ်မှာရှိနေလဲပြောပါ။’

‘မပြောဘူး ရည် မင်းကိုတွေ့ချင်တယ် ကိုယ်အခုပဲလာခဲ့မယ်’

‘မလာပါနဲ့တောင်းပန်ပါတယ် ကမ္ဘာရယ်၊ ပြောပါ နင် အခု Hotel ကိုပြောစမ်းပါ’

ကိုကိုလူဆိုး

‘ဟား... ဟား... ဟား... နင်ကငါ့အတွက်ပူတတ်သားပဲ
ရည် ပျော်တယ်ဟာ မလာပါနဲ့၊ ငါအရက်သောက်တာကိုရပ်ပစ်လိုက်ပြီ
နင်အနားယူတော့နော်’

‘ကမ္ဘာ’

‘ပြော’

‘နင်အန်ထားလား’

‘အင်း’

‘သန့်ရှင်းရေးသမားတွေ ဒေါ်လိုက်လေ’

‘ကမ္ဘာ အတွက်စိတ်မပူပါနဲ့ ရည် ရယ်အိပ်တော့နော်’

သူ့ဘက်ကဖုန်းပိတ်သွားသည် လူဆိုး... တော်တော်ဒုက္ခ
ပေးတယ်။

ရည် ကသူ့ကိုချစ်လို့တော့မဟုတ်ပါဘူး။ စိတ်တော့ပူတယ်
အန်တီမ သိရင်ဘယ်လောက်များစိတ်သောကရောက်ရမလဲ။ သားကို
အရမ်း ချစ်လွန်းသည်။

သူ... ဘယ်လိုဖြစ်နေမလဲ အန်နေလိုက်တာ ဒေါ်လေးညို
ကြောင့်ပါ ရည်လေး ကိုတူမအဖြစ်ကတောင်စွန့်လွှတ်ဖို့ လုပ်နေ၏။
မဖြစ်သေးပါဘူး ဒေါ်လေးညို စကားကိုလည်း နားထောင်ရမည်။
မိခင်တစ်ယောက်ကဲ့သို့ပင်ရှာဖွေကျွေးမွေးခဲ့သည်။ ညကအိပ်
မပျော် မနက်မိုးလင်းတော့ ဒေါ်လေးညိုလာနှိုးဖုန်းသည်။

‘ဟင်... ဒေါ်လေးညို ကတကယ်ပဲ ရည်လေးကိုထားခဲ့
တော့မှာလားဟင်’

‘ထားခဲ့မယ် ညည်းက ကျုပ်စကားကိုနားမထောင်တာကျုပ်
ဇွတ်နာကိုလည်း မထောက်မထား ကျုပ် မိတ်ဆွေတွေအပေါ်လည်း
ရက်စက်တယ်’

‘ကမ္ဘာ ပြဿနာရှာတာတော့ ဒေါ်လေးညိုက မပြောတော့
ဘူးလား’

‘ကမ္ဘာလေး လုပ်သမျှ ညည်း ကိုချစ်လို့ပဲဟာ သူဌေးသား
ဘစ်ယောက်က ညည်း အပေါ် လိုက်လိုက်လျောလျောဆက်ဆံတာ
အဖြစ်လား’

‘သူပေးတာတွေလက်ခံနေရင် ရည် ကိုအထင်သေးကြမယ်
ဆေ’

‘ဘာအထင်သေးစရာရှိလဲ ညည်းနဲ့လက်ထပ်ဖို့လူကြီးတွေက
ဘောတူထားတာပဲဟာ’

‘ဒေါ်လေးမသိပါဘူး’

‘အေးလေ ငါမသိဘူးပဲထားပါ။ ညည်းပဲသိတယ်မဟုတ်လား
ညည်း ကောင်းပြီလေ ကျုပ် လိုအင်္ဂါတစ်ယောက်ကို အင်္ဂါအဖြစ်က
စွန့်လွှတ်လိုက်ပါတော့’

‘ဒေါ်လေးကို ရည်က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အဒေါ်အဖြစ်စွန့်လွှတ်ရမှာလဲ မစွန့်လွှတ်ပါဘူး။ ဒေါ်လေးက ရည် ကျေးဇူးရှင်ပဲ အမေဆိုလည်းမမှားပါဘူး’

‘ညည်း ကသာ ကျုပ်ကို အမေအဖြစ် သတ်မှတ်ရင် ကျုပ် စကားကို ဆန့်ကျင်နေပါ့မလား...’

‘ဒေါ်လေးညိုရယ် ရည်ကိုတော့ထားပြီး ဘယ်မှမသွားပါနဲ့နော်...’

ဒေါ်လေးညိုကိုဖက်တွယ်ပြီး ရည် တောင်းပန်ရသည်ရည် အတွက် မိခင်နှင့်မိခွားစောင့်ရှောက်ခဲ့တဲ့ ဒေါ်လေးညိုက တူမအဖြစ် စွန့်လွှတ်တာကိုတော့ ရည်လက်မခံနိုင်။

ဒေါ်လေးညိုစိတ်ချမ်းသာအောင် ကမ္ဘာနှင့်အဆင်ပြေအောင် ဆက်ဆံပါ့မည်ဟု ပြောလိုက်ရသည်။

‘ဒေါ်လေးညိုက တူမလေးဘဝအတွက် အကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင် စီစဉ်ပေးနေတာပါကွယ်။ အတင်းအကြပ်လည်း လင်ဆိုး တစ်ယောက်နဲ့လက်ထပ်ပေးမှာမဟုတ်ပါဘူး။ အချိန်ပေးထားသေးတာပဲ တူမလေးနှစ်သက်တဲ့လူကလူကောင်းဆိုရင်ဒေါ်လေးညိုဘယ်သူမှ အားမနာဘူး။ မကလည်းသူ့သားကိုပြုပြင်ပေးစေချင်တာပါ’

‘ကမ္ဘာ ကသမီးပြုပြင်လို့ရမယ်ထင်နေလား’

‘ကြီးစားကြည့်လို့မှ တူမလေး မနှစ်သက်ဘူးဆိုရင် ဒေါ်လေး ညို ငြင်းပစ်မယ်။ ကိုယ်တူမလေးအကျိုး စီးပွားအတွက်ပဲ ဒေါ်လေး ဩဇာမှာပါကွယ်’

‘ရည် တောင်းပန်ပါတယ် ဒေါ်လေးညိုရယ် ကမ္ဘာက လူဆိုး ဖြစ်လို့ပါ’

ဒေါ်လေးညို ဆန္ဒတွေကိုလည်း သူမ လိုက်နာသင့်သည်ဟု ခင်သည်။ ကမ္ဘာ လူဆိုး နင်အခုဘာတွေဖြစ်နေလဲ။ စိတ်တော့ပူသည်။

‘ဟင်’

‘ကြည့်စမ်း သင် သင်တဲ့အတန်းကနာမည် အရမ်းရတာပဲ။ စည်းကမ်းရှိတယ် ငြိမ်သက်နေတာပဲ။ ဟိုကောင်မလေး မလာတော့ဘူး မဟုတ်လား နမူနာပဲလေ’

လွန်း ပြောနေတဲ့စကားတွေကမှန်နေပေမဲ့ သင် မထောက်ခံမိ။ သွန်းရွှေရည် ဘာတွေဖြစ်နေပြီလဲ။ သူငယ်စဉ်လေးတည်းက ယခုအချိန် အထိ စည်းစနစ်နှင့်ကြီးပြင်းလာပြီး ကြိုးစားခဲ့သူဖြစ်၏။ စည်းကမ်း အောက်ဖျက်သူကို အထင်သေးတတ်သည်။ ဒေါသလည်း အရမ်း ဖြစ်တတ်၏။

ဒါပေမဲ့ သွန်းရွှေရည်နှင့်ကျမှ လွန်း ပြောနေတာကိုပင် နှုတ်သက်မိ။ သူ သဘောကျနှစ်သက်ခဲ့တာက လွန်းခင်ခင်ပဲ ခက်ထပ်ဖို့အထိ ရည်ရွယ်ထားသူ၊ လွန်းကလည်းအရမ်းကြိုးစားသူ စည်းကမ်းကြီးသူ အရာအားလုံးပြည့်စုံနေအောင်နေထိုင်တတ်သူ ဖြစ်သည်။

‘လွန်းကတော့လေ သင်ကိုနှစ်သက်တယ်၊ဘာဖြစ်လို့လည်း သူ့အား စည်းစနစ်ကြီးလို့ ဟိုကောင်မလေးကို သင် နှိပ်ကွပ်လိုက်တာ နေသဘောကျတယ်။ ဘယ်လိုဟာမလေးလည်း မသိဘူး သင်ရယ် သင်အဖို့တန်၊ ပျံတန်တန်နဲ့’

(၈)

သွန်းရွှေရည် သင်တန်းကိုမလာတော့မှာ သေချာနေ၏။ သင် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေသည်။ သူ့ကြောင့်ပဲ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဒီလောက်အထိ မနှိပ်ကွပ်သင့်ဘူးဟုလည်း ထင်မိ၏။

သင်တန်းမှာ တပည့်တွေအားလုံး သင်ကို မော့မကြည့်ဘဲ ကြိုးကြိုးစားစား စူးစူးစိုက်စိုက်သင်ကြားလာကြသည်။ အကျိုးစီးစီး ရှိပါရဲ့။

ခက်နေတာကသူ့ ရင်ထဲမှာ ထိခိုက်နာကျင်နေရ၏။ အရမ်းရှက်သွားပြီထင်တယ် သွန်းရွှေရည်။ သူ့ရော စည်းကမ်း မှာ အမြဲတမ်းတင်းကျပ်ခဲ့တဲ့လူက စည်းကမ်းမဲ့တဲ့ ကောင်မလေး တစ်ယောက်အတွက် စိတ်ထိခိုက်နေသည်။

‘သင်’

လွန်း ပြောနေတာတွေကိုရပ်တန့်ပစ်ရန် သူ့စိတ်ထဲမှာတားဆီးပစ်ချင်သည်။ သွန်းရွှေရည် မျက်ဝန်းလေးတွေက ရိုးသားတယ်၊ ဖြူစင်တယ်။

လွန်း သတ်မှတ်ထားသလို ကောင်မလေးမဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ငါ့စိတ်တွေကထူးထူးဆန်းဆန်း မင်းဆီကိုပျံ့လွင့်နေတယ်ကွားတကယ်ဆို မင်းပုံစံကိုငါလုံးဝမနှစ်သက်ပါဘူး အထင်သေးတယ်၊ မင်းက မပြည့်စုံတဲ့ကောင်မလေးတစ်ယောက်ဆိုတာငါသိတယ်။ ကြီးစားစေချင်တာပါ မင်းအကူခံရိုက်တွေကို ငါပြုပြင်ပေးချင်တယ်။ သူသင်တန်းပြီးတော့ လွန်းအားအကြောင်းတစ်ခုပြပြီး ထာအဲ့က ရွှေတိဂုံရင်ပြင်တော် သောကြာထောင့်ကို တစ်ယောက်တည်းထွက်လာခဲ့သည်။

‘မင်းနဲ့ငါနေချင်းလာတူနေတယ် သွန်းရွှေရည်၊ ငါမင်းတို့တွေချင်နေတယ်’

သောကြာထောင့်ရောက်တော့ သူ့ မျက်ဝန်းတွေပြာဝေသွားသည်။ ကောင်မလေး ရှိနေ၏။ တိုင်လုံးကြီးကိုခိုကာ စာအုပ်ဖတ်နေတဲ့ ကောင်မလေး သူဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

‘ဟင်... ဆရာ’

‘မင်း ရှိနေတာကိုး’

‘ဟုတ်’

‘မင်း ဘာဖြစ်လို့ သင်တန်းကနေထွက်ရတာလဲ’

‘ရပါတယ် ဆရာ ရည်လိုမိန်းကလေးမျိုးက ဒီသင်တန်းမှာ အော်မရီသင့်ပါဘူး’

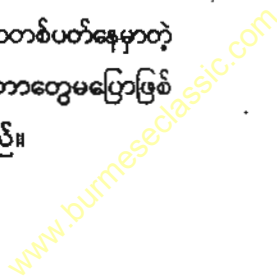
သွန်းရွှေရည် လက်မှာ စိန်လက်စွပ်ဝတ်ထားတာကို သင်တန်းသက်မိ မင်းဘယ်ကနေရတာလဲ၊ ယခင်ကသူသတိထားမိတဲ့ သွန်းရွှေရည်က ချို့ချို့တဲ့တဲ့ကောင်မလေးပဲ၊ ဒီကြားထဲလက်ကိုင်ဖုန်းအသံမြည်လာ၍ သူမ ကထုတ်ပြီးနားထောင်သည်။

‘ပြောလေ ကမ္ဘာ နင်ဘယ်မှာလဲ အိမ်မပြန်သေးဘူးလားဟင် ဆရာ Hotel မှာပဲလား’

ကမ္ဘာတဲ့။ ဘယ်သူလဲ မင်းအခြေအနေက တစ်နေ့တခြား သင်မှတ်လောက်အောင်တိုးတက်လာနေတယ်။ ကမ္ဘာဆိုတာ မင်းကို အောက်ပုံပေးကမ်းနေတာလား။ သူ့အတွေးတွေရှုပ်ထွေးနေသည်။

‘နင်အိမ်ပြန်သင့်ပြီ ကမ္ဘာ အန်တီမ စိတ်ပူနေမယ်၊ ရည်လည်း စိတ်ပူနေတယ် ပြန်နော်’

ကမ္ဘာက ပြဿနာကောင် လူဆိုး Hotel မှာတစ်ပတ်နေမှာတဲ့ သူ့အိမ်ရာကြောင့်တဲ့ ဆရာသင် ရှိနေ၍ပြောချင်တာတွေမပြောဖြစ်အောင်မှာတကယ်ပဲ ကမ္ဘာ ကဖုန်းဆက်နေသည်။

‘ကမ္ဘာ ရှိတဲ့နေရာကို ရည်ရောက်လာရင် ကမ္ဘာ အရမ်းလန်း သွားမယ်။ ဘယ်လိုလဲချစ် လာပါလား’

‘တော်ပြီ’

‘နေပါဦး... မင်းနဲ့စကားတွေအကြာကြီးပြောချင်လို့ဖုန်းတွေ ထားတာလေ... လူလာမှာနော် ရည်’

ရည် စိတ်ညစ်လာသည် ဒေါ်လေးညှိကြောင့်ပါ သူမအထက် တကြီးနှင့်ရင်ခုန်ရတာက ဆရာသခံ သူမနှင့်ရင်းနှီးဖို့အကြောင်းတွေမိ လာ၏။ ရည် ရင်တွေခုန်နေတယ် ကမ္ဘာ တော်တော်အနောက်အယုတ် ပေးသည်။ တစ်နေ့ကုန်တော့ဖုန်းမဆက်ဘူး မုန်းလိုက်တာ... ကမ္ဘာ စကားတွေကြာရှည်စွာပြောနေ၍ ဒေါသဖြစ်ရသည်။

‘ဒါပဲနော် ကမ္ဘာ၊ ငါ့မှာအလုပ်ကိစ္စတွေရှိသေးတယ်’

‘ကမ္ဘာ ထက်အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စမရှိစေရဘူး ရည် ထားလိုက် သူမဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ဆရာကိုလည်းအားနာတယ်။ ဖုန်း ပိတ်ပစ်လိုက်ရင် ကောင်းမလား... ဘာတွေပြောနေမှန်းလည်းမသိဘူး အရည်မရအဖတ်မရ စိတ်မရည်တော့သဖြင့် ဖုန်းကိုပိတ်ပစ်လိုက်သည်။

‘ပြောလေ သွန်းရွှေရည် ဆရာကိုအားမနာပါနဲ့၊ ဆရာကဒီလို ညစဉ်ထိုင်တယ်လေ’

‘မမလွန်းမပါဘူးလား ဟင်’

‘မပါဘူး’

‘ရည် ကလဲအမြဲတမ်းလာထိုင်တယ်၊ စိတ်ရှုပ်ထွေးတဲ့အခါ တွေပေါ့နော်။ သင်တန်းကထွက်လိုက်ရတော့ နည်းနည်းလေးရှက်နေ တယ်၊ မျက်နှာပူနေတယ် ရည် အမှားလေ’

‘မင်း နောက်ထပ် သင်တန်းတစ်ခုခု တက်လေ ပညာဒါန တွေရှိတာပဲ’

‘တော်ပါပြီ ဆရာ လောလောဆယ်တော့ ရည် ဒီလိုပဲလေနေ တော့မယ်’

ကမ္ဘာ ဆိုတဲ့ကောင်လေးက ဘယ်သူလဲ ဟုမေးချင်သည်။ ဇော်စုချင်။ သူကလူတစ်ယောက်ရဲ့ကိုယ်ပိုင်အခွင့်အရေးကိုလေးစားသူ။

သွန်းရွှေရည်က လွန်း ပြောသလိုသိက္ခာမရှိတဲ့ ကောင်မလေး လားပဲ၊ ဒါပေမဲ့ သွန်းရွှေရည်က အရမ်းချောသည်။

သင်္ခလိုကောင်မျိုးတောင် စွဲလန်းနှစ်သက်မိနေ၏ ကောင်မ လေးမျက်နှာလေးကို ကြည့်မိသည်။

‘မမလွန်းက အားကျစရာကောင်းတယ်နော် ဆရာ၊ ရည် လေးစားတယ်၊ အဟဲ... ရည်က ညံ့ဖျင်းပါတယ်’

‘သွန်းရွှေရည်’

‘ရှင်’

'မင်း ဘာလုပ်ဖို့ရည်ရွယ်ထားလဲ'

'J'

'ဪ'

သွန်းရွှေရည်ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေ ပြိုပျက်ပျောက်ဆုံးသွားမှာ တော့ သစ် မလိုလားပေ ဘယ်လိုကူညီရမလဲ။ မင်း အကြောင်းတွေ သိချင်တယ် ကမ္ဘာ ဆိုတာကရော သိချင်စိတ်တွေများနေသည်။

'မင်းကို ဆရာ သီးသန့်ကူညီချင်တယ် ဆိုရင်ရော သွန်း ရွှေရည်'

'ရည်လို့ပဲခေါ်ပါ ဆရာ'

ဆရာက သူမ အလိုဆန္ဒတွေကိုလိုက်လျောပေးမယ်ဆိုတော့ သူမ အတိုင်းအဆမရှိပျော်သွားသည်။

ဒေါ်လေးညှိုက ပြောထားတာပဲ။ ရည်လေး ချစ်တဲ့သူတို့ တွေ့ရင်ပြောတဲ့ သင့်တော်မယ်ဆိုရင် သဘောတူမယ်တဲ့၊ ကမ္ဘာ ကိုလက်ထပ်ဖို့မလိုဘူးတဲ့ ရည် တက်ကြွသွားသည်။

'ဆရာက ရည် ကိုဘယ်လိုကူညီပေးနိုင်မလဲဟင်'

'သင်ပေးမယ်၊ မင်းကို လှေကျင့်ပေးမယ် မင်း အိမ်ကိုလာရ

မလား'

'ရှင်'

'ရိုးရိုးသားသားနော် ရည် ဆရာ စိတ်မကောင်းဘူးကွာ ဇနီးကလေးတစ်ယောက်ကို ဒီလောက်အထိ မနှိပ်ကွပ်သင့်ဘူးထင်လို့'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ၊ အိမ်ကိုလာဖို့ ဒေါ်လေးညှိုကို အေးရမယ်။ တစ်ယောက်တည်း သီးသန့်ဆိုရင်'

'ငွေကြေးလား...'

'ဟုတ်ကဲ့ ဉာဏ်ပူဇော်ခလေ'

'အခမဲ့'

'ရှင်'

'ဆရာ ကူညီတာပါ၊ မင်း အတွက်တုံ့ပြန်ပေးဆပ်တာပါ'

'ဆရာမှမမှားတာပဲ'

'ကိုယ် တာဝန်ယူချင်တယ်'

'ကျေးဇူးပါပဲ ဆရာရယ်၊ ရည် အရမ်းဝမ်းသာတာပဲ ကြိုးစား နိုင်ပါ့မယ် ဆရာ'

ဆရာက ဘာသဘောလဲ၊ရိုးရိုးသားသား ရည်ကိုသင်ပေးတာ နှစ်နှစ်နိုင်သည်။ ရည်နှင့်စိတ်ကူးမယဉ်စမ်းနဲ့ ဆရာသစ်ကဘယ်လို နှုတ်ခွင့် နှင့် သိတယ်မဟုတ်လား။ 'သင်တာန်သူတွေနှင့် အရောတဝင် နေပုံ မျက်နှာထားကတင်း၏။

ပြီးတော့လည်း ဆရာ အနားမှာအရာ ရာပြည့်စုံနေတဲ့ မမ နှုတ်ခွင့် ရှိနေသည်။

၉၂

ကိုကိုလူဆို

တောက်ပသွားသည်။ ဆရာ ဘာမှားလို့လဲ ရည် ဘက်ကစည်းကမ်း
ဖွက်တာ၊ ဆရာဘက်ကနေ တစ်ထစ်လျှော့ပစ်လိုက်၍ ရည် အားတက်
သွားရ၏။

ဒီညချမ်းလေးကအေးချမ်းကြည်နူးဖွယ်လေးဖြစ်နေသည်။

‘သွန်းရွှေရည်’

‘ရှင်’

‘မင်းမိဘတွေကချမ်းသာလား’

‘ရှင်’

‘ဪ... ဆရာက မင်းကိုကူညီတာပါ။ တကယ်လို့ မင်း
ပိုက်ဆံတတ်နိုင်တဲ့သူဆိုရင် မင်း ဘယ်သင်တန်းမဆို တတ်နိုင်တာပဲ’

‘ရည်တို့ကဆင်းရဲပါတယ် ဆရာ အဲ’

ဆင်းရဲတယ်ဆိုပြီး ရည်က စိန်လက်စွပ်နဲ့ ဟန်းဖုန်းနဲ့ မျက်နှာ
ပူလိုက်တာ။ အဲဒါကြောင့်ပြောတာပေါ့ ဒီစိန်လက်စွပ်နဲ့ ဟန်းဖုန်းနဲ့
မကိုင်ချင်ပါဘူးဆို ဆရာက သူမအားစူးကနဲ တစ်ချက်ကြည့်ပြီးဘုရား
ဘက်သို့အကြည့်ကိုပြန်လှည့်ပစ်သည်။

‘ဆရာ အကူအညီကိုလိုအပ်ပါတယ်သင်ပေးပါနော်၊ ဆရာက
အသင်အပြအရမ်းကောင်းပါတယ်။ စည်းစနစ်လည်းကျပါတယ်၊ ရှေး
ကိုသင်ကြားပေးပါ’

‘ကောင်းပြီလေ မင်းနဲ့ ညှိကြမယ်၊ မင်းက... ငါ့အတွက်
ထိခိုက်နစ်နာသွားတယ်ထင်လို့’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပါပဲ ဆရာ’

အရမ်းပျော်လိုက်တာ သူမ မျော်လင့်ချက်တွေလင်းထင်

ဖိုးလပြည့်စာပေ

(၉)

မင်း ကိုငါစိတ်ဝင်စားနေပြီလားမသိဘူးကွာ သွန်းရွှေရည်ရယ်
သင်္ခ စိတ်တွေတည်ငြိမ်မှုကင်းမဲ့လာသည်။

ဒီလိုကောင်မလေးမျိုးကို ဘယ်တုန်းကများ အထင်ကြီးလို့
လည်း၊ စိတ်မဝင်စားခဲ့ ဒါပေမဲ့လည်း မထင်မှတ်ဘဲ သွန်းရွှေရည်အပေါ်
စိတ်ဝင်စားနေ၏။

ကောင်မလေးက သူ့ ကိုယ်သူဆင်းရဲသူပါဟုပြောပြီး ဘာဖြစ်
လို့ တန်ဖိုးကြီးပစ္စည်းတွေ သုံးနေနိုင်တာလဲ စိတ်ရှုပ်တယ်။ သူက
ဒီလိုကောင်မလေးမျိုးကို မရွေးချယ်သင့်ဘူး။

လွန်းက သူ့ဘဝအတွက်အတင့်တယ်ဆုံးအိမ်ထောင်ဖက်ပါ။
သွန်းရွှေရည်ကိုစိတ်မဝင်စားသင့်ဘူး။ သင်္ခ ရွေးချယ်ရမှာက လွန်းပါ
သွန်းရွှေရည်ကိုတော့ သူ့ကတိအတိုင်း စာသင်ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်
ထားသည်။

‘သွန်းရွှေရည်’

‘ရှင် ဆရာ’

‘ဆရာ လာခဲ့ရမလား၊ ဘယ်ကို လာခဲ့ရမလဲ’

‘ရည် သင်တန်းမှာပဲ ပြန်လာတက်ပါ့မယ်’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲကွ’

‘ဆရာကိုဒုက္ခမပေးချင်လို့ပါ၊ ရည်ပဲပြန်လာတက်ပါ့မယ်။’

စိတ်မပူပါနဲ့ဆရာ၊ ရည် မျက်နှာပူနေတာ နည်းနည်းသက်သာနေပါပြီ’

‘ဆရာကိုအားမနာနဲ့နော်’

‘ကျေးဇူးပါပဲ ဆရာ’

သွန်းရွှေရည် ညကတော့တက်တက်ကြွကြွနှင့်အိမ်လာသင်

ပြောပြီး မနက်ကျတော့ပြောင်းသွားသည်။ ဖုန်းထဲမှာကောင်မလေး

သံကတောင်းပန်နေယနေ၏။ မင်း မှာတစ်စုံတစ်ခုအကြောင်းအရာတွေ

နဲ့အိုင်တယ် သွန်းရွှေရည် ကမ္ဘာ့ဆိုတာလား။ သူ့ဘာမှမပြောတော့

သွန်းရွှေရည် သင်တန်းကိုပြန်တက်မယ်ဆိုရင်လည်း ပြီးတာပါပဲ သူ့

စိတ်တွေလေးနေသည်။

‘သင်္ခ’

‘ဟင်’

‘ဒီနေ့ သင်တန်းမရှိဘူးမဟုတ်လား’

‘အင်း’

‘အပြင်သွားမယ်’

‘ဒီနေ့ကိုယ်အနားယူချင်နေတယ် လွန်း’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ သင် နေမကောင်းဘူးလား’

‘ကိုယ့် စိတ်တွေပင်ပန်းနေသလိုပဲ လွန်း’

‘စမ်းကြည့်မယ်နော်’

‘ရပါတယ်ကွာ’

လွန်းက သူ့နဖူးကို တယုတယစမ်းသပ်နေသည်။ တကယ်တော့ သင် အသက်အရွယ်နှင့် လွန်း ကအသင့်တော်ဆုံးပဲ။ မင်းကငါ့လိုခေါင်းရုပ်အောင်လာလုပ်နေတဲ့ ကောင်မလေးပဲ။ သူ့နေမကောင်းသလို ကြီးဖြစ်နေ၏။ လွန်းက သူ့ကိုပြုစုသည်။

‘သင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ’

‘.....’

‘အခုတလော သင် မျက်နှာမလန်းဘူး၊ စာသင်တာတောင် လေသံကပျောနေတယ်’

‘ဟုတ်တယ် လွန်း... ကိုယ်အရမ်းမာတယ် ထင်ထားတာ’

‘အခုတလောပျောနေတယ်’

‘ဘာကြောင့်လဲ’

‘လူဆိုတာသဘာဝပဲလေ လွန်း’

‘ဟိုကောင်မလေးကြောင့်လား...’

‘ဟာ... မဟုတ်တာကွာ၊ အင်း... တစ်ခုတော့ရှိတယ်’

‘ကိုယ်မှားသွားပြီလားလို့ ထင်နေတာ’

‘မမှားပါဘူး... စည်းကမ်းပျက်တာအရေးယူရမှာပဲပညာဒါန’

‘အထင်သေးတာ’

သူမကတော့ သင်တစ်ယောက် ဟိုကောင်မလေးဆီ နည်းနည်းလေး စိတ်တွေတိမ်းညွတ်နေပြီဆိုတာသိသည်။ သင် အရင်လိုမှ မဟုတ်တော့တာ။

သူမကတော့ သင်ကိုလုံးဝလက်လွတ်မခံနိုင်ပေ။

သွန်းရွှေရည် ညည်း... ဘယ်လိုကောင်မလေးမျိုးလဲ သင်ကတော့ လွန်းဆီပြန်၍ သိမ်းသွင်းစည်းရုံးနိုင်ရန်ကြိုးစားရမည်။ သင်နှင့် လွန်းက အမြဲတမ်းခင်မင်ရင်းနှီးသူတွေဖြစ်သည်။

‘သင် နည်းနည်းလေးကိုယ်တွေ့ပူနေတယ်၊ ကော်ဖီပျော်ပေးဖို့နော် ဆေးတိုက်မယ်၊ သင်နော် ကိုယ့်ရဲ့စိတ်တွေကိုလျှော့မပစ်နဲ့၊ အထင်မလေးကအလကားပါ အထင်မကြီးနဲ့စည်းကမ်းပျက်မလေး’

‘သွန်းရွှေရည် သင်တန်းပြန်တက်လိမ့်မယ် လွန်း’

‘ဘာ... သင် ကိုပြောလို့လား’

အင်း... ပြန်တစ်ဖန်ထဲကိုယ်လက်ခံလိုက်တယ်
သင်တန်းသူတစ်ယောက်ကို ကိုယ့်ကြောင့်စိတ်ပျက်ဖြားတာမျိုး
မဖြစ်စေချင်တာပါ။

သင်္ခါ နောင်ရက်သိက္ခာတွေတန်ဖိုးမရှိတဲ့မိန်းမတစ်ယောက်
အတွက်

ကိုယ် တို့အပြင်သွားရအောင် စိတ်ပေါ့ဝါးသွားအောင်
ပျော်စရာ သွန်းရွှေရည် အကြောင်းတွေပြောနေတာကို သူ နားမထောင်
ချင်တော့ အပြင်ထွက်ဖို့ပဲပြောလိုက်တယ်။ သွန်းရွှေရည် ကိုသူက
လိုများစိတ်ဝင်တစားဖြစ်နေတာလဲ။ လွန်း ဆီကိုပဲသူစိတ်ဆွေရစ်
သင့်၏။

ဒီကောင်မလေးတို့နေမင်္ဂလာမယ်။ သူနဲ့ မလိုက်မတ်ဘူး လို့
နဲ့အပြင်ထွက်သွားမယ်။

သင်္ခါ ပြည်ထောင်စုပြုရန်အတွက် အစီအစဉ်များပြင်ဆင်နေကြောင်း
အကြောင်းကို သိရသလိုပင် သူ့အတွက် အစီအစဉ်များ ပြင်ဆင်နေကြောင်း
သိရမည်။

မနက်စာအစမင်း ဘယ်မှာစားမလဲ။ မင်းရဲ့အစားအစာ
လွန်း သဘောပဲလေ။

လွန်း ဦးနှောက်ရာနောက်သို့ သူလိုက်သည်။ ထမင်းဆိုင်
ဝင်လိုက်တော့ သူမျက်လုံးပြူးသွားသည်။

ချောင်ကျကျစားပွဲမှာ ထိုင်နေသည့်စုံတွဲက သွန်းရွှေရည်
နှင့်ကောင်လေးတစ်ယောက် အရမ်းသားနားတဲ့ကောင်လေးက ကမ္ဘာ
နဲ့တာလား။ သူတို့ဝင်ထိုင်သည်။

သင်္ခါ တွေလား။
အင်း

ကောင်လေးက ငတော ထင်တယ်
ဖြစ်နိုင်တာပဲ။

ဒါကြောင့် ဒီကောင်မလေးလည်းနေတာပါ။ အတည်တောက်မပြစ်
အတည်တောက်မပြစ် အတည်တောက်မပြစ် အတည်တောက်မပြစ်

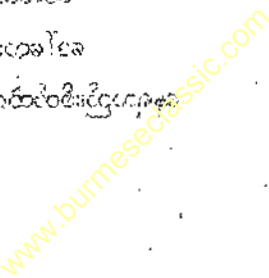
ဒီကောင်မလေးအကြောင်း မပြောပါနဲ့ ကွာ
သွန်းရွှေရည် ကလည်းသူတို့စုံတွဲကိုမြင်တော့မျက်လုံးပြူးပြူး

နှင့်မောကြည့်သည်။ သင်္ခါ စိတ်တွေမလုံ ဒီကောင်မလေးကိုရှင်းပြ
နိုင်မိ၏။ အထင်မလွဲပါနဲ့ သွန်းရွှေရည် ကိုယ်တို့က စိတ်ဆွေတွေပါ

နဲ့ လွန်း နဲ့သူကစိတ်ဆွေတွေလား ကမ္ဘာ ဆိုတဲ့ကောင်လေးကလည်း
တာလား။ သူ စိတ်ကိုအတတ်နိုင်ဆုံးထိန်းချုပ်ပစ်လိုက်သည်။ ထမင်း

စားနေသည်။
ရည်

အစားအစာများကို မျက်လုံးပြူးသွားသည်။
တာလ

‘ဟိုလူကို သိလား’

‘သင်တန်းက ဆရာပါ’

‘သူ့ရည်းစားလား’

‘အင်း’

‘ဆရာက ချောလှချည်လား၊ မင်းသဘောကျတဲ့ ယောက်ျားဆိုတာ ဒီဆရာလိုစံလား’

‘ထမင်းစားစမ်းပါ ပေါက်ကရတွေလျှောက်ပြောမနေနဲ့’

ဆရာက အတွဲနဲ့ မမလွန်းနဲ့ အရမ်းတွဲတာပဲ ချစ်သူတွေလေးရည့် ကိုရိုးရိုးသားသားပါ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အရှက်တယူသင်တန်းကနေ ထွက်သွားလို့ သနားသွားတာပဲ ဖြစ်နိုင်သည်။

‘ရည်’

‘ဘာလဲ’

‘ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ’

‘ဘာမှ မစဉ်းစားပါဘူး’

‘စဉ်းစားပါတယ်၊ ကမ္ဘာ့အကြောင်းတွေလား’

‘ဝေးသေးတယ်’

ဒေါ်လေးညိုကြောင့် ကမ္ဘာ့ ကိုရည်အလိုက်အထိုက်အဆီအနှစ်နေရသည်။ စိတ်ထဲကမပါပေ ကမ္ဘာ့ ကတော့သူမကိုကရတုနိုက်နိုက်

ဒါပေမဲ့လည်း အရမ်းပေတေချင်တဲ့ အကျင့်စရိုက်တွေကို မနှစ်သက်မိကြည့်လေ ဆရာသင်နဲ့ တခြားစီပဲ နည်းနည်းလေးမှ တည်ငြိမ်မှုမရှိဘူး၊ သူမ နှုတ်ခမ်းလေးက စုပုပ်နေသည်။

‘ရည် စားလေ၊ ကိုယ့်အသည်းလေးထည့်ပေးမယ်’

‘စားစမ်းပါ’

‘မင်းအကြည့်တွေက ဟိုဆရာဆီရောက်နေတယ်ထင်တယ်’

‘ဆရာရော... ဆရာမရောက တို့ဆရာတွေလေ’

‘ဒါကြောင့်လား’

ကမ္ဘာ့ ကတော့ ရည်ကသူ့နောက်အသာတကြည်လိုက်လာ၍ အသည်းသုအိမ်မပြုရသေးဘူး ကမ္ဘာ့ ကHotelမှာတစ်ပတ်လောက်

ရည်ဆီလာတော့ အန်တီညိုက ရည်ကိုဆုထား၍ အလိုက်ဆီလ် ဆက်ဆံနေတာသိသည်။ ဒါကြောင့် ရည် ကိုနောက်ပြောင်ချင်ရည် လက်ကလေးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

‘ကမ္ဘာ့ ဘာလုပ်တာလဲ’

‘လက်လေးကိုတော့ကိုင်ခွင့်ပေးပါ ရည်’

‘မရဘူး’

ဆရာ ရှိတယ်ဒုက္ခပါပဲ၊ ရည်ကတော့ ဆရာသင် အကြောင်း

သိသည်။ နန်တန်တန် ပျံတန်တန်ကောင်မလေးတွေကိုမနှစ်သက်
အမြင်တတ်တတ်၏။

ဆရာသစ် အထင်မလွဲအောင်နေချင်ပါဌာယ်ဆိုမှ ကမ္ဘာ
နှင့်က နည်းနည်းလေးအရေးပေးတာနဲ့ အခွင့်အရေးကယူချင်နေပြီ
လက်ကိုင်ရတာနဲ့ ကမ္ဘာကိုမျက်စောင်းထိုးပစ်သည်။

ကမ္ဘာနော် နင်နဲ့ငါ ချစ်သူတွေမဟုတ်ဘူး။ အခွင့်အရေး
မယူနဲ့။

ဟား... ဟား... ဟား...
ဟုမယ်
ဟိုမှာလူတွေနဲ့
နင်နော်

ဟား... ဟား... ဟား...
ကမ္ဘာနော်
ချစ်
သေချင်တာပဲ
အသည်းလေး ခွဲပေးမယ်
မစားဘူး

ကမ္ဘာ ဆိုတဲ့လူဆိုးကောင် ဆရာရော မမလွန်းရော သူမတို့

လျှင်လျှင်ထိုင်နေတာပါ။ ဆရာကတော့မကြည့်ပေ မလွန်းက
နာထားတယ်တင်းနစ်ကြည့်ပြီး ဆရာ့ကိုပြောနေသည်။

ချစ်ရယ် ကိုယ်ကချစ်လို့ပါ မကြာခင်လက်ထပ်ကြတော့
ချစ်သူတွေပဲ ကမ္ဘာ ကိုချစ်တယ်မဟုတ်လား

ဟိုမှာကြည့်စမ်း မင်းဆရာစုံတို့ကို ကောင်မလေးကအရမ်း
နှောနှောတယ်။

ဆရာသစ် အား မမလွန်းက တယုတယဟင်းတွေထည့်ပေး
အရမ်းတွေတောင်နှင်ပေးနေတယ်။ အဖြစ်သလိုက်တာ ဆရာကတော့
သက်နေသည်။

ဘဲကြီးကခပ်တည်တည်ပဲ ဒါမှမိန်းမတွေကကြိုက်တာလား
ကမ္ဘာ ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ။ မကားပြောတာ
လိုက်တာ ဆရာက အရမ်းတည်တာ စည်းကမ်းလည်းကြီးတယ်။

ဆင်အပြလည်းကောင်းတယ်။ စေတနာလည်းစားတယ်
တော်... တော်ပါတော့ ရည် တင်စားတာတွေကဆုံးမှာ
ဆုတ်တော့ဘူးထင်တယ်။ မင်းဆရာ ချစ်သူကမျက်နှာထားကြီးက

ကြောက်စရာကိုး

ဟုတ်တယ် မမလွန်း ကမုက်နာထားကြီးတင်းနေတယ်
ကြောက်စရာကြီး၊ ဆရာသင်္ခါက သူမထံ အိမ်အထိစာလာသင်ပေးခဲ့
ပေမဲ့ ကမ္ဘာကြောင့်မသင်ရဘူး။ ဒေါ်လေးညိုကတော့ချစ်သူရှိနေ
ခေါ်လာခဲ့တဲ့ ရည်က ဆရာသင်္ခါကိုရည်မှန်းထားနေတာပါ။

မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး။ စိတ်ကုန်လိုက်တာနော်၊ ထမင်း
စားမဝင်တော့။ ကမ္ဘာကတစ်မျိုး မမလွန်းကလည်း ရည့် ရှေ့မှာရှိ
ယုယကြင်နာတာတွေ လုပ်ပြနေတယ်။ သူတို့တွေကချစ်သူတွေပဲ။

စိတ်ဓာတ်ကျတယ် ကမ္ဘာကလည်းကြည့်လေ ဟင်းတွေ
ခွံကျွေးလိုကျွေး ပြင်းရင်လည်း ဒီကောင်က ဇွတ်ကျွေးမှာ လူဆိုး
မုန်းတယ်။ နင့်ကိုလက်ထပ်မယ်များထင်နေလား ဝေးသေးတယ်
ဒေါ်လေးကြောင့်။ သူမ ပြန်ချင်သည်။

- ‘ပြန်ကြရအောင်နော် ကမ္ဘာ’
- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’
- ‘ဆိုင်ပြောင်းကြရအောင်’
- ‘ဆရာတို့စုံတွဲကြောင့်လား’
- ‘အင်း’

‘မင်းလည်းစုံတွဲဖြစ်နေလို့လား... ဘာဆိုင်လဲကွာ ဆရာ
ရှက်ရမှာ’

‘မဟုတ်ပါဘူး ဆရာ ကအခုမှလာတာ တို့ကဂါရဝတရားနဲ့
ရှောင်ထွက်ပေးသင့်တယ်လေ ကမ္ဘာ နော် ရည့် စကားကိုနားထောင်ပါ
နားမထောင်ရင် နောက်ဘယ်ကိုမှ မလိုက်တော့ဘူး’

‘Ok... Ok ရပြီ ရည်လေး ဆန္ဒအတိုင်းပဲနေပါ... သွားပါ
လာပါ... စားပါ... သောက်ပါ’

‘အရူး’

‘ဟား... ဟား... ဟား...’

‘ဟိုမှာ ဆရာ ရှိတယ် ဟဲ့’

‘Sorry’

‘သွားမယ်’

မမလွန်း လုပ်ပြနေတာတွေ၊ မဏ္ဍပ်တိုင်တက်ပြနေတာတွေကို
မမြင်ချင်ပေ။ အဖြစ်သံလိုက်တာ သူမထပြန်ခဲ့သည်။

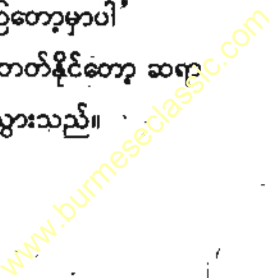
‘ဟဲ့... သွန်းရွှေရည် ပြန်ပြီလား’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘သူငယ်ချင်းလား’

‘ချစ်သူတွေပါ မကြာခင်လက်ထပ်ကြတော့မှာပါ’

ကမ္ဘာက ဝင်ဖြေတာပါ။ ရည်လည်းမတတ်နိုင်တော့ ဆရာ
သင်္ခါ မျက်ဝန်းတွေက ရုတ်ချည်းဝင်းတောက်သွားသည်။

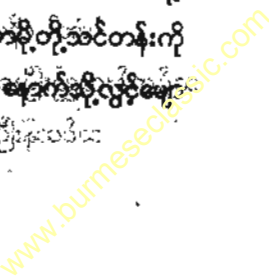
မဟုတ်ပါ။ သူ့... ကာရ... လူကြီးနှင့်သဘောတူထားတာပါ
 ကံစွဲကိုမချစ်ပါဘူး။ ရွှေဆိုးကောင်း... ရည်... လက်ကိုဆွဲပြီးဆိုင်ထဲက
 ထွက်သည်။
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

စိတ်ကြည်စာပေ

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

စိတ်ကြည်စာပေ

‘သခံ’

‘ဟင်’

‘ဒီကောင်မလေးမျိုးကို သင်တန်းကနေ ပြတ်ပြတ်သားသား အရေးယူထုတ်ပယ်သင့်တယ်’

‘ထားလိုက်ပါကွာ’

‘အကျင့်စာရိတ္တမှမကောင်းတာပဲ’

သခံ ရှင့်စိတ်တွေက အဲဒီကောင်မလေးဆီရောက်နေတာ မဟုတ်လား။ လွန်း သိနေသည် သခံက ယခင်ဒီလိုမှမဟုတ်တာပဲ မျက်နှာပေါ်မှာ ညှိုးနွမ်းနေ၏။ သူမဆန္ဒက သခံထံမှလက်ထပ်ခွင့် တောင်းခံလာဖို့ပင်။ သေချာပေါက်တောင်းခံလာလိမ့်မည်ဟုလည်း မျှော်လင့်ထားမိသည်။

အခုတလော သခံအမူအယာတွေပြောင်းလဲနေ၏။ သွန်းရွှေ ရည် သင်တန်းမှထွက်သွားပြီးတဲ့အချိန်မှ စနေသည်။

‘သွန်းရွှေရည် လိုကောင်မလေးမျိုးရှိနေရင် တခြားသူတွေပဲ အတုမြင်အတတ်သင်လေ’

‘အဲဒါ ကိုယ်တို့ကိစ္စမှ မဟုတ်တာပဲ လွန်း ထားလိုက်ပါဏှာ သင်တန်းလည်းပြီးတော့မှာပါ’

သင်တန်းပြီးသွားလျှင် သွန်းရွှေရည် နှင့်တွေ့ခွင့်ရနိုင်ပါတော့မ

သားဟုမခေါ်မဆိုဘဲတော့မိသေးသည်။ တကယ်ဆိုသူက လွန်းကိုလက်ထပ် ခွင့်တောင်းသင့်ပါပြီ။ အကြိမ်ကြိမ်တောင်းဆိုဖို့ကြိုးစားပေမဲ့ မပြော ခြင်းပဲ။

လွန်းကိုရော သူချစ်လားဆိုတာလဲ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှပင် စဉ်းစားဘူး သူ လက်ထပ်သင့်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အဖြစ်ပဲ ဆွေးမိခဲ့သည်။

‘သခံကိုကြည့်ရတာနေမကောင်းသေးဘူးထင်တယ်။ မျက်နှာ အအရမ်းနွမ်းတယ် ဆေးခန်းသွားပြရအောင်လေ’

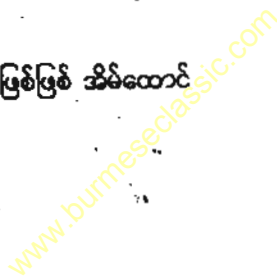
‘ရတယ် လွန်း၊ စားပြီးရင်ပြန်ကြရအောင် ကိုယ့်အခန်းမှာပဲပြန် အနေမယ်။ မနက်ဖြန်မှပဲ တွေ့ကြရအောင်’

သူထသည်။ လွန်းကသူထက်ပင်သာလွန်ပြီး အရည်အချင်း တွေ့ပြည့်စုံနေတဲ့မိန်းကလေးပါ။ သူ့စိတ်ကပေါ့ပျက်နေ၏လက်ထပ်ဖို့ အိမ်လေးနေသည်။

‘တွေ့ဝေမနေစမ်းပါနဲ့ သခံရယ်...လွန်း ကလေးပြတ်သားတဲ့ သခံ စိတ်ကိုနှစ်သက်တာပါ။ ဆုံးဖြတ်ချက်မှန်တယ် ဦးနှောက်ရှိတယ်။ အထိမြက်တယ်’

‘တော်ပါတော့ကွာ’

ယောက်ျားလေးပဲဖြစ်ဖြစ် မိန်းကလေးပဲဖြစ်ဖြစ် အိမ်ထောင်

တစ်ခုတည်းသာကုန်ကိုယ့်အတွက်ဥာဏ်ပညာနဲ့ ဆုံးဖြတ်ရမှာပဲ လွန်းဟိုကောင်မလေးကဆင်းရဲတော့ ချမ်းသာတဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်မှာပဲလေ။

မင်းကချမ်းသာတော့ ကိုယ့်လိုပညာတတ်ကိုပဲ ရွေးချယ်တာဖြစ်မှာပါ။ လွန်းရယ်၊ ကိုယ့်စိတ်တွေပြောင်းလဲသွားတာပါ။ ကိုယ့်ရွေးချယ်သင့်တာကမင်းပဲလေ လွန်းကိုနှုတ်ဆက်ပြီး သူ့အခန်းပဲပြန်ခဲ့သည်။

မနက်ဖြန်ကုမ္ပဏီတွေ မယ်လေ လွန်း

‘သစ်ကိုစိတ်ပူတယ်ကွာ’

ကိုယ့်ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။

‘လွမ်းဖျားလွမ်းနာကျတာတော့မဟုတ်ပါဘူးနော် သစ်’

တာကိုပြောတာလဲ လွန်း။ အစဉ်ပျက်မရှိတာ ကိုယ့်ဘဝမှာ လွန်း ပရိတာဝါ။

‘သစ်’

ဟေ့

လက်ထပ်ကြရအောင်လို့ ပြောပြီပြင်ပြီးမှမပြောချင် လွန်းက

မိန်းကလေးပဲ သစ် ကစရာမှာ လွန်း စကားကိုရပ်ပစ်လိုက်သည်။ ပြောလေ လွန်း။

‘ဘာသာစဉ်းစားကြည့်တော့ သွားမယ် ...’

‘လွန်း ပြန်သွားသည်။ သစ် သိနေ၏။ လက်ထပ်ကြပြီပြောမှာပါ။ လွန်းကစပြီးပြောရမှာမဟုတ်တော့ဘူးဟုတ်တယ်။ ဟိုတစ်ခုကိုမိတ်ဆက်ပေးပါ။ လွန်းကိုပဲလက်ထပ်မိမိ။ ကိုယ့်ပဲလွန်းပြောမှာပါ။ သူ့အခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့၏။ အိပ်ယာပေါ်ပစ်လိုချင်သည်။

ချစ်လုံးတွေကိုမှီဝတ်ဖတ်တော့ သွန်းရွှေရည်က ပေါ်လာ၏။ ဖုန်းဆက်ချင်တယ်။ မင်းဘယ်ရောက်နေလဲ ကောင်လေးနဲ့ ဟာ။ မနက်ဖြန် သင်တန်းတက်မှာလားဆိုတာ သူ့အသိချင်ဆုံးပင်အိပ်လို့ မရတဲ့အဆုံး သူစိတ်တွေကို မထိန်းချုပ်နိုင်စွာ သွန်းရွှေရည်ရဲ့ဖုန်းကို ဆက်မိသည်။

‘ဘယ်လို... ပြောပါ... ရည်ပါ...’

‘လွန်းရွှေရည်’

‘မင်းအများမှာဘယ်သူရှိနေလဲ’

‘ကမ္ဘာ ကမင်းနဲ့လက်ထပ်မယ့် ကောင်လေးလား’

‘ဟင့်အင်း’

‘နောက်တာပါ ကမ္ဘာ ကအဲဒီလိုပဲ ရည့် ကိုစနောက်နောက်
ပါ’

ဆရာသစ် ဖုန်းဆက်လာတော့ သွန်းရွှေရည် တအံ့တဩနှင့်
ပျော်သွားသည်။ ကမ္ဘာ ပြန်သွားပြီ၊ဒေါ်လေးညို လည်းမရှိဘူး။ ရည်
တစ်ယောက်တည်းပဲလွတ်လပ်နေ၏။

ဆရာရယ်ဝမ်းသာလိုက်တာ ရည်လေစိတ်တွေညစ်နေတာ
သိလား၊ ဆရာ အထင်များ လွှဲနေမလားလို့ ဆရာ ကိုယ်တိုင်လည်း
သူမအားစိတ်ဝင်စားနေပြီဖြစ်သည်။

‘မင်းက ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အစအနောက်ကို
အလွယ်တကူလက်ခံနေတာပဲလား သွန်းရွှေရည်’

‘ဒေါ်လေးညိုကြောင့်ပါ ကမ္ဘာနဲ့ရည်တို့ပင်သက်မှုကအများ
ကြီးရှင်းပြရမှာပဲ။ ဆရာရော ရည်ဆီဖုန်းဆက်တာတာကြောင့်လဲဟင်’

‘ဪ... မင်းမနက်ဖြန် သင်တန်းလာမလားသိချင်လို့
ပါ။ မင်းက ငွေကြေးတတ်နိုင်သွားပြီဆိုတော့လေ’

‘မဟုတ်ပါဘူး ရည့်ကိုစွတ်အထင်ကြီးမနေပါနဲ့ ဆရာ့ကိုကံဆံ
မတတ်နိုင်ပါဘူးနော်’

‘ဟုတ်လို့လား သွန်းရွှေရည်ရယ်’

‘တကယ်ပါ ဆရာ ရည်ဝတ်စားထားတာတွေကဒေါ်လေးညို

ကြောင့်ပါ။ ဆရာ့ကို ရှင်းပြရင်အရှည်ကြီးပဲလေး ထားလိုက်ပါတော့
ဆရာ၊ မနက်ဖြန် ရည် သင်တန်းကိုလာမယ်၊ ဆရာ တောင်းပန်
ချာမလိုပါဘူးနော်၊ မတောင်းပန်ပါနဲ့ ရည်က မှားတာပါ’

‘ကောင်းပြီလေ ရည် မင်းကိုလာစေချင်တယ် သင်တန်းကို
အောင်တက်စေချင်တယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ဒီည မင်း ဘုရားပေါ်တက်ဦးမှာလား’

‘ဆရာ ရောဟင်’

‘ကိုယ်က တက်နေကျလေ’

‘မမလွန်း ရောလား’

‘ကိုယ် တစ်ယောက်တည်းပဲ’

‘ဟုတ်ကဲ့... ရည် လည်းတက်နေကျပါ လာနဲ့မယ်လေ

‘ကောင်းတာပေါ့’

သွန်းရွှေရည်ရေ မင်းကိုငါတွေ့ချင်နေတယ်။ ငါ့စိတ်တွေကို
နီးချုပ်နိုင်ဘူး။ လွန်းသိသွားရင်ငါ့ကိုအထင်မလွဲဖို့မင်းကိုရှင်းပြချင်
တယ် မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ မင်းကိုသေသေချာချာမေးမယ် မင်းနဲ့ကမ္ဘာ
ကွဲကောင်လေးဘယ်လိုပတ်သက်နေလဲလို့မေးမယ်။ သိပြီးရင်ရော။

မင်း ဘာမောက်လုပ်မှာလဲ သင် အကြောင်းကြောင်းဖြစ်နေ

သည်။

‘ဆရာ... ဆရာသင်... ဆရာ’

‘ဪ’

‘အသံတိတ်သွားလို့ပါ’

‘ဪ... ဒါပဲနော် သွန်းရွှေရည် ညကျမှဘုရားမှာဆုံမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

ဆရာဖုန်းချသွားတော့ သူမထပြီးခနဲပစ်သည်။ ပျော်လိုက်တာ လူဆိုးထက်ကမ္ဘာရယ် နင့်ကိုတော့သနားတယ်၊ ရည် ကဆရာသင်လဲ ပဲရွေးချယ်မှာပါ။ မမလွန်းနဲ့ပတ်သက်ပြီးဆရာကိုအတိအကျမေးပေးရမယ်။ သူမစိတ်လှုပ်ရှားနေသည်။

‘ရည်လေး’

‘ဟင်’

‘မျက်နှာလေးက ရှင်လန်းတက်ကြွပြီး အူဖြူးနေပါလား’

‘ဒီလိုပဲလေ’

‘ဘယ်လိုလဲ ရည်လေး၊ တူမလေးမှာချစ်ရမဲ့သူတွေနော်’

လား’

‘အင်း’

‘ဟုတ်လား... ဒေါ်လာနဲ့ပါကွယ်၊ ဒေါ်လေးညှိကတူမလေး ဘိုမတရားမလုပ်ပါဘူးကွယ်၊ တူမလေး မချစ်မနှစ်သက်တဲ့သူနဲ့ စောင်းအကြပ်မပေးစားချင်ပါဘူး၊ လူကိုတော့ကြည့်ချင်တယ်တူမလေး နူးချယ်တာ ဒေါ်လေးညှိ မကန့်ကွက်ပါဘူး’

‘အင်း... ရှိတော့ရှိတယ် ဒေါ်လေးညှိ ဒါပေမဲ့အချိန်တော့ပေးမယ်’

‘ဘယ်သူလဲကွယ်’

‘လူကြီးလူကောင်း ပညာတတ်တစ်ယောက်ပါ ငွေကြေးတော့ နှမ်းသာဘူး’

‘မိဘတွေကရော’

‘ကွယ်လွန်ကုန်ကြပါပြီ ဒေါ်လေးညှိ’

‘ကောင်းသားပဲ ဒေါ်လေးညှိက တူမလေးကိုယောက္ခမတွေနဲ့ နှိပ်စက်မှာ ဒေါ်လေးညှိ စိတ်အပူဆုံးပဲ’

‘မပူပါနဲ့သူကလည်းသမီးကိုချစ်ပါတယ် ကမ္ဘာကြောင့်ပေါ့’

‘ကောင်းပြီလေ တူမလေးကို ဒေါ်လေးညှိအချိန်ပေးနေတာပဲ လေးကတိတည်နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ’

ကိုသင်ကရော ရည် ကိုချစ်သူအဖြစ်အတိအလင်းထုတ်ဖော်

ပြောပြရပါမလား၊ သူမစိတ်အားငယ်နေမိသည်။ ကမ္ဘာ နဲ့ တော့မဖြစ်ပါဘူး၊ နေချင်သလိုနေတဲ့ကောင် သူမကမ္ဘာနှင့်လက်ထပ်ရမှာအကြောက်ဆုံးပင်။

‘တူမလေးဆန္ဒအတိုင်း ဒေါ်လေးညို အတတ်နိုင်ဆုံးဖြည့်နှစ်ပေးချင်တယ်။ ကမ္ဘာလေးလည်းသမီးကိုချစ်ပါတယ်ကွယ် အရက်တောင်မသောက်တော့ဘူးတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေလည်း စိတ်ဝင်တစားလေ့လာနေပြီတဲ့’

သူမကတော့ ဆရာသစ် အချစ်တွေကိုသာမျှော်လင့်နေသည်။ ဆရာ ဘက်ကလည်းသူမအပေါ်စိတ်ဝင်စားမှုတွေရှိနေ၏။ မမလွန်းကိုပင်အရေးတယူမရှိတော့ ရည်မှန်ရည်။

‘တူမကြီးကိုပေးထားတဲ့အချိန်ကာလဆုံးသွားရင်တော့ ကမ္ဘာလေးနဲ့လက်ထပ်မှာကိုလက်ခံရမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ’

‘တူမလေးကိုချစ်လို့တူမလေးဆန္ဒတွေကို လိုက်လျောပေးတာပါတကယ်တမ်းဒေါ်လေး စိတ်ချတာက မမ ပဲ’

‘ကမ္ဘာ့ကိုတော့ရည်လေ... ဟို...’

‘ကမ္ဘာက ပြုပြင်နေပါပြီ’

ပြုပြင်တယ်သာဆိုတယ် နေရာတကာအနိုင်ကျင့်တတ်သည်။

လုပ်ချင်တာလုပ်နေတတ်သူ ရည်ကတော့လက်ထပ်ရမှာကြောက်နေ၏။ သူမဘဝတစ်သက်တာလက်တွဲဖော်က ကမ္ဘာ တော့မဖြစ်ချင်ပါဘူး၊ သူမစိတ်ရုပ်သည်။

‘ချစ်သူတစ်ယောက်ကို လက်မထပ်ရသေးပဲနဲ့အလွန်အကျွံအလိုမလိုက်စေချင်ဘူးရည်’

‘စိတ်ချပါဒေါ်လေးညို ရည်သိပါတယ် ရည်ချစ်သူကလည်း အလိုအခွင့်အရေးယူတတ်တဲ့ယောက်ျားမျိုးမဟုတ်ပါဘူးနော်’

‘ရည် ချစ်သူတောင်ဖြစ်နေပြီလား အမြန်ဆုံးသာဒေါ်လာနဲ့ ချီတော့ကွယ်’

ရည် ချစ်သူဟုပြောလိုက်မိပြီးမှ နောင်တရမိသည်။ ဆရာသစ် အသုမအား ချစ်သည်ဟုမပြောခဲ့ သူမကသာချစ်နေသည်ဟုထင်နေတာမို့။ ဒေါ်လေး ဆက်မေးနေမှာစိုး၍ သူမ အိပ်ခန်းထဲဝင်လာခဲ့သည်။

(၁၁)

သခံတွေဝေနေသည်သူ့နှလုံးသားထဲမှာ သွန်းရွှေရည် ရှိနေမဲ့ချစ်သည်ဟုပြောရမှာဝန်လေးနေသည်။ သွန်းရွှေရည် လိုကောင်မလေးတစ်ယောက်နှင့်ချစ်သူဖြစ်ရမှာတော့ သခံရှက်နေသည်။ သူ့အဆက်ဖြစ်လိုက်လျှင်ကောင်းမယ်ထင်တယ်။

ဒီလိုဆိုတော့လည်း သူ့ နှလုံးသားတွေက လက်မခံနိုင်ပြီ။ ရည်ကိုချစ်နေသည်။ လွန်းသိသွားရင်... လွန်းက သူနှင့်အလိုက်ဖက်ဆုံးမိန်းကလေးပဲ။

ဒါပေမဲ့လည်း သခံနှလုံးသားထဲအထိ ခံစားမှု တိုးမဝင်လာဘဲ လွန်းကို သခံမချစ်ပေ။ ရင်ထဲမှာလေးလံနေသည်။

‘လွန်းတို့... ဒီလိုပဲနေသွားတော့မှာလား’
လွန်း ပြောတဲ့အဓိပ္ပါယ်ကို သူသိနေသည် ဒါပေမဲ့ ဘာဖြစ်လိမ့်

ညပေကာပြုခဲ့ရတာလဲ။ ရည်ကြောင့်ပါ။ ရည်အကြောင်းစဉ်းစား
သွင် သူ့ရင်တွေတဆတ်ဆတ်တုန်ခါနေ၏။

ညကျရင်ဘုရားမှာဆိုရမယ်။ ရည်ကို တွေ့ချင်နေသည်။
အပျိုပြင်ဆင်နေစဉ် လွန်း ရောက်လာ၏။

သူ စိတ်ညစ်သွားသည်။
‘သခံ ဘယ်သွားမလို့လဲ ပြင်ဆင်နေတာ’

‘အပြင်ပါ’
‘လွန်းလည်း လိုက်မယ်လေ ပြီးရင်ဘုရားပေါ်တက်ကြမယ်’

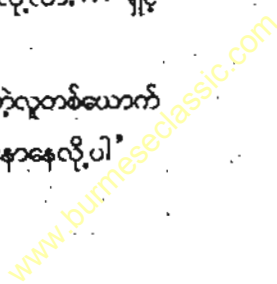
လွန်းက ဘုရားလိုက်မယ်ဆို၍ သခံစိတ်ညစ်သွားသည် ရည်
နိးထားပြီးသားပဲ။ အမြဲတမ်းလည်း လွန်း နှင့်သွားနေကျပါ။ သူ
မလိုငြင်းရမလဲ လွန်း ကိုလည်းပြတ်ပြတ်သားသားမဆက်ဆံရဲပါ။

သူ့လက်ထပ်မည့်သူက လွန်း ဖြစ်နေသေးသည်။

‘သခံ’
‘ဟင်’

‘ဘာဖြစ်နေတာလဲ လွန်း လိုက်မယ်ပြောလို့လား... ရှင့်
အကြီးက သုန်မှုန်နေတာပဲ’

‘မဟုတ်ပါဘူးလွန်းရာ... ကိုယ်အရေးကြီးတဲ့လူတစ်ယောက်
ထားလို့ပါ။ လွန်း မလိုက်နဲ့လို့ပြောရမှာအားနာနေလို့ပါ’

ဘယ်သူလဲ လွန်း ကဒီလောက်တော့ နားလည်မှုရှိပါတယ် သင် ပြော

ပြောလို့မဖြစ်ဘူးလွန်း... ကိုယ့်ဆွေမျိုးကိစ္စဖြစ်နေတယ်

ဒါဆိုလည်း လွန်း မလိုက်တော့ပါဘူး၊ လွန်းတစ်ယောက်ပဲ ဘုရားသွားမယ်၊ သောကြာထောင်မှာလည်း သင် အတွက်ရေလှော်ပေးမယ်

နေပါတစေ လွန်း မင်းအလုပ်ရှုပ်ပါတယ်၊ ဒါမှမဟုတ်လည်း နောက်နေ့မှကိုယ်နဲ့အတူတူသွားပါလားကွာ ဒီည လွန်းမသွားဘဲ မနက်ဖြန်ညမှကိုယ်သွားမှာလေ

ဒီညက လွန်းနေ့လေ သင်မေ့နေပြီလား အမြဲတမ်းအတူတူ သွားနေကျကို...

ဟုတ်သားပဲ ဘုရားသွားတာပဲကွာ ဘယ်နေ့ဖြစ်ဖြစ်ရတယ်၊ မနက်ဖြန်ကျမှကိုယ်နဲ့အတူတူသွားကြရအောင်နော် လွန်း...

လွန်းကိုချော့မော့ပြီးတော်တော်လေးပြောယူရသည်။ ဒါနဲ့လည်းမနက်ဖြန်မှ သင် နှင့်အတူတူသွားတော့မယ်ဆိုမှ သင် စိတ်ပေးသွားရ၏ လွန်းပြန်သွားသည်။

တော်ပါသေးရဲ့ ရည်လေးရယ် ကိုယ်သတ္တိကြောင်တာတော့ အမှန်ပဲ

သူရည်လေးနှင့်မတွေ့ဖို့ သူ့စိတ်ကိုဆုံးမပေးခဲ့မရတော့၊ ရည် မျက်နှာလေးကိုမြင်တွေ့ချင်တဲ့ဆန္ဒတွေပြင်းပြနေသည်။ သွားမယ် ကိုယ် ကြိုးစားမယ်။

ရည်လေးလည်း ကိုယ့်ကိုချစ်နေတယ်မဟုတ်လား၊ သူ ထွက်လာခဲ့သည်။ သောကြာထောင်ကိုရောက်တော့ ရည် ရှိနေ၏။ သူ့ဝမ်းသာပျော်ရွှင်မှုက နှိုင်းပြု၍ပင်မရနိုင်။ ဟုတ်ပြီ။ သူဒီကောင်မလေးကို ချစ်နေပြီဖြစ်သည်။

သွန်းရွှေရည်... မင်းကဒီရိယကောင်းလိုက်တာ အစောကြီး ရောက်နေတာပဲ

အဟင်း... ဟင်း ရည်စိတ်စောနေတယ်လေ၊ ဆရာလာမှ လာပါ့မလားလို့

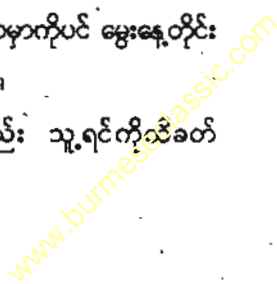
ကိုသင်လို့ ခေါ်ပါရည်ရယ်၊ ဆရာဆိုတာကြီးက ကိုယ့်စိတ် တွေကိုမွန်းကြပ်စေပါတယ်

ဟုတ်တယ်နော် ဒါဆို ကိုသင် လို့ပဲခေါ်တော့မယ်

Ok

သင် စိတ်ပူနေတာက လွန်းရောက်လာမှာကိုပင် မွေးနေ့တိုင်း လွန်း ဘုရားတက်နေကျပါ။ သူ့စိတ်ကမလုံ။

ရည်ရဲ့မျက်နှာချောချောလေးကလည်း သူ့ရင်ကိုထိခတ်

နေသည်။ ရည်ကိုပဲပြတ်ပြတ်သားသား ရွေးချယ်လိုက်ရင်ကောင်းလော့။

သူက ဂုဏ်သိက္ခာကိုရှေ့တန်းတင်ပြီး စည်းစနစ်ကြီးသူ၊ မိန်းကလေးတွေနှင့်လည်း ကင်းရှင်းသူဖြစ်သည်။

‘ကိုသခံ’

‘ဟင်’

‘ဘုရားမှာရေသပ္ပာယ်ရအောင်နော်၊ ထူးဆန်းလိုက်တာနော် ကိုသခံနဲ့ရည်က မွေးနေ့တစ်နေ့ထဲပဲ’

‘အင်း’

ရည် ကလေးတစ်ယောက်လိုပြေးထွက်သွားတော့ သင်္ခါလည်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ပြီးလိုက်သွားသည်။ ဘုရားမှာ ရေသပ္ပာယ်တော့ သူ့စိတ်ကမလုံပေ။ လွန်း များရောက်လာမလားလို့ပါ တော်သေးသည် လွန်းက သူ့စကားနားထောင်သားပဲ။ ဘုရားမှာရေသပ္ပာယ်ပြီး နှစ်ယောက်စလုံးရှိခိုးဆုတောင်းကြသည်။

‘ကိုသခံ’

‘ဟင်’

‘ဘာဆုတောင်းလဲဟင်’

သူဆုတောင်းနေတာက လွန်း ရောက်မလာဖို့ပင် ရည်ကမေး

တော့ဘာဖြေရမှန်းမသိ၊ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတည်တည်ကြည်ကြည်နှင့် လိမ်ညာပြောဆိုခြင်းမရှိခဲ့။

ရည်က ထပ်မေးသည်။

‘ကိုသခံဘာဆုတောင်းလဲဟင်’

‘ကိုယ်ဘာမှဆုမတောင်းဘူး ရည် ဆုတောင်းဖို့အတွက်တော့

ဘယ်တော့မှဘုရားမရှိခိုးဘူးလေ’

‘ဟုတ်လား... ရည်ကတော့လေဘုရားရှိခိုးတိုင်း ဆုတောင်း

တယ်၊ အခု ရည် ဘာဆုတောင်းလဲသိလား...’

‘ပြောပါဦး’

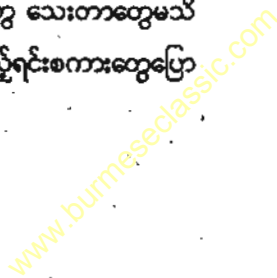
‘ကိုသခံရဲ့အထင်ကြီးမှုတွေရရှိပါစေလို့’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ရည်’

‘ကိုသခံ စိတ်ထဲမှာ ရည်ကို စည်းကမ်းမရှိတဲ့ကောင်မလေး၊

ဆွဲပျက်ပျက်နဲ့လိုအထင်သေးမှာကြောက်တယ်။ တကယ်တော့ရည်က ဒီကဲ့သို့လေ... ဒေါ်လေးညိုက အရမ်းအလိုလိုက်တယ် ဒါကြောင့်ပါ’

ရည် အသံလေးက ကြေကြေကွဲကွဲနှင့် တောင်းပန်ခယနေသည်။ မင်းနဲ့တွေ့မှကိုယ်လည်းအထင်ကြီးတာတွေ သေးတာတွေမသိတော့၊ ရည် ကိုတွေ့ချင်နေ၏ မျက်နှာလေးကိုကြည့်ရင်းစကားတွေပြောချင်သည်။

‘ကိုယ်တို့ဘုရားပေါ်ကဆင်းပြီး လမ်းလျှောက်ကြရအောင်
နော်’

‘အင်း’

ရည် လည်းအရမ်းပျော်နေသည်။ ဆရာသင်္ခါ နှင့်မမျှော်လင့်ဘဲ
ရင်းနှီးခွင့်ရနေ၏။ ကိုသင်္ခါ လို့တောင်ခေါ်နေပြီပဲ...အဟိ...ပျော်လိုက်
တာ၊ ကမ္ဘာရေ နှင့်ကိုတော့အားနာတယ် ရည်က နှင့်လိုကောင်မျိုးကို
အထင်မကြီးပါဘူး။ ဘယ်လောက်ပဲမိဘတွေချမ်းသာပါစေနှင့်နဲ့တော့
လုံးဝ လက်မထပ်ဘူးသိလား။

ကမ္ဘာ ပေးထားတဲ့ပစ္စည်းတွေ သူမ ဒေါ်လေးလက်ထဲပြန်အပ်
ထားသည်။ ဟန်းဖုန်းလေးပဲသုံးတယ်။ ဒါကလည်း ဆရာနှင့်
ဆက်သွယ်ဖို့ပါ။ တောင်းပန်ပါတယ် ကမ္ဘာရယ်နော် ငါ့ရည်မှန်းချက်
တွေ မျှော်လင့်ချက်တွေက ဆရာသင်္ခါ ဖြစ်နေလို့ပါ။

သူမနှင့် ကိုသင်္ခါ ကန်တော်ကြီးပတ်လမ်းအတိုင်းလျှောက်
လာကြသည်။ ပျော်တယ်။ ဆရာက သူမကိုယ်လုံးလေးနှင့်ထိရ
မတတ် တွဲလျှောက်သည်။

‘ရည်’

‘ရှင်’

‘မင်းပျော်နေလား’

‘အင်း’

‘ကိုယ်လည်း ပျော်သလိုပဲ ဘာဖြစ်လို့မှန်းမသိဘူးကွာ၊ မင်း
က ကိုယ့်ကိုတက်ကြွစေတယ်’

‘ဟုတ်လို့လား’

‘တကယ်ပဲ ရည် ကိုယ်အမြဲတမ်း ဂုဏ်သိက္ခာအတွက်ထိန်း
သိမ်းနေထိုင်လာခဲ့တာ၊ တစ်ခါတလေတော့ စိတ်တွေမွန်းကြပ်တယ်
ဤ’

ရည်ကိုချစ်တယ်ဟုပြောဖို့ သူ့စိတ်ကိုရဲဆေးတင်ကြည့်သည်။
အေးဆေးတိတ်ဆိတ်နေတဲ့ ညချမ်းမှာသူ့စိတ်ကပူလောင်လှုပ်ရှားလွန်း
နေ၏။

လွန်းကိုလက်လွှတ်ခံနိုင်မလား ဒါပေမဲ့လည်း သူ့နှလုံးသား
တွေက ရည် ကိုချစ်သည်။ မထူးတော့ပါဘူး ရည် ကိုချစ်တယ်လို့ပြော
မယ် လွန်း ကိုစွန့်လွှတ်ရပါစေ၊ သူ့စိတ်ကိုတင်းပစ်လိုက်သည်။

‘ရည်’

‘ရှင်’

‘ကိုသင်္ခါ မင်းကိုတစ်ခုတော့မေးချင်တယ်’

‘မေးလေ’

‘မင်းမှာချစ်သူများရှိလား’

ရှင်

မင်းမှာချစ်သူတွေ ဘာတွေရှိလေးလို့ သိချင်တယ်

မရှိပါဘူးကိုသစ် ရည်က အရမ်းချေးများတာပါ။ ရည်ချစ်သူကစတွေသတ်မှတ်ထားလို့၊ ကိုက်ညီမယ့်သူကိုမတွေ့သေးတာ

ခုထိပဲလား

ဟင့်အင်း

တွေ့နေပြီလား

အင်း

ဘယ်သူလဲ

ကိုသစ် ပဲလေဟုပြောဖို့ကြံစည်ပြီးမှ ရည်နှုတ်ခမ်းလေးကစေ့ပိတ်သွားသည်။ မိန်းကလေးကစရာမှာလား၊ အဖီလိုတော့ ရည်မလုပ်ချင်ဘူး။ မာနကြီးတဲ့ရည်က ဒီလောက်ပြောရင်ပဲ ကိုသစ်သဘောပေါက်သင့်သည်။

ဘယ်သူလဲ ရည်ပြောလေ၊ မင်းခံထားတဲ့ယောက်ျားကတွေ့ပြီဆို ကမ္ဘာလား

မဟုတ်တာ ဒီကောင်က ရည် လုံးဝအထင်မကြီးတာ မိဘချမ်းသာတာပဲရှိတာလေ၊ ကိုယ်ပိုင်အရည်အချင်းမှ မရှိတာ

ကိုယ်ကရောဟုမေးချင်သည်။ ရည်ကလည်းသူ့ကိုရည်ညွှန်း

ချမ်းသူသိနေ၏။ ဒါပေမယ့်ပွင့်လင်းဖို့ဝန်လေးနေသေးသည်။ လွန်းကြောင့်လား။

ရည်လက်လေးကိုဆွဲပြီး ညချမ်းလေးမှာမဆုံးနိုင်သော လမ်းထို လျှောက်ချင်နေမိ၏။ ခက်နေတာကသူ့မှာသတ္တိမရှိ ရည်လို တောင်မလေးတစ်ယောက်နှင့်လက်ထပ်နိုင်ပါ့မလားပဲ တွေ့ဝေနေပြန်သည်။

ကိုသစ်ရော လက်ထပ်မယ့်သူ ရည်ရွယ်ထားပြီးသားရှိလားအင်

ရှိတယ်လေ

ဘယ်သူလဲ... မမလွန်းလား၊ အင်းလေ... မမလွန်းကပဲကိုသစ်နဲ့အသင့်တော်ဆုံးပါပဲ

သူ့ပြောရတာအားတွေပင်မရှိလေသံကတိုးတိုးလျှလျှ ကိုသစ် ဉာဏ်နေသည်။ ရည်က ဒီလောက်အထိကြေကြေကွဲကွဲပြောနေတာ ချစ်စရာလား... ကိုသစ် ရည်မှန်းထားတဲ့သူက မမလွန်း ပဲဖြစ်မှာပါ သူ့ဆောက်ပြီးကြားချင်၍ ပြန်တော့မည်ဟုပြောလိုက်သည်။

ရည်

ရှင်

ကိုယ်ချစ်ရတဲ့သူက ဘယ်သူလည်းဆိုတာ သိချင်လား

‘ဟင့်အင်း... မသိချင်ပါဘူး၊ ပြန်တော့မယ်နော်’

‘နားထောင်ပါဦး’

‘မမလွန်း မဟုတ်လား...’

‘မဟုတ်ဘူး’

‘ရှင်’

‘ကိုယ် ချစ်ရတဲ့မိန်းကလေးကရှိတယ် ရှင် ကိုပြောပြရမ

လား...’

‘ဘယ်သူလဲ ဟင်’

‘မင်းပဲ’

‘ရှင်’

ညကအလွန်အမင်းတိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ဘူးသည်။သူမကြော
လိုက်ရတာ ဟုတ်မှဟုတ်ပါ့မလားလို့ သံသယဖြစ်နေ၏။ ကိုသင်္ခမ
သူမလက်လေးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

‘ရှင်ကို ကိုယ်ချစ်တယ်၊ မင်းလက်ခံပေးမယ် မဟုတ်လား
ရှင်...’

‘ဟို...ဟိုလေ အဲဒါ သေချာလို့လား...ရှင်နားကြားလွှဲတာ
တော့မဟုတ်ပါဘူးနော်၊ဒါမှမဟုတ် အိမ်မက်လားနိုးသွားရင်ပျောက်သွား
မှာလားဟင်’

(၁၂)

အိမ်မက်တွေမဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုသင်နဲ့ရည်ကအပြင်မှာတာက
ပဲချစ်သူတွေဖြစ်သွားကြတာပါ။ ညကသူမကိုနမ်း၍ နှုတ်ခမ်းပေး
နာကျင်နေသေးသည်။

သူမကယောင်ကတမ်းနှင့်အိပ်မက်ဟုပဲထင် နေ၏။ ကိုသင်
က သူမကိုချစ်သည်တဲ့ ပျော်လိုက်တာ ဒေါ်လေးညိုဆီ သူမချစ်သူ
အား မကြာခင်ခေါ်ပြန်နိုင်တော့မည်။

လောလောဆယ်တော့ သူမ မရေမရာဖြစ်နေဆဲပါပဲ။ ဆရာ
အရူးထသွားတာလား တစ်ည လုံးသူမအိပ်မပျော်ခဲ့ စိတ်တွေချောက်ချက်
နေဆဲပင် နေမြင့်မှအိပ်ပျော်သွားပြီး ကမ္ဘာ့အသံကြောင့် လန့်ပြီးသွား
သည်။

‘ရည် ချစ်လေး... မနိုးသေးဘူးလား ... ထတော့
သွန်းရွှေရည်’

တုန်းဒုန်းထုနေ၍သူမအိပ်ယာကနေ ထလိုက်သည်။ ကမ္ဘာ
ကအထဲဝင်လာမှာပါ တကယ်ပါပဲ သူမတံခါးဖွင့်လိုက်သည်။

‘ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ ကမ္ဘာရာ ကောင်းကောင်းမအိပ်ရသေး
ဘူး၊ စောစောစီးစီးဘာလာလုပ်တာလဲ’

‘ဘာစောတာလဲ... ချစ်ရ နာရီလည်းကြည့်ဦး၊ ကိုးနာရီထိုးနေ
ပြီ’

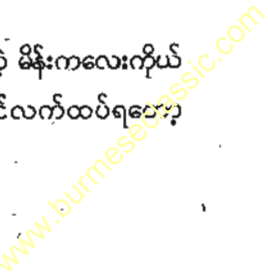
ဟုတ်သားပဲ ရည်အိပ်လိုက်တာ ဒီနေ့သင်တန်းလည်းမရှိတော့
အေးအေးဆေးဆေးအိပ်နေမိသည်။ တစ်ညလုံးလည်း ဆရာအကြောင်း
ဆွေးပြီးအိပ်မပျော်ပေ။ ကမ္ဘာက မျက်နှာသစ်ဖို့ပြင်ဆင်ပေးနေသည်။

‘ချစ် သွားတိုက်ဖို့သွားတိုက်ဆေးထည့်ပေးမယ်၊ မျက်နှာသုတ်
ဆေးလေး အဆင်သင့်ပြင်ပေးမယ်’

‘အရူး’
‘ချစ်အတွက်ဆို ကိုယ် ဘာပဲလုပ်ပေးရ၊ လုပ်ပေးရလေချစ်
သမီးက ကိုယ့်ဆန္ဒပဲ’

‘ကမ္ဘာ့နော် နင်နဲ့ငါနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး ဘာချစ်လဲ အဲဒီလိုပိုင်စိုး
ပိုင်နင်းလုပ်တတ်လို့ ရည် ကအမြင်ကတ်တာ’

‘ဘာဖြစ်လဲ ရည်က ကိုယ်ချစ်မြတ်နိုးရတဲ့ မိန်းကလေးကိုယ်
ခေါ်ချင်သလိုခေါ်မှာပဲ၊ ကိုယ်တို့က မကြာခင်လက်ထပ်ရတော့
လယ်လေ’

‘အမိဗွါယ်မရှိလိုက်တာ ဘယ်သူကလက်ထပ်မယ်လို့ပြောမိ
ဝေးသေးတယ် နင့်ကိုငါမချစ်ဘူး’

ကမ္ဘာကိုအရောတဝင်မနေချင်တော့၍ ခပ်ပြတ်ပြတ်ပဲပြောထု
လိုက်သည်။ ရည်မှာ ချစ်သူရှိနေပါပြီ။ ကမ္ဘာလိုအရူးကောင်ကိုမချစ်
ပါဘူး။ မိဘချမ်းသာတာ အထင်ကြီးစရာမှမရှိတာ။ ရည် အမြဲတမ်း
စံထားခဲ့တဲ့အရည်အချင်းတွေက ဆရာသစ် ထံမှာပဲရှိနေသည်။

‘မျက်နှာသစ်ကွာ ကိုယ်သစ်ပေးရမလား’

‘တော်ပါပြီ နင်နော် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုအနိုင်မကုန်
နင့်ကိုစိတ်ဆွေတစ်ယောက်အဖြစ်ပဲခင်တာနော် နင်တို့ပေးထားတဲ့ပစ္စည်း
တွေကိုလည်း ပြန်ပေးထားချင်တယ်။ ငါမစဉ်းစားသေးဘူးနော်’

‘ချစ်ကလဲကွာ ဘာတွေပြောနေတာလဲ ကိုယ့်ဘက်ကတော့
မင်းက ကိုယ့်ဇနီးလောင်းပဲ ဘယ်တော့မှမပျက်ဘူး’

‘ဒုက္ခပါပဲ’

‘ချစ် မျက်နှာသစ်၊ အဝတ်အစားလဲပြီးရင် ကိုယ်တို့အပြင်
ထွက်မယ် မနက်စာစားမယ်’

‘မလိုက်ဘူး’

‘ကိုယ်က ပွေခေါ်မှာနော်၊ အေးအေးဆေးဆေးလိုက်လာရင်
ဘာပြဿနာမှမရှိဘူး ရည်၊ ကိုယ်ကလူဆိုပဲ မမလေးကိုကားတင်ပြော
မှာ’

‘ကမ္ဘာနော် ပြောရင်ကဲမလားနဲ့ အဲဒီအမှုအကျင့်တွေကိုမကြိုက်
တာ၊ ဖယ် ကိုယ့်ဟာကိုယ်မျက်နှာသစ်မယ်’

‘ဒီလိုလိမ္မာမှပေါ့’

ကမ္ဘာ လူဆိုးကောင်။ သူမမျက်နှာသစ်ဖို့အနားကနေ လိုအပ်
တာတွေလိုက်လုပ်ပေးနေသည်ပြောလည်းမရ၊ စိတ်ညစ်တယ်။ ဒီနေ့
ခေါ်လေးညှိလည်းမရှိဘူး။ ဈေးသွားနေသည်တဲ့။ ကမ္ဘာ လုပ်ပေးနေ
တာတွေကို ရည် စိတ်ညစ်နေသည်။

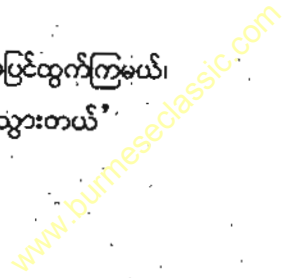
‘နင်က မိန်းကလေးတိုင်း ဒီလိုပဲလုပ်ပေးနေကျမဟုတ်လား
ကမ္ဘာ၊ ငါကတော့ခံစားမယ်မထင်နဲ့ နင့်အကြောင်းတွေကိုမကြားချင်မှ
အနားပဲ’

‘အဲဒါတွေက ရည်နဲ့မတွေ့ခင်ကတွေပါ အခုကိုယ်ပြောင်းလဲ
ပြီပဲ ချစ်ကိုချစ်လို့ပါ’

‘သွားစမ်းပါ’

ကမ္ဘာနဲ့နှစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေ၍ ရည် ကြောက်သည်။
ဘာက ကနိဋ်ထက်စီးနင်းကောင်ပဲ ရည်ကိုတစ်ခုခုလုပ်လို့ကတော့
မသိပဲ။ သူမ သတိထားနေရသည်။

‘ချစ် အဝတ်အစားလှလှပပလဲနော် ပြီးရင်အပြင်ထွက်ကြမယ်၊
နီတီညိုက တံခါးသော့ခတ်ထားခဲ့တဲ့၊ သော့ယူသွားတယ်’

ဒေါ်လေးညိုကလည်း ကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာ၊ သူမခက်နေသည် ချစ်သူကိုသစ် နှင့်လက်ထပ်ဖို့အထိမဆွေးနွေးရသေး၍ပွင့်လင်းလင်း မပြောရဲသေးပေ။ ကမ္ဘာနှင့်အပြင်တွဲသွားတွဲလာလုပ်ရမှာ ရည် ကြောက် သည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ကမ္ဘာကိုအိမ်ထဲမှာပဲနေကြဖို့ စည်းရုံးကြရမည် ဖြစ်၏။ မျက်နှာသစ်အဝတ်အစားလဲပြီး ကမ္ဘာ ကိုအိမ်ထဲမှာပဲတစ်ခုခု လုပ်စားကြဖို့ပြောရသည်။

‘ကမ္ဘာ တို့နှစ်ယောက် အိမ်မှာပဲ ခေါက်ဆွဲပြုတ်စားကြမယ် လေ... နော်... ရည် ပြုတ်ပေးမယ်၊ ကမ္ဘာအရမ်းကြိုက်သွားစေရမယ် သိလား’

‘အင်း ကောင်းသားပဲချစ် ကိုယ်ကချစ်ပြုတ်ပေးတဲ့ ခေါက်ဆွဲ ပြုတ်ပဲစားချင်တာ’

‘ကမ္ဘာနော်... အဲဒီလို ချစ်... ချစ်နဲ့မခေါ်စမ်းပါနဲ့ မုန်းတယ်။ ရည်က မိတ်ဆွေအဆင့်ပဲ ဆက်ဆံချင်တာပါ’

‘ချစ်’

‘ခေါ်ဖြန့်ပြီလား... အဲဒီလိုခေါ်နေရင်ငါနင့်နဲ့မပတ်သက်တော့ဘူးနော်’

‘Sorryပဲ ရည်... ကဲပါ မခေါ်တော့ဘူး၊ ခေါက်ဆွဲပြုတ်ပေး တော့’

‘နင်နဲ့ငါ ချစ်သူတွေ မဟုတ်ဘူးနော် မိတ်ဆွေတွေပဲ မှတ် ဘူး...’

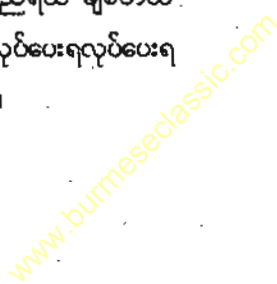
ရည်က ပြောပြီးမီးဖိုခန်းထဲဝင်သွားသည်။ ကမ္ဘာလည်းနောက် ထလိုက်သွား၏။ ရည် အပူလောင်မှာတွေ ဘာတွေစိတ်ပူလာသည်။ ကမ္ဘာကိုယ်တိုင်သူ့ကိုယ်သူ့နားမလည်နိုင်အောင်ဖြစ်နေရသည်။ ရည်နှင့် ကမ္ဘာမှ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို တန်ဖိုးထားရမှန်းသိနေသည်။

ဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးရဲလွမ်းမိုးမှုကိုမှမခံခဲ့တဲ့သူက ရည် အိမ်နဲ့ကို နာခံနေခဲ့၏။ ဖေဖေလုပ်ငန်းတွေကိုပင်သူလေ့လာသင်ယူ ရသည်။

‘သား... ရည်ကိုချစ်တယ်၊ ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်။ သားဘဝမှာ ရည် ကအရေးပါနေလို့ မေမေကြိုးစားပေးပါ။ ရည် ကိုလက်ထပ်ချင် တယ်’

မေမေဆီမှာပင် ကမ္ဘာ အနူးအညွတ်တောင်းဆိုခဲ့သည်။ သူပြု နိုင်အပြီပဲ။ ဒါပေမဲ့ ရည်က အထင်သေးနေဆဲပင်၊ သူ့လိုသူ့ဋ္ဌေးသားကို အရေးမလုပ်တဲ့ ကောင်မလေးကိုမှ သူ့အရူးအမူးချစ်နေမိ၏။

မင်းကို မထိရက်မတို့ရက်အောင်ပါပဲ ရည်ရယ် ချစ်တယ်။ ကိုယ်အရမ်းမြတ်နိုးနေတယ်။ မင်းအတွက်ဆိုဘာပဲလုပ်ပေးရလုပ်ပေးရ ချစ်ပေးချင်ပါတယ်။ သူ ရည်ကိုကြည့်နေသည်။

‘ကမ္ဘာ’

‘ဟင်’

‘ဘာကြည့်နေတာလဲ ဒီမှာခေါက်ဆွဲပြုတ် ရပြီ’

‘ရည် မသယ်လာနဲ့နော် ကိုယ်သယ်ပေးမယ်၊ အပူလောင် သွားမှာနိုးလို့ပါ’

‘အပိုတွေ’

‘တကယ်ပါကွာ ကိုယ် အခုစိတ်တွေပူနေတယ်၊ ရည့် ကိုအပူ လောင်သွားမှာလေ’

‘ရပါတယ် အပိုတွေလုပ်ပြမနေနဲ့ ငါကတခြားကောင်မလေး တွေလို အသည်းမနုဘူးနော်’

သူမ ခေါက်ဆွဲပြုတ်ပန်းကန်တွေ သယ်ဖို့လုပ်တော့ ကမ္ဘာ အပြေးအလွှား လာသယ်သည်။ အလကားပါ ကမ္ဘာ လိုကောင်မိုးထ မိန်းမကုမ်းကြေပြီးသားပဲ၊ ရည် ကတော့ ချစ်သူကိုသစ် ကလွဲပြီတခြား ယောက်ျားတွေကိုချစ်နိုင်မှာမဟုတ်တော့။

ညကရင်ခုန်သံတွေခုထိမြန်နေဆဲပင် အနမ်းလေးကိုအမှတ်ရ တိုင်း ပြုံးမိနေသည်။

‘ရည်’

‘ဟင်’

‘ဘာတွေ သဘောကျပြီးပြုံးနေတာလဲ’

‘အို... မဟုတ်ပါဘူး သင်တန်းကအကြောင်းတွေမိလို့ပါ’

‘ကိုယ့် အကြောင်းများတွေပြီး ပြုံးနေတာလားလို့’

‘နင့်အကြောင်းတွေရင် ဒေါသဖြစ်လွန်းလို့ မုန်းပစ်ချင်တယ်။’

ငါကအနိုင်ကျင့်တဲ့ယောက်ျားတွေကို အမုန်းဆုံးပဲ’

‘နောက်ဆို ရည့် ကိုအနိုင်မကျင့်တော့ပါဘူးကွာ နော် ရည့် ပြုတ်ပေးတဲ့ ခေါက်ဆွဲပြုတ်လေးက အရမ်းစားကောင်းတယ် ကိုယ် အမြဲတမ်းစားခွင့်ရရင် အရမ်းကောင်းမှာပဲ’

‘မိတ်ဆွေအနေနဲ့တော့ စားခွင့်ရှိပါတယ်’

ကမ္ဘာအတွက်တော့သူမ နာနာကျင်ကျင်လေးဖြစ်သွားရသည်။ မတတ်နိုင်ဘူးလေ။ သူမနှင့်ကိုသစ်တို့က ချစ်သူတွေဖြစ်သွားကြပြီပဲ၊ အရမ်းချစ်ကြတယ်။

ကိုသစ်က သူ့ဂုဏ်သိက္ခာတွေအပွန်းအပဲ့ခံပြီးချစ်တာ တော်ရုံ အချစ်နဲ့ ရည့်ကိုချစ်တာမဟုတ်၊ ကိုသစ် အချစ်တွေကိုပဲ အထင်ကြီး လေးစား တန်ဖိုးထားမိသည်။

‘ရည်’

‘ပြော’

‘မင်း ကိုယ့်ကိုလက်ထပ်နိုင်တဲ့ စံတွေရှိလာဖို့ ကိုယ်ဘာတွေ

ပြုပြင်ရမလဲကွာ’

ရည် အထင်ကြီးလေးစားတဲ့ ယောက်ျားက နင်ဘယ်တော့မှ ဖြစ်လာနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး ကမ္ဘာ့ရယ်၊ ငါက ကိုသခံနဲ့ပဲလက်ထပ်မှာ ကိုသခံ မှာသတ္တိတွေရှိနေပါစေလို့ပဲဆုတောင်းနေတယ်။ ကိုသခံ အချစ်တွေကိုပဲ ငါယုံကြည်တယ်။

ဒေါ်လေးညို ရောက်လာသည်။

‘ရည်လေးနဲ့ကမ္ဘာ အပြင်ထွက်သွားပြီထင်တာ၊ ခုထိရှိနေသေးတာကိုး’

‘ဟုတ်တယ် အန်တီညို ရည်က ခေါက်ဆွဲပြုတ်ကျွေးနေလို့လေ’

တူမချောအကြောင်း ဒေါ်ညိုညိုသိသည်။ ကမ္ဘာလေး နဲ့အပြင်ထွက်ရမှာကြောက်လို့ အိမ်မှာပဲခေါက်ဆွဲပြုတ်ကျွေးနေတာပါ။ ရင်တော့ အလေးသား ကမ္ဘာလေးကိုသနားတယ် မ ကလည်းကမ္ဘာ့ကိုအပ်နေသည်။

‘ညိုတူမလေးကို အရမ်းချစ်နေတယ်၊ သားပြုပြင်လာတယ် ညိုကြီးစားပေးပါလား’

မိမိကလည်း တူမလေးကို ဘဝတစ်သက်တာ အရေးဖြစ်နေ၍ မချစ်မနှစ်သက်တဲ့သူကိုတော့ လက်မထပ်စေလိုပေ။ မ ကိုမယုတ်မလွန်ပြောထားသည်။

တူမလေးအတွက် မိမိဘဝကိုပင်ပေးဆပ်လာခဲ့တာပါ တူမလေးချစ်သူကိုတော့ လှေလာကြည့်ရမယ်၊ သင့်တော်မယ်ဆိုရင် မိမိမိတ်ဆွေပျက်ချင်ပျက်ရပါစေလေ။ တူမလေးအားဘဝတစ်သက်တာလုံး ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စေချင်တာပါ။

မိမိဟင်းချက်ဖို့ပြင်တော့ တူမလေး ရည်က မကူညီစမှူးဝင်ကူညီနေသည်။

‘ကမ္ဘာ ပြန်တော့လေ... ဒီနေ့ ရည် အိမ်မှာပဲနားချင်တာ ဒေါ်လေးညို ကိုလည်းဝိုင်းကူရဦးမယ်’

‘ကိုယ်လည်း ကူညီမယ်လေ ဒီမှာပဲထမင်းစားမယ် နော် အန်တီညို’

‘ရပါတယ်ကွယ် ကမ္ဘာလေး စားမယ်ဆိုရင် အန်တီညိုက အကောင်းဆုံးချက်ကျွေးရမယ်လေ’

‘ကြားလား ရည် အန်တီညိုကထောက်ခံနေတယ်၊ ကိုယ်မပြန်ဘူး’

‘နင်အလုပ်တွေကိုလှေလာနေတယ်ဆို ငါတော့တာတော့အပြင်မှာချည်းပဲ၊ လိမ္မာချင်ယောင်ဆောင်နေတာပဲ မဟုတ်လား’

ကမ္ဘာ လူရွပ်ကိုအမြန်ပြန်စေချင်၍ပြောပစ်လိုက်သည်။ ဒေါ်လေးညို ကအားနာစွာဖြင့် မျက်နှာရိပ်မျက်နှာကပ်ပြနေ၏။ ရည်က

တော့အားမနာနိုင်ပါဘူး။ ကမ္ဘာ နှင့်တရင်းတန်းမနေချင်ပါဘူး ဒီကောင်
ကတွယ်ကပ်နေတာပဲ စိတ်ရှုပ်တယ်။

သူမစကားကိုတော့နာခံသည်။ ကမ္ဘာ ပြန်သွား၏။ ဒေါ်လေး
ညှိက အားနာစရာကြီး ရည်လေးရယ် စိတ်ဆွေတွေပဲ ဟုပြောသည်။

‘သူက ကားအကောင်းစားကြီးနဲ့လာနေတာ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ
မြင်လို့မကောင်းဘူး ဒေါ်လေးညှိ ဒါကြောင့်မောင်းထုတ်ပစ်တာ
အားနာစရာမလိုပါဘူး ရည် မှလက်မထပ်နိုင်တာပဲ’

ဒေါ်ညှိကတော့ တူမချောစကားကိုတန်ပြန်ပြောမနေချင်တော့
ကမ္ဘာလည်းပြန်ရော မိမိအားမကူညီတော့ပဲ သူမအခန်းထဲဝင်
သွားသည်။

(၁၃)

‘သခံ’

‘ပြောလေလွန်း’

‘ညက တစ်ညလုံး ရှင်ဘာဖြစ်လို့ ဖုန်းပိတ်ထားရတာလဲ’

‘ကိုယ့် အလုပ်ကိစ္စတွေအတွက်ပါ လွန်း၊ တခြားဖုန်းတွေ

ပြောချင်လို့’

‘ရှင် ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ၊ အမြဲတမ်း ကျွန်မ ကိုတိုင်ပင်

မတူလေပြောပါ၊ ရှင်ဘာတွေလုပ်နေလဲ သခံ မရိုးသားတော့ဘူးထင်

တယ်’

လွန်းကိုသူ့မှာချစ်သူရှိနေပြီဆိုတာ ပြောဖို့ဝန်လေးသည်။ပတ်

အတွင်မှာဝတ်သိက္ခာညှိုးဖို့မှာကြောက်နေမိ၏။

ရည်ကိုတော့ချစ်သူ အဖြစ်ပေါ်ပေါ်ထင်ထင်တွဲဖို့ သတ္တိမရှိပေ။

ရည်ကိုချစ်သည်ဟုပြော ထားပြီးပြီချစ်သူတွေဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ သူ့အိမ်ထဲ
မက်နေသည်ဟုပင်ထင်သည်။

‘သင် တစ်ခုခုတော့ ပြောင်းလဲနေပြီထင်တယ်၊ ကြည့်ရတာ
တစ်မျိုးပဲ မျက်နှာကမရင်းဘူးနော်’

လွန်း အကြည့်တွေကစူးရှလွန်းနေသည်။ သူကပဲဟန်မဆောင်
တတ်တာလား၊ ရည် ကိုချစ်၏။ သူလက်ထပ်ဖို့တော့တွန့်ဆုတ်နေ
ပင်၊ လွန်း ကိုတော့ချစ်၍မရသူမကိုလက်ထပ်ဖို့ခုထိရည်ရွယ်ထား
သည်။

‘ဒီညတော့ လွန်းနဲ့ ဘုရားလိုက်ခဲ့ရမယ်နော်’

‘အင်း’

‘ရှင် အသက်မပါသလိုပဲ သင်’

သင် ပြောင်းလဲနေတာကတော့အမှန်ပဲ၊ မျက်နှာကအစပဲ လွန်း
စိတ်ထဲမှာမသင်ကံ။ သင်နဲ့ဟိုဟာမလေး သွန်းရွှေရည် တို့ညီရွန်း
လား၊ လွန်း အကဲခတ်နေသည်။

‘ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် အခုတစ်လောစိမ်းနေသလိုပဲ’

‘မစိမ်းပါဘူး လွန်း၊ ကိုယ်အလုပ်တစ်ခုလုပ်နေတယ်’

‘ဘာလုပ်နေတာလဲ ကျွန်မကိုပြောပြဖို့တောင်ဝန်လေးနေတာ
ဘာသဘောလဲ’

‘ကိုယ် နေလည်းမကောင်းဘူး လွန်း’

‘ဟင် ဘာဖြစ်တာလဲ... သင် ဘာရောဂါများ ဖြစ်နေတာလဲ
ကျွန်မ စိတ်ပူလိုက်တာ’

လွန်းက သူ့ကိုဂရုတစိုက်နှင့်ပြာယာခတ်အောင် ပြုစုပေးနေ
သည်။

‘ကိုယ် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုလုပ်နေတယ်၊ လွန်း ကိုအသိ
ပေးဖို့လိုသေးလို့ပါ’

‘သင်ရယ်... လွန်းကတော့ သင်ကိုခင်မင်တာ၊ သံယောဇဉ်ရှိ
တာပါ’

လွန်းရယ် ကိုယ်ရွေးချယ်တာမှားပြီထင်တယ်၊ နှလုံးသားနဲ့
ရွေးချယ်လိုက်တယ်။ ကိုယ့် နှလုံးသားထဲမှာချစ်နေမိတာက ရည်လေး
ပဲ- သင် အတွေးတွေထဲမှာ မှားယွင်းမှုအတွက်ကြောက်ရွံ့နေသည်။

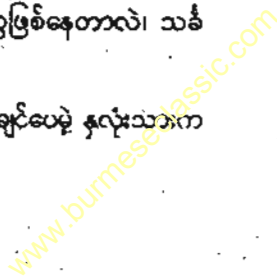
‘လွန်း’

‘ပြော’

‘တိုယ်လေ’

‘အင်း ... ပြောလေသင် ရှင်ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ၊ သင်
တစ်ခုခုဖြစ်နေတယ်မဟုတ်လား ဟင်’

ကိုယ်တို့ လက်ထပ်ကြရအောင်ဟုပြောချင်ပေမဲ့ နှလုံးသားက
ထက်မခံပေ၊ ရည် ကိုချစ်နေသည်။

'သခံ... ပြောလေ၊ ရှင်မပြောရင် လွန်း ပြောရမလား'
 'ဘာမှမဟုတ်တော့ပါဘူး လွန်းရယ် ပြန်ကြရအောင်'
 'မပြန်ဘူး'
 'ဟင်'
 'လွန်းတို့လက်ထပ်ကြရအောင်ပါ သခံ'
 'ဘာပြောတယ်'

သူပြောချင်နေတဲ့စကားတွေကို လွန်း ကပြောလိုက်၍ သခံ အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားရသည်။

'သခံရော ဂုဏ်သိက္ခာတွေကြောင့် လွန်း ကိုမပြောတာ မဟုတ်လား'

'လွန်း'
 'ပြော'
 'အဲဒီကိစ္စ... ကိုယ်တို့ စဉ်းစားကြရအောင်'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ သခံ နှစ်ယောက်စလုံးကအသက်အရွယ်မတူပညာရော စုံနေကြပြီလေ သခံ ကန့်ကွက်ခဲ့သူလည်းမရှိဘူးမဟုတ်လား သခံ ဘာကြောင့်တွေဝေနေရတာလဲ ပြောစမ်းပါဦး'

'မဟုတ်သေးဘူး လွန်း ကိုယ်မှာလွန်းကိုပြောပြလို့မဖြစ် တဲ့အကြောင်းအရာတစ်ခုရှိနေတယ်'

'ဘာလဲ'
 'လောလောဆယ်တော့ပြောလို့မဖြစ်သေးဘူး ကိုယ်ရွေးချယ် နာက လွန်း ပါပဲ'
 'ဒါနဲ့များ သခံရယ် ဘာအကြောင်းလဲပြောပါ သခံနဲ့လွန်းက ဘိုင်ဝင်ဖော်တိုင်ပင်ဖက်ဆွေးနွေးနေကြပဲဟာ'
 'ဘုရားကိုမသွားတော့ဘူး၊ ကိုယ့် စိတ်တွေနည်းနည်းလေး နှိုးနေတယ်'

'သခံ'
 'ဟင်'

'ရှင် ဘာတွေဖြစ်နေလဲပြောစမ်းပါ လွန်း စိတ်ပူတယ်၊ ရှင်မှာ နှိုးသူများရှိနေပြီလား'

ဟိုကောင်မလေး ရည်နှင့်ပြဿနာဖြစ်ပြီးကတည်းက သခံ မိန်းမ ဖြစ်နေသည်။ ဟုတ်များဟုတ်နေလား သွန်းရွှေရည်က ဘာအာလုပ်တဲ့ကောင်မလေး၊ မိန်းကလေးချင်းတောင်စိတ်ဝင်စားဖို့ နည်းတယ်။

သခံက လူရိုးမိန်းကလေးတွေနှင့်ကင်းရှင်းသူ လွန်း စိတ်ပူ

'ဟို ကောင်မလေး သွန်းရွှေရည်နဲ့'

‘ဟာ...လွန်း ဘာတွေပြောနေတာလဲ မဟုတ်တာတွေ ကိုယ့် အဆင့်နဲ့ ကွာ’

ခက်တယ် ရည်လေးရယ်ကိုယ်သတ္တိကြောင်နေတယ်။ မင်းက ကိုယ့် ဘဝထဲကိုခွဲခေါ်ဖို့ မတင့်တယ်တဲ့မိန်းကလေးလို့ ကိုယ်ထင်နေ တယ် ကိုယ်မပြတ်သားရဲဘူး။

လွန်းကိုပင် မကြည့်ရဲတော့မျက်နှာတွေ ပူနေသည်။ လွန်း နှင့်ဘုရားလည်းမသွားချင် ရည် ရှိနေမလားပဲ ကိုယ့်ကိုအထင်လွှဲသွား မှာလည်းစိုးရိမ်တယ်။ ကိုယ်ချစ်တာ ရည်လေးကိုပါ လွန်းက အတတ် အကြပ်ဘုရားသို့ခေါ်နေသည်။

‘ကဲပါ ဘုရားပဲသွားကြမယ်၊ သင်စိတ်တွေအေးချမ်းအေး ပါ။ မနေညက သင်ပဲ လိုက်ပို့ပေးမယ်ဆို ဘာဖြစ်နေတာလဲ သင်သွား ကြမယ်။ ရှင်ပြောင်းလဲနေတာတော့ အမှန်ပဲ’

‘မဟုတ်ပါဘူး လွန်း ကိုယ့်မှာ တခြားကိစ္စပါ’

‘ဘာပဲဖြစ်နေဖြစ်နေ ဘုရားသွားမယ်သွားနေကျလေ လာမယ် လွန်းက သူ့လက်ကိုခွဲပြီး ကားပေါ်တက်စေသည်။ သူငြိမ်

မရတော့ ရည်လေးက နေ့တိုင်းတော့ရောက်လာမှာ မဟုတ်ပါဘူး သူ့စိတ်ကိုတင်းပစ်လိုက်သည် တွေ့တော့လည်းပြီးသွားတာပဲ ရည်လေး နဲ့ရှေ့ဆက်လို့ မဖြစ်ပါဘူး။ ပတ်လန်းကျင်မှာဂုဏ်သိက္ခာခွဲစရာတွေဖြစ်

မယ် သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဂုဏ်သိက္ခာအတွက်ပဲ ရှင်သန်ရပ်တည်ခဲ့ သည်။

‘သင်နော် တွေဝေမနေနဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကိုလည်းထည့်တွက်ရ မယ်အရမ်းတည်ကြည်ပြီး စည်းကမ်းကြီးခဲ့တာရှင်မှာမည်ဂုဏ်သတင်း ခံလေ’

‘သွားမယ် လွန်း’

ကိုယ်ဆက်နားမထောင်ချင်တော့ဘူး။ ရည်လေးကိုစွန့်လွှတ်ဖို့ ချီတာ ကိုယ်အနာကျင်ဆုံးပဲ။

ရည်လေး ရှိမနေပါစေနဲ့ ကိုယ်ဆုတောင်းနေတယ် ကိုယ် တွေဝေမနေသင့်ပါဘူး။

ဘုရားရောက်တဲ့အထိ သူ့စိတ်တွေ လှုပ်ရှားနေသံသည်။

‘တို့နှစ်ယောက် အမြဲတမ်းပဲ ကြည်ကြည်နူးနူးဘုရားတက်နေ နေလ သင် အခုတော့ရှင်မျက်ဝန်းတွေမငြိမ်ဘူး။ တစ်ယောက်ယောက် နှိပ်နှိပ်နေသလိုပဲ’

‘လွန်းက ကိုယ့်ကိုအသေးစိတ်လေ့လာနေတာပဲမဟုတ်ပါဘူး ခြားပါ’

သူတို့သွားတာကဗုဒ္ဓဟူးနေ့ပဲ ရည်က သောကြာ မရှိနိုင်ပါ သူ ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်မှာပဲထိုင်သည်။

'အရင်ဆုံး သောကြာထောင့်ကိုသွားကြမလား သခံ၊ ရှင်
ယောက်ျားလေးဆိုတော့ ဦးစားပေးလေ'

'ကိုယ်မသွားပါဘူး လွန်းပဲ ရှိခိုးပါ ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်မှာပဲ
မယ်'

'သခံ ဘာဖြစ်နေတာလဲ'

'မဟုတ်ပါဘူး ကိုယ် ထိုင်ချင်တယ် လမ်းလျှောက်ရမ
ညောင်းနေသလိုပဲ လွန်းရာ'

'ဟုတ်လား... ပြီးရောလေ သခံထိုင်ဦးနော် လွန်းပုတီး
မယ်၊ ပြီးမှဘုရားတစ်ပတ်ပတ်ကြရအောင်'

'အင်း'

လွန်းက ပုတီးစိပ်နေသည်။ သူကတော့ဘုရားမှာအာရုံမ
ရည်လေး ရောက်မလာပါစေနဲ့ဟုပဲဆုတောင်းနေရသည်။ ဘုရားတော်
ပတ်ပတ်ရဦးမယ် လွန်း ကိုဘယ်လိုပြောရမလဲ လွန်း နှင့်နှစ်ယောက်
ရှိနေတာ ရည်လေး ကိုမတွေ့စေချင်ပေ။ အထင်လွဲမှာစိုးမိသည်။

'သခံ'

'ဟင်'

'ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်လန့်သွားရတာလဲလွန်း ပုတီးစိပ်လို့
ပြီလေ'

'မြန်လိုက်တာ... လွန်း ကိုယ့်ကိုအားနာလို့လား စိပ်ပါ'

'သခံ ကတော့လေ၊ ရှင့် စိတ်တွေဘယ်ရောက်နေတာလဲ

လွန်း ပုတီးစိပ်တာ အရင်ကလိုပဲလေ ကြာပါတယ်... ထ'

'ဟင်'

'ဘုရားတစ်ပတ်ပတ်မယ်လေ'

'လွန်း'

'ဘာလဲ သခံ'

'ဘုရားမပတ်တော့ပါဘူး၊ ပြန်ကြရအောင် ကိုယ်နေမကောင်း

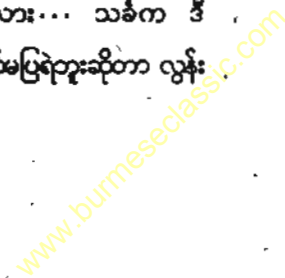
န'

'ဟုတ်လို့လား'

'အင်း'

'ပြစမ်း'

လွန်း စိတ်ထဲမှာ သခံ ကိုမယုံတော့၊ သခံ တစ်ခုခုတော့
ဖြစ်နေပါပြီ။ ဟိုကောင်မလေးကြောင့်ပဲဖြစ်မယ် သခံ ပြောင်းလဲနေပြီ၊
လွန်းကတော့ သခံ အားဘယ်နည်းနဲ့မှ လက်လွတ်မခံနိုင်ပါဘူး...
လွန်းရွှေရည် ညည်းကဘာကောင်မလဲ ရမလား... သခံက ဒီ
အောင်မလေးအားချစ်သူအဖြစ်တရားဝင်ထုတ်ဖော်မပြုရဲတူးဆိုတာ လွန်း
သိသည်။

‘ထပါ... ရှင့်စိတ်တွေ့ရှုပ်ထွေးနေလို့ပဲဖြစ်မယ်၊ ကိုယ်မှတော့
တာအကောင်းကြီးပဲ... ထ’

‘လွန်း’

‘ထပါ’

မတတ်နိုင်တော့ ငြင်း၍မဖြစ်သဖြင့် သူထလိုက်ခဲ့ရသည်။
သောကြာထောင့်မှာ ရည် ရှိမနေပေ။ စိတ်ထဲမှာ ပေါ့ပါးသွားရသည်။

‘သစ်က အရမ်းတည်ကြည်ခန့်ညားတာပဲ ရှင့်ကထုတ်သိထူး
ကြီးမားတဲ့ယောက္ခားပါ အရေးကြီးတာက စဉ်းစားဆင်ခြင်တဲ့တာရာ
ရမယ်သိလား သစ်’

လွန်းကိုကြည့်ရတာသူ့ကိုမသင်္ကာပုံပင်မနက်ဖြန် သွန်းရွှေရည်
သင်တန်းလာမယ်။ ကိုယ်... တွေ့ချင်တယ် ကိုယ့်နှလုံးသားထဲမှာ
သွန်းရွှေရည်လေး ပဲရှိနေတာပါကွာ။ ဒါပေမဲ့ မင်းလေးကိုတော့ကိုယ်
ပေါ်ပေါ်ထင်ထင်မတွဲရဲဘူး။

သူမှားတယ် ချစ်စကားတွေမပြောသင့်ဘူး၊ ရည်လေးထဲ
ငယ်ရွယ်တဲ့သူ။ မှားတယ် လွန်းပြောသလိုပဲ သူကဆင်ခြင်ရှု
ဘုရားပေါ်ကနေဆင်းမှ သစ် စိတ်သက်သာရာရသည်။

‘သစ်’

‘ဟင်’

‘လွန်းတို့ လက်ထပ်ကြမယ်၊ သစ် လက်ခံမယ်မဟုတ်
ဘူး... သစ်လည်းအဲဒီစကားကိုပြောချင်နေတာလွန်းသိပါတယ်၊ လွန်းတို့
ရှင့်လင်းကြရအောင်ပါနော်’

သစ်ငြင်းဆန်ဖို့လည်း တွန့်ဆုတ်နေသည်။ ဘယ်လိုလုပ်ရမ
သဲ သူရွေးချယ်သင့်တာကလွန်းခင်ခင်ပါ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်ပဲ။ လွန်းနှင့်
ဆန်းခွဲပြီး သူ့စိတ်တွေလေးလံနေသည်။

(၁၄)

ရည်

ဘာလဲ ကမ္ဘာ နင်ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ ငါသင်တန်းသွားရမယ်

ကိုယ်လိုက်ပို့မယ်

မပို့နဲ့ လိုက်မရှုပ်စမ်းပါနဲ့ ကမ္ဘာ နင်နဲ့ ငါရိုးမိတ်ဆွေအော် နော် တော်ကြာပတ်ဝန်းကျင်ကတစ်မျိုး ထင်နေဦးမယ်

ထင်ထင်ဟာ နင်နဲ့ ငါက လက်ထပ်ကြတော့မှာလေ၊ နင်ငြိလေ တစ်နေ့ကျရင် နင့်ကို အရယူမယ်

သေလိုက်

ရည် ရယ်ဘာဖြစ်လို့ ကိုယ့်ကို သန့်ကျင်နေတာလဲ ဒေါ်လေးကို စိတ်သောကရောက်အောင် မလုပ်ပါနဲ့ ရည်ရာ၊ ဒေါ်လေးက ကိုယ်သဘောတူတာပါ

နင့်ကို ငါစဉ်းစားရဦးမယ်၊ ဒါက ငါ့ဘဝတစ်သက်တာလုံး ကိစ္စလေ အချစ်မရှိပဲ လက်မထပ်နိုင်ဘူး

ကိုယ့်ကို မချစ်တာ အရက်သောက်လို့လား

အင်း

ကောင်မလေးတွေနဲ့ တော့ ကိုယ်မရှုပ်ဘူးနော်

ရှုပ်တယ်

သတင်းမှားပါ

နင့်သတင်းတွေက မကြားချင်မှအဆုံးပဲ

အဲဒါတွေက ရည်နဲ့ မတွေ့ခင်ကလေ၊ တကယ်ပါကမ္ဘာ ရည်နဲ့ တွေ့ပြီးမှ ကိုယ်အများကြီး ပြုပြင်နေပါတယ်။ ဖေဖေလုပ်ငန်းမှာလည်း ထိုယ်ဝင်နေပြီ

စောင့်ကြည့်ရဦးမယ်နော်၊ ငါနဲ့ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး လက်တွဲ ခော်က ငါချစ်မြတ်နိုးတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ပဲရွေးချယ်မှာ

မရဘူး

ငါ စံထားတဲ့ အရည်အချင်းတွေ တစ်ခုမှ နင့် ဆီမှာရှိမနေဘူး အဖွဲ့

ရည် ခပ်ပြတ်ပြတ်ပဲ ပြောလိုက်သည်။ သူမ မှာချစ်သူရှိနေပြီ ဆိုသင်္ခဲပဲ ရည်ကို ချစ်သည်တဲ့၊ ရည်ကလည်း ခေါင်းညိတ်ပြီး အဖြေပေး ဖြစ်ပြီ။ ကမ္ဘာကို ခွာရမယ် တောက်တဲ့ လိုက်မနေတဲ့ ကောင်။

ကမ္ဘာနှင့် ပတ်သက်တဲ့ပစ္စည်းတွေ၊ အသုံးအဆောင်တွေလည်း ဒေါ်လေးညှိကပြန် အပ်ပေးခဲ့၏။ တူမလေးဆန္ဒပါပဲတဲ့ ကမ္ဘာကို ပြတ်ပြတ်သားသားပဲ ငြင်းဆန်ပစ်ရမယ်။ မျက်နှာကိုတင်းထားသည့်။

‘ကမ္ဘာနော် နင့်ကိုငါဘယ်တော့မှ မျှော်လင့်ချက် မပေးနိုင်ဘူး နင့်ရဲ့ ချမ်းသာမှုတွေကိုလဲမမက်ဘူး၊ ငါက ကိုယ်ပိုင်အစွမ်းအစရှိတဲ့လူကို ပဲရွေးမှာ’

‘နင့်ဟာနင်ရွေးချင်ရွေး၊ မရွေးချင်နေပါ ငါကတော့နင့်ဆီလာ နေမှာပဲ ကမ္ဘာက ရွေးချယ်ပြီးပြီ’

‘သေလိုက်’

‘ရည်ရယ် မရက်စက်ပါနဲ့နော် ကိုယ့်နည်းသားတွေထဲမှာရည် မှရည်ဖြစ်နေတယ်၊ ကိုယ်ပြုပြင်နေပါပြီ။ ရည် ငြင်းရင် ကိုယ်အရင်က အတိုင်းလူဆိုးပြန်ဖြစ်သွားမယ်’

‘ဖြစ်ဖြစ်လေ ရည်နဲ့ဘာဆိုင်လို့လဲ အဲဒီလိုမိန်းမတစ်ယောက် အတွက်အကြောင်းပြုပြီး ပျက်စီးတာအမှန်းဆုံးပဲ’

‘ရည်’

‘ကမ္ဘာနော်’

ကမ္ဘာ အသည်းယားလာပြီး၊ ရည် လက်မောင်းလေးထုံ ဆုပ်ကိုင်လိုက်သဖြင့် ရည်အထိတ်တလန့်ဖယ်ရှားပစ်သည်။ တခြား

ကောင်မလေး တွေနှင့်လုံးဝဆန့်ကျင်ပြီး သူ့ကိုငြင်းနေတာကိုပင် သူ တန်ဖိုးထားနေမိသည်။

‘ရည်ကိုချစ်တယ်၊ ကိုယ်ဘယ်တော့မှ မစွန့်လွှတ်ဘူး။ ရည် ဘက်က ကိုယ့်ကိုဥပေက္ခာပြုခဲ့ရင်တောင်ကိုယ်ကတော့ချစ်နေမှာပဲကွာ’

‘လွတ်’

‘ချစ်တယ်’

‘နင့်ကို မချစ်ဘူး၊ အထင်သေးပြီးစော်ကားဖို့ မစဉ်းစားနဲ့၊ ကမ္ဘာ လွတ်’

သူ လွတ်ပေးလိုက်သည်။ ရည် မကြိုက်တာဘာတစ်ခုမှမလုပ် နိုင်တော့လို့ပါ။ ရည် မျက်နှာတင်းတင်းလေးကြောင့် စိတ်ဆိုးမှာကြောက် ဇာလိုလည်း သူ့ရဲ့ အကြမ်းဖက်ချင်တဲ့စိတ်တွေကို ကမ္ဘာ ထိန်းချုပ်ပစ် ချီတ်သည်။

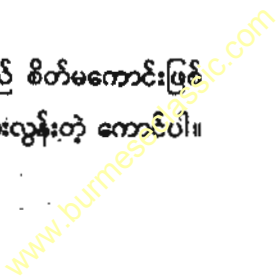
‘ကိုယ်လိုက်ပို့မယ်’

‘မပို့နဲ့ ငါလွတ်လွတ်လပ်လပ်နေချင်တယ်’

‘ဒါဆိုလည်း ကောင်းပါပြီ သခင်မလေးရယ် နေတော်မူပါ။

‘နိမ့်ကိုမမှန်းလိုက်ပါနဲ့ သွားပြီနော်’

ကမ္ဘာ ပြန်ထွက်သွားတော့လည်း ရည် စိတ်မကောင်းဖြစ် နေသည်။ သူမအပေါ်မှာတော့ အလေးအနက်ထားလွန်းတဲ့ ကောင်ပါ။

ဒါပေမဲ့ သူမကချစ်သူအဖြစ်မရွေးချယ်နိုင်ပါဘူး... ကိုသခံ ရှိနေသည်။

‘ရည်လေး’

‘ဟင်... ဒေါ်လေးညို’

‘ကမ္ဘာလေး ကိုသနားတယ်၊ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရည်လေး ကိုချစ်တယ် ဂရုစိုက်တယ် မ ကသူသားအမျိုးပြောင်းလာပါပြီတဲ့...’

‘ဒေါ်လေးညို ရည်မှာ ချစ်သူရှိနေပြီ၊ ကိုသခံ ကလွဲပြီးရည်ဘယ်သူနဲ့မှလက်ထပ်နိုင်လို့ပါနော်’

‘အဲ့ဒီ မောင်သခံကရောတူမလေးကိုချစ်ရဲလား... ခေါ်လာခဲ့လေ၊ ဒေါ်လေးတွေ့မယ် သမီးကိစ္စ အမြန်ဖြတ်ပစ်ချင်တယ်’

‘ခေါ်လာခဲ့ပါ့မယ် ဒေါ်လေးညို ကိုသခံကရည်ကို အရမ်းချစ်တာပါ။မမလွန်း လိုမိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုတောင်ငြင်းပစ်လိုက်တာလေ’

‘ဟုတ်ရဲလားကွယ်... ဒေါ်လေးစိတ်ပူလိုက်တာတူမလေးဆိုလူသိထင်ရှားလက်ထပ်ယူရဲပါ့မလားလို့’

‘ယူရဲပါတယ် ဆရာသခံကပြတ်သားတယ်၊စည်းစနစ်ရှိတယ်ပေါ့ ပျက်ပျက်မလုပ်တတ်ပါဘူး’

‘သတ္တိရှိဖို့လိုတာပါ’

‘သတ္တိ’

‘အင်း’

ကိုသခံမှာ သတ္တိရှိပါ့မလား၊ ရည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှမတွေ့မိ၊ ဟုတ်တယ် ဒေါ်လေးညိုပြောသလိုပဲသတ္တိရှိဖို့တော့လိုအပ်တယ်။

ရည်ဆီဖုန်းလည်းမဆက်ဘူး။ သင်တန်းမှာတွေ့ရမှာပါ ရည်ဆိုကောင်မလေးမျိုးကိုလူသိရှင်ကြားတွဲရဲပါ့မလား။ ရည် အယုံလွယ်

မိသွားသည်။ စိတ်ပူလိုက်တာ။ ဒေါ်လေးညိုပြောမှ ကိုသခံမှာ သတ္တိရှိပါ့မလား။ သူမအခု

နှုတ်ပူလာပြီး သင်တန်းကိုထွက်လာခဲ့သည်။ ‘ဟဲ့... သွန်းရွှေရည် နင့်ကိုသင်တန်းကထုတ်ပြီးပြီလေ’

‘ဆရာက လာတက်ဆိုလို့ပါ...’

‘နင် အရှက်မရှိဘူးလား၊ စည်းကမ်းပျက်တဲ့ကျောင်းသူကို ထုတ်ခံရင် သင်တန်းမှာမည်ပျက်မယ်...’

သွန်းရွှေရည် စောစောစီးစီးရောက်လာ၍ လွန်း အမြင်ကတ်မိသည်။ ဘာလာလုပ်တာလဲ သခံကလည်း စည်းကမ်းပျက်မလေးကို

အပြစ်လို့များလက်ခံချင်တာလဲ၊ သခံမပြတ်သားတော့ဘူး...လွန်း နှစ်နှစ်ကြောတင်းထားသည်။

‘နင် အစောကြီးဘာလာလုပ်တာလဲ၊ အခုမှစည်းကမ်းရှိပြီ ဆိုတာလား’

‘မဟုတ်ပါဘူး၊ ဆရာကလာလို့ပြောလို့ပါ’

‘နင့်ကြောင့် သင် တောသိက္ခာကျတော့မယ်၊ နာမည်ပျက်ပြီး အမြဲတမ်းတည်ကြည်ခန့်ညားတဲ့သူ နာမည်တစ်လုံးနဲ့နေတာ။ နင်ရော အနေအထိုင်ဆင်ခြင်’

‘ကျွန်မ ဘာလုပ်လို့လဲ’

‘နင့်ဟာနင် သိမှာပေါ့’

မမလွန်းရော ဒီနေ့အစောကြီးရောက်နေသည်။ လာပြီးချောင်း တာများလားပဲ။ ကိုသင်ခံရော စောစောရောက်သင့်ပါတယ်။ ရည် စိတ်ညစ် နေသည်။ ဆရာသင်မှာရောသတ္တိရှိပါ့မလား... ရည် ကတော့စိတ်စော ပြီးအစောကြီးရောက်လာသည်။

မျက်နှာတော့ အပူသားပဲ။ သင်တန်းသို့ သင်တန်းသားတွေ တဖွဲဖွဲရောက်လာပြီး ရည်ကိုအထူးအဆန်း ကြည့်နေသည်။ ရှက် လိုက်တာမလာမီရင်အကောင်းသားပဲ ဆရာရော သူမငိုပစ်ချင်လား သည်။

‘ဟေ့... မင်းကို ဘယ်သူကလက်ခံတာလဲ၊ ဆရာထ ဖည်းကမ်းမောက်မျက်ရင် လက်မခံဘူး နင်အရှက်ပိုရလိမ့်မယ်’

သူမဘေးမှာထိုင်တတ်တဲ့ သူသူမေကပြောသည်။ သူမဘာမှ မတွဲပြန်ပါ။ ဆရာသင်ကလူသိရှင်ကြားတောင်းပန်မည်ဟုပြောထားရင် ဆရာက သင်တန်းချိန်အတိအကျမှရောက်လာမယ်ထင်တယ်။

မမလွန်းကတော့မကျေနပ်နှင့်မျက်စောင်းထိုးပြီး သူမတာဝန် ယူရတဲ့အခန်းသို့ ထွက်သွားသည်။

သင်တန်းချိန်အတိအကျတွင် ဆရာသင် ဝင်လာ၏။ အားလုံး နှုတ်ဆက်ကြသည်။

‘မင်္ဂလာပါဆရာ’

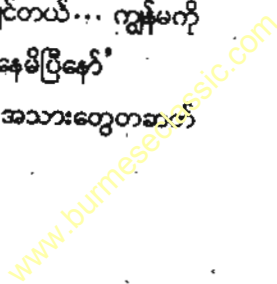
‘ထိုင်ကြပါ မင်္ဂလာပါ’

သူမရင်တွေတထိတ်ထိတ်ခုန်နေသည် သတိလစ်ချင်လာ၏။ ဆရာက သူမဘက်သို့မကြည့် တောင်းပန်မယ်ဆိုလှူသိရှင်ကြား ဆရာ အဖူးပါလို့ပြောမယ်ဆိုလို့ ကျွန်မရောက်လာခဲ့တာပါ။ အခုတော့ ဆရာ သင်က စာပဲဆက်သင်နေသည်။

ဆရာ ဘာမှမပြောပေ။ မျက်နှာကြီးကရဲလို့ မနေ့ညက ဆရာနဲ့ ကျွန်မ ချစ်သူတွေဖြစ်ခဲ့ကြတယ်လေ။ ချစ်သူအဖြစ် အမှတ်တရ အနမ်း သားတောင် ဆရာက ကျွန်မကိုနမ်းခဲ့တာပဲ။ ဆရာမှာ သတ္တိမရှိတာပဲ။ နှစ်ဆိုင်ရဲတာ ကျွန်မက ဘာလဲဘယ်လောက်အထိ အောက်တန်းကျ လိုလဲဟင်။ ရည် ထပြောချင်သည်။

‘ဆရာနဲ့ စကားတွေအများကြီးပြောပစ်ချင်တယ်... ကျွန်မကို နှုတ်ဆက်ပေးလို့လား၊ ဆရာကို ကျွန်မအရမ်းချစ်နေမိပြီနော်’

သူမ စိတ်တွေယောက်ယက်ခတ်ကာ အသားတွေတဆတ်

ဆတ်တုန်ရီချင်လာသည်။ ဒါပေမဲ့ ဆရာဂုဏ်သိက္ခာအတွက် သူမငြိမ်
 သက်နေရ၏။ လူတွေရှိနေလို့လေ ဆရာ ကိုသူမမျက်လုံးချင်းဆုံအောင်
 ကြည့်ပေမဲ့ ဆရာက တစ်စက်လေးပင် မကြည့် အရမ်းတည်ကြည်စေ
 ညားလွန်းတဲ့ ဆရာတစ်ယောက်ရဲ့အိုက်တင်က အပြည့်ပဲ။ သင်တန်းပြီး
 ပြီးချိန်နီးတော့ အခန်းဝတွင်မမလွန်းက စောစီးစွာစောင့်နေသည်။

‘ဟဲ့’

‘ဟင်’

‘ဆရာက မင်းကိုဘာမှမပြောဘူးနော် လက်ခံသားပဲ။ ဟိုမှ
 မမလွန်း အဖြစ်သံသယပဲဟယ်’

သင်တန်းပြီးတော့ ဆရာသစ်က ခပ်သွက်သွက်ပဲအပြင်ထွက်
 သွားပြီး မမလွန်းကားပေါ်တက်သည်။ ဘာသဘောလဲ။ ကျွန်ုပ်တို့
 အရူးလုပ်တာလား။ ဆရာပဲ ချစ်တယ်ဆို ဘာသဘောလဲဟင်
 သူမထွက်လာခဲ့သည်။

‘စည်းကမ်းပျက်တဲ့သင်တန်းသူကိုလက်ခံတာ ဆရာထံ
 အတွက် ပထမဆုံးပဲ ရှည်။ ထူးဆန်းတယ်။ သူကလေမောင်းထုတ်
 မယ်ထင်ထားတာ နင့်ကိုလက်ခံလို့ဝမ်းသာပါတယ်ဟယ်။ ပိုထိ
 ပေးပြီး မတက်နိုင်ဘူးမဟုတ်လား’

အရေးထဲ သူသူမေက တစ်မျိုးပဲ။

‘ဟဲ့... ရည် နင့်စိန်လက်စွပ်ရော...’

‘ဒုက္ခပါပဲ စပ်စုလိုက်တာ မသိဘူး’

‘နင်ကလည်းဟယ် သိချင်လို့မေးတာပါ။ နင့်စိန်လက်စွပ်လေး

ထအရမ်းလှတယ်။ ဓာန်ဘိုးလည်းကြီးမယ်’

‘အဲ့ဒါ အတု... အတုကြီး သိပြီလား’

‘ဟုတ်လား သူလည်း အပါတယ်။ ထင်တော့ထင်သားပဲ

အစစ်တော့တတ်နိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူးလို့’

သူမဘာမှဆက်မပြောတော့ပဲ ထွက်လာခဲ့သည်။

ရည်နေတဲ့လူ ဆရာသင်္ခါကို ကတိတည်မည့်ယောက်ျားတစ်ယောက်ဟု
ထင်ထားတာမှားပြီးထင်တယ်။ သူမညနေစောင်းတော့ဘုရားမှာထိုင်ဖြစ်
မည်။

‘ကိုသင်္ခါ ရောက်လာမှာပါ ၊ ရည်ကို လာတွေ့မှာပါ’
သောကြာထောင့်မှာ ရည် ထိုင်သည် ကိုသင်္ခါ ကိုမျှော်နေခဲ့၏။
ညွှန်မှာရီအထိရောက်မလာပေ။

ရက်စက်လိုက်တာ ကိုသင်္ခါရယ် ရည်လေ ဒေါ်လေးညိုနဲ့
အတိုက်အခံလုပ်ပြီး ကိုသင်္ခါကိုချစ်ခဲ့ရတာပါ။ရင်တွေပူနေ
မည်။ အချိန်တွေတဖြည်းဖြည်းကြာလာသော်လည်း ကိုသင်္ခါ ရောက်
တာပေ။

သူမဆက်မနေသင့်တော့၍ ဘုရားပေါ်မှပြန်ဆင်းလာခဲ့သည်။
‘ရည်လေး’
‘ဟင်’

ရည် ကားငှားမည်လုပ်တော့... ကိုသင်္ခါ ရောက်လာသည်။
တစ်ရက်သူမပျော်သွားပြီး ဒေါသတွေပျောက်ကုန်၏။ ရည် အလွန်
ဆင်းတွေ့ချင်နေတဲ့ချစ်သူပါ ကားလေးကိုမှီကာရပ်နေသည်။

‘ကားပေါ်တက်လေ ရည် ကိုယ်တို့အေးအေးဆေးဆေးစကား
ပြောအောင်’

(၁၅)

ကိုသင်္ခါဆီ ရည် ဖုန်းဆက်တော့ဖုန်းက မမလွန်း ကိုင်သည်။
ကိုသင်္ခါနှင့်မမလွန်း အတူတူရှိနေသည့်သဘောလား။ ဘာကြောင့်လဲ
ဆရာက ရည်ကိုတဒါဂီလေးပဲချစ်တာလား။ ရည် ရူးသွပ်
တော့မယ် ထင်တယ်။ သူမစိတ်တွေချောက်ချားနေ၏။ ဒေါ်လေးညိုကို
ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ရမလဲ။ ဆရာ သတ္တိမရှိတာလား။

ရည် ဖုန်းထပ်ဆက်တိုင်း မမလွန်းပဲကိုင်နေ၏။ ဆရာက
တမင် ရည် ဆက်သွယ်မှာစိုး၍ မမလွန်း ကိုပဲဖုန်းပေးထားတာလား
သူမစိတ်ကောက်ပစ်လိုက်သည်။

‘ကျွန်မရူးတော့မယ် ကမ္ဘာရေ ရည်တော့ ဝဋ်လည်ပြီ
ထင်တယ်’

ကမ္ဘာ ကိုသတိရလိုက်တာ ဘာပဲပြောပြော ကမ္ဘာ ကရည်ကို

အချိန်မရှိတော့ဘူး ဒေါ်လေးညှိက ရည်ကိုအချိန်မတော်အပြစ် ထွက်တာမျိုးမကြိုက်ဘူး။ ဒီအချိန်ကြီးမှ ကိုသခံ ဘာဖြစ်လို့ရောက်လာတာလဲ သူမနှုတ်ခမ်းလေး စုထော်သွားသည်။

‘တက်လေ ရည်’

‘ရည် ပြန်တော့မယ်’

‘ကိုယ့်ကို စိတ်ဆိုးနေတာလား’

ရည် ကိုမတွေ့တော့ဟုဆုံးဖြတ်ထားပေမဲ့ သခံစိတ်မနိုင်ချင်နေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် လွန်းပြန်သွားတဲ့အချိန်ကျမှ ထွက်လာတာပါ။ သူချစ်တာကရည်လေးပါ။ ရည်လေးက ပြန်မယ်လုပ်နေသဖြင့် သူမလက်ကလေးကိုဆွဲယူပြီး ကားပေါ်တက်စေသည်။

‘ကျွန်မ အရမ်းနောက်ကျလို့မဖြစ်ဘူးဆရာပြီးတော့နောက်ထဲ သွားရင်လည်း ကျွန်မ ပြန်မှာမဟုတ်ဘူး’

သူ ဘာမှပြောမနေတော့ပဲ ကားကိုမောင်းလာခဲ့သည်။ လူနာတို့နေရာတွင်ရပ်လိုက်၏။ ရည် မျက်နှာလေးကစောစောကလောက် ဒေါသရိပ်တွေ လွှမ်းမနေတော့ ငြိမ်သက်နေသည်။

‘ရည်လေး ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ၊ ကိုယ်သတ္တိမရှိတာပါပတ်ဝန်းကျင်ကိုကိုယ်ရင်မဆိုင်ရဲသေးတာပါ’

‘ကျွန်မကို အရှုံးလုပ်တာလား... ဟင် သင်တန်းမှာအရမ်း အရှက်ရခဲ့တယ်၊ ကိုသခံကြောင့် ကျွန်မလာခဲ့တာပါ’

‘ရည်လေး ခံစားချက်တွေကို ကိုယ်နားလည်ပါတယ်၊ ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ် ရည်လေးရယ်နော် ကိုယ်ချစ်တာ ရည်လေးပါယုံပါ။ ကိုယ့်ကိုအချိန်နည်းနည်းပေးပါ’

‘ကိုသခံ သတ္တိမရှိတာမဟုတ်လား၊ ရည်လိုကောင်မလေးမျိုးနဲ့ ခေါ်ပေါ်တင်တင်မတွဲရဲခဲ့တာပါ’

‘ကိုယ်ဝန်ခံပါတယ် ရည် တောင်းပန်ပါတယ်၊ အချိန်လေးပေးပါ ကိုယ်တောင်းဆိုတာပါ’

‘ကိုသခံမှာသတ္တိမရှိရင် ကျွန်မကို မေ့ပစ်လိုက်ပါတော့၊ ဒီခွဲမရှိပါဘူး ကိုသခံ’

‘ရည်’

‘ကျွန်မပြန်တော့မယ်’

ရည်ငိုချင်နေသည်။ ကိုသခံကိုရည်ဘယ်လောက်ချစ်လဲဆိုတာ ရည်အသိဆုံးပင် ရည် သေပစ်ချင်နေတာသိရဲလား။ သူမ ကိုပွေ့ပက်ပြီး တော့သူမပျော့သွားမိရ၏။ ကိုသခံနဲ့လည်းရည်လေး မခွဲနိုင်ပါဘူး။

ရည်လေးစံထားရတဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါနော် သူမ စိတ်ဆိုးတာတွေ ဒေါသဖြစ်တာတွေ ပျောက်ဆုံးသွားရသည်။

‘ကိုကို ကိုရည်ချစ်တယ် မခွဲနိုင်လောက်အောင်ပါပဲ။ ရည် သွားမတတ်ပဲကိုကိုရယ်’

ရည် မထင်မှတ်ပဲ ကိုကိုဟုခေါ်မိသွားသည်။ နှလုံးသားထဲမှာ အလွန်အမင်းချစ်ရလို့ပါ။ ကိုကိုကလည်း သူမအား ချစ်မြတ်နိုးကြောင်း တတွတ်တွတ်ပြောနေခဲ့၏။

ယုံကြည်ပါတယ် ကိုကိုရယ်။ တည်ကြည်ခန့်ညားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ကတိပဲ ရည်လည်းကိုကိုကို နားလည် အပြည့်အဝပေးပါတယ် အရမ်းချစ်လို့ပါ။ သူမနှင့် ကိုကို အချိန်ကြာ ကြာနေမိသွားသည်။

‘ကိုယ်တို့ပြန်ကြရအောင် နော် ကိုယ်လိုက်ပို့ပေးမယ်’

‘ကိုကို’

‘ပြော’

‘ဒေါ်လေးညိုနဲ့ တွေ့လိုက်ပါလား’

‘ခဏလောက်စောင့်ပေးပါဦး ရည်လေးရယ် မတွေ့ချင်သေးဘူး’

‘ကိုကိုသတ္တိမရှိပြန်ဘူးလား’

‘ကိုကို ကိုအချိန်ပေးပါ ကိုကိုလည်း ရည်လေးနဲ့မခွဲနိုင်ဘူး။ အရမ်းချစ်လို့ဖြင့်ပြောခဲ့တာပါကွာ။ ကိုကိုဟာဘယ်လိုလူမျိုးလည်းဆိုတာ ရည်လေး သိပါတယ်လေ’

‘ကိုကို ကိုရည်လေးနားလည်ပါတယ်၊ ကိုကိုကိုအခက်အခဲအောင် ရည်လေးမလုပ်ပါဘူး’

‘ရည်လေးရယ်’

ကိုကိုအား ရည်လေးနားလည်ပေးချင်သည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင်ကိုကို ထားရာမှာနေ စေရာကိုသွားချင်ပါတယ်။ သူမချစ်သူကို ချစ်သည်။

‘ရည်လေး သင်တန်းကို မလာနဲ့တော့နော်’

‘ဟင်... ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုကို’

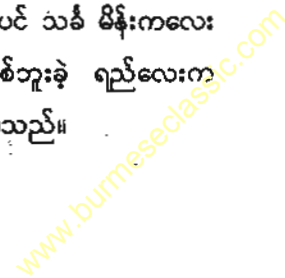
‘ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှောင်နေတာကောင်းမယ် ထင်တယ်’

‘အင်း... ကိုကိုသဘောပဲနော် ရည်လေးကြောင့် ကိုကိုစိတ်တွေ အနောက်အယှက်မဖြစ်စေရပါဘူး’

သင် နှလုံးသားတွေ နာကျင်သွားရသည်။ ရည်လေး ကိုသူ ချစ် မိနေ၏။ တကယ်တော့ ရည်လေးနှင့်မတွေ့ဖို့ဆုံးဖြတ်ထားပြီးသားပါ။

ဒါပေမဲ့ သူတွေ့ချင်လာ၍ လာခဲ့ခြင်းပင် လက်မထပ်နိုင်ပဲ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို မချစ်သင့်ကြောင်းသိသိသည်။ ခက်နေတာကရည်လေး ကိုမစွန့်လွှတ်နိုင်တာပဲ သူပြန်လာခဲ့သည်။

တစ်ညလုံး အိပ်၍မပျော်ပေ ရည်လေးကိုမစွန့်လွှတ်သင့်ဘူးလား၊ စွန့်လွှတ်သင့်လားဆိုတာ တွေ့ဝေနေဆဲပင် သင် မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့်ချစ်သူတွေ အတိအလင်းမဖြစ်ဘူးနဲ့ ရည်လေးက ချစ်ဦးသူ ဟန်ဆောင်နေရတာကို မုန်းတီးလာသည်။

ရည်လေးနှင့်လက်ထပ်ပြီး သူ့ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အဆက်
အသွယ်ဖြတ်ပစ်ချင်လာ၏။ သတ္တိမရှိ သူ့လက်ထပ်ဖို့ရည်ရွယ်ထားတာ
က ရည်လေးလို လူ့လောကကြီးအကြောင်းဘာမှမသိသေးတဲ့ ကောင်မ
လေးမဟုတ်ပါဘူး။ လွန်းပဲ သူ့လက်ထပ်ရမှာက လွန်းခင်ခင်။ မနက်
မိုးလင်းတော့ လွန်းက သူ့ကိုလာနှိုးသည်။

‘သင် ဘယ်အချိန်ရှိနေပြီလည်း သင်တန်းသွားရမယ်လေ’
‘ဟင်’

လွန်း လာနှိုးမှနာရီကိုကြည့်မိတော့အချိန်ကနီးကပ်နေပြီ သူ
ကပျာကယာထသည်။

‘သင် ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ၊ အကူတွေတောင်ပျက်နေပြီပဲ’

‘Sorry ပဲကွာ၊ ကိုယ်ညာကအိပ်မပျော်ဘူး၊ အိပ်မက်ဆိုးတွေ
မက်နေတယ်’

‘သင် ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲကွာ၊ မျက်နှာလည်းညှိုးနေတယ်
အပူသောက်တွေရှိနေပုံပဲ’

‘မရှိပါဘူး လွန်းရာ၊ ဖယ်ပါ ကိုယ်မျက်နှာသစ်တော့မယ်’

‘အဆင်သင့်ပြင်ပေးထားပါတယ်ရှင် ရေချိုးခန်းထဲပဲ ကြွပါ’

သင် ကိုမသင်္ကာဘူး တစ်ခုခုတော့ဖြစ်နေပြီ။ သေချာတယ်။
ဟိုကောင်မလေးကြောင့်လား... သင် ရေချိုးခန်းဝင်သွားသည်နှင့်သင်

ခုတင်နှင့် စာကြည့်စားပွဲမှာ ရှာကြည့်မိ၏။ ဘာမှမတွေ့ရဘူး လွန်း
တစ်ခန်းလုံးအနှံ့ရှာသည်။

တွေ့ပြီ... ချိတ်မှာချိတ်ထားတဲ့အင်္ကျီပဲ၊ စပို့ရှပ်ကြယ်သီးမှာ
ဆံပင်တွေ။ ကြည့်စမ်း ဒီအင်္ကျီကမနေ့ညကဝတ်ထားတာပါ သင်
ဘာတွေလုပ်နေလဲ။ ဆံပင်တွေက ရင်ဘတ်တည့်တည့်မှာပါ မရိုးသား
တော့ဘူး။ သင် ကောင်မလေးတစ်ယောက်ယောက်နဲ့ရှုပ်နေတာပဲ
ဖြစ်နိုင်သည်။

‘လွန်း ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ’

‘ဟို... ဟို သင် အခန်းကိုရှင်းပေးနေတာလေ’

သင် ကိုဘာမှမပြောဘဲ တိတ်တခတ်စုစမ်းဖို့ပဲဆုံးဖြတ်ထား
သည်။ သင်ရယ် ဘယ်မိန်းမရဲ့ညွတ်ကွင်းထဲ ရှင်သက်ဆင်းမိနေပြီလဲ
ဟင်၊ မိန်းကလေးတွေနှင့်အကင်းရှင်းဆုံးနေတာ လွန်း အသိဆုံးပဲ
သူမ စိတ်ကပူနေရသည်။

‘လွန်း ပြီးပြီလေ၊ ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ’

‘သင်’

‘ပြော’

‘လွန်းတို့ လက်ထပ်ကြရအောင်နော် အသက်အရွယ်အရ
သည်း လက်ထပ်သင့်နေပြီလေ’

‘နေပါဦးကွာ လွန်းကလည်း ဘဝတစ်သက်တာအရေးပါ’

‘အဲ့ဒါကြောင့်ပြောတာပေါ့ သခံ တော်ကြာဆတ်စလူးမလေး
တွေနဲ့တွေ့ပြီး ရှင့်ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အပူမီးတွေတောက်လောင်
နေလိမ့်မယ် သတိထား’

‘သွားကြစို့ လွန်း’

‘သခံ’

‘ဟင်’

‘အင်္ကျီကြယ်သီးတွေကလွဲနေပါလား၊ ရှင်ဘာတွေဖြစ်နေတာ
လဲ။ ဒီလောက်သေသပ်ပြီးတိကျတဲ့သူက’

‘ဟုတ်သားပဲ’

လွန်းပြောမှ သူ့အင်္ကျီကြယ်သီးတပ်ထားတာ လွဲနေမှန်းသိ
သည်။ ဒုက္ခပါပဲ သူ့စိတ်တွေကမလုံတာ လွန်း ကိုရင်ဆိုင်ဖို့ခက်နေ
အလွဲလွဲအမှားမှားတွေဖြစ်နေသည်။

‘သခံ တော့မဟုတ်တော့ဘူးကွာ လွဲစရာလား၊ ရှင်ဘယ်တုန်း
ကမသေမသပ်နေခဲ့ဘူးလို့လဲ’

လွန်းက သူ့အင်္ကျီကြယ်သီးကိုပြန်တပ်ပေးနေသည်။ လွန်း
အသက်အရွယ် ပညာအရည်အချင်းကသူ့အတွက် အတင့်တယ်ဆုံး
ပါပဲ။ လွန်းကိုပြတ်ပြတ်သားသားငြင်းပယ်ဖို့လည်းခက်သည်။

ရည်လေး နှင့်လက်ထပ်ဖို့ဆိုတာသူ့အတွက်အရှက်ရစရာ
ဟုပင် ထင်နေ၏။ လွန်းက သူ့ကိုခပ်စူးစူးလေးကြည့်သည်။

‘ဘယ်လိုလဲ သခံ ရှင့်ဘက်ကမဖြစ်နိုင်တာလား’

‘မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ကိုယ့်ကအချိန်လေးပဲစောင့်စေချင်တာပါ’

‘ဘာအချိန်လဲ လွန်း တို့ကအိမ်ထောင်ပြုရမယ့် အရွယ်တွေ
ပဲလေ ပညာရော အလုပ်အကိုင်ရော ဘာလိုသေးလဲ’

‘ဟုတ်ပါတယ် လွန်း ဒါပေမဲ့...’

‘သခံမှာ ချစ်သူရှိနေပြီလား ဟင်’

‘မရှိပါဘူး လွန်း’

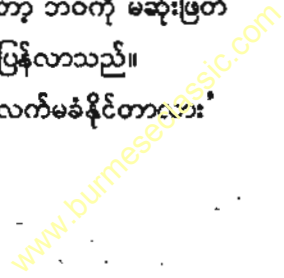
‘တကယ်နော်’

‘တကယ်မရှိပါဘူး၊ ကိုယ့်ဘဝမှာ လွန်း တစ်ယောက်ကိုပဲ
အနီးကပ်နေခဲ့တာပါ မရှိပါဘူး’

သူ့တကယ်ပဲဝန်မခံရဲသေးပေ သတ္တိမရှိတာပါ။ ရည် လို့သာ
ပြောလိုက်ရင် လွန်း ကဟားတိုက်ရယ်မှာ သူက ဂုဏ်သိက္ခာကိုတန်ဖိုး
ထားသူမဖြစ်သေးပါဘူး။ သူစဉ်းစားဦးမယ်။

အချစ်ဆိုတဲ့အချက်တစ်ခုတည်းနဲ့တော့ ဘဝကို မဆုံးဖြတ်
နိုင်ပေ။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဇောချွေးတွေပင် ပြန်လာသည်။

‘လွန်းကိုရော လက်ထပ်ဖို့ သခံ လက်မခံနိုင်တာလား’

‘မဟုတ်ပါဘူး... လွန်းရာ ကိုယ်ရွေးချယ်ရမှာက လွန်းပါ
ဒါပေမဲ့’

‘ဒါဆိုလည်း လွန်း စီစဉ်တော့မယ်။ တစ်လအတွင်း လူကြီး
စုံရာနဲ့စေ့စပ်မယ် နောက်မှလက်ထပ်ဖို့စီစဉ်မယ်လေ’

လွန်းက သစ်အဖြေကိုမစောင့်တော့ပဲထွက်သွားသည်။ သူ
ဘယ်လိုဆက်လုပ်ရမလဲ။ ရည်လေး ကိုစွန့်လွှတ်လိုက်တာအကောင်းဆုံး
ပါပဲလေ။ သူ့ရဲ့ပွဲတက်ဇနီးက လွန်းပဲဖြစ်သင့်ပါတယ်။ သစ် တွေဝေ
နေသည်။

(၁၆)

‘ရည်လေး... ညကဘာဖြစ်လို့ဒီလောက်အထိနောက်ကျရ
တာလဲ၊ ဒေါ်လေးညို ညကမဆူချင်တော့လို့ ချစ်သူနဲ့ချိန်းတွေ့နေတာ
လား...’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဒေါ်လေး ကိုကိုနဲ့ပါ’

‘ကိုကို’

‘အင်း... အဟဲ့ ကိုကိုနဲ့တွေ့နေတာပါ။ ရည်လေးတို့လက်ထပ်
ဖို့ကိစ္စတွေတိုင်ပင်နေကြလို့ပါ’

‘ဒါဆိုလည်းခေါ်လာခဲ့လေ ဒေါ်လေးဘယ်လောက်အထိတူမ
လေးအတွက်စိတ်ပူရလည်းဆိုတာ သိတယ်နော်’

‘သိပါတယ်ကိုကိုက ရည်လေးကိုလက်ထပ်မှာပါ ဒေါ်လေး
နဲ့တွေ့ဖို့အချိန်နည်းနည်းပေးပါတဲ့’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

'ကိုကိုမှာအသိုင်းအဝန်းတွေ ရှိသေးတယ်လေ'
 'ရည်လေးပြောတော့ မိဘတွေမရှိဘူးဆို'
 'မရှိပါဘူး... ဒါပေမဲ့ ကိုကိုက ဆရာလေရုတ်တရက်ကြီးဆို
 တော့ ရည်လေးလည်း အတင်းအကြပ်မတောင်းဆိုချင်ပါဘူး'
 'ညည်းကို ဒေါ်လေး တစ်လပဲအချိန်ပေးထားတာနော်၊
 လက်မထပ်သေးရင်တောင် လူကြီးမိဘကို လူချင်းတွေဆုံသင့်တယ်
 လေ'

ဒေါ်ညိုကတော့ စိတ်ပူမိသည်။ တူမချစ်သူက တည်တည်
 ခန့်ခန့်ဂုဏ်သိက္ခာနှင့်နေထိုင်သူဖြစ်ပါ့မလား။ မိမိတူမကလူလောကကြီး
 အကြောင်းဘာမှသိတာမဟုတ်ဘူး ကလေးဆန်သည်။ တူမလေးချစ်သူ
 အချိန်ဆွဲနေတာ ရိုးသားပါ့မလား။

ဒေါ်ညိုညို စုံစမ်းရမယ်။ တူမလေးအနာဂတ် မလှမပ
 ဖြစ်သွားမှာ အကြောက်ဆုံးပင် စိတ်မအေးပါဘူး။

ကမ္ဘာလေးကတော့ ရည်လေးကိုချစ်လွန်းသည်။ အခုဆို
 စီးပွားရေး လုပ်ငန်းခွင်တောင်ဝင်နေပြီ ရည်လေးကြောင့်ခက်ပါတယ်
 လေ။ ညက ဘယ်မှာနေကြလဲ၊ တော်တော်ညဉ့်နက်သည်။

'ဒေါ်လေးညိုကလည်း ရည်လေးကို ဘာဖြစ်လို့မယုံသင်္ကာ
 ဖြစ်နေတာလဲ ရည်လေးကတော့ ကိုကို အချစ်တွေကိုယုံတယ်'

'ရည်လေး'
 'ဟင်'
 'ပေါ့ပေါ့ဆဆမလုပ်နဲ့နော် ဒေါ်လေးညိုက လူကြီးဆိုတော့
 ငါ့အတယ် စိတ်ပူရတယ်'
 'ဟား... ဟား... ဟား...'
 'ဟဲ့'

'ဒေါ်လေးညိုက ရည်ကို ဘယ်တုန်းကများ စိတ်မပူခဲ့လို့လဲ၊
 စိတ်ပူတာတော့ ပူတာပေါ့လေ အရက်သမားလူပေါ်ကြော့နဲ့ကျမှ
 စိတ်အေးတယ် ထင်ရလား'

'ဟဲ့... ကမ္ဘာလေးကမိဘတွေအလိုလိုက်ထားလို့ပါအေ၊
 တူမလေးကိုအရမ်းချစ်တာပါ ပျာယာခတ်အောင်ဂရုစိုက်တာပဲ...'

'အလကားပါ ဒီလိုလူမျိုးကအကျင့်စရိုက်ကိုပြင်တယ်ဆိုတာ
 ငါ့ညာဟန်ဆောင်နေတာ လက်ထပ်ပြီးရင်ကြည့်'

'အင်းလေ... ညည်းကမှမချစ်တာပဲ သခံဆိုတဲ့ညည်းချစ်သူ
 အရာ ညည်းကိုပေါ်ပေါ်ထင်ထင်လက်ထပ်ရဲမလား စောင့်ကြည့်ပါ
 ။ ဒါပဲနော် နောက်ဆိုညတွေအပြင်မထွက်ရဘူး သူတွေချင်ရင်အိမ်ကို
 အခု ဒေါ်လေးညို သဘောတူလက်ခံမယ်လို့ ပြောထားပြီးပြီပဲ'
 'အင်းပါ'

‘ညည်း... သင်တန်းသွားမယ်မဟုတ်လား’

‘အင်း’

‘ပြင်တော့လေ ညည်းပညာရေးလည်းအထိခိုက်မခံနိုင်ဘူး ညည်းအနာဂတ်မှာလည်း အကောင်းဆုံးတွေပဲ ဖြစ်နေစေချင်တယ်အေ’

‘သိပါတယ် ဒေါ်လေးရဲ့ ရည်လေးအတွက်ဘယ်လောက် အထိအနစ်နာခံပြီးကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်လာခဲ့လဲဆိုတာ ရည်လေး မမိက်မဲပါဘူး’

‘ပြီးတာပါပဲလေ’

ရည်လေးသင်တန်းမတက်တော့တာ ဒေါ်လေးညှိမသိဘူး တူမအတွက်ပုပင်တတ်လွန်း၍ ရည်မပြောပြတာပါ။ အပြင်တော့ထွက် မယ် ဘယ်ကိုသွားရမလဲနော်။

သူမဘယ်သွားရမန်းမသိဖြစ်နေစဉ်မှာပင် ကမ္ဘာ ရောက်လာ န၏။ စားစရာတွေ အသုံးအဆောင်တွေတစ်ပွေတစ်ပိုက်နှင့်ဖြစ်သည့်

‘ကမ္ဘာလေး ဘာတွေလဲကွယ် ပစ္စည်းတွေတစ်ပွေတစ်ပိုက် နဲ့ပါလား’

‘ရည်လေးအတွက်ရော၊ အန်တီညှိအတွက်ရောပဲလေ။ မေး က ဒေါ်လေးညှိလာပါဦးတဲ့’

‘အေး... ဒေါ်လေးလည်းလာမလို့ပဲ၊ မင်းသူငယ်ချင်း’

သင်တန်းသွားတော့မလို့လေ အတော်ပဲ ဒေါ်လေးညှိလိုက်ခဲ့မယ်။ ရည်လေးသွားတော့လေ’

‘ကမ္ဘာကိုလိုက်ပို့ခိုင်းမလို့ ဒေါ်လေးညှိ’

တူမစကားကြောင့် ဒေါ်ညှိညှိ အံ့သြသွားရသည်။ ဒီကောင်မ ငယ်ကမ္ဘာနှင့်အပြင်ထွက်ရမှာသေမလောက်ကြောက်သူပင်။ လက် ဆောင်ပစ္စည်းတွေယူလာ၍ အားနာတာပဲဖြစ်မည်။

‘ဒါဆိုလည်း ဒေါ်လေးညှိ တစ်ယောက်တည်းပဲသွားမယ်။

ရည်လေး ကိုပဲလိုက်ပို့ပေးပါကွယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ စိတ်ချပါ ဒေါ်လေးညှိရယ် ကမ္ဘာတို့ကဒီအခွင့် အရေးကိုစောင့်နေတာပါ’

ရည်က အကြံနှင့် ကမ္ဘာ ကိုခေါ်ပြီးအချိန်ဖြုန်းမည်။ ပြီးတော့

သင်တန်းကိုသွားမယ် ကိုကိုကိုတွေချင်လို့အဝေးကပဲဖြစ်ဖြစ် မြင်တွေ့ နိုင်မည်။ မမလွန်းနဲ့ရောဘယ်လိုအခြေအနေလဲ ကိုကိုသတ္တိရှိပါ့မလား။

ဒီတို့အတွက် ရည်အမြဲတမ်းပူပင်သောကရောက်နေရသည်။

‘ကမ္ဘာ’

‘ပြော’

‘ငါမနက်စာဘာမှမစားရသေးဘူး၊ အရင်ဆုံးတစ်ခုခုသွားစား

အောင်’

‘ရည် သင်တန်းသွားရမယ်ဆို’

‘မသွားပါဘူး ပျင်းလို့’

‘ရည်ကလည်းကွာ’

‘ဘာလဲ ကမ္ဘာက ရည်နဲ့အပြင်မသွားချင်ဘူးလား’

‘မဟုတ်ပါဘူးကွာ... ရည် သွားမယ်ဆိုရင် ကိုယ်ကအခု’

ပျော်ရွှင်တက်ကြွပြီးလိုက်ပို့ပေးချင်တာပါ’

‘ပြီးရော...’

‘ကိုယ် အကောင်းဆုံးစားသောက်ဆိုင်ကိုခေါ်သွားမယ်’

‘Ok’

တကယ်တော့ ကိုကိုစာသင်နေတဲ့အချိန်တွေကို စိတ်တွေ့ရင်တွေ့ရန်နေ့ရလွန်းလို့ ကမ္ဘာ နဲ့အချိန်တွေဖြန်းပစ်နေတာပါ ကိုကိုရည်ရည်လေအရမ်းသောကတွေများနေရတယ် ကိုကိုကိုအချိန်ဘယ်လောက်အထိပေးရမှာလဲဟင်။ ဒေါ်လေးကတွေ့ချင်နေပြီ။ ကိုကိုသတ္တိရှိတော့။ ကမ္ဘာက နာမည်အကြီးဆုံးစားသောက်ဆိုင်ကိုခေါ်လာသည်။

‘ကမ္ဘာ’

‘ဟာ... သူငယ်ချင်း... ကျော်ကျော်’

‘သူက’

‘ငါနဲ့လက်ထပ်မယ့် ကောင်မလေးလေ သွန်းရွှေရည်တဲ့’

‘အရမ်းချောတယ်ကွာ လိုက်တယ်’

သေနာကောင်ကမ္ဘာ ပြောလို့လည်းမရ၊ သူခေါ်လာတဲ့နေရာထဲ သူ့အသိုင်းအဝိုင်းတွေရှိတဲ့နေရာပဲ။ တွေ့တဲ့သူတိုင်းကို သူနှင့်ထက်ထပ်မယ့်ကောင်မလေးဟု မိတ်ဆက်ပေးနေသည်။

‘ကမ္ဘာ နင်ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ။ ငါကနင့်ကိုလက်ထပ်ချင်မှလက်ထပ်မှာနော်’

‘ကိုယ့်ဘက်ကသတ်မှတ်ထားတာလေ... ဘာဖြစ်လဲ’

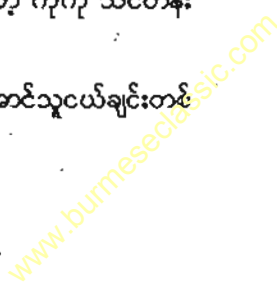
‘အဲဒါကြောင့် စိတ်ညစ်တာသိလား နင်နဲ့လိုက်မလာချင်တာ’

‘ရည် ဘာပဲပြောပြော ကိုယ့်အသိုင်းအဝန်းတော်တော်များများအတော့ သိသွားကြပြီနော်၊ကိုယ်နဲ့ရည်လက်ထပ်ဖြစ်မှာပါ အဲဒါကိုယ့်ဆုံးကြည်ချက်ပဲ’

ကမ္ဘာက သူမအားဂရုစိုက်လွန်းသည်။ ကိုကို သာဆိုအယ်လောက်ကောင်းမလဲ။ ညလူခြေတိတ်ဆိတ်တဲ့အချိန်မှ သူမကိုသာတွေ့ရတဲ့ချစ်သူ။ ကမ္ဘာ ကျွေးတဲ့အကောင်းဆုံးတွေက ရည်ခံတွင်းဆဲမှာခါးသက်နေသည်။

စားသောက်ပြီးသူမနာရီကြည့်လိုက်တော့ ကိုကို သင်တန်းနဲ့ပြီးခါနီးနေပြီဖြစ်သည်။

‘ကမ္ဘာ သွားကြစို့သင်တန်းကိုသွားရအောင်သူငယ်ချင်းတင်ထားကဆီကစာအုပ်ငှားမလို့’

‘ကောင်းပါပြီဗျာ... ရည်သဘော ဆန္ဒအတိုင်းပါပဲ၊
နောက်တော်ပါးမှာ အမြဲတမ်းခစားလျှက်ပါ’

‘ကောင်စုတ်နော် အမြူးမနေနဲ့၊ နင့်ကိုချစ်လည်း မချစ်ဘူး...
လက်ထပ်ဖို့လည်း စိတ်မကူးဘူး... အပြတ်ပြောထားပြီးသားနော်’

‘ချစ်ရယ် အဲဒီလောက်ကြီး ပြတ်ပြတ်သားသားတော့
မဆုံးဖြတ်လိုက်ပါနဲ့၊ သနားညှာတာပါဦး...’

‘အဲဒီလို ပေါ့ပျက်ပျက်နောက်နောက်ပြောင်ပြောင်ကို မကြိုက်
တာပဲ သင်တန်းလွတ်တော့မယ် သွားမယ်’

‘ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ’

‘မုန်းလိုက်တာ’

ကိုကို ကိုတွေ့ရမယ်ဆိုတော့ သူမ စိတ်တွေမြူးကြွနေသည်
ရင်တွေအရမ်းခနဲနေ၏။ ကိုကိုရယ် တကယ်ပဲစိတ်ပူတယ်သိလား
ကမ္ဘာ လိုကိုကိုမှာရည်လေးကို ချစ်သူအဖြစ်အသိအမှတ်ပြုရုံရင် အနား
ကောင်းမှာပဲနော်။ သူမတွေးနေတာက ကိုကိုအကြောင်းတွေပဲ။

သင်တန်းရောက်တော့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ကားကိုရပ်နိုင်
သည်။

‘ဒီကပဲကြည့်နေမယ် သူငယ်ချင်းလာမဲ့လမ်းလေး’

‘ချစ်သဘောပဲ’

‘လာပြန်ပြီ’

ကမ္ဘာက ပြောင်စပ်စပ်အကျင့်တွေ ပျောက်ကိုမပျောက်ဘူး။
သူမအကြည့်တွေက သင်တန်းဆီပဲရောက်နေသည်။

‘ဟင်’

‘ဘာဖြစ်တာလဲ ရည်’

‘ဟို... ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး၊ သူငယ်ချင်းကို မတွေ့လို့’
ကိုကိုနဲ့မလွန်း တွဲပြီးထွက်လာတာတွေ့လိုက်ရသည်။ ကြည့်

ပါဦးမလွန်းက ကိုကိုနဲ့ပူးကပ်နေလိုက်တာ ကိုကိုကလည်းရယ်မောလို့
မလွန်းကျတော့ ကိုကိုတွဲရဲတယ်နော်။ အင်းလေး... ပညာတတ်၊
စွမ်းချော ဝတ်သိက္ခာတွေနှင့်ပြည့်စုံနေတဲ့မိန်းမပဲ ငိုချင်တယ်။ ခပ်လှမ်း
သွမ်းမှာ သူသူ့ကိုတွေ့လိုက်သည်။

‘ခဏနေဦးနော် ကမ္ဘာ၊ ဟိုမှာသူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လာနေ
သို့’

သူသူ ဆီရောက်တော့သတင်းကစုံနေသည်။

‘နင်ဘာဖြစ်လို့ သင်တန်းမတက်တာလဲ၊ သတင်းတွေက
အရမ်းကောင်းနေတယ်။ ဆရာသင်နဲ့မလွန်းတို့က နေ့စပ်တော့မယ်တဲ့’

‘ဟင်’

‘မလွန်း ကပြောတာတဲ့ ဟိုဘက်ခန်းကကောင်မလေးတွေ
ပြောနေကြတယ်’

‘ဟင်... ဟုတ်လား’

‘နင်ရော ဘာဖြစ်လို့မလာတာလဲ ဆရာက လက်ခံနေပြီပဲ’

‘မတက်တော့ပါဘူး၊ စိတ်မဝင်စားလို့ အခုလာတာ သူ့သူ ဆီကစာအုပ်ငှားမလို့လေ၊ ဘာတွေသင်လဲလို့ ရည် သင်တန်းတက်ရမှာ မျက်နှာပူလို့’

သူ့သူ့ ဆီကစာအုပ်လာငှားတာ သင်တန်းကို လာကြည့်ဖို့ အကြောင်းရှာတာပါ။ နောက်နေ့ကျတော့ စာအုပ်ပြန်ပို့ရမယ်လေ အကြောင်းရှာတာပါ။

သူ့သူကစာအုပ်ငှားပြီး ဆရာသင်ခံနှင့်မမလွန်းတို့ လိုက်ဖက် တဲ့အကြောင်း ရွှေ့နဲ့မြ၊ နေနဲ့လတဲ့ပြောပြီးထွက်သွားသည်။

‘ရည်လေး’

‘ဟင်’

‘ဘာရပ်လုပ်နေတာလဲ၊ သူငယ်ချင်း ထွက်သွားပြီလေ ပြန်ကြမယ်’

‘အင်း’

‘ရည်လေးဘာဖြစ်လို့လဲ မျက်နှာလေးညှိုးသွားသလိုပဲ’

‘ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ သူ့သူက သင်တန်းအတင်းတက်နိုင် နေလို့လေ’

‘ရည်တက်လေ’

‘ပျင်းတယ်’

သူမ ရင်ထဲမှာ နာကျင်တဲ့ဝေဒနာတွေ ပြင်းပြစွာခံစားနေရ သည်။ ကိုကိုတကယ်ပဲ မမလွန်းနဲ့ လက်ထပ်တော့မှာလား၊ စေ့စပ်ကြ သယ်တဲ့ မမလွန်း ကိုယ်တိုင်ပြောနေတော့လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ကိုကိုနဲ့တွေ့ရမယ် မဖြစ်ဘူး ပြတ်ပြတ်သားသားမေးရ တာလည်း ရည် ကြောက်သည်။ ကိုကိုကို မစွန့်လွှတ်နိုင်လို့ပါ။

သူမစိတ်တွေထိန်းချုပ်လို့မရအောင် ပင်လှုပ်ရှားနေသည်။

www.burmeseclassic.com

ကမ္ဘာက ပြောင်စပ်စပ်လုပ်တတ်ပေမဲ့ ရည် ကိုတော့ဂရုစိုက်
သည်။ ရည် လုပ်ချင်တာတွေအားလုံးလုပ်ပေးခဲ့၏။

နင်ကကြင်နာတတ်တယ်။ ငါ့ကိုလူသိထင်ရှားတဲ့ရဲတဲ့သတ္တိ
ရှိတယ်။

ရည်က ဘာဖြစ်နေလို့လဲ။ အောက်တန်းအရမ်းကျနေလို့
လား။ စုတ်ပြတ်သတ်ပြီး ကိုကိုအတွက် ဂုဏ်သိက္ခာတွေအရမ်းကျနေ
လို့လား။

ကမ္ဘာကအိမ်ပြန်ပို့ပေးပေမဲ့ ရည်ကတော့ ကိုကိုနှင့်တွေ့ချင်
နေသည်။ အိမ်ရောက်တော့ ဒေါ်လေးညို မရှိပေ။ ကမ္ဘာတို့အိမ်သွား
နေတာပဲ ဖြစ်မည်။ ကမ္ဘာက စပ်ဖြူနှင့် နှစ်ယောက်တည်းပဲရှိတာနော်
လို့ပြောသည်။

‘ပြန်တော့’

‘ခဏလေးတော့ထိုင်ခွင့်ပြုပါဦး ရည်လေးရယ်၊ ကမ္ဘာ ဆိုတဲ့
ကောင်ကိုအနိုင်ကျင့်လို့ရတာ နင်တစ်ယောက်တည်းရှိတာနော်’

‘ပြန်တော့ဟာ တို့နှစ်ယောက်ထဲမနေသင့်ဘူး ထင်တယ်

ကမ္ဘာ’

ကမ္ဘာကတော့ ရည်လေးကိုခပ်စူးစူးလေးကြည့်မိသည်။ မင်း
ဘာဖြစ်လို့ မာနတွေပြနေရတာလဲ ရည်လေး၊ ကမ္ဘာ ဆိုတဲ့ကောင်ကို

(၁၇)

ကိုကိုက ရည်ကိုမြင်မှာပါ။ မြင်အောင်လည်း ရည် တစ်
တကာ ရှေ့ကိုထွက်ပြီး သူ့သူနဲ့စကားသွားပြောတာပါ။ ကိုကိုမကြည့်
ပေမဲ့မြင်မှာပဲမသိချင်ယောင်ဆောင်ပစ်တာ ရည်ပဲကိုကိုကိုနားလည်
မယ်ဆို ရည် ဘာဖြစ်နေရတာလဲ ကြည့်လေ မျက်ရည်တွေတောင်
ဝဲချင်နေသည်။

‘ရည်လေး’

‘ဟင်’

‘ဘာဖြစ်သွားရတာလဲကွာ... သူငယ်ချင်းကဘာပြောလို့

လို့လဲ စာအုပ်ငှားရတာအောက်ကျလား’

‘ရည် ပြန်တော့မယ်’

‘ပြန်ပို့ပေးမယ်လေ’

စိတ်မဝင်စားတဲ့ မိန်းကလေးက မင်းတစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိသေးတယ်။ မင်းမှာ ချစ်သူရှိနေလို့လား။

ရည်ရဲ့ လှပနုဖတ်ချောမောတဲ့မျက်နှာလေးက ညှို့ယူနိုင်စွမ်းက အပြည့်ပဲ။ ကမ္ဘာလိုကောင်တောင်ရင်ထဲမှာ ငြိသွားသည်။

‘ပြန်တော့လေ ကမ္ဘာ၊ ဒေါ်လေးညှို့ရတဲ့အချိန်ပဲနေသင့်တယ် ပတ်ဝန်းကျင်ကရှိသေးတယ် ဟဲ့’

‘ဘာပတ်ဝန်းကျင်လဲ... ကိုယ်က ရည်ကို လူသိရှင်ကြား လက်ထပ်မှာပဲဟာ’

‘ပြန်ပါတော့ဟာ... ကံကြမ္မာက အရာရာပြောလို့မဖြစ် သေးဘူး။ လက်ထပ်ဖြစ်ချင်လည်းဖြစ်မယ် ပျက်ချင်လည်းပျက်မယ် ငါက မိန်းကလေးပါ နာမည်အပျက်မခံနိုင်ဘူး’

ကိုကို သိသွားမှာ ရည်ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်နေမိသည်။ ပတ်ဝန်း ကျင်ကပြောကြမှာပါ ကိုကိုအတွက်ရုထံသိက္ခာပဲတန်ဖိုးထားတတ်သူ ရည် ဆင်ခြင်ရမယ်။

ကမ္ဘာကိုအတင်းပြန်ခိုင်းတော့ပြန်သွားသည်။

‘လူဆိုးကောင် ငါလက်ထပ်မှာ နင်ဘယ်တော့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး သိလား’

သူမ စိတ်တွေနာကျင်စူးရှနေဆဲပင် ဖြစ်သည်။ ကိုကိုနဲ့ဆယ်

သွယ်ရမယ်။ ရည်ကို ဘယ်လိုသဘောထားနေတာလည်း ကိုကိုရယ်။ မီးတောက်နေတဲ့နည်းသားတွေရဲ့ဆန္ဒအရ ကိုကိုဆီဖုန်းဆက်ဖို့ထလိုက် ပေမဲ့ကိုကိုက အချိန်ပေးပါလို့ တောင်းဆိုထား၍ ရည်ပြန်ထိုင်လိုက် သည်။

‘ကျွန်မကို နားမလည်တဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်အဖြစ် သေတ်မှတ်ပါနဲ့ ကိုကိုရယ်။ အရမ်းချစ်လို့ပါနော်’

ရည်တစ်ယောက်ထဲနေတာရူးသွပ်ချင်သည်။ ကမ္ဘာ နှင့်အတူ နေလို့လည်းမဖြစ်ပါဘူး။ ဒီကောင်ကို ရည်မှမချစ်တာ ညနေအထိစောင့် နေတာစိတ်တွေမောနေ၏။ ကမ္ဘာ ဆီကဖုန်းလေးယူထားခဲ့ရင် ကိုကို နဲ့ဆက်သွယ်လို့လွယ်ကူမှာပဲ မဖြစ်သေးပါဘူး ကမ္ဘာနဲ့ အရာရာကင်း ထင်းရှင်းရှင်းနေတာအကောင်းဆုံးပဲ သူမစိတ်ကိုငြိမ်သက်အောင်ထိန်း နေရသည်။

‘သွန်းရွှေရည်ရေ ဖုန်းလာနေတယ်’

မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာနေတဲ့ဖုန်းအိမ်က ရည်ကိုလာခေါ်သည်။ နိုတိုဖြစ်နိုင်တယ်ရည်ဖုန်းနံပါတ်ကိုပေးခဲ့တာပဲ သူမရွှင်လန်းတက်ကြွ စွာပြေးလာခဲ့သည်။

‘သွန်းရွှေရည်ရယ် ဖြည်းဖြည်းလာပါဟဲ့’
‘ဒေါ်ကြွယ် ဘယ်သူလဲဟင်’

‘ဘယ်သိမလဲဟယ် ယောက်ျားသံပဲ’

ကိုကိုပါပဲ၊ ဒေါ်ကြွယ်ကအလိုက်သိစွာဖြင့် အထဲကိုဝင်သွားသည်။ စီးပွားရေးလုပ်တော့လည်းအလိုက်သိ၏။ သူမရင်ခွဲနံ့ထိတ်လန့်စွာဖုန်းကို ကိုင်လိုက်သည်။

‘ဟဲလို’

‘ရည်လေး’

‘နင်’

ကမ္ဘာ့ အသံကြီးပေါ်လာ၍ ရည် ဒေါသတွေပေါက်ကွဲလွင့်ထွက်ချင်သွားသည်။ ကောင်စုတ် အရေးထဲများ သူ့အသံကြီးကိုမကြာချင်ဆုံးဖြစ်သွား၏။ သူ့များအိမ်မှာဖြစ်နေလို့ စိတ်ကိုထိန်းချုပ်လိုက်ရသည်။

‘ဘာလဲ ကမ္ဘာ ပြော’

‘ရည်လေး ကိုစိတ်ပူလို့ ဒေါ်လေးညှို့ ဆီကဖုန်းနံပါတ် တောင်းပြီးဆက်တာ’

‘ဘာစိတ်ပူစရာရှိလို့လဲ ဟဲ့၊ ဒေါ်လေးညှို့ တောင်စိတ်မပူတာ အပိုတွေ’

‘ကိုယ်သိတယ်၊ ကိုယ့်စိတ်ကထင်နေသလိုပဲ ရည်ကို စိတ်မပူဘူး’

‘တော်ပြီ ဘာမှစိတ်ပူစရာမရှိဘူး၊ ဘာမှန်းလည်းမသိဘူးဟာ အလုပ်ရှုပ်လိုက်တာ’

‘ရည်လေး တကယ်ပဲဘာမှမဖြစ်ပါဘူးနော်’

‘မဖြစ်ဘူး... ဒီဖုန်းကိုခဏခဏမဆက်နဲ့နော် ကမ္ဘာ အားနာဇို့’

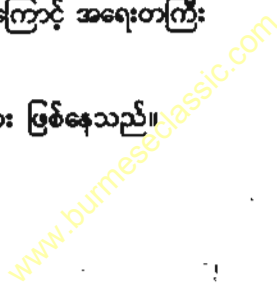
‘ဒေါ်လေးညှို့ ပြန်လာတော့မယ်၊ ကိုယ် အမြန်ပြန်ခိုင်းလိုက်တယ်လေ’

‘တော်ပြီဟာ တကယ်ရှုပ်တယ်၊ နောက်မဆက်နဲ့’
သူမ စိတ်တွေမောဟိုက်နွမ်းနယ်သွားသည် ကိုကိုထင်တာ။ အလကားကောင်... လူဆိုးစိတ်ပျက်တယ်။ ဖုန်းအိမ်ကိုပိုက်ဆံပေးတော့ အားနဲ့လာနေတဲ့ကောင်လေးလားတဲ့ သူငယ်ချင်းပါဟုပြောပြီး ပြန်လာခဲ့သည်။

‘ကမ္ဘာကောင်စုတ် တော်တော်အဖြစ်သဲတယ်၊ ကိုကိုသာဖြစ်ထိုက်ချင်တော့တယ်’

သူမနှုတ်ခမ်းလေးကနေ ပွစိပွစိပြောပြီးပြန်လာခဲ့သည်။ အိမ်ရောက်တော့ ဒေါ်လေးညှို့ရောက်နေ၏။ ကမ္ဘာကြောင့် အရေးတကြီး ပြန်လာရတာတဲ့။

ရည်မျက်နှာလေးညှိုးညှိုးနွမ်းနွမ်းလေး ဖြစ်နေသည်။

‘ရည်လေး’

‘ရှင်’

‘မောင်ကမ္ဘာက ပြောတော့ ရည်လေး သင်တန်းကပြန်လာပြီး မျက်နှာလေးညှိုးသွားတယ်တဲ့၊ သမီးလေး ကိုကိုနဲ့တွေ့လား’

ဒေါ်လေးညှိုးကိုအမှန်အတိုင်းဖွင့်ပြောလို့မဖြစ်သေးပါဘူး။ ကိုကိုကမရေမရာ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးဟုပဲပြောလိုက်သည်။

‘ရည်လေး... မောင်သင်္ခံကသတ္တိမရှိဘူးထင်တယ်။ အရမ်း လိုက်လျောတာမျိုးတွေမလုပ်နဲ့နော်။ ဒေါ်လေးညှိုးသိပါတယ် ငယ်ရာထ ကြီးလာတာပါကွယ်’

တူမလေးကိုကိုကသင်တန်းမှာအဖက်မလုပ်၍ပဲ ဖြစ်နိုင်သည်။ ဒေါ်ညှိုးစိတ်ပူတယ် လွတ်ထားလို့တော့မဖြစ်ပါဘူး၊ ယန်းကောင်းအတ္တန် ကျိုးမခံနိုင်။

ညဘက်တွေ ရည်လေးကို အပြင်ထွက်ခွင့်ပြုလို့ မဖြစ် တော့။

အမြဲတမ်းပျော်ပျော်နေတဲ့ကောင်မလေး မျက်ဝန်းလေးတွေ ထဲမှာ မျက်ရည်တွေပြည့်နေသည်။

‘ဒေါ်လေးကိုပြောပြစမ်းပါ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပါ။ဒေါ်လေး ကို ရည်လေး သူငယ်ချင်းလိုပဲသဘောထား’

‘ရည်လေး ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ကိုကို ကိုနားလည်ပါတယ်။ အချိန်ပေးဖို့ပြောထားတယ်လေ’

‘တူမလေးကို ဒေါ်လေးညှိုး ဂရုတစိုက်စောင့်ရှောက်ရတော့ ဖယ်၊ ငယ်ငယ်လေးထဲကထိန်းသိမ်းလာခဲ့တာ မှည့်တစ်ပေါက်တောင် ဓမ္မနိုးထားခဲ့ပါဘူး’

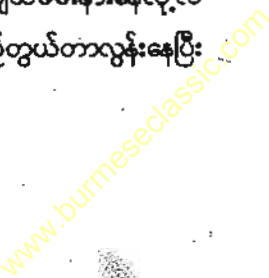
‘ဒီည သမီးဘုရားကိုသွားရမယ် ကိုကိုနဲ့တွေ့နေကျလေးရည် နဲ့ ကိုကိုကမွေးနေ့တူကြတာပဲ’

‘ဒေါ်လေးလိုက်ခဲ့မယ် အဝေးကစောင့်နေမှာပါ’

‘ရပါတယ် ဒေါ်လေးရယ်၊ကိုယ့်ဘဝအခြေအနေကို ရည်လေး နားလည်ပါတယ်။ အသိတရားကင်းခဲ့တဲ့အလုပ်မျိုးတွေ ရည်လေး မလုပ်ပါဘူး’

တူမလေးကို ဘယ်တုန်းကမှ မချုပ်ချယ်ခဲ့ ယုံကြည်စွာ လွတ်လပ်ခွင့်ပေးထားခဲ့သည်။ ကြည့်စမ်းပါဦး မျက်နှာလေးညှိုးနေ တယ်။

သင်္ခံဆိုတာဘယ်လိုလူမျိုးလဲ သမီးလေးကိုပေါ်ပေါ်ထင်ထင် တွေ့ရရအောင် သူကဘယ်လောက်များကြီးကျယ်ခမ်းနားနေလို့လဲ အိမ်ပွယ်မရှိလိုက်တာ၊ တူမလေးက သံယောဇဉ်တွယ်တာလွန်းနေပြီ ချစ်နေသည်။

ငယ်ရွယ်နနယ်တဲ့နလုံးသားကို ဘာဖြစ်လို့ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေ ပေးချင်ရတာလဲ၊ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်လုပ်လို့ကတော့ ရမယ်မထင်နဲ့ နော်။

ဒေါ်ညိုညို စိတ်ထဲကနေကြိမ်းဝါးနေမိသည်။

‘ကိုကိုနဲ့တွေ့ရမယ် ရည်လေး ပြတ်ပြတ်သားသားမေးရမယ်၊ ဒေါ်လေးညိုစိတ်မပူပါနဲ့၊ ရည်လေးမမိုက်မပါဘူး’

‘ရည်လေးရယ်’

ဒေါ်လေးညိုက ကြင်ကြင်နာနာ ပွေဖက်လိုက်သဖြင့်သူ့ ကြေကွဲဝမ်းနည်းစွာ တသိမ့်သိမ့်ရှိကိုင်မိသွားသည်။

‘ရည်လေး ဘာဖြစ်တာလဲ တစ်ခါမှ တူမလေး ဒီလိုကြေကွဲဝမ်းနည်းတာမျိုးတွေ မဖြစ်ဘူးပါဘူး။ ပြောစမ်းပါ မောင်သစ်က တူမလေးကို ငြင်းပယ်လိုက်ပြီလား’

‘အဟင့်... ဟင့်... အဟင့်...’

‘ရည်လေး’

‘ရည်လေး အရမ်းဝမ်းနည်းတယ် ကိုကို ကိုမခွဲနိုင်ဘူးထင်တယ် ကိုကိုသာပစ်သွားရင် ရည်လေး ချွေးသွားနိုင်တယ်’

‘ဟင်’

ဒေါ်လေးညိုကိုရည်ပွင့်ပွင့်လေးပဲပြောပြချင်သည်။ ဒေါ်လေး

ရည်က တစ်ခါတစ်ရံသူငယ်ချင်းတွေလိုဆက်ဆံတတ်ကြသည်။ ရည်မခံစားနိုင်တော့ဘူး၊ ဒေါ်လေး ရင်ခွင်ထဲမှာတိုးဝင်ဖက်တွယ်ထားမိသည်။

‘တူမလေး ကိုကို ကိုပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြတ်ပြတ်သားသားမေးပါ။ ဒေါ်လေး ဆီခေါ်လာခဲ့လူတွေကိုအလွယ်တကူမယုံစမ်းပါနဲ့အထင်ထည်းမကြီးနဲ့၊ ဒေါ်လေးညိုကတော့ အိမ်ထောင်ရေးမှာကိုယ့်ကိုချစ်နေတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုပဲရွေးချယ်သင့်တယ် ထင်ပါတယ်’

‘ရည်လေး ကိုကို ကိုချစ်တယ်၊ မခွဲနိုင်လောက်အောင်ပါပဲ အယ်လိုလုပ်ရမလဲဟင် ဒေါ်လေး’

‘ဒီလောက်ကြီးလည်းမခံစားနဲ့လေ နစ်နာဆုံးရှုံးရမှာက တူမလေးပဲ’

ကမ္ဘာရေ နှင့်ဝဋ်တွေလည်နေပြီထင်တယ်။ ကိုကိုဘာလုပ် ချင်လဲ။ ဘာဖြစ်ချင်လဲ ကိုကိုဆန္ဒတွေကိုပဲ ရည် ဖြည့်ဆည်းပေးချင်တယ်။ ဒီတို ကိုနားအလည်ဆုံး မိန်းကလေးဖြစ်ချင်တာပါ။ ညနေရော ကိုကိုအမှာလား။

သောကြာနေ့တိုင်း ကိုကိုဘုရားတက်ပေမဲ့ မမလွန်းကပါမည်။ နောက်ကျမှပဲ ကိုကိုရောက်လာမှာပါ။ ရည်စောင့်နေချင်၏။ ဒီတိုနဲ့တွေ့ကိုတွေ့မှဖြစ်မှာပါမေးရမယ်။

အချိန်တွေဘယ်လောက်အထိ ပေးရမှာလည်းလို့၊ ကျွန်ုပ်
အရမ်းစိတ်မောနေရတယ်။

နှလုံးခုန်သံတွေအဆက် မပြတ်ပဲ ဒေါ်လေးညှိကတော့သတ္တိ
ရှိဖို့၊ ရင်ဆိုင်ဖို့၊ အစွမ်းမပေးဖို့၊ အားပေးနှစ်သိမ့်နေသည်။

□

(၁၈)

‘ကိုယ် ဘုရားကိုမသွားတော့ဘူး လွန်း အိမ်မှာပဲနေမယ်’
‘သခံနော်... အဲ့ဒါမဖျက်ကောင်းဘူး၊ ဘုရားသွားနေကျပဲဟာ

အဝါ’

‘ဒီညကိုယ်စိတ်မပါလို့ပါ လွန်း မသွားတော့ဘူး ကိုယ်နဲ့လွန်း
အိမ်မှာပဲနေမလား’

သခံ ဘုရားသွားရင် သွန်းရွှေရည် ရှိနေမှာပဲစောင့်နေမှာပါ။
လွန်း လိုက်လို့မဖြစ်ပါဘူး။ မနက်က သင်တန်းကိုရည်လေးလာသည်။

သခံ တွေ့လျက်မသိချင်ယောင်ဆောင်ကာ ဥပေက္ခာပြုလိုက်၏။
လွန်းရှိနေသည်။ ပြီးတော့သင်တန်းသားတွေရှေ့မှာပါ

အိမ်မှာပဲနေရည်ကို သူ သနားနေ၏။ မင်းခံစားရမှာပါကွာ ကိုကိုသမ္ဘာ

မရှိဘူး၊ ကိုယ်ဘယ်လိုပဲ သတ္တိတွေမွေးပါစေမရဘူး ရည်။ ကိုယ့်
ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မင်းနဲ့မတွဲရဲဘူး၊ ဝိုင်းပြီးဝေဖန်တဲ့ကြံလိမ့်မယ်
ကလေးကိုမှ ကိုယ်ချစ်မိနေတယ်။

ကိုယ့်မိုက်မဲမှုပဲ လွန်းကိုလည်းပြတ်ပြတ်သားသား မငြင်းနို
ဘူး။ ကိုယ့် အတွက်ဂုဏ်သိက္ခာမြင့်စေမယ့် မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်စေ
လို့ပါ။ ရည်လေး ကိုစွန့်ပစ်ဖို့ပဲသူ့အကြိမ်ကြိမ်စဉ်းစားနေသည်။

- 'သင်'
- 'ဟင်'
- 'လာ'
- 'ဘယ်လဲ လွန်း'

'ဘုရားလေ မတက်လို့မဖြစ်ဘူး... သင်ရဲ့တိကျမှုတွေ
စည်းစနစ်တွေ၊ အလှအကျင့်ကောင်းတွေကို အလေးမထားချင်တာလား
ဟင်'

သင် ရင်မဆိုင်ရဲဆုံးက လွန်းပဲ၊ စေ့စပ်ဖို့ကိစ္စတွေစီစဉ်နေတာ
ပင်မတားမီ။ သူလက်ထပ်သင့်တာက လွန်းဆိုတာ သူ့အသိဉာဏ်
လွှမ်းမိုးနေသည်။ ရည်လေး ရောက်နေမှာသေချာတယ် သူ့ကိုတွေ့ချင်
နေမှာပါ။

အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရရင်တော့ ကိုကိုချစ်တာရည်လေးပဲ တို

တွေနဲ့လွတ်နိုင်ဘူး အတိအလင်းလက်ထပ်ဖို့လည်းသတ္တိမရှိပေ။ လွန်းက
အတင်းအကြပ်ပင် ဘုရားကိုခေါ်သည်။

'အကျင့်ကောင်းတွေကထိန်းသိမ်းထားရမယ်လေ သင်၊ ဂုဏ်
သိက္ခာကလည်း လူတစ်ယောက်ရဲ့တန်ဖိုးပဲ လူ့လောကကြီးကရောက်ခဲ
တယ်လေ။ နာမည်ပျက်တွေနဲ့ အရှက်သိက္ခာကင်းခဲ့စေမဲ့ အပြုအမူတွေ
တိုလည်း အတတ်နိုင်ဆုံးရှောင်ရှားပစ်ရမယ်။ သင်ကလူကြီးလူကောင်း
အရှက်ကြီးတဲ့လူပဲ'

သူ့စိတ်တွေပူလောင်စွပ်ထွေးနောက်ကျနေသည်။ ရည်လေးကို
သနားတယ်အပြစ်ကင်းတဲ့မိန်းကလေးပဲ၊ သူ့ဘက်ကထိန်းသိမ်းသင့်တာ
ပါ။ ကိုကိုအမှားပါ။

သူ့နှလုံးသားတွေစူးနှင့်နေ၏။

သောကြာထောင့်ကို ရောက်မှာ အကြောက်ဆုံးပင် လွန်းက
သူ့လက်မောင်းကို ချိတ်တော့ မဖယ်ရှားရဲ လက်ထပ်ဖို့အထိရည်ရွယ်
ထားသူဖြစ်နေသည်။

'သင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ်နဲ့ အရင်ကနဲ့
တူဘူးနော် သောကြာထောင့်မှာ သရဲမရှိနေလို့လား'

'လွန်း'

လွန်း ရိပ်မိနေတာလား ပညာတတ်၊ အကင်းပါးတဲ့ လွန်းက

သူ ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းနေရတဲ့ အခက်အခဲကို သိနေသလိုပင် မျက်နှာမူ
အပူငွေ့တွေ ဖြတ်သန်းသွားသည်။

မဖြစ်ဘူး။ သူ ထိန်းချုပ်ပစ်ရမယ်။ ပညာဒါနမှာစာသင်
တဲ့ ဆရာနဲ့တပည့်မ ဆက်ပြီးပင်မတွေးရဲသူမိုက်မဲစွာ သွန်းရွှေရည်
ချစ်မိနေ၏။ သင်တန်းမှာစည်းကမ်းပျက်တဲ့ ကောင်မလေး
တုန်လှုပ်နေတဲ့စိတ်တွေကို အလျင်အမြန်ထိန်းချုပ်လိုက်သည်။

‘သင် ဘုရားရှိခိုးပုတီးစိတ် ရှင်ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာသရဲမပူထောင်
နေပြီထင်တယ်’

‘တော်ပါတော့ လွန်းရာ’

‘ဟင်း... ဟင်း... ဟင်း... နောက်တာနော်’

သောကြာထောင့်က စရပ်ကို မသိမသာကြည့်မိတော့ အပြစ်
ရောင်ဝတ်စုံလေးနှင့်ကောင်မလေး ရည် ဖြတ်ကန်ရှောင်ထွက်သွား
သည်။

သူ့အသည်းနှလုံးတွေ တစစီဆုတ်ချေခံလိုက်ရသလိုပင်
မင်းရှောင် ထွက်ပေးသွားတာပဲ။လွန်း မတွေ့လိုက်။သင် ယောင်ချာ
နှင့်တိုင်ချမိသည်။

‘နေဦးလေ သင်၊ ဘုရားကို ရှင်ကိုယ်တိုင်ဆီမီးထွန်း အထွေ
တိုင် ပူဇော်လေ၊ ဒါကလုပ်နေကျအကျင့်ကောင်းတစ်ခုပဲဟာ’

လွန်း ကျေနပ်အောင် သူလုပ်ပေးနေရသည်။ ရည်လေး
ဘုရားမြေရင်းအမှောင်ထဲမှာသူ့ကိုစောင့်နေမှာသေချာနေ၏တွေ့ချင်သည်။
ဘုရားစာတွေရွတ်တော့ အမှားမှားအယွင်းယွင်းစော့ချွေးတွေပြန်ရှင်လာ
သည်။

‘ဒီညတော့ အေးအေးဆေးဆေးထိုင်ကြမယ်နော်သင်’

‘ကောင်းသားပဲ’

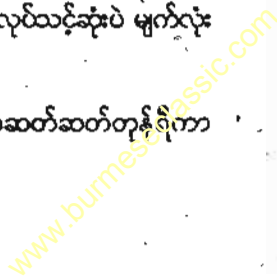
ကိုကိုရှင်တွေပူလောင်နေတယ် ရည်လေးပြန်မှာမဟုတ်ပါဘူး။
ကိုကိုကိုထိုင်စောင့်နေမှာပါ။မိန်းကလေးတစ်ယောက်ထဲစိတ်ပူလာရ၏
ဒါပေမဲ့သင်ခန္ဓာကိုယ်ကမရွေ့ လွန်းကျေနပ်အောင်တရားထိုင်နေရသည်။

‘သင် စိတ်တွေလှုပ်ရှားနေတာ လွန်း သိပါတယ်နော်။

ငြိမ်အောင်တရားမှတ် သင်က လူကြီးတစ်ယောက် လွန်းနဲ့ နေစပ်ဖို့
စီစဉ်ထားတယ်။ သင် အတွက်ဣပတုံအနာဂတ်လေ’

ရည်လေး ပြန်သွားပါစေ။ သင်ကတော့ ရည်လေးထံရောက်
လာနိုင်တော့မှာမဟုတ်ပါဘူး။ လွန်း ကိုဘယ်လိုပြောရမလဲ သူလိမ်ညာ
စကားတွေမပြောတတ် ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာကိုရှေ့တန်းတင်သူ။မထူးတော့
ပါဘူး။ရည်လေးကိုဥပေက္ခာပြုလိုက်တာကသူ့အလုပ်သင့်ဆုံးပဲ မျက်လုံး
တွေကိုမှိတ်ထားသည်။

ကိုကိုကို တွေ့လိုက်ရသည်နှင့် တဆတ်ဆတ်တုန်ခါကာ

မမလွန်းက ကိုကို့ လက်ကို ချိတ်တွဲထားတာမြင်ရတဲ့အချိန်တွင် ရည်လေး စိတ်တွေခြောက်ခြားတုန်ရီလာကာ လှစ်ခနဲထွက်ပြေးလာမိသည်။ ရင်မဆိုင်ရဲလို့ပါ။

သူ့သုပြောတဲ့သတင်းကအမှန်ပဲပေါ့နော် ကိုကို... ဆရာသမီးက ဆရာမလွန်းနဲ့ လက်ထပ်တော့မယ်ဆိုတာလေ ရည် အမှောင်ထဲထဲပြေးဝင်လာခဲ့သည်။

‘ရက်စက်လိုက်တာ ကိုကိုရယ်၊ ရည် ဘယ်လိုနားလည်နေရမှာလည်း။ အချိန်ပေးပါဆိုတာလည်း ကိုကိုတောင်းဆိုခဲ့တာပါ။’

ကိုကိုရောက်လာမလားဆိုပြီး ရည်စောင့်နေသည်။ မနေ့ညထဲ နောက်ကျမှရောက်လာတာပါ မမလွန်းကိုမလွန်ဆန်နိုင်လို့မဟုတ်လားကိုကို ရည်လေးကိုချစ်နေတာပါ။ ရည်လေးယုံတယ်။ အမှောင်ထုမှာ ရည်လေးထိုင်နေမိသည်။

မျက်ရည်တွေကထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်းမရှိပဲ ပါးပေါ် တလိမ့်လိမ့် ကျလာနေ၏။ ကိုကိုရောက်လာမှာပါ ရည်လေးစောင့်နေမယ်။ ကိုကို အချစ်တွေကတိတွေကို ရည်လေးယုံကြည်တယ်။ သူမစောင့်နေထူနေရာလေးမှာ ထိုင်စောင့်နေမိသည်။

‘ဟေ့... ပြတ်...ပြတ်၊ ကောင်မလေးရမလား...’
ကားတစ်စီးက သူမရှေ့တည့်တည့်လာရပ်ပြီး ခေါ်နေသည်။

သူမကြည့်လိုက်တော့ ကားအကောင်းစားကြီးနှင့်ယောက်ျားသုံးယောက် သူမအားလိုက်ခဲ့ဖို့ခေါ်၏။

ဘုရားရေ...သူမကိုဘယ်လိုအဆင့်အတန်းက ထင်သွားလည်း မသိဘူး။ရည် ဘာလုပ်ရမှန်းပင်မသိ ကြောက်စိတ်တွေ တိုးဝင်လာသည်။

‘ကောင်မလေး အရမ်းလှတယ်၊ မင်းလိုချင်တာတွေ အားလုံးပေးပါ့မယ် လာပါ’

‘ကောင်မလေးကလှလိုက်တာ သန့်သန့်လေးပဲ၊ ကားပေါ်တက်လေ ကလေး’

‘ရှင်...ရှင်တို့ ဘာတွေလဲ၊ကျွန်မ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူးနော်၊ ဒီမှာ ကျွန်မချစ်သူကိုစောင့်နေတာပါ’

‘အိုက်တင်ခံမနေစမ်းပါနဲ့ ကောင်မလေးရယ် ဈေးကောင်းကောင်းရစေရပါ့မယ်’

ယောက်ျားသုံးယောက်က ဆင်းလာပြီး၊ ရည် အားဆွဲတော့ ခဏတိ အနီးကပ်လာကြသည်။ ရည် အော်လိုက်ရမလား အမှောင်ထဲမှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ထဲ ထိုင်နေတာ ရည်အမှားပဲ။

သူမစောင့်နေတဲ့ ချစ်သူကရောက်မလာပေ၊ သူတို့ကမယုံပေ။ ရည်ကိုအိုက်တင်ခံနေသည်ဟုထင်ကာ အတင့်ရဲလာကြသည်။

‘မင်းက အရမ်းလှတယ်၊ ဆွဲဆောင်မှုအပြည့်ရှိတယ်ဗျာ၊ ချစ်တယ် မင်းဘာလိုချင်လည်း ရစေမယ်လာပါ’

‘ရှင်တို့ ထွက်သွားနော် ကျွန်မအော်လိုက်မယ်၊ ရှင်တို့ ထင်သလို ကျွန်မက မကောင်းတဲ့မိန်းကလေးမဟုတ်ပါဘူး၊ တကယ်တော့ ကျွန်မချစ်သူကိုစောင့်နေတာပါ’

‘မင်းချစ်သူက ဘယ်မှာလဲ အမှောင်ထဲမှာတစ်ယောက်ထဲပိုင်နေတာကိုက မင်း ဘယ်လိုအတန်းအစားလည်းဆိုတာ တို့ သိတယ်လား၊ ကားပေါ်တက်စမ်းပါ’

‘ရှင်... ရှင်တို့’

ရည် အနားကို တဖြည်းဖြည်းတိုးကပ်လာပြီး လက်ကိုဆွဲခေါ်ကြတော့သည်။ ရည်မအော်ရဲ...ပတ်ဝန်းကျင်က ရည်ကိုလှကောင်းဟု ထင်ကြမှာမဟုတ်၊ လက်ကို အတင်းရုန်းဖယ်ရင်းထွက်ပြေးလာခဲ့သည်။

‘တီ...တီ’

‘တီ...တီ’

သူမနောက်မှ ကားဟွန်းတီးသံကြားလေ ပြေးလေပဲ။ သူမနောက်မှကားကရှေ့မှပိတ်ရပ်လိုက်တော့မှ သူမအပြေးရပ်သွားကာ ကားပေါ်မှဆင်းလာသူကို ရင်ဆိုင်ဖို့မော့ကြည့်လိုက်သည်။

‘ရည်လေး...မင်းဘာဖြစ်လာတာလဲ၊ တစ်ယောက်ထဲဘာလို့ ပြေးနေရတာလည်း မင်းဒီကိုဘာဖြစ်လို့ရောက်နေတာလဲ’

‘ဟင်... ကမ္ဘာ’

မချော့လင့်ပဲ ကမ္ဘာကိုတွေ့လိုက်ရသဖြင့် ရည် ဝမ်းသာအားရ နှင့်ပြေးဖက်ထားမိသည်။

‘ရည် ဘာဖြစ်လာတာလဲ၊ ဟိုမှာကားတစ်စီး မင်းကိုလူမှား ပြီးခေါ်နေတာလား...’

‘အင်း’

‘ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ ရည်ရယ်၊ ဒီမှာ ဘာလာလုပ်တာလဲ’

‘ရည် ဘုရားကိုလာတာပါ၊ ဘတ်စ်ကားဂိတ်ကိုသွားနေတာပါ’

‘ရည်နီယံ တစ်ယောက်တည်းကွာ ကိုယ်ဒါကြောင့် စိတ်ပူရတာ၊ မျက်ရည်တွေရော...သွေးတွေရော ကြောက်နေလား’

‘အရမ်းကြောက်တာပဲ ကမ္ဘာရယ်၊ ရည် သေမတတ်ပဲ ကမ္ဘာရောက်လာလို့ပေါ့’

‘ပြန်ကြရအောင်’

‘ကမ္ဘာ ဒီမှာခဏနေချင်သေးတယ်’

‘ဘာဖြစ်လို့လည်း ရည်’

‘ထိုင်နေချင်လို့’

ကိုကို ရောက်လာမလားဆိုတာကို ရည်စောင့်ကြည့်နေချင်သေးသည်။ ရည် ကိုချစ်တယ်ဆို ကိုကို ဘယ်နည်းနဲ့မဆိုရောက်လာမှာပါ။ စောင့်ကြည့်ချင်တယ် ကမ္ဘာကထိုင်နေပေးသည်။

ရည် အဓိပ္ပါယ်မရှိတဲ့အလုပ်တွေကိုလုပ်နေမိပြီလား ဒါက မိန်းကလေးတစ်ယောက် နေရမည့်အချိန်လည်းမဟုတ်။ နင်ရူးနေလား သွန်းရွှေရည်၊ ကမ္ဘာကိုရော အားနာသင့်တယ်။ ကမ္ဘာက ဘာမှမသိဘဲ ထိုင်နေသည်။

‘ကိုယ် ဒီဘက်ကိုအလုပ်ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ ရောက်လာပေလို့ပေါ့ရည်။ မင်း ဘာတွေလုပ်နေလဲ မင်းကို ကြည့်ရတာစိတ်တွေမူမမှန် သလိုပဲ...’

‘ဘာမှမမေးပါနဲ့ ကမ္ဘာရယ်၊ ရည် အနားမှီပဲနေပေးစမ်းပါ။ နောက်ထပ် တစ်နာရီလောက်ထပ်ပြီးထိုင်နေချင်သေးတယ်’

‘ထိုင်ပါ မင်းဆန္ဒက ကိုယ့်ဆန္ဒပဲ၊ ဖြစ်စေချင်တာသာပြော’

ကမ္ဘာနေရာမှာကိုကိုသာဆိုရင်ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်မလဲ ရည် အရမ်းပျော်ရွှင်မိမှာပဲ။ ခုတော့ရည် ငိုချင်သည်။

စောစောက ဘယ်လောက်ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခဲ့ရလဲ။

ကြည့်စမ်း။ ရည်မျှော်လင့်နေသေးတယ်၊ ကိုကိုရောက်လာမှာပါ ရည်ကို

နှစ်သိမ့်ပေးမှာပါ။ ကိုကို ကိုအချိန်ပေးပါတဲ့ ကိုကိုလာခဲ့ပါ။ တွန့်မကိုတစ်ခုခုတော့ ပြတ်ပြတ်သားသားပြောပြပါ။

သူမဘယ်လိုပဲ စောင့်မျှော်နေပါစေ ကိုကိုကရောက်မလာခဲ့။

ကမ္ဘာကလည်း အကြောင်ကြောင်နှင့် ထိုင်ပေးနေသည်။

တာအကြာကြီးပဲ၊ ကျုပ်တို့တောင် လိုက်နောက်ယှက်ပြီးမှစိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားရတယ်'

'ကျွန်တော်နောက်ကျသွားတယ်၊ ကျွန်တော်ဘယ်လိုလုပ်ရ ခလဲ'

'လိုက်ပြီးတောင်းပန်သင့်တယ်၊ ကောင်မလေးအရမ်းသနား စရာကောင်းတယ်ဗျာ။ ကောင်လေးက သူ့ရည်းစားမဟုတ်ဘူး ဒီကို သာရင်းဆုံကြတာ ထင်တယ်'

ကမ္ဘာပဲဖြစ်မှာပါ တကယ်တော့မင်းရွေးချယ်သင့်တာကကိုကို ဟုတ်ဘူး ကမ္ဘာပဲ။ သခံက သတ္တိမရှိသူ။ ရည်လေး ဘယ်လောက် ဆီ နာကျင်ကြေကွဲနေမလဲ။

သူနှင့် လွန်းကိုတွေ့တော့ လှစ်ခနဲပြေးထွက်သွားသည်။ မင်းရှောင်ထွက်သွားတာပါ မင်းကကိုကိုအပေါ် နားလည်မှုပေးတယ်၊ အလုံးမကျတာက ကိုကိုပဲ... ရည်လေးကိုရက်စက်ခဲ့တယ်၊ ဥပေက္ခာ ဖြစ်ခဲ့တယ်။

ကိုကိုကိုမုန်းသင့်ပါတယ် မေ့ပစ်လိုက်ပါတော့ ရည်လေး ထင်

သခံစိတ်ထိခိုက်နေသည်။

'အရမ်းချစ်စရာကောင်းတဲ့ကောင်မလေး ငါ့သနားတယ်ဗျာ'

(၁၉)

သခံစိတ်တွေ့ရည်လေးစောင့်နေမယ်ဆိုတာသိနေသဖြင့် လွန်း ကိုထားခဲ့ကာသွားချင်သည်။ လွန်းက အလစ်မပေး အချိန်ကြာသွားစမ်း လွန်း ပြန်သွားမှ ရည်လေး ရှိနေမယ့်နေရာကိုသွားတော့ စောစောကပဲ ဒီနေရာမှာထိုင်နေတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ကောင်လေးတစ် ယောက်ရဲ့ကားနှင့်ပါသွားပြီတဲ့။

ဘယ်ကောင်လေးလဲ ကမ္ဘာလား။ အဲဒီ ကောင်မလေးက သူ့ချစ်သူကို စောင့်နေတာတဲ့။ ခင်ဗျားလားတဲ့၊ ကျုပ်တို့က ညဉ့်ငှက်မ လေး ထင်လို့တဲ့ လိုက်တော့ ပြေးထွက်သွားတယ်တဲ့။ ကောင်လေး ကားနဲ့ လမ်းမှာတိုးသွားတာတဲ့။

'ခင်ဗျား တော်တော်ရက်စက်တဲ့လူပဲ၊ ကောင်မလေး ထိုင်နေ

ရည်လေး ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းခဲ့ရလဲကိုကိုအမှားတွေပါ။ ရည်လေးကိုစွန့်လွှတ်လိုက်ဖို့ပဲဆုံးဖြတ်သည်။

ကိုကိုချစ်တာ ရည်လေးပါ။ကိုကိုနှလုံးသားတွေထဲမှာလည်း ရည်လေးပဲရှိတာပါ။ ကိုကိုသတ္တိမရှိတာပါ။

သူပြန်ရောက်လာတဲ့အထိ ဆုံးဖြတ်ချက်ကမပြတ်သားသေးပေ။ ရည်လေးကိုမစွန့်လွှတ်နိုင် ဒါပေမဲ့ လွန်းကသူနှင့်စေ့စပ်ဖို့စီစဉ်နေသည်။

သင်္ခါကလည်းမငြင်းမီ လွန်းနဲ့ လက်ထပ်သင့်တယ်ဆိုသည့် အတွေးနှင့်အသိတရားတွေက သူ့နှလုံးသားကို လွှမ်းမိုးထားသည်။ ရည်လေးကိုပဲစွန့်လွှတ်သင့်ပါတယ်။

ကိုကိုကိုခွင့်လွှတ်ပါ ရည်လေး။

နောက်နေ့ကျတော့ လွန်းက သင်္ခါနှင့်စေ့စပ်ဖို့ ဟိုတယ်ပင် ငှားထားကြောင်းဖြောသည်။ သင်္ခါ ငြင်းပစ်လိုသည်။ အသိတရားတွေထဲ တားနေ၏။

လွန်းက အားလုံးနီးပါးပင် စီစဉ်ထားသည်။

စေ့စပ်ပြီးတာနဲ့လက်ထပ်ပွဲကျင်းပမယ်၊ ဒီနေ့ဖိတ်စာတွေသွားရိုက်ရမယ် သင်္ခါ၊ ရင်လည်းလိုက်ရမယ်နော်။

သင်္ခါ တွေဝေနေဆဲပင် လွန်းကိုငြင်းပစ်ချင်သည်။ ရည်လေး

တို့တွေသင့်တယ် လူကြီးလူကောင်းပီသစွာရှင်းပြသင့်တယ်။ အခုတော့ အတိမတည်တဲ့ မတရားပြုကျင့်သူအဖြစ် သူ့ကိုယ်သူမကျေမနပ်ဖြစ်နေသည်။

‘သင်္ခါ’

‘ဟင်’

‘ဘာတွေခိုင်နေတာလဲကွာ သင်္ခါ မျက်ဝန်းတွေချောင်ကျနေလို့ပဲ။ ညဘက်တွေအိပ်ပျော်ရဲ့လား’

‘လွန်း’

‘ပြောလေ’

‘ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်လက်ထပ်ပွဲက အရမ်းကြီးမမြန်လွန်းဘူးဘူး’

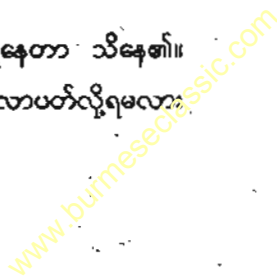
‘သင်္ခါရယ် တို့နှစ်ယောက်ရဲ့အသက်အရွယ်တွေကိုလည်း

ညှိညှိလေ နောက်ကျနေတာသိလား’

သင်္ခါတစ်ခုခုဖြစ်နေတာတော့ လွန်းသိနေသည်။ သွန်းရွှေရည်ကြောင့်ပဲ ကောင်မလေးသင်တန်းကိုလာတယ်။ သင်္ခါ လည်းမျက်နှာညစ်နေတယ်။

ညကလည်း ဘုရားမှာကောင်မလေးရှိနေတာ သိနေ၏။

လွန်းရွှေရည် ညည်းညာလဲလောက်တော့ ကျုပ်ကိုလာပတ်လို့ရမလား

သင်္ခါက ငါ့အတွက်ပဲလေ။ နင့်ကိုဘယ်တော့မှလက်မထပ်စေရဘူးလွန်း ဒေါသဖြစ်နေသည်။

'ဘာမှစဉ်းစားစရာမလိုဘူး သင်္ခါ၊ လက်ထပ်ပွဲအထိ လွန်းအားလုံးစီစဉ်ထားပြီးပြီ ရှင်ဘာတွေ့ဆုံနေတာလဲ ရှင်ဂုဏ်သိက္ခာတွေ မြောင်းထဲရောက်ချင်နေလို့လား... ဟင်'

'ကိုယ်'

'တော်ပြီလား ဖိတ်စာသွားအပ်မယ်၊ သင်္ခါရယ် အရူးမထချင်ဘူးပါနဲ့၊ ရှင်ရင်ထဲမှာ ဘာတွေ့လောင်ချာနေလည်းဆိုတာ လွန်းသိတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဒုက္ခမရောက်အောင် စီစဉ်စရာရှိတာတွေအပြန်အလှန်စီစဉ်တာလေ'

လွန်းကသူ့လက်ကိုဆွဲပြီး ဖိတ်စာရိုက်ဖို့ခေါ်သွားသည်။ သူ့အရုပ်ပဲ အသက်မဲ့နေသလိုပင် ဖိတ်စာကို လွန်းကပဲရွေးချယ်ခဲ့၏။

ပြီးတော့ အသိသက်သေအဖြစ် လက်မှတ်ထိုးပေးမယ့် သူ့ဆရာကြီးဆီသွားသည်။

'မင်းတို့ လက်ထပ်ကြတော့မှာလား... အရမ်းကောင်းတာကွာ၊ နေနဲ့လ ရွှေနဲ့မြဲပဲ၊ ပြော... ဆရာကဘာအကူအညီပေးရမလဲ'

'အသိသက်သေအဖြစ်လက်မှတ်ထိုးပေးပါ ဆရာ'

'လုပ်ပေးရမှာပေါ့ကွယ်... ဆရာရဲ့တပည့်အရင်းတွေ'

နှစ်ယောက်စလုံးကြိုးစားကြတယ် တော်ကြတယ်၊ လိမ္မာကြတယ်လို့လောကကြီးထဲဂုဏ်သိက္ခာကြီးမားစွာရပ်တည်နိုင်ကြပြီးဆရာကိုလည်း ချက်နာပွင့်စေတယ်လေ၊ ဂုဏ်ယူပါတယ်ကွယ်'

နောက်ဆုံးတော့ သင်္ခါ လက်မြှောက်အစွမ်းပေးလိုက်ရသည်။ သူ တန်ဖိုးထားထိန်းသိမ်းခဲ့တဲ့နာမည်ဂုဏ်သတင်းနဲ့တင့်တယ်မှုတွေက လွန်းကိုလက်ထပ်မှရနိုင်တာလေ။ ဆရာက ဝမ်းသာပီတိတွေနဲ့ ပြုံးနေတယ်။

တကယ်လို့သာ သွန်းရွှေရည်ကိုသာ သူ့လက်ထပ်မယ့် ဇိနကလေး အဖြစ်ခေါ်လာခဲ့ရင် ဆရာဒေါသတကြီးနဲ့ ကန့်ကွက်မှာပါ။ သူ့ကို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ခဲ့တဲ့ဆရာကပြောထားပြီးသားပဲ။

မင်း လက်ထပ်ရမှာက လွန်းခင်ခင်ပဲတဲ့၊ သူ့ခံဘဝကို အလွန်အမင်း တင့်တယ်မြင့်မား တိုးတက်စေချင်သူပါ။

'သင်္ခါကဆရာစကားကိုနားထောင်သားပဲ၊ ဝမ်းသာတယ်ကွာ အရမ်းပီတိဖြစ်ရတယ်။ ဒီလိုအခြေအနေလေးရောက်မယ့်နေ့ကိုဆရာ အခြံတမ်းစောင့်နေတာ'

ပွဲက ပြီးဆုံးသွားသည်။ သင်္ခါငြင်းပယ်တာတွေ၊ လက်မခံချင်နေတာတွေပျောက်ဆုံးသွားသည်။ သွန်းရွှေရည်လေး ကိုတော့ သူ့ဘောင်းပန်ချင်သေး၏။

ဒါပေမဲ့လည်း မင်းအနားမှာ ကမ္ဘာရှိပါတယ်။ သူငွေသား
ပဲလေ။ မင်းဘဝကိုမြင့်မားစေမှာပါ ရည်လေးကို သတိရသည်။

‘သခံ’

‘ဟင်’

‘ဆရာကိုကန်တော့ရအောင်’

‘အင်း’

လွန်းနှင့်သူကြမ်းပြင်မှာဆင်းထိုင်ပြီး ဆရာကိုကန်တော့ကြ
သည်။

‘ဆရာ တပည့်တွေ စီးပွားဥစ္စာတွေ တိုးပွားချမ်းသာပြီး
သားကောင်းသမီးကောင်းတွေ ထွန်းကားကြပါစေ။ အိုအောင်မင်း
အောင်ပေါင်းသင်းကြပါစေ ပျော်ရွှင်ကြပါစေ’

‘ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ပါရစေဆရာ’

လွန်း အသံပဲထွက်လာပြီး သူ့အသံကတိုးလျှော့နေသည် သူတို့
နှစ်ယောက်အား စနိုးမောင်နှံအဖြစ် ဆရာက စတင်အသိအမှတ်ပြု
လိုက်ပြီဖြစ်သည်။

‘လက်မှတ်ရေးထိုးပွဲမှာလည်း ဆရာပဲအသိသက်သေ
လက်မှတ်ထိုးပေးပါဦးနော်၊ မင်္ဂလာစဉ်ခံပွဲမှာလည်း ဆရာပဲအဓိကပါ’

‘အေးကွယ် ဆရာလုပ်ပေးပါမယ် သခံကဆရာသားပါပဲလေ
လွန်းနဲ့ဆို ဆရာစိတ်အေးရပြီပေါ့’

ဆရာရော လွန်းရောကြည်ကြည်နူးနူးရယ်မောနေပေမဲ့ သူက
တော့အသိကင်းမဲ့နေသည်။

သူ့ရင်တွေမီးတောက်နေ၏ သတ္တိမရှိဘူး ဆရာက သူ့ကိုပဲ
အဓိကဆုံးမစကားပြောသည်။

‘မင်း သင်တန်းမှာကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ပြဿနာတက်
အယ်ဆို မင်းမှန်တယ်သခံ၊ စည်းကမ်းပျက်တဲ့ သင်တန်းသူ့ကိုပြတ်
ခြွတ်သားသားဆက်ဆံရမယ်။ မင်းဆုံးဖြတ်ချက်မှန်တယ်’

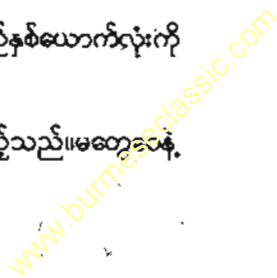
လွန်း ပြောပြထား၍ ဆရာသိနေတာပဲဖြစ်မည်။ သခံမိဘမဲ့
အဖဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ခဲ့စဉ်က ဆရာကပဲခေါ်ယူကျွေးမွေးပညာတွေ
ပေးခဲ့သည်။ ပြီးတော့လည်းဂုဏ်သိက္ခာရှိနေထိုင်တတ်အောင်လေ့
ကျင့်ပေးခဲ့၏။

ဆရာ လေ့ကျင့်မပေးလိုက်တာက သူ့နှလုံးသားကိုပဲ
အာလေးတွေနှင့်ကင်းရှင်းအောင်နေစေတာပါ။ သူနှင့်အနီးကပ်နေတဲ့
လွန်းပဲလေ အချစ်တွေကြောင့် သခံ ခံစားနေရသည်။

‘လွန်း တို့ကိုခွင့်ပြုပါဦး ဆရာ’

‘အေး... အေး ပြန်ကြတော့ ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်လုံးကို
အာယုံကြည်စိတ်ချထားပြီးသားပါကွယ်’

ဆရာက သူ့မျက်ဝန်းတွေကိုစူးစိုက်ကြည့်သည်။မတွေ့လန့်

တဲ့ လုပ်သင့်တာပဲရွေးချယ်လုပ်ပါတဲ့။ လက်ထက်ပြီးရက်သရေခွီတဲ
မိသားစုလေးကိုတည်ထောင်ပါတဲ့။ ဆရာ့ဆီကပြန်လာတော့သူ့စိတ်တွေ
ကိုလျှော့ပစ်လိုက်သည်။

‘သန့်’

‘ဟင်’

‘ရှင်အသိတွေကင်းမဲ့ပြီး တောင့်တောင့်ကြီး ဖြစ်နေတယ်
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ရှင်သိထားဖို့ လွန်းတို့လက်ထပ်ပွဲကိုပဲ စိတ်အာရုံနှစ်ထား
ဖို့ပဲ’

‘လွန်း ဘာတွေလဲကွာ၊ ကိုယ့်ကိုအဲဒီလောက်အထိ ဖိအားပေး
စမ်းပါနဲ့။ ကိုယ့်စိတ်တွေကိုကွတ်ပေးထားစမ်းပါ။ ကိုယ်ကအခုမင်း
လက်မထပ်ရသေးဘူးလေ’

‘ရှင်ကိုစိတ်မချဘူး။ အမျိုးမျက်လုံးတွေ ဘာတွေဆွေးနေထ
လဲ’

‘တော်ပြီကွာ... မင်းလုပ်ချင်တာလုပ်ပါ ကိုယ်လက်
တယ်...’

သန့် ပြောင်းလဲမှုတွေအတွက် လွန်းမသိချင်ယောင်ဆောင်
ကာလက်ထပ်ပွဲအတွက်ပဲစီစဉ်မည်။ သန့် ဘယ်တုန်းကလွန်းကို မျက်
ထားတင်းတင်းနဲ့ပြောဘူးလဲ။

ဟိုဟာမလေးကြောင့်ပါ။ ညည်းဘယ် လောက်အထိဖမ်းစား
ထားလဲ သန့်ကလူရိုးလူအေး ညည်းကိုစပြီးချစ်တာတော့ မဖြစ်နိုင်
ဘူး။

သိမယ် ဒီကိစ္စကိုပြတ်ပြတ်သားသားလုပ်ဆောင်ဖို့စဉ်းစား
နေသည်။

‘စေ့စပ်ပွဲပြီးတာနဲ့ တစ်ပတ်အတွင်း လက်ထပ်ကြမယ်၊
လက်ထပ်စာချုပ်မှာလက်မှတ်ထိုးမယ် သန့် ကိုစိတ်မချလို့ပါ’

‘မင်း စိတ်တိုင်းကျပဲစီစဉ်ပါကွာ ကိုယ်အနားယူတော့မယ်
လွန်း ပြန်ပါတော့’

‘ပြန်မှာပါ... ဘယ်မှမထွက်နဲ့တော့ ဖုန်းဖွင့်ထား လွန်း
ဖုန်းဆက်နေဖို့ပါ’

လွန်းပြန်သွားတော့မှ သန့်ရဲ့မွန်းကြပ်နေတဲ့စိတ်တွေပျဲပါး
သွားရသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရည်လေးဆီကိုဖုန်းဆက်ရမယ်။ သူမတို့
အိမ်ရှေ့ကဖုန်းနံပါတ်ပေးထားသည် တောင်းပန်ရမယ်။

သူ့ကို မေ့ပစ်လိုက်ဖို့ပြောရမယ် တစ်ကြိမ်လောက်တော့
တွေ့ချင်တယ်။

ရည်လေးကို ကားပေါ်တင်ပြီးအဝေးကိုမောင်းထွက်ပြောချင်

၂၁၆

ကိုကိုလူနော်

တယ် အခုလောက်ဆိုရင် ရည်လေး သူ့ကိုမုန်းတီးနာကျည်းနေမလား
ပဲ။ ရည်လေးနှင့်တစ်ကြိမ်လောက်တော့ မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့ချင်
သည်။

□

(၂၀)

‘နင် ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ ရည်လေး... ပြောစမ်း၊ နင့်မှာ
ချစ်သူရှိနေလား ဒီနေရာမှာချစ်သူနဲ့ ခိုးရာလိုက်ပြေးဖို့ ချိန်းထားလို့လား
ရည်’

‘မသိဘူး ရည်ကိုဘာမှမမေးပါနဲ့ ကမ္ဘာ မဖြေနိုင်ဘူး...
ကမ္ဘာ ပြန်ပါ’

‘မင်းကိုစိတ်မချဘူး’

‘ရည်ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး အိမ်ပြန်ရောက်နေပြီပဲ’

‘ဒေါ်လေးကိုနှုတ်ဆက်ဦးမယ်’

‘ထားလိုက်ပါ’

‘ဒေါ်လေး ကမင်းဘယ်အချိန်ပဲပြန်ပြန် ခွင့်ပြုတာပဲလား’

‘ဒေါ်လေးညှိက ရည်ကို အရမ်းချစ်တယ် အလိုလည်းလိုက်

တယ် ယုံကြည်တယ်’

‘မင်းဘာတွေ လုပ်နေတာလဲ မင်းဒုက္ခရောက်တော့မလို့ ငါသာရောက်မလာရင်’

‘ကမ္ဘာ’

‘ပြော’

‘ရည်ကို စိတ်ဆိုးသွားပြီလား၊ အထင်သေးသွားပြီလား ဟင်’

‘ပိုပြီးစိတ်မချတာ၊ ပိုပြီးချစ်တာ မင်းကိုတယ်လို အကြောင်းမမှ မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူး၊ ရည်လေးဘာတွေဖြစ်နေလဲကွာ ပြောပြစမ်းပါ’

‘ဟင့်အင်း’

‘ချစ်သူရှိနေလား’

‘ရှိနေတယ်ဆိုရင်ရော’

‘မင်းမှာချစ်သူရှိနေတယ်ဆိုရင်လည်း မင်းကိုလက်ထပ်ယူဖို့ သတ္တိမရှိတဲ့ ဂုဏ်သရေရှိလူကြီးလူကောင်းပဲဖြစ်ရမယ်’

‘ဟင်း... ဟင်း... ဟင်း...’

‘ရည်’

‘ပြန်တော့’

‘မင်းကိုစိတ်မချဘူး ရည်၊ မင်း ချစ်သူကဘယ်သူလည်း မင်း အရမ်းချစ်လား ကိုယ့်သွားတွေမယ်’

ကမ္ဘာ နင့်ကိုလူဆိုးလူပေတစ်ယောက်လို့ထင်ထားတာ နင့်

အပေါ်ငါဘယ်တော့မှမချစ်ပါဘူး၊ အထင်သေးနေခဲ့တာလေး စိတ်က ချမ်းသာပြီး အစွမ်းအစမရှိတဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ငါဘယ်တော့မှ လက်မထပ်ချင်ဘူး။

သင်တန်းမှာကိုသခံကိုတွေ့ပြီးထဲက ရည်လက်ထပ်ယူမယ့် ယောက်ျားကိုစိတ်ထားခဲ့တာ။ ဒါပေမဲ့ ရည်ကသူ့အတွက်ဂုဏ်သိက္ခာမဲ့စေ တဲ့မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်နေတယ်လေ။

ကမ္ဘာကမှ စိတ်ထားမြင့်မြတ်တည်ကြည်သေးတယ်။ ကမ္ဘာ မျက်ဝန်းတွေက အကြင်နာတွေ ဖိုးရိမ်ပူပန်မှုတွေနဲ့ ပြည့်နှက်နေသည်။

‘မနက်ဖြန်မှတွေ့မယ်နော် ရည်ကိုမေ့ပစ်ဖို့ပဲ ကြိုးစားစမ်းပါ’

‘ရည်’

‘သွားပြီ’

သူမ အိမ်လေးထဲဝင်လာပြီး တံခါးပိတ်ပစ်သည်။ ကမ္ဘာ လည်းစိတ်လျော့ပြီးပြန်သွား၏။ ဒေါ်လေးညှိက သူမရှေ့မှာလာရပ် သည်။

‘ရည်လေး’

‘ဟင်... ဒေါ်လေးညှိ’

‘ကမ္ဘာလေး ပြန်သွားပြီလား’

‘အင်း’

‘ဘာတွေဖြစ်လာလဲ၊ ဒေါ်လေးညိုကိုအမှန်အတိုင်း ပြောစမ်း’
တူမလေးချစ်သူနှင့်သွားတွေ့တာ ဒေါ်ညိုညိုသိသည်။ မိမိက
တူမလေးကိုယုံကြည်မိ၏။ ကိုယ်ကျင့်တရား ထိန်းသိမ်းတတ်သည်။
ဒါပေမဲ့ တူမလေး ပြဿနာတက်လာပုံပင်။ ကမ္ဘာ နှင့်ဘယ်မှာတွေ့ကြ
တာလဲ ဒေါ်ညိုညိုစိတ်ပူသည်။

‘မောင်သခံနဲ့တွေ့ခဲ့လား ဘာတွေဖြစ်ကြလဲ ကမ္ဘာကရော’

‘ကိုကိုနဲ့မတွေ့ခဲ့ဘူးဒေါ်လေး’

‘ဟင်’

‘ကိုကိုမလာဘူး’

‘အဖြေကရင်းချေပြီပဲ၊ တူမလေးကိုလက်မထပ်ရဲတာ၊ သတ္တိ

မရှိတာပဲ’

‘ရည်ကတော့ ကိုကိုကိုယုံကြည်နေတုန်းပဲ’

‘ဘာ’

‘ကိုကိုက ရည်ကိုချစ်တယ် ဆိုတာလေ’

‘အရူးမ’

‘ရည် ယုံတယ် ကိုကိုတကယ်ပဲရည်ကိုချစ်တာပါ၊ ကိုကိုက
တည်ကြည်ခန့်ညားတဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါ ဒေါ်လေးညိုမစွန့်စား
ရဲတာပါ’

‘မစွန့်စားရဲတာကိုကမှားနေတယ် ရည် သမီးပဲ နောက်ဆုတ်
လိုက်ပါ ကမ္ဘာနဲ့လက်ထပ်ဖို့ ဒေါ်လေး ဇွတ်အတင်း မတိုက်တွန်း
တော့ပါဘူး’

‘ရည်လေးစောင့်ကြည့်ချင်သေးတယ်၊ ကိုကိုကရည်လေးကို
ရင်ထဲကချစ်တာပါ၊ ရည်လေးသိနေတယ်’

‘ရည်လေး အဓိပ္ပာယ်မရှိတာတွေ ထပ်ပြီးမလုပ်ချင်နဲ့တော့၊
မောင်သခံ ကိုမေ့ပစ်လိုက်ပါတော့ကွယ်’

တူမလေးကိုဒေါ်ညိုညိုဆွဲယူပွေ့ဖက်ပြီးပြောမိသည်။ သနား
လိုက်တာ။

ဘယ်လိုကံကြမ္မာတွေလဲ ရည်လေးက ဖြူစင်ပြီး လိမ္မာတဲ့
မိန်းကလေးပါ။ ပညာကြီးစားပြီး ဘဝကိုနားလည်သူ။

မောင်သခံ မင်း ဘာလုပ်တာလဲ။ ငါ့တူမလေးက မင်းကို
ငြူဆွယ်ဖြားယောင်းမှာတော့ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး။ ငါ့တူမအကြောင်း
ငါအသိဆုံးပဲ။

ဒေါ်ညိုညို ဒေါသဖြစ်နေသည်။

‘အိပ်တော့ ညည်းလေး ဘာတွေရင်ဆိုင်လာရလဲဆိုတာ
ဒေါ်လေး သိတယ်၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုချိန်းထားပြီးမလာတာ
အာကျုံးပီသတာမှမဟုတ်တာ’

‘ကိုကို ကမချိုးပါဘူး၊ ရည် ကသွား စောင့်တာပါ၊ နှောင်
တာပါ’

‘နားတော့ သမီးသိထားရမှာက မောင်သစ်က သမီးထို
ဘယ်တော့မှ တရားဝင်လက်ထပ်မှာမဟုတ်ဘူး’

‘ဒေါ်လေး’

‘သွား’

ရည် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ ကိုကိုကတကယ်ပဲရည်ကိုစွန့်ပစ်
သွားပြီလား ဟင်။ ကိုကိုမှာဘာဖြစ်လို့ သတ္တိတွေရှိမနေတာလဲ သူမ
ငိုမိသည်။ နောက်နေ့အထိ ရည် အိပ်မရ၊ သူမ မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ
အိပ်စက်ခြင်းတွေမရှိတော့။ ကိုကို နှင့်တွေ့ချင်တဲ့ဆန္ဒတွေပြင်းပြနေ
သည်။

‘ရည်လေး’

‘ဟင်... ကမ္ဘာ’

‘ထွက်လာခဲ့လေ မနက်စာသွားစားမယ်၊မင်းသင်တန်းကိုလွှား
ရမယ် မဟုတ်လား’

ဒီကောင် အစောကြီးလာနေသည်။ရည် မအိပ်ရသေးဘူး
အပြင်လည်းသွားချင်တဲ့ ဆန္ဒမရှိပါဘူး။ အိပ်ယာကနေထချင်။ ကိုကို
အကြောင်းတွေပဲတွေးနေချင်သည်။

‘ထေချင်သေးဘူးဟာ နင်ပြန်ပါ’

‘မရဘူး ရည် သင်တန်းသွားရမယ် ထပါ’

‘သင်တန်း’

‘မင်း စာအုပ်ငှားလာတယ်လေ ပြန်ပေးရမယ် မဟုတ်
လား’

‘ဟုတ်သားပဲ’

သူမထလိုက်သည် သူ့သူ့စာအုပ်ငှားလာတာပဲ ပြန်ပေးရမယ်။
ကိုကိုနဲ့တွေ့ရမှာ သူ့သူ့ ဆီကသတင်းတွေကိုလည်းမကြားချင်ပေ။
အတင်းအရမ်းပြောတယ်။ ဒါပေမဲ့စာအုပ်တော့ပြန်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။
အပြင်ထွက်လိုက်၏။ ရေချိုး အဝတ်အစားလဲသည်။

‘ရည် ညကအိပ်ရဲ့လားကွာ၊ မျက်နှာလေး သိသိသာသာ
ချောင်ကျသွားတယ်’

‘ထားလိုက်ပါ’

ကမ္ဘာ အိဒီလောက်အထိဂရုစိုက်နေတာကို ရည်အမြင်ကတ်
လာသည်။

ကိုကိုကလွဲပြီးရည် ဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်ဘူး။

သူမမှန်ကြည့်လိုက်တော့ တကယ်ပဲမျက်နှာလေးကချောင်ကျ
နေသည်။ ကျွန်မအိပ်လို့မရဘူးစားလို့လည်းမဝင်ဘူး။ ကိုကိုအကြောင်း
တွေပဲတွေးနေလို့လေ။

သူမကို ကမ္ဘာက စားသောက်ဆိုင်မှာကျွေးသည် စားမရ
အစားအစာတစ်ခုကိုမျှချ၍ပင်မရ ကမ္ဘာက စိုးရိမ်တကြီးကြည့်နေ၏။
သူမ အရေးမလုပ်ပဲ သင်တန်းကိုထွက်လာသည်။

‘ကမ္ဘာ ခဏလေးကားရပ်ပေးပါ’
‘ဘာဖြစ်တာလဲ ရည်’
‘ကားရပ်ပေးပါ ခဏလေး... ရပ်ပါ’

ကိုကို တစ်ယောက်တည်းလမ်းလျှောက်လာတာတွေ့၍
ကမ္ဘာ ကားရပ်ပေးတော့ သူမ ဆင်းပြီးအပြေးကလေးသွားသည်။

‘ကိုကို’
‘ဟင်... ရည်’

‘ကိုကိုတာဖြစ်လို့ ရည်လေးနဲ့လာမတွေ့ရတာလဲဟင်၊ ညက
ရည်လေးစောင့်နေတယ် အရမ်းညဉ့်နက်တဲ့အထိပဲ’

‘ကိုကိုလာပါတယ်’
‘ဟင်’

‘ရည်လေး စောင့်နေမယ်ဆိုတာသိလို့လေ ရည်လေးကို
ပြဿနာလာရာတဲ့ကောင်တွေနဲ့တောင် တွေ့တယ်’

‘ကိုကိုလာတယ်၊ ရည် ထင်ပါတယ်ကိုကိုရောက်လာမယ်ဆို
တာလေ’

ကိုကိုရောက်လာ၍ ရည်ပျော်သွားသည်။ တွေ့လား ကိုကို
လာပါတယ်လို့ ကိုကိုကို ရည်ယုံကြည်သည်။

‘မင်း ကမ္ဘာနဲ့လာတာလား ရည်’
‘အင်း... ဟိုကမ္ဘာနဲ့တော့တစ်မျိုးမထင်နဲ့နော်ကိုကို၊ သူက

ရည်ရဲ့ အကောင်းဆုံးမိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းပါ’

မင်း ဘဝတင့်တယ်ဖို့အတွက် ကမ္ဘာ ကပဲအလိုက်ဖက်ဆုံး
အတင့်တယ်ဆုံးယောက်ျားလေးပါကွာ။ ရည်လေး ကိုသူလည်းတွေ့
နိုင်နေသည်။

မဖြစ်နိုင်တဲ့အကြောင်း သူချော့မော့ပြောပြချင်၏။

သူနှင့် လွန်းတို့လက်ထပ်တော့မည် အစီအစဉ်တွေအားလုံး
သုပ်ဆောင်ပြီးကြပြီ ရည်လေးကိုလည်း သနားသည်။

‘ရည်လေး’
‘ရှင်’

‘ညကျရင် ဘုရားပေါ်မှာပဲကိုကို ကိုစောင့်နေပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါကိုကို’

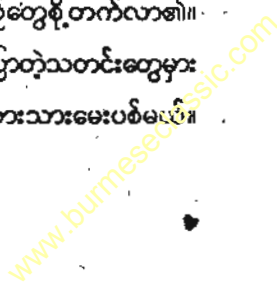
‘ကိုကို မလာမချင်းတော့မစောင့်နဲ့၊ ညရှစ်နာရီမှမလာရင်
ငါ ပြန်ပါတော့’

‘ကိုကို’

'ကိုကိုလာမှာပါ ဒါပေမဲ့ အခက်အခဲဆိုတာရှိနေတယ်လေ'
 'လာဖြစ်အောင်တော့လာပါ ကိုကို ရည်အရမ်းတွေ့ချင်လို့ပါ။
 ကိုကိုကိုယ့်ကြည့်ပြီးစောင့်နေပါ့မယ် နော်'
 'ကိုကိုသွားပြီ'
 ကိုကိုသစ် ရှေ့ဆက်လျှောက်သွားတော့ ရည်တစ်ယောက်
 တည်း ငေးကြောင်စွာကျန်ရစ်ခဲ့သည်။
 'ရည်'
 'ဟင်... သူသူ'
 'စာအုပ်လာပြန်ပေးတာလား'
 'အင်း'
 'ရည်နဲ့ဆရာကအဆင်ပြေနေပါလား၊ ဘယ်သင်တန်းသွား
 မှစကားမပြောတဲ့ ဆရာသစ်က မင်းနဲ့တော့ပြောသားပဲ'
 သူသူကို ဘာမှရှင်းလင်းပြောဆိုမနေတော့ပဲ ရည် ထွက်
 လုပ်တော့ သူသူကလက်ဆွဲထားပြီး အတင်းကပြောဖြစ်အောင်ပြောဆေး
 သည်။
 'ဆရာသစ်နဲ့ဆရာမလွန်းတို့နှစ်ယောက်စာတွေတောင် နှိမ်
 ထားပြီးပြီဟ'
 'မဖြစ်နိုင်တာ'

'ဘာလဲ ဘာဖြစ်လို့မဖြစ်နိုင်မှမှာလဲ ဟဲ့ အားလုံးနီနီထား
 ပြီးပြီ၊ လက်ထပ်ပွဲလည်းတစ်လအတွင်းလုပ်မှာ'
 'ဆရာသစ်က လက်ခံလို့လား'
 'လက်ခံတယ်လေဆရာသစ်ကဂုဏ်အရမ်းမက်တယ်၊ တော်ရုံ
 မိန်းကလေးကိုအထင်မကြီးဘူး။ ဆရာမလွန်း ကိုပဲမိန်းမထင်တာဟ'
 သူမစာအုပ်ပေးပြီးလှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။ ကိုကိုကတကယ်ပဲ
 မလွန်းနဲ့လက်ထပ်တော့မှာလား၊သူမစိတ်ထဲမှာတော့ကိုကိုက သူမအား
 ဝစ်ခွာမသွားဘူးဟုပဲ ယုံကြည်နေသည်။
 'ရည်လေး ဘာရုပ်လုပ်နေတာလဲ၊ စာအုပ်ပေးပြီးပြီမဟုတ်
 ထား... ပြန်ကြမယ်'
 'အင်း... ကမ္ဘာ'
 ကမ္ဘာ ကားလေးသူမအနားရောက်လာသည်အထိ သူမအသိ
 နိတ်ကင်းမဲ့စွာရပ်နေဆဲပင်၊ ကမ္ဘာ လက်ကိုလာဆွဲမှ အသိတွေဝင်လာပြီး
 ထားလေးပေါ်တက်၏။သူမဟန်မဆောင်နိုင်တော့ဘူးဝမ်းနည်းကြေကွဲမှု
 ဆွဲက သူမ ရင်ထဲသို့အတိုင်းအဆမရှိ တိုးဝင်နေသည်။ ကမ္ဘာကိုပင်
 ကြည့်ရဲတော့။ မျက်ဝန်လေးတွေထဲမှာမျက်ရည်တွေစိုတက်လာ၏။
 ရည် ရူးတော့မယ်ထင်တယ်။ သူသူ ပြောတဲ့သတင်းတွေမှား
 ခါစေ၊ ဆရာသစ် နှင့် သူမတွေ့ရင် ပြတ်ပြတ်သားသားမေးပစ်မယ်။

ရည်တို့ လက်ထပ်ကြရအောင် ရည်ကိုအဝေးတစ်နေရာရာ
ခေါ်သွားပေးပါလား ကိုကို၊ ဒါပေမဲ့လည်း ကိုကိုက မိန်းကလေး
တစ်ယောက်ကိုခိုးပြေးရဲတဲ့ သတ္တိရှိမှာမဟုတ်ပါဘူး။

မျက်ရည်တွေလိမ့်ကျမလားအောင်ပဲ အနိုင်နိုင်ထိန်းချုပ်နေရ
သည်။

(၂၁)

‘ဘာပြောတယ် ရည်လေး၊ ကိုကိုကချိန်းတယ်ဟုတ်လား။
ဒေါ်လေးညို သွားတွေ့မယ် ရည်လေး မတွေ့နဲ့၊ မလာရင် တူမလေး
တစ်ယောက်ထဲအခက်တွေ့ရမယ်’

‘ဟင့်အင်း ရည်လေးပဲသွားတွေ့မယ် ရည်လေး ကတီပေးပါ
တယ်၊ ဒီတစ်ခါ ကိုကိုရောက်မလာရင် ရည်လေး ကမ္ဘာနဲ့ လက်ထပ်
ပါ့မယ်နော်...’

‘ဒေါ်လေး စိတ်မချဘူး အရမ်းစိတ်ပူနေတယ်၊ ဒေါ်လေးကို
ထိုက်ခွင့်ပြုပါ’

‘ဒေါ်လေး’

‘ဒေါ်လေး အဝေးမှာနေမှာပါ၊ စိတ်မပူပါနဲ့ တူမလေးကိုကို
ရောက်လာရင်လွတ်လွတ်လပ်လပ်အေးအေးဆေးဆေးတွေ့လေဒေါ်လေး’

စောင့်နေမယ်။ ဘယ်လောက်ပဲကြာကြာ... ဒေါ်လေး စောင့်နေတော့ တူမလေး စိတ်ချလက်ချတွေ့လို့ရတယ်လေ'

ကိုကိုက ရည်လေး ကိုခိုးပြေးသွားမယ်ဆိုရင်ရော ကိုကိုက ရည့် ကိုပဲချစ်တာပါ။

ဘယ်တော့မှ မစွန့်လွှတ်ဘူး။ ကိုကိုအချစ်တွေကို ဒေါ်လေး ညှို့ မယုံကြည်ပေမဲ့ ရည်လေးယုံကြည်တယ်။ ရည်လေးကတော့ ကိုကို့ နောက်လိုက်မှာနော်၊ ဒေါ်လေးပဲတစ်ယောက်တည်းကျန်ရစ်ခဲ့မှာ ဒေါ်လေးညှို့ကိုလည်း ရည်လေး စိတ်မချ၍အတင်းအကြပ်နေနိုင်ခဲ့ သည်။

'ဒေါ်လေးညှို့ နေခဲ့ပါ။ ရည်လေး စိတ်တွေမလွတ်လပ်လို့လေး နေခဲ့ပါနော်၊ ရည်လေးကိုမချစ်လို့လားဟင် ချစ်တယ်မဟုတ်လားနေရင် ခဲ့ပါ'

နောက်ဆုံးတော့ ဒေါ်လေးညှို့ ပဲအလျော့ပေးပြီးနေခဲ့သည်။ ရည်လေး ရင်တွေခုန်လိုက်တာ။ စိတ်တွေစောပြီး ဘုရားကိုစောစော ပဲလာခဲ့၏။

ကိုကိုရောက်လာမှာပါ။ ရည်လေးကို မစွန့်လွှတ်နိုင်ပါဘူး ကိုကို့အချစ်တွေကို ယုံကြည်မိနေသည်။

'ရည်လေး'

'ဟင်... ကိုကို'

'အောက်ကိုဆင်းရအောင်'

'ဟိုလေး... ကိုကို တကယ်ပဲရောက်လာတယ်နော်၊ ဖျော် လိုက်တာ ဒါ့ကြောင့်လေ ရည်လေးက ကိုကို့အချစ်တွေကို ယုံကြည် တာ'

ကိုကို့ လက်မောင်းကို ရည်လေး ချိတ်ဆွဲလိုက်တော့ ကိုကိုက သေမသာရုန်းဖယ်ပစ်သည်။

'အောက်ကိုဆင်းကြမယ် ရည်လေးကိုပြောစရာတွေရှိတယ်'

'ကိုကို'

'ဟင်'

'ဘုရားရှိခိုးကြရအောင်နော်၊ ဆုတောင်းကြမယ်လေ'

'လာပါ ရည်လေးရယ်၊ ကိုကို့အချိန်မရဘူး'

'ကိုကို'

'လာပါ'

ကိုကို့ အခြေအနေကိုကြည့်ပြီး ရည်လေး စိတ်ပူနေသည်။ စိမ်းကားနေသလိုပဲ ကိုကို့မျက်ဝန်းတွေထဲမှာအချစ်အရိပ်နဲ့တွဲနေမိ၏။

ရီဝေဝေ မျက်ဝန်းညှို့ညှို့တွေထဲမှာ အချစ်ရိပ်တွေတော့ ရှိနေသည်။

အောက်ကိုရောက်လာကြ၏။ ရည်ရွယ်လင့်ထားသလိုတော့ မဖြစ်လာပါဘူး။ ကိုကို ဘာတွေပြောမယ်ဆိုတာသိလာသည်။

‘ရည်လေး’

‘ရှင်’

‘ကိုကိုတို့လေ’

‘ဘာဖြစ်လဲကိုကို ပြောပါ... ရည်လေးကတော့ ကိုကိုဆန္ဒ အတိုင်းပါပဲနော်’

ကိုကိုတို့ ခိုးပြေးကြရအောင်လို့ ပြောမလားဆိုပြီး သူမမျှော် လင့်နေသည်။ ကိုကိုတွေဝေနေ၏ ရည်လေးပခုံးလေးကိုဆတ်ကန်တွေ မက်လိုက်သည်။

‘ကိုကို’

သင်္ခါ နှုတ်က ရည်လေးကိုလမ်းခွဲဖို့မပြောချင်ပေ။ သူ့ထံ ယုံကြည်နေဆဲဖြစ်ကြောင်း သူသိနေသည်။

ကိုကို ရင်နာရပါတယ် ရည်လေးရယ်။ ကိုကိုလေ ရည်လေး ကိုကားပေါ်တင်ပြီး အဝေးကိုထွက်ပြေးသွားချင်တယ်။ ကိုကိုချစ်တာ ရည်လေးပါ။ သူဘယ်လိုမှပြောမထွက်၊ ချစ်သူရည်လေးအား ဖွဲ့စစ် ထားမိသည်။

‘ကိုကိုမှာ ဘယ်လိုအခက်အခဲတွေရှိနေလဲဟင်၊ ရည်လေး’

ပြောပါ ကိုကိုကိုအားလည်ပေးပါ့မယ်၊ ရည်လေးတို့ ဘာဆက်လုပ်ရလဲ ဟင်’

‘ဘာမှမပြောကြရင် အကောင်းဆုံးပဲကွာ၊ ရည်လေး ဘာစား မလဲသွားစားကြမယ်’

ရည်လေးကို လမ်းခွဲဖို့စကား သူကစ၍ မပြောချင်ပေ။ ရက်စက်ရာကျနေသည်။

‘ရည်လေးနဲ့ ကိုကို အေးအေးဆေးဆေး မလည်ပူးသေးဘူး။ ဒီညတော့လည်ကြရအောင် ရည်လေး ဘာစားမလဲ၊ လိုတဲ့ပစ္စည်းတွေ လည်း ကိုကိုဝယ်ပေးမယ်လေ’

ဘာသဘောလည်း ကိုကို... စောစောကညှိနှိုင်းနေတဲ့ ကိုကို မျက်ဝန်းတွေက အပျော်တွေနှင့်ဝင်းလက်သွားသည်။ သူမမေးကြည့်ချင် နေတာက ကိုကိုနဲ့မမလွန်းတို့လက်ထပ်ကြတော့မလားဆိုတာပဲ။ ကျွန်မ ပြတ်ပြတ်သားသားသိချင်တယ်။ ပြောပြပါ။

ရည်လေးစိတ်ပူတယ်။ ကိုကိုက ဘာဖြစ်လို့ ရုတ်တရက်ကြီး ရည်လေး ကိုပျော်စေချင်ရတာ လဲ၊ ကိုကိုမှာသတ္တိတွေ ရှိလာပြီလား၊ ကိုကိုက သူမလက်လေး ကိုဆွဲပြီး ကားပေါ်တက်စေသည်။

‘စိတ်ညစ်စရာတွေဘာမှစဉ်းစားမနေနဲ့၊ ရည်လေး ဘာစားချင် လဲ၊ ဘာတွေဝယ်မလဲပဲတွေး...’

‘ကိုကို’

‘၅။’

ကိုကိုက မမေးစေချင်တဲ့အမူအယာပြသည်။ ဟုတ်တယ် ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် ရည်လေးနဲ့ကိုကို ဘယ်လောက်ပဲတွေ့ရတွေ့ရတွေ့ချင် တယ်။

တစ်စက္ကန့်လေးဖြစ်ဖြစ်မမေးတော့ဘူး။ ကိုကိုတောင်သတ္တိရှိ ရှိနဲ့ရည်လေး ကိုတဲ့သွားတဲ့လာလုပ်သေးတာပဲ သူမအပျော်တွေကိုပဲ စဉ်းစားပစ်သည်။

‘ရည်လေး ဘာစားမလဲ’

‘ကိုကို ကျွေးတာ’

‘ကောင်မလေး လိမ္မာသားပဲ၊ ကိုကိုက ကပ်စေးနည်းတော့ ခေါက်ဆွဲသုပ်ပဲဝယ်ကျွေးမှာ’

‘ရည် အရမ်းကြိုက်တယ်၊ ကောင်းတယ် ကိုကို’

‘အရူးမလေး’

ရည်လေးကို တစ်ညတာတော့ သခံ ပျော်ရွှင်အောင်ထားရ မည်။ ကောင်မလေး မင်းနောက်နေ့ကစပြီးမင်းငိုရတော့မယ်။ ကိုကိုက မင်းကို ထားပစ်ခဲ့တော့မှာလေ။ သခံ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ လွန်နဲ့ပဲသူ့ဘဝကို တည်ဆောက်တော့မယ်။ရည်လေး နဲ့သူတွေ့ဆုံမှုကတော့ကံသာယာမှုပဲ

ပဲခူးသွင်မှုပဲ မင်းကိုစွန့်လွှတ်သင့်တယ်။ ကိုကိုကိုစွန့်လွှတ်ပါ ရည်လေး ရယ်။ သူနှင့်ရည်လေး အချိန်တွေဖြန်းပစ်သည်။

‘ကိုကို’

‘ဟင်’

‘ကိုကို ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်မလဲဟင် ၊ ရည်လေးကိုဖြတ်ဖြတ် သားသားပြောပါ’

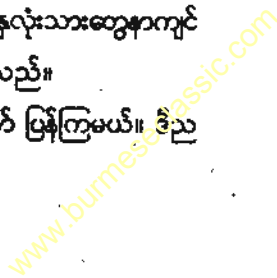
မျှော်လင့်ချက်တွေနှင့် ဝင်းလက်တောက်ပတဲ့ ရည်လေး မျက်ဝန်းလေးကိုအရောင်မဲ့သွားအောင် သခံ မလုပ်ချင်ပေ။ သူ့နှုတ်ခမ်း တွေကပြောမထွက် ရည်လေး မျက်နှာကိုကြည့်သည်။

‘ရည်လေး ကိုအားမနာပါနဲ့ကိုကို ပြောပါ ကိုကိုကရည်လေး ကိုစွန့်ပစ်မယ်ဆိုရင်တောင် ရည်လေး နားလည်ပါတယ် ကိုကို’

မင်းကအရမ်းလိမ္မာတဲ့ကောင်မလေးပါ။ ကိုကို လွန်သွားပြီ လွန်းက အားလုံးစီစဉ်ပြီးပြီလေ။ တကယ်တော့ကိုကိုသတ္တိမရှိတာပါ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး ရည်လေး ကိုကို အလွန်အမင်းဝမ်းနည်းကြေကွဲခဲ့ရ ပါတယ်။

မင်းကိုဘယ်လိုမှမပြောရက်ဘူး။ ကိုကိုနဲ့လုံးသားတွေနာကျင် နေတယ်။ ရည်လေး လက်လေးကိုဆုပ်ကိုင်မိသည်။

‘ရည်လေး နောက်မှပြောကြရအောင်နော် ပြန်ကြမယ်။ ဒီည

ရည်လေး ပျော်တယ်မဟုတ်လား ကိုကိုက ရည်လေး မျက်နှာလေးကို ဒီလိုပြုံးရွှင်နေတာမျိုးပဲမြင်ချင်တယ်'

'တကယ်လား ကိုကိုရယ်'

'တကယ်ပေါ့ကွ ကိုကိုကို မင်းဘာဖြစ်လို့ မယုံကြည်ရတာလည်း'

'ကျွန်မ အရမ်းချစ်တယ် အရမ်းစိတ်ပူတယ် ကိုကို ကျွန်မကို စွန့်လွှတ်ထားခဲ့မှာလေ'

'ကိုကိုလည်း မစွန့်လွှတ်နိုင်ပါဘူးကွာ'

သူဘာဖြစ်လို့များ ရည်လေးကိုမစွန့်လွှတ်နိုင်ဖြစ်နေရတာထဲ ဖွင့်မပြောရက် အပျော်မျက်နှာလေးညှိနှိုင်းရိပ်စင်ကြဲကွဲသွားမှာ မလိုလားမိပေ။

မပြောဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ နောက်မှရည်လေးသိသွားပါစေ သူနှင့်ရည်လေး တွေ့ဆုံမှုကလည်း နောက်ဆုံးအကြိမ်ဖြစ်သည်။

'ကိုကိုတို့ ပြန်ကြရအောင်နော် ကိုကိုက ရည်လေးကိုပျော်စေချင်တာ'

'ကိုကိုရယ်'

သူဒီညတော့ ရည်လေး ကျေနပ်စေရန်ပဲ လုပ်ဆောင်ပေးချင်သည်။ ရည်လေး လက်ကိုဆွဲပြီးလျှောက်သွား၏ လိုချင်တာတွေဝင်

ပေးသည်။ ရည်လေးကိုပြန်ပေးခဲ့၏။ ဒေါ်လေးညှိနှင့်တွေ့နေချင်တယ်ဆိုပေမဲ့ သူပေါ့ပေါ့လေးငြင်းပယ်ကာ ပြန်လာခဲ့သည်။

'နောက်မှတွေ့မယ်နော် ရည်လေး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုကိုရည်လေး ကိုချစ်တယ်'

သူမကို လက်ပြနှုတ်ဆက်ပြီးကားမောင်းထွက်သွားတဲ့ကိုကိုကိုကြည့်ပြီး သူမရင်တွေဟာသွားရသည်။ ကိုကိုက သူမကိုချစ်နေဆဲပါစွန့်လွှတ်သွားဖို့လုံးဝမရှိပါဘူး။ ရည်လေးကတော့ ယုံကြည်နေသည်။

'ရည်လေး'

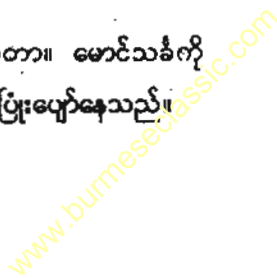
'ဟင်... ဒေါ်လေး'

'ဘယ်လိုလဲ အဆင်ပြေခဲ့လား... ဘာဖြစ်လို့အိမ်ထဲမခေါ်ရတာလဲ'

'အဆင်ပြေပါတယ်... ကိုကိုက ဒီမှာ ပစ္စည်းတွေတောင် လက်ဆောင်ဝယ်ပေးသေးတယ် တွေ့လား'

တူမလေး ပျော်ပြီးအထုပ်တွေ တစ်ပွေတစ်ပိုက်နှင့်ဖြစ်နေ၍ ဒီတံအေးရသည်။ မောင်သင်္ခီက ပြတ်ပြတ်သားသားပြောလိုက်မယ်ထင်ထားတာပါ။

ဒေါ်ညိုညို ငုတ်တုတ်လိုင်စောင့်နေခဲ့တာ။ မောင်သင်္ခီကို ဆော့မတွေ့လိုက်ပေ။ တူမလေး မျက်နှာလေးပြုံးပျော်နေသည်။

‘ကြည့်စမ်းပါဦး အများကြီးပဲ၊ တုမလေးဝတ်ချင်နေတာ ကြာပြီပဲ ကောင်းလိုက်တာ အစိုးတန်တွေချည်းပဲ’

‘ကိုကိုကလေး ပြောသွားသေးတယ် သိလား... ရည်လေးကို အချစ်ဆုံးတဲ့၊ ဘယ်တော့မှမခွဲဘူးတဲ့’

‘ဟုတ်လား ဒေါ်လေး တွေ့ချင်တယ် သမီးလေးချစ်သူဘက် ကသေချာရင်လေ ဒေါ်လေးညှိ အားမနာတော့ဘူး မ ကိုပွင့်ပွင့် လင်းလင်းပဲ ပြောလိုက်တော့မယ်လေ’

‘နေပါဦး ဒေါ်လေးညှိရယ် ခဏလောက် စောင့်ပေးပါဇော်’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘အချိန်လေးပေးပါဦး ကိုကိုက ရည်လေး ကိုမစွန့်လွှတ်ပါ ဘူး။ တကယ်ပဲလက်ထပ်မှာပါ’

ကိုကိုက ဘာမှန်းမသိဘူး ရည်လေးကိုချစ်တယ်တဲ့။ ဒါပေမဲ့ လည်းကိုကိုက ရည်လေးကို သတ္တိရှိရှိလက်ထပ်ပါ့မလား စိတ်ပူရသေး တယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီညတော့ ရည်ပျော်သည်။ ကိုကိုအချစ်တွေ ကိုကို အကြင်နာတွေရလိုက်၏။ သူမအိပ်ပျော်သွားသည်။

‘ရည်လေး...ရည်လေး ထတော့လေ၊ ဘယ်အချိန်ရှိနေပြီလဲ’ သူမလန်နိုးသွားတဲ့အချိန်တွင် ကမ္ဘာအသံကြီးကိုကြားရတော့

စိတ်ကတိုချင်သွားသည်။ လူဆိုး။ သူများအိမ်အစောကြီး ဘာဖြစ်လို့ ရောက်လာတာလဲ။ စိတ်ပုတ်လိုက်တာဇော်။

ကိုကိုအကြောင်းတွေပဲရည် တွေးနေချင်တယ်။ မတတ်သာ တော့၍ ထလိုက်ရသည်။

‘သခင်မလေးကို မနက်စာစားဖို့ ရှေ့တော်မှောက်အစစားဝင် ရင်းပင့်တာပါ’

‘တော်ပြီ ဒီမနက်တော့မသွားတော့ဘူး၊ ရည် အရမ်းအိပ်ငိုက် နေတယ် ပြန်အိပ်မယ်’

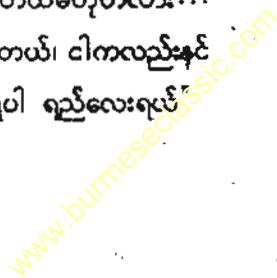
ကမ္ဘာ့ရယ် နှင့်ကျေးဇူးတွေကိုတော့မမေ့ပါဘူး။ ရည်လေး အခု ချိန်ကစပြီး ကိုကိုအထင်အမြင်လွဲနိုင်တာတွေမလုပ်ချင်တော့ဘူး။ ရည် အနေအထိုင်ဆင်ခြင်ရမယ်ထင်တယ်။ ကမ္ဘာ့က အတင်းခေါ်သည်။

‘ငါ နေမကောင်းဘူးကမ္ဘာ့ အပြင်မထွက်ချင်တာ’

ကမ္ဘာ့ကတော့ရည်ကိုစူးစူးလေးကြည့်မိသည်။ မင်းမှာချစ်သူ ရှိနေပြီပဲ။ ကိုသခံမဟုတ်လား။ သူ့စုံစမ်းထားရသလောက် သင်တန်းက ဆရာသခံက ဆရာမလွန်းနှင့်လက်ထပ်ကြဖို့စီစဉ်ပြီးပြီဖြစ်သည်။

‘ညက ကိုသခံနဲ့ လျှောက်လည်ကြတယ်မဟုတ်လား...’

ငါတွေပါတယ် နှင့် အရမ်းချစ်နေတယ် ပျော်နေတယ်၊ ငါကလည်းနှင့် ပျော်နေမယ်ဆိုရင် ဘာပဲလုပ်ပေးရ လုပ်ပေးရပါ ရည်လေးရယ်

မနေ့ညက ကိုသခံနှင့်ရည်လေးကိုတွဲပြီးတွေ့လိုက်ရတော့
ကမ္ဘာ့ အလွန်အမင်းအံ့ဩသွားရသည်။ ရည်လေးပျော်နေ၏ ကိုသခံ
လက်မောင်းကိုဖက်တွယ်ထားသည်။ မင်းနဲ့ကိုသခံ လက်ထပ်ကြတော့
မှာလား။

သူ့စိတ်တွေကိုလျှော့ပစ်လိုက်၏ ရည်လေး ပျော်ပါစေ ကိုယ်
မနောက်ယုက်ပါဘူး... သူပြန်လာခဲ့သည်။

(၂၂)

ကမ္ဘာ့ အသေအချာသိလိုက်ရသောသတင်းအတွက် ဆောက်
အည်ရာမရအောင်တုန်လှုပ်သွားရသည်။

ဆရာသခံကဘာလဲ လွန်းခင်ခင်ဆိုတဲ့ဆရာမနှင့် လက်ထပ်
တော့မည်။ ဒီနေ့ နေ့စပ်ပွဲတဲ့ မကြာခင် လက်ထပ်ပွဲကျင်းပမှာဖြစ်၏။
ရည်လေးသိရဲ့လား ကိုသခံနေ့စပ်ပွဲကျင်းပရာဟိုတယ်ကို
သူ့ရောက်သွားရင်း သတင်းကြားလာခဲ့တာပါ သေချာသည်။

'နှစ်ယောက်လုံးက အရမ်းတည်ကြည်ကြတာ လိုက်ဖက်
အဆီ၊ ပညာရော အသက်အရွယ်ရော ချောမောတာရော'
သတို့သားကိုကြည့်လိုက်တော့ ရည်လေးရဲ့ ဆရာကိုသခံဖြစ်
အဆီ။

ကမ္ဘာ့ ဒေါသဖြစ်ရ၏။ ရည်လေးက ဘယ်လိုလုပ်မှာလည်း။

ကိုသင်ကို ယုံကြည်ပြီး အရမ်းပျော်ရွှင်နေတာပါ။ ဒေါ်လေးညှိကတောင် ကမ္ဘာကိုစိတ်လျှော့ပစ်ဖို့ ပြောနေသည်။ သူလုံးဝသည်းမခံနိုင်တော့ နေစပ်ပွဲပြီး၍ ဧည့်သည်တွေကို ဧည့်ခံနေစဉ် ဆရာသင်္ခံ အပြင်ထွက်လာ သည်နှင့် သူတွေ့လိုက်သည်။

‘မောင်ကမ္ဘာ’

‘ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ ဆရာသင်္ခံ၊ ရည်လေးကရော’

‘မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်လို့ ကိုယ်နောက်ဆုတ်လိုက်တာပါ။ ရည်

လေးက မင်းနဲ့ပဲလိုက်ဖက်ပါတယ်’

‘ဗျာ’

‘ကိုယ် တဒင်္ဂသာယာမှုနဲ့ မှားယွင်းသွားပါတယ်’

တောင်းပန်ပါတယ် ကမ္ဘာ။ ရည်လေးကိုလည်း ပြောပြဖို့ပါ။ ဟိုခါ လွန်နဲ့ လက်ထပ်ဖို့ အထိစီစဉ်ပြီးနေပြီ’

‘ခင်ဗျား... ဘာလုပ်တာလဲ၊ ဒါလူကြီးလူတောင်းလာ

ရည်လေးရဲ့ နှလုံးသားတွေကို ခင်ဗျားစော်ကားပစ်လိုက်တာပဲ’

‘မင်းကိုတောင်းပန်ပါတယ် ကမ္ဘာ၊ ရည်လေးကို ဘယ်လို

လက်မထပ်နိုင်လို့ပါ ကိုယ့်...’

‘ရည်လေးက ဘာဖြစ်နေလို့လဲ ပြောစမ်းပါဗျာ မတူ့စွာ

တာလား၊ ပွဲလယ်မှာမတင်တယ်လို့လား... ပြောပါ’

ကိုယ်မှာ တိကျတဲ့အဖြေမရှိတော့။ သူကငယ်နေတယ် ကိုယ် တပည့်ဖြစ်နေတယ်လေ

အဲဒါဆို ခင်ဗျားကဘာဖြစ်လို့ ရည်လေးကိုကြိုက်ရတာလဲ ပြောစမ်းပါ

‘တော်ပြီကွာ’
‘ခင်ဗျား’
သူ ဆွဲပြီးထိုးပစ်တော့မလို့ လက်ရွယ်လိုက်စဉ် ဆရာမလွန်း

ရောက်လာသည်။

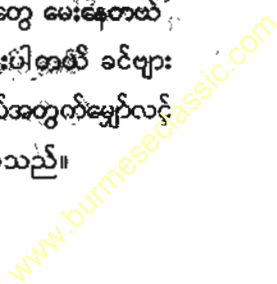
‘မောင် ဘယ်ပျောက်သွားတာလဲ၊ ဟိုမှာဧည့်သည်တွေရှာနေ ကြတယ်’

ဆရာမလွန်းက သူ့ကိုကြည့်သည်။
‘မင်းက ရည်လေးချစ်သူပဲ ကမ္ဘာ’
‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ကောင်းပါတယ် မင်းနဲ့က သက်တူရွယ်တူလေ လိုက်ဖက် တယ်၊ မရှိလို့တောင်ရှင်သည်းဖိတ်နော် ဆရာမတို့လည်းဖိတ်မယ်။

အားလုံးစီစဉ်ထားပြီးပြီ။ ဇာပါမောင်ရာ ဧည့်သည်တွေ မေးနေတယ်’
သူ ငေးကြောင်စွာရုပ်နေမိသည်။ ကောင်းပါစေမိ ခင်ဗျား

ပြီးကစွန့်ပစ်သွားတော့လည်း ကျပ်ရတနာပေါ့။ ကျပ်အတွက်မျှော်လင့် ချက်တွေရှင်သန်လာရတာပဲ။ သူလှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။

‘နင်က ငါ့အတွက်မိတ်ဆွေကောင်းပါ ကမ္ဘာရာ၊ ကော့နားတင် ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လက်ထပ်ဖို့အထိတော့ စဉ်းစားမထားနဲ့ဇော်၊ ငါ လက်ထပ်ခဲ့ယောက်ျားရဲ့စံမှာ နင်ကလုံးဝမရွေးချယ်သင့်တဲ့ယောက်ျားပဲ’

ရည်လေးပြောတဲ့စကားတွေကိုသူကြားယောင်လာသည်။ စံ ဆိုတာဘာလဲ ဆရာသစ်ကလည်း ရည်လေးကိုထိုစံတွေနှင့်ခွန်ခွာသွား ခဲ့၏။ ဒါပေမဲ့ ရည်လေးအတွက် သူ့မှာကျင့်စံစားနေရသည်။

‘ရည်လေး သိသွားရင် မလွယ်ဘူး။ ရည်လေး အတွက်ကိုယ် အားပေးနှစ်သိမ့်မှုတွေပေးချင်တယ်’

သူ့ရင်ထဲမှာ နည်းနည်းလေးတော့ ပေါ့ပါး ပျော်ရွှင်သွား သည်။ ရည်လေးကို သူပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရတော့မယ်။ အချစ်ဆိုတာကို သူစဉ်းစားနေသည်။

ရည်လေး အိမ်ရောက်တော့ သီချင်းများထောင်ရင်းပျော်ရွှင် နေတဲ့ ရည်လေးကိုတွေ့ရ၏။ ထိုမျက်နှာဝင်းဝင်းလေးကို သူငေးကြည့် ဖို့နေသည်။

‘ကမ္ဘာ ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ ဒေါ်လေးမရှိဘူးဇော် နင်တို့အိမ် သွားတယ်’

‘ဒီနေ့ငါ့မွေးနေ့လေ ရည်လေး’

‘ဟင်... ဟုတ်လို့လား’

‘ဟုတ်တယ် ဒါကြောင့်ရည်လေးနဲ့ မွေးနေ့စဉ်းခွဲလေးတူညီအ ဝလားလို့’

‘ရည်လေး အပြင်တော့မထွက်ဘူးဇော်၊ ကျင်းပချင်ရင်တော့ အိမ်မှာပဲကျင်းပကြမယ် ဒေါ်လေးညှိ ကိုဖုန်းဆက်ပြီးခေါ်လိုက်မယ်’

‘နှစ်ယောက်တည်းပဲ’

‘ကမ္ဘာဇော် ဉာဏ်မများနဲ့၊ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်နဲ့ နှစ်ယောက်တည်းအိမ်ထဲမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကဘယ်လိုထင်မလဲ’

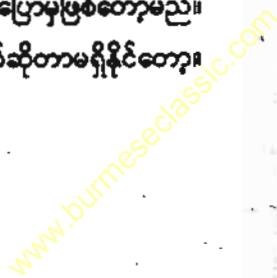
‘ထင်ထင်လေ ကိုယ်နဲ့ရည်လေးက လက်ထပ်ကြမဲ့သူတွေ လေ’

‘ဘာပြောတယ်’

သူမမျက်နှာလေးက ဒေါသတကြီးနှင့်ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့် သည်။ ရည်လေး မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ သူ့အပေါ် အချစ်တွေအရိပ်အငွေ့ ဝင်ရှိမနေပေ။

‘နင်လျှောက်ပြောမနေနဲ့ဇော် ကမ္ဘာ၊ ငါလုံးဝနင့်ကိုလက်မထပ် ဘူး ငါ့မှာချစ်သူရှိတယ်’

ကမ္ဘာကိုတော့ သူမ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောမှဖြစ်တော့မည်။ ဆိုကို ရှိနေပြီ သူမဘဝမှာ ကိုကိုကလွဲပြီးအချစ်ဆိုတာမရှိနိုင်တော့။ ကမ္ဘာကတော့ သူမအပေါ်ဂရုစိုက်လွန်းသည်။

ဒါပေမဲ့ ကမ္ဘာ့ရယ် နင့်ကိုတော့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လိုပဲ ခင်မင်နိုင်မယ်။ သူမခပ်ပြတ်ပြတ်ပဲငြင်းပစ်သည်။

‘ကမ္ဘာ့နော် ... ငါ ချစ်တာတစ်ယောက်တည်းပဲရှိတယ် ငါ့ အထင်ကြီးရတဲ့ယောက်ျား၊ စံထားရတဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲ တယ်’

နင့်ချစ်တဲ့ ကိုသင်္ခါက မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ တရားဝင်ဆွေလိုက်ပြီဆိုတာသာ နင့်သိသွားရင်ရူးသွပ်သွားမလားပဲ။ သူကတော့ ရည်လေး ကိုဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ နှစ်သိမ့်အားပေးရမလဲဆိုတာ စဉ်းစားနေသည်။

‘ရည်လေး’

‘ဟင်’

‘နင့်ချစ်သူကဘယ်သူလဲ၊ နင့်ကိုရောအတိအလင်းချစ်သူ အဖြစ် တွဲရတဲ့သတ္တိရှိလို့လား’

‘ဘာ’

ကမ္ဘာ့ စကားကြောင့် သူမအထိတ်တလန့် နင့်တုန်တုန်နီရိုင်း သွားရကာလက်ထဲမှာကိုင်ထားတဲ့ Mp.4 စက်လေးပြတ်ကုသွားသည် ပြောလေ

‘ငါ မပြောနိုင်ဘူး၊ ငါ့ချစ်သူက ငါ့အပေါ်လုံးဝသစ္စာရှိတယ်’

ငါ့ကို အမြဲတမ်းပျော်ရွှင်စေချင်တာ သိလား၊ နင့်အထင်မသေးနဲ့ ငါ့ကို နင့်ထက်ချစ်တယ်’

ကိုသင်္ခါ နေ့စပ်ပြီးပြီဆိုတာ အသိမပေးရက်ပေ။ ခင်ဗျားကြီး ဘာဖြစ်လို့များရည်လေးကို မျှော်လင့်ချက်တွေ ပေးထားရတာလဲ။ ရည်လေးကိုသူကြင်နာစွာကြည့်မိသည်။

‘ရည်လေး’

‘ဘာလဲပြော’

‘တကယ်လို့ပေါ့ဟာ နင့်ချစ်သူက တခြားတစ်ယောက် ယောက်ျားနဲ့ နေ့စပ်လိုက်ပြီဆိုရင်ရော’

‘ဘာလို့ပြောလို့ ကမ္ဘာ့နော်၊ ဒါနောက်စရာလား၊ ကိုကိုကငါ့ကို ဘယ်တော့မှသစ္စာမမဲ့ဘူး လက်ထပ်မှာ ကိုကိုက ရည်လေးကို အရမ်း မျှော်ရွှင်စေချင်တယ်။ ချစ်တယ်’

‘ကိုကို’

‘အင်း’

ကိုသင်္ခါအကြောင်းများသိသွားရင် ရည်လေးရူးသွပ်သွားမလား ပဲ၊ သနားလိုက်တာ ရည်လေးရယ်။ မင်းစိတ်သက်သာရာရသွားအောင် တိုယ်လုပ်ပေးချင်တယ်။ ရည်လေးကတော့ သူ့ကိုပြတ်ပြတ်သားသားပဲ ငြင်းသည်။

‘နှင့် မွေးနေ့ပွဲမှာ အပျော်တွေပဲပေးချင်ပါတယ် ကမ္ဘာ့ နှင်က
ငါ့ကို ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့ဖူးတယ်လေ။ ကဲပါ မွေးနေ့ပွဲကိုငါ့
ဦးဆောင်ပြီးလုပ်ပေးပါ့မယ်။ အိမ်ထဲမှာပဲနော် ပတ်ဝန်းကျင်ကဘာပဲ
ထင်ထင် နှင့်ဆန္ဒအတိုင်း နှစ်ယောက်တည်းပဲကျင်းပမယ်’

‘ရည်လေး’

ကမ္ဘာ့အရမ်းပျော်သွားပြီး စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ပဲသူ့မလက်ခံ
ကိုဆုံပဲကိုင်လိုက်သည်။

ရည်လေးက ဆတ်ခနဲပြန်ဆွဲရုန်းပြီး နှင်အခွင့်အရေးမယူနဲ့
ကောင်စုတ်ဟု ခပ်တင်းတင်းတည်တည်ပြောသည်။

ကမ္ဘာ့ရယ်ပစ်လိုက်သည်။ တကယ်တော့ ဒီညကငါ့မွေးနေ့
မဟုတ်ပါဘူး ရည်လေးရယ် မင်းကို ပျော်စေချင်တာပါ။ မင်း
နှစ်သိမ့်ပေးဖို့ပါ။ မကြာခင် မင်းချစ်သူလက်ထပ်တော့မယ် မင်းလည်း
မလွဲမသွေသိရမှာပဲ။ မင်း ရူးသွပ်သွားနိုင်တယ်။ မင်းအတွက်
ငါဘယ်လောက်အထိ စိတ်ပူနေရလဲသိလား ရည်။

သူ့မွေးနေ့ပွဲကို ရည်ကကော်ဖီတွေ မုန့်တွေစီစဉ်ပေး
ကျင်းပဖြစ်သည်။

(၂၃)

‘မင်းက ကမ္ဘာ့နော်၊ အတော်ပဲကွယ်’ မင်းနဲ့သွန်းရွှေရည်
အတွက် မမဖိတ်စာလေးပေးလိုက်ချင်လို့ပါ’

ကမ္ဘာ့စိတ်အပူဆုံးနေ့ကရောက်ရှိလာသည်။ ကိုသစ်နှင့်မလွန်း
ခင်ခင်တို့လက်ထပ်ပွဲနေ့ပင် ရည်လေးကတော့ သူ့ချစ်သူနှင့်အဆက်
အသွယ်မရဘူးတဲ့ ခရီးထွက်နေသည်တဲ့။ သူ့ကုမ္ပဏီရုံးခန်းကိုရောက်
လာပြီး မလွန်းမမက ဖိတ်စာကဒ်လေးပေးသည်။

‘သွန်းရွှေရည် ကိုပေးပေးနော် ကမ္ဘာ့၊ မမလွန်း ကိုယ်တိုင်သွား
ပေးမလို့ပါပဲ ဒါပေမဲ့ မင်းကတဆင့်ပဲပေးလိုက်တော့မယ်ကွယ် နော်’
ဖိတ်စာကဒ်လေးကိုသူ့စားပွဲပေါ်တင်ပြီး မမလွန်းထွက်သွား
သည်။

ခင်ဗျား တော်တော်လေးရက်ခက်တဲ့လုပ်။ ရည်လေးကို
ဆောင် ဖိတ်စာပေးရလား။ သူ့ဖိတ်စာကဒ်လေးကို ဒေါသတကြီး

www.burmeseclassic.com

ကြည့်နေမိ၏ ရည်လေးကိုဘယ်လိုပြုရမလဲ။ မင်းသိသွားရင် စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲမှုတွေအပြင်ထန်ဆုံး ခံစားသွားရနိုင်သည်။

သူ ကုမ္ပဏီရုံးခန်းထဲကနေ ဖိတ်စာကဒ်လေးကိုယူပြီး ရည်လေးထဲထွက်လာခဲ့၏။ ရည်လေးကမရှိ ဒေါ်လေးညိုကို မေးတော့ဘုရားကိုသွားနေသည်တဲ့ သူဖိတ်စာကဒ်လေးကိုပြလိုက်သည်။

‘ဒေါ်လေးထင်တယ်... တစ်နေ့နေ့ဒီလိုဖြစ်မယ်ဆိုတာလေး၊ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲကမ္ဘာ ရည်လေးသိရင်ရူးသွားလိမ့်မယ်၊ သေတောင်သေသွားနိုင်တယ်’

‘ဒေါ်လေး ဘာမှမပူပါနဲ့ ကမ္ဘာ တာဝန်ယူပါတယ်၊ ဒီဖိတ်စာကိုတော့ပြရမှာပဲ။ တကယ်လို့ဒီည ရည်လေးပြန်မလာရင်စိတ်မပူနဲ့နော် ကမ္ဘာ ခိုးပြေးသွားပြီလို့သာမှတ်လိုက်’

ဒေါ်လေးညို ဘာမှမပြောနိုင်ခင် ကမ္ဘာ ကားကိုတရကြမ်းမောင်းထွက်လာခဲ့သည်။ သူ့ဘုရားပေါ်ရောက်တော့သောကြာတော့မှာ ရည်လေး ထိုင်နေ၏။ သူစိတ်ကိုဆုံးဖြတ်ချက်ချပစ်ပြီး ရည်လေးအား လျှောက်လာခဲ့သည်။

ရည်လေး

‘ဟင်... ကမ္ဘာ’

သူမက ကိုကိုထင်၍ လူဆိုးကောင်ဖြစ်နေသည်။ ဒီကိုဘာဖြစ်

လို့ရောက်လာရတာလဲ မုန်းစရာ ကောင်းလိုက်တာ။ ကိုကိုကို သူမညစဉ်လာပြီးစောင့်နေခဲ့တာပါ။

‘မင်း ကိုသခံ ကိုလာပြီးစောင့်နေတာမဟုတ်လား ရည်’

‘ဘာ... နင်ဘယ်လိုလုပ်ပြီးသိတာလဲ၊ ကိုကိုသခံမှာမည်

နင်ဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ ကမ္ဘာ’

‘ကိုသခံပြောတာလေ’

‘ဟင်’

‘နင့်ကိုခေါ်ခိုင်းလိုက်တယ်၊ နင့်ကို ခိုးပြေးမလို့လားမသိဘူး’

‘ဘာပြောတယ်’

‘လာလေ... ကိုသခံရှိနေတဲ့နေရာကိုငါလိုက်ဖို့ဖေးမယ်။’

သူက အကူအညီတောင်းလို့ပါ နင် ဒီနေရာလေးမှာရှိနေနိုင်တယ်တဲ့ သူပြောပြတာ

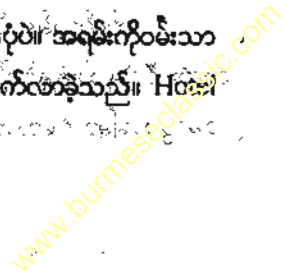
‘အင်း... ဟုတ်တယ်၊ ငါဒီမှာရှိနေတတ်တာ ကိုကိုပဲသိနေ

တာလေ၊ ကိုကိုဘယ်မှာလဲ’

‘လာ... ငါနဲ့လိုက်ခဲ့’

‘အင်း’

ရည်ရယ်နင်တော်တော်လေးတွေချင်နေပုံပဲ။ အရမ်းကိုဝမ်းသာတက်ကြွနေတယ်။ သူ့ကားပေါ်တင်ပြီး မောင်းထွက်လာခဲ့သည်။

ကြီးတစ်ခုကိုတွေ့တော့ ရည် အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွား၏။ ကိုသစ်အဲဒီ မှာတည်းနေတယ်ဆိုမှပဲ သူ့နောက်လိုက်လာသည်။

‘ဘယ်မှာလည်း ကိုကိုသစ်၊ နင်... နင် ဘာအကောက်ကြံ တာလည်း ကမ္ဘာ၊ ငါ့ကို ဒီလိုလုပ်လို့ရမယ်ထင်လား’

အခန်းထဲရောက်တော့ သူ့လောခုံချပစ်လိုက်သဖြင့် ရည် တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်နှင့် ဒေါသတကြီးမေးသည်။

‘ဟုတ်တယ် ရည်လေး။ နင့်ကိုငါခိုးပြေးလာတာ’

‘ဘာ’

‘ချစ်လို့လေ အရမ်းချစ်လို့ပါ။ နင်နဲ့အဝေးမခံနိုင်လို့ ခိုးပြေးလာတာ’

‘အဓိပ္ပါယ်မရှိတာပဲ နင်ဘာအရူးထတာလဲ၊ ငါ့မှာချစ်သူရှိ တယ် ပြန်မယ်နော် ငါအခု ဝန်ထမ်းတွေကိုအော်ပြီး အကူအညီတောင်း လိုက်ရင် နင် ဘာဖြစ်သွားမယ်ထင်လဲ’

‘ဘာမှမဖြစ်ဘူး ဒီ Hotel ကငါ့သူငယ်ချင်း ပိုင်တာလေး ပြောထားပြီးသားပဲ’

‘နင်... နင်’

‘ကိုကိုသစ်ရယ် ရည်ကို လာကယ်ပါဦး၊ ကမ္ဘာ အရူးကောင် လူဆိုး ဒီလိုရည်နဲ့နင်ငါ့ကိုပိုင်ဆိုင်ရမယ်ထင်နေလား ဝေးသေးတယ်။ သူမလွတ်မြောက်အောင် ဘာလုပ်ရမလဲဆိုတာစဉ်းစားနေသည်။’

‘ရည်လေးကို အရမ်းချစ်တယ်၊ ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ် ရည်လေး ကိုပျော်ရွှင်အောင်ထားမှာပါ လောကကြီးထဲမှာရည်လေး အရာရာပြည့်စုံ စေရပါမယ်’

‘နင် ဘာလုပ်တာလဲကောင်စုတ် လူဆိုး အဲဒါကြောင့် နင့်ကို မုန်းတာ ငါ့ကိုပြန်ပို့နော် ငါအသက်ပဲအသေခံမှာ’

ကမ္ဘာ ဘာမှဆက်ပြောမနေတော့ပဲ ရည်လေးကိုပွေဖက်လိုက် ကာ ဘယ်ညာရမ်းခါနေတဲ့ မျက်နှာလေးကို ခမ်းသည်။

မင်းကိုငါ ဘယ်လိုနည်းနှင့်မှအလွတ်မခံနိုင်တော့ဘူး ရည် လေးရယ်။ မင်းစိတ်တွေ အပြောင်းအလဲဖြစ်စေဖို့ ကိုယ်က လူကြမ်း လုပ်ပစ်တာပါ။ ကိုသစ်ရဲ့ဖိတ်စာကို ကိုယ်သွေးအေးနေတဲ့အချိန်မှာ မပြေခင်ဘူးလေ။ မင်းရူးသွားနိုင်တယ်တဲ့ ကိုယ်တမင်လူဆိုးလုပ်တာပါ။

ရည်လေးက ရုန်းကန်လေ သူက ခမ်းလေပဲ ရည်လေး ဒေါသတကြီးနှင့် အော်ဟစ်ရုန်းကန်နေသည်။

‘ချစ်ကို ကိုယ်ပြစ်ရာပစ္စည်းတစ်ခုရှိတယ်၊ ဒီမှာကြည့်စမ်း’

‘ဘာ’

သူဖိတ်စာကဒ်လေးကို ရည်လေး လက်ထဲထည့်ပေးလိုက် သည်။ ရည်လေးကြည့်ပြီးအထိတ်တလန့်နှင့်လဲနေရာကနေထလိုက်၏။ ဖိတ်စာကဒ်လေးကိုဖတ်ရင် ရည်လေးမျက်ဝန်းလေးတွေ ခိုဝေးကြကွဲ ညှို့ဖိုင်းသွားသည်။

www.burmeseclassic.com

ကိုယ့်ကို မမလွန်းကပေးခိုင်းလိုက်တာလေ ရည်လေးမင်းကို ပေးဖြစ်အောင်ပေးပေးပါတဲ့၊ ကိုသခံနဲ့လည်းတွေ့ပြီးပြီ မင်းနဲ့လိုက်တာက တာက ကိုယ်ပါတဲ့ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်မှန်တယ်တဲ့...

ဒါ... ဒါ

ကိုယ် ရည်လေးကို မပြရက်ဘူး... ဒါကြောင့်သွေးပူအောင် လှုပ်ခတ်ပြီးမှပြရတာပါ...

ဟင်

ကိုသခံနဲ့ မမလွန်းတို့ရဲ့ လက်ထပ်မင်္ဂလာဖိတ်စာလေးက ရည်လေးလက်ထဲကနေ ပြုတ်ကျသွားသည်။

ကိုကိုအရမ်းရက်စက်တာပဲ။ ရှင့်ရဲ့ရွေးချယ်မှုကမှန်တယ် တဲ့လား... ရည်လေးက ဘာလဲဟင်၊ ရှင့်ဘဝရဲ့လက်ထွဲဖော်အဖြစ် လုံးဝမတင့်တယ်တဲ့မိန်းမတစ်ယောက်လားဟင်။

ကမ္ဘာ့ရှယ် နှင့်ကိုကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ရုတ်တရက်ကြီးသာ ရည်ကိုပြလိုက်ရင် နေရာမှာပဲလဲကျသေဆုံးသွားမလားပဲ။

ရည်လေး ဘာလုပ်မလဲ၊ ဘယ်သွားချင်လဲ ဘယ်လိုဖောက်ခွဲ ပစ်မလဲ၊ ဒါတွေကဖြစ်လေဖြစ်တရိုတာတွေပါ။ ဘဝရဲ့သင်ခန်းစာတစ်ခု လို့ပဲသတ်မှတ်ထားလိုက်ပါကူနော်

ကမ္ဘာ့ရဲ့ အကြင်နာစကားတွေက ရည်နလုံးသားတွေထဲမှာ

တောက်တောင်နေတဲ့ မီးစုံတွေကို ငြိမ်းသတ်ပေးသလိုတော့ဖြစ်သွား သည်။ တံဖွတ်ကဲ့သို့မဘဝကို ပန်းကောင်အညွှန်းကိုပေးဖြစ်အောင်ဖျက်ဆီး ပစ်မမိဖို့ လေးကတိုင်းတစ်ယောက်မဟုတ်တူးဆိုတာ စာပြုနည်းဖြည်း ယုံကြည်လာသည်။

ရည်လေး

ရပါတယ် ကမ္ဘာ... ကျေးဇူးပဲ။ ရည်လေး ဘာမှမဖြစ်ပါ ဘူး... ကမ္ဘာပြောသလိုပဲဘဝရဲ့သင်ခန်းစာပဲလေ

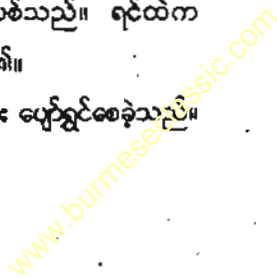
ရည်လေးရယ် အဲဒါပဲဖြစ်သင့်ပါတယ်ကွာ၊ ကိုယ်ဝမ်းသာ လိုက်တာ ဒေါ်လေးကိုပြောထားခဲ့တယ် မင်းကိုခိုးပြေးသွားပြီလို့

လူဆိုး

ကိုကိုကြောင့်ရူးသွပ်မတတ်ဖြစ်သွားရတဲ့ သူမနှလုံးသားတွေ ကမ္ဘာ ရှိနေလို့ အားအင်တွေပြန်၍ပြည့်သွားရသည်။

ကမ္ဘာကတော့ ရည်လေးကိုတကယ်ခိုးမပြေးပါဘူး။ တင့်တင့် တယ်တယ်နဲ့တစ်ခမ်းတနား လက်ထပ်ယူချင်တာပါတဲ့။ ပြန်ပို့ပေးပါ မယ်တဲ့။ ဒါပေမဲ့လည်း ရည်လေး ကမ္ဘာနဲ့ အတူအပြင်ထွက်ပြီး ထားလျှောက်မောင်းရင်း အချိန်တွေကို ဖြုန်းပစ်သည်။ ရင်ထဲက မီးတောက်အစအနတွေကို ငြိမ်းသက်ပစ်လိုက်၏။

ကမ္ဘာက ရယ်မောစရာတွေနှင့် သူမအား ပျော်ရွှင်စေခဲ့သည်။

၂၅၆

ကိုကိုလူဆိုး

ဒေါ်လေးညိုရေ ရည်လေးရုံးသွားပြီနော်။ ရည်လေးကို သူက
 လက်ထပ်ဖို့ငြင်းပယ်လိုက်ရင် ဒေါ်လေးညိုဆန္ဒအတိုင်း စီစဉ်တာတွေ
 ကို လက်ခံပါမယ်လို့ ကတိပေးထားတဲ့အတိုင်းသာစီစဉ်ပါတော့နော်။
 ကမ္ဘာကပျော်ရွှင် တက်ကြွစွာသီချင်းတွေဆိုရင်း ကားကို
 အမြန်နှုန်းနှင့်မောင်းနှင်နေလေသည်။

□

သင်မြတ်နိုး